

PUKALENTI

A PLAY ..
IN TAMIL VERSE

“ BY “
PANDIT A. NATARAJA PILLAI

கழக வெளியீடு-கஅய

ஓம்

பு க ழே ந் தி

ஒரு

செந்தமிழ் நாடகம்

ஆசிரியர் .

தமிழ்ப்புலவர் அ. நடராச பிள்ளை.

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை.

யுவ-காத்திகை

Copy right

Published by
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD ,
TINNEVELLY & MADRAS
DEC 1935

THE PROGRESSIVE PRINTERS, MADRAS,

தமிழ்ப்புலவர்
அ. நடராசபிள்ளை

1 - 1 - 1 - 1

1 - 1 - 1 - 1

முகவுரை

அமிழதினுமினிய நகதமிழமொழி இயல், இசை, நாடகம் என மும்பெருமபிரிவுகளைக் கொண்டதாகும். அப்பிரிவுகளுள், இயற்றமிழானது பொதுவாக மக்களிடை வழங்கும் உலகவழக்குச் சொற்களும், அறிவுரணிகள்—மேற்கொண்டொழுங்கும்—செய்யுள்வழக்குச் சொற்களுமாம் அவ்விரு வழக்கினைத் தழுவினே சங்க நூல்களும், பிற ~~காண்டுகூ~~ நூல்களும், தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்களும் எழலாயின இசைத்தமிழானது மக்கள மகிழ்ச்சியிசைக்காலத்தே செவிகட் கினிமையாயப் பாடின கொண்டாடுதற்குரிய வகையாகும்.

இனி, நாடகத்தமிழானது முற்கூறிய இருவகைத்தமிழும் விர வப் பெற்று, முன்னிகழ்ந்த செய்தியொன்றினைத் தெளிவாகக் காண்பார்க்கு விளக்கிச்செல்லும் முறையில் அமைந்த நூற்களைக் கொண்டதாகும் இது மேற்கண்ட இருவகைத்தமிழினும் பெரிதும் ஏற்ற முடைத்து! என்ன? இயற்றமிழ் மனமொன்றற்கும், இசைத்தமிழ் மனம் செவி என்ற இரண்டற்குமட்டிமே உணவாய இன்பநதர வல்லனவாக, நாடகத்தமிழ் மனம், செவி, கண் என்ற மூன்றற்கும் உகந்த நல்லுணவாய் இன்பம் அளிக்க வல்லதாகலின். மேலும், இந்நாடகம் காண்பார்க்கு உள்ளக்கிளாச்சியினையும், உடற்கிளர்ச்சியினையும் உண்டாக்குவதோடு ஆடுவோரக்கும் உள்ளக்கிளாச்சி உடனல் முதலிய வறறைக கொடுக்குமென்பது உடற்கூற்றினை யுணர்நதா துணிபாம் ஆகலின், இந்நாடகத்தமிழ் அக்காலத் தமிழ்மக்களாற் கண்ணெனப் போற்றப் பெறுவதாயிற்று.

நாடகமாவது தமமாற் காணப்படலோ, கேட்கப்பட்டோ வமைந்த வரலாற்றினை எடுத்துக்கொண்டு இனிதாகப் பாடியாழ்க் காட்டுவதாம் இஃது அக்காலத்துக்குத்திது ஆடிப்பாடி விளக்கப் பட்டதாகலின், கூடது எனவும் பெயாபெற்றது இந்நாடகம் மக்களுக்கு இன்றியமையாத உடற்பயிற்சியினைக் கொடுக்கும் பதநாட்டம் முதலியனபோற் பயனற்றமொன்றாகலின், இதற்கு ஆட்டம் என மற்றொருபெயரும் வழங்கலாயிற்று இதுதனைச் சிறப்புவாயந்த நாடகத்தமிழும், இதற்குக் கண்போனற் இசைத்தமிழும் பண்டைத் தமிழ்மக்களாற் பெரிதும் போற்றப்பட்டுப் பல நூல்களைக்கொண்டு திகழ்ந்தன எனபது சிலப்பதிகாரமாகிய இயற்றமிழ் நூலிற் காணப்

படும சில பகுதிகளாலும், அவற்றின் உரைகளாலும் நன்கு தெளிய லாம்

இடையே கி பி இரண்டாவது நூற்றாண்டில் தமிழ்நாடு புருஷ சமண, புத்த சமயப்போகருகளால் இசைத்தமிழும், நாடகத்தமிழும் தமிழமக்களால் ஒதுக்கப்பட்ட தொழிரதன அதனால், தமிழமக்கள் இசையின் அருமையினையும், நாடக ஏற்றத்தினையு முணரா ஏழைகள் என்ற இழிப்புரைக்கு இலக்காயினா

அவலிழிப்புரையினை எடுத்தொழிப்பானவேணடிச சற்றேறக குறைய நாற்பதாண்டுகட்கு முன உயா திருவாளா, ராய்பகதூர். P. சுந்தரம் பிள்ளையவாகன, எம் ஏ 'மனோன்மனியம்' என்ற அரியநாடகதூலை இயற்றி வெளியிட்டாகன அது தமிழமக்களின் தலைமணியாயச சிறந்து விளங்காநின்றது அதனைப் பினபற்றிச சிலா சில நாடகதூற்களை வெளியிட்டனராயினும், அவை தமிழ மகிக்கு நாடக இலக்கியங்களாகப் பயன பெறாவாயின்றன

நாடகத்தமிழாற புலவகையானும் சிறப்புற்றிருந்த நரத்தமிழத் தாய் நாடகவிலக்கியங்கட்கு எடுத்துக்காட்டாக மனோனமணிய மொனறனையே கொண்டு எளிமையுற்றுக காணப்படுவது தமிழ மகனாகிய எவனுக்கும் இழிவனரே? ஆகலின், அறிவிலும் ஆணடி லும் எனியேனாகிய யான அமமனோனமணிய நாடகதூற் போககினை மேற்கொண்டு மறறொரு நாடகதூல இயற்ற முனவந்தனன தமிழ னனையின் சிறப்புகளையும், தமிழப் புலவர்களின் மாண்பினையும், தமிழமொழியின் தனமையினையும் பலலாறறன விளக்கவேணடித தமிழப்புலவர்களிற நனிச சிறப்புற்ற புகழேந்தியின் வரலாறு எடுத்த துக் கொள்ளப்பட்டது

இந்நாடகம் மனோனமணிய நாடகதூற் போககினபடி செய்யப் பட்டிருத்தலின், இதனுள் அடங்கிய வரலாறு ஆங்காவரு நடர தேறும் மொழியாடல்களாலும், அவாயநிலை முதலிய குறிப்புக ளாலும் அறிந்துகொள்ளவேணடியநிலையில் அமைக்கப்பட்டுளது. ஆகலின், வரலாற்றுச்சருக்கம் ஒன்று இதனகன சோககப் பட்டுளது கற்பார்க்குப் பொருளும், கருத்தும புலப்படுவான் வேணடி இறுதியில் அருமபொருள் விளக்கமும் அமைக்கப்பட்டுளது

வயிறறுப் பிழைப்பாகிய தொழிலிடையிலும், பிணி கவலை முதலிய தொலல்களின் நடுவிலும் எனனை இப்பணியிற றாணடி விட்ட திருவருளை மனமார வழுததுகின்றனன இதனை வெளியிட முனவந்து உதவிய தேன்விந்திய சைவசித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு எனது நன்றி எனறும் உரியதாகுக

ஆககியோன

பொருளடக்கம்

நூன்முகம்

பக்கம்

புகழேநதி வரலாற்றுச் சுருக்கம்
காட்சியிற் கழறிய பொருள்கள
நடர்களின் விளக்கம்
பாயிரம்

9
14
16
சு

நூல்

முதல் அங்கம்

முதற் காட்சி
உ-ம காட்சி
ந-ம காட்சி
ச-ம காட்சி

ந
எ
கக
கஅ

இரண்டாம் அங்கம்

முதற் காட்சி
உ-ம காட்சி
ந-ம காட்சி
ச-ம காட்சி
ரு-ம காட்சி

உக
நச
சச
ருந
ருஎ

மூன்றாம் அங்கம்

முதற் காட்சி
உ-ம காட்சி
ந-ம காட்சி
ச-ம காட்சி
ரு-ம காட்சி

கச
கக
அய
அரு
கச

நான்காம் அங்கம்

முதற் காட்சி
உ-ம காட்சி
ந-ம காட்சி

கக
கௌ
கக

சு-ம் காட்சி

.... ககரு

ரு-ம் காட்சி

.... கஉய

ஐந்தாம் அங்கம்

முதற் காட்சி

.... கஉந

உ-ம் காட்சி

.... கஉள

நட-ம் காட்சி

.... கநஉ

சு-ம் காட்சி

.... கநக

பாடியுள்ள செய்யுட்களின் தொகை

.... கசரு

அருமபொருள் விளக்கம்

.... க

கையாண்டுள்ள பழமொழிகள்

.... சசு

கையாண்டுள்ள மேற்கோள்கள்

... ருஉ

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

தமிழ்நாடுகளில், தொண்டைநாடு சான்றோர்கள் பல ரையும் பெற்றெடுத்தது தனிச்சிறப்புடையது அதன்கண், கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில், பொற்களத்துர் என்ற பதியினில், வேளாளமரபினிலே புகழேந்தி என்ற பெரியா ரொருவா தோன்றினான் அவர் இளமையிலேயே, சென்ற பிறவிகளிற கற்ற கலவியினபயனாய்த் தமிழ் கற்பிக்கப்படுப வாகளில், ஊக்கமிக்கவராய்க் காணப்பட்டார் பின்பு, அவர் தமிழ்க்கலையிற சிறந்த செலவராய் விளங்கினான். அவர்களுடைய தமிழன்னைபாற பேரன்பு மிகுந்த காணப்பட்டது அதனால், அவர் தமிழன்னையின் பிறப்பிடமாகிய பாண்டிநாட்டை, பாண்டியன் அரசன்மனைப்புவராய்

அக்காலத்தே பாண்டிநாட்டின்கண் அரசனாய் விளங்கியவன் பராக்ரம பாண்டியனாவன் அவன் புகழேந்தியார் தம்புலமையை வியந்து, அவரைத் தனது கண்மணிபோற் போற்றினான். அவரும் அவனுக்கு உறுதுழைதருவாய்ப் பல அரசியல் அலுவலகளை முடித்துக்கொடுத்தது சிறந்த அமைச்சராய் விளங்கினான் அவர் ஒருசமயம் இலங்கையரசனாகிய பராக்ரமபாகு எனபாண்டி நாடு தூதுசென்று, அவனுதவியால் பாண்டியநாடு சோழர்களபாற சேரமற காப்பாற்றினான்

பராக்ரமபாண்டியனுக்குக் கற்பகவல்லி என்றொரு மகளிருந்தாள். அவளுக்குச் செந்தாமரையாள், வெண்டிாமரையாள் என்றிரு பாங்குகள் இருந்தன அம் மூவாரும இளமப்பருவத்தில் பாண்டியன் விருப்பப்படி, புகழேந்தியால் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டது. அம் மூவரும் மன்கைப்பருவ முற்றன பராக்ரமன் தன்மகட்கு மணமுடிக்க வேண்டியவனாய்ப் பல நாட்டு மன்னர்களின் திருவுருவப்படங்களை வரவழைத்துத் தன்மகளரால் அனுப்பினான். அவள், அவ்வுருவங்களில், சோனாட்டு மன்னனாகிய குமாரகுலோத்துங்கனின் வடிவத்தைக் கண்டு காதல்கொண்டாள் ஆயினும்,

நாண் மிகுதியால் அதனை வெளியிட அவள் பின் வாங்கினாள். இதனையறிந்த அவள் உயிர்ப்பாங்கியாகிய வெண்டாமரையான் கூனி என்ற கிழவியைச் சோண்டும்குருத தூதாக எவாக்குரு தெரியாமல் அனுப்பினாள். அவள் கற்பகவல்லியின் திருவுரு வப்படத்தோடு சோண்டு சென்று, குலோத்தங்கனுக்குக் கற்பகவல்லியின் காதலையும் பேரழகையுந் தெரிவித்தாள்.

விக்கிரமசோழன் மகனாகிய குமாரசுலோத்தங்கன் தனதந்தையின் அவைகளைப் புலவராகிய ஒட்டக்கூத்தப் புலவாபால் தமிழறிவுபெற்றுப் புவிக்கும், கவிக்கும் அரசு னாய் பொருந்தினான் பராக்கிரமன்மகளாகிய கற்பகவல்லி யின் கட்டழகும், கலவிச்சிறப்பும் அவனால், முன்பே அறியப் பட்டிருந்தான் - கூனியின் வாயமொழியால், கற்பகவல்லியின் காதலையுணர்ந்த குலோத்தங்கன் தன் ஆசிரியராகிய ஒட்டக் கூத்தரை மணம்பேசி வருமபடி பாண்டியநாட்டிற்கு அனுப் பினான் பாண்டியன் அவையில், ஒட்டக்கூத்தாக்கும், புகழேந்திக்கும் வீரூப்பான மொழியாடல் நோந்தது அதில், ஒட்டக்கூத்தர் சிறிது தோலவியுற்றார் பாண்டியன் இடை யிற்றுக்கு அவிவருவரையும் தணிவித்தான் பின்பு, கற்பக வல்லிக்கும் குலோத்தங்கனுக்கும் மணம் உறுதி செய்யப்பட்டது ஒட்டக்கூத்தர் மணவோலை பெற்றுச்சென்றார் மண வோலைகண்டு மகிழ்ந்த குலோத்தங்கன் ஒட்டக்கூத்தரைச் சோண்டும்குரு அரசப்பிரதிநிதியாய் அமைத்துவிடப் பரி வரங்களுடன் பாண்டியநாடு சேர்ந்தான். பராக்கிரமன் தன் மகளாகிய கற்பகவல்லிக்கும், குலோத்தங்கனுக்கும் மிகச் சிறப்புடன் மணஞ்செய்ததான் அந்த மணத்தினை யடுத்து, கற்பகவல்லியின் பாங்கியாகிய செந்தாமரையாட்கும், பாண்டி யன் அரசன்மனை விகடனாகிய வெல்வாயனுக்கும் திருமணஞ் சிறப்பாக நடந்தது பாண்டியன் தன்மகளாகிய கற்பகவல் லிக்குச் சீதன்மாகப் பொருள்கள் பலவற்றைச் சோண்டும்குரு அனுப்புவதானது. அவற்றுடன் கற்பகவல்லிக்கு நல்லறிவு புகட்டவேண்டிப் புகழேந்தியாரும் சோண்டுமிக்கு அனுப்பப் பட்டார். பாண்டியநாட்டில் குலோத்தங்கனுக்கு ஆறுதிந் துள்ள முடிய மணவருந்துகள் பல பறபலவிடங்களில் நடத்தப் பட்டன,

சிதனப்பொருள்களோடு புகழேந்தியரா சோண்டு சோந்தார அங்கு, அரசப்பிரதிர்தியாயிருந்த ஒட்டக் கூத்தர் பூழம்பகை காரணமாக அவரைச் சிறையிட்டார். பாண்டிநாட்டிலிருந்து புகழேந்தியரை அழைத்துவந்த சோண்டாரணமனையமைச்சன் மணிவண்ணன் உதவிபால், அவர் சிறைச்சாலையில் துன்பம் யாதுமின்றியிருந்தார் அங்கு ஒட்டக்கூத்தரால் சிறையுற்றிருந்த அமபட்டன்முதலிய எழுவாக்கும் அவா தமிழறிவு கொளுத்தி அவர்களைச் சிறந்த தமிழ்ப்புலவராககினார்

குலோத்தங்கன் பாண்டிநாட்டில் ஆறுதினகனவரை மணவிருதுண்டு மகிழ்ந்த சோண்டு திருமயினன், அவனோடு மணமகளாகிய கற்பகவல்லியும், அவள் உயிர்ப்பாங்கியாகிய வெண்டாமரையாளும் புறப்பட்டு வந்துசோந்தனர். அன்று, சோண்டின் தலைக்காகிய உறையூரில் குலோத்தங்கன் யானைமீதேறி ஊாவலமவந்தான். புகழேந்தி தன்னுடைய மாணவர்களோடு சிறைக்கூடத்தின் மேற்றளத்திலிருந்து ஊாவலக்காட்சியைக்கண்டு நின்றா அப்பொழுது புகழேந்தியாரைக்கண்ட குலோத்தங்கன் புகலில் வந்து கொண்டிருந்த ஒட்டக்கூத்தரால் வினுவிய வினுவொன்றால், ஒட்டக்கூத்தராகும், புகழேந்தியராகும் மொழியாடல் ஒன்று நோந்தது அதிலும் புகழேந்தி வெற்றியுற்றா. முன்னிகழ்ச்சிகளில் எதனையும் அறியப்பெறாத குலோத்துங்கன் அவர்கள் சினத்தைத் தணிவித்து மேலே சென்றான் அவன் அன்று நிகழ்த்திய அரசவையில் மணிவண்ணன்முதலியோரின் வாய்மொழிகளாற் சிறையிடப்பட்ட அமபட்டன்முதலிய எழுவரும் அழைக்கப்பட்டனர் ஒட்டக்கூத்தர் அவர்களை வீரப்பான சில வினாக்களால் மிரட்டினா. அவர்கள் அவர் வினாக்களுக்கு அஞ்சாது தக்கவிடைகள் பகர்ந்து அவ்வை அவமானப்படுத்தினார்கள்

கல்வி கற்குங்காலத்திலேயே புகழேந்தியாராபாற காதல் கொண்டிருந்த வெண்டாமரையாள அவரை மணக்கவேண்டியே கற்பகவல்லியைத் தொட்டாது சோண்டுகு வந்திருந்தாள். அவள் வந்ததுமுதல் புகழேந்தியாரின் செய்தியொன்று தெரியாது வருந்தினா. அதனால், அவள் கற்பக

வல்லியைத் தூண்டிவிட்டுப் புகழேந்தியாரின் நிலையை அறிய லானா கற்பகவல்லி மணிவண்ணனால, புகழேந்தியின் சிறை யிருக்கை யறிந்து சினந்தாள அவள சிறைக்குக் காரணமான ஒட்டகசூததரை அவமானப்படுத்தவும், புகழேந்தியாரைச் சிறைநீட்டவும் விருமபினாள் அதற்குத் தவியாக மணிவண்ணன் வெண்டாமரைமுதலியோர் நின்றனர் கற்பகவல்லி அன்றிரவு படுக்கையறையினை யடைத்து ஊட்டல்செய்து ஒட்டக சூததரை அவமானப் படுத்தினாள். புகழேந்தியாரை சிறைவிட்டு பெற்றார வெண்டாமரையாள பேரிற் சிலநாளாக ஆசை கொண்டுதிரியும் மணிவண்ணன் அவள் புகழேந்தியார்பாற் காதல் கொண்டுள்ளதை யறிந்து, வஞ்சக மொழிகளால் புகழேந்தியாரை அச்சுறுத்தி அரண்மனையைவிட்டு அகற்றினாள் புகழேந்தியாரை மறைவால் வெண்டாமரை மெலியலானாள்.

மணிவண்ணன்பால் நெடுநாளாய்க் காதலகொண்டொழு கிக் கற்புகழேந்தியாரின் செங்கமலம் என்ற சோனாட்டாரை மனைப் பணிப்பெண் வெண்டாமரைக் குதவியாய்நின்று மணி வண்ணன் வஞ்சனைகளை எடுத்து விளம்பினாள் வெண்டா மரையாள செங்கமலத்தின் உதவியால் உழுவலன் என்ப பெயர்கொண்ட ஆண்வடிவங்கொண்டு, புகழேந்தியாரைத் தேடிப்புறப்பட்டாள். அரண்மனைவிட டுகன்ற புகழேந்தி யார நடுக்காட்டில் வேட்டையாடவந்திருந்த மனஞ் வநாட்டு மன்னன் சந்திரன்சுவாக்கியாற் போற்றப்பெற்று, முரணை நகரில் அவனுடைய அவைக்களப்புலவராய் விளங்கினாள்.

உழுவலன் வடிவுகொண்டுசென்ற வெண்டாமரையாள புகழேந்தியாரை முரணைநகரக்கடுத்த காட்டில் கண்டு, அவ ரால் முரணைநகரக் கழைத்துப்போகப்பட்டாள் அங்கு அவள் அவர்க்கு இதழறநடந்து இயற்றமிழ் மாணவர்க்குச் சின னாள் இருந்துவந்தாள் அக்காலத்தே சந்திரன்சுவாக்கியின் வேண்டுகோளின்பண்ணம் புகழேந்தியாரால் நளவெண்பா என்ற நூல் இயற்றப்பட்டது

கற்பகவல்லி உறையூரில் புலவரையும் உயிர்ப்பாங்கியையும் மிழந்து துன்புறுக்கொண்டிருந்தாள் அவளுக்கு முரணை நகரிலிருந்து வெண்டாமரையாளால் எழுதப்பட்ட, நிரூபம்

ஒன்று வந்துசேராதது அதனால், மணிவண்ணன் வஞ்சகச் செயல்கள் அரசனுக்கும் அரசிக்கும் புலனாயின. ஆகவே குலோத்துங்கன புகழேந்தியாரையும் மளநுவநாட்டுமன்னன் முதலிய பல அரசார்களையும் வரவழைத்து நளவெண்பா நூலைத் தனது அவையில் ஆரங்கேற்றுவித்தான் வெண்டாமையாரும், புகழேந்தியாரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து மணந்துகொண்டனர்.

காட்சியிற் கழறிய பொருள்கள்

அங் —கா.

1. 1. ஒட்டக்கூத்தர் மணம் பேசுவால், புகழேந்திகும் ஒட்டக
கூத்தர்க்கும் வீரப்பன மொழியாடல்,
2. அம்மனை யாட்டம்.
3. பந்தாட்டம், குறிகூறல், சோதிடநூலின் றன்மை,
4. கைக்கிளை, தமிழ்மொழியாராய்ச்சி, தடாதகைத்திருமணம்.
2. 1. காலககாட்சி, ஞாயிறு மதிகளின் போகருகள்.
2. ஒட்டக்கூத்தர் கொலுநடத்தல், போலிப்புலவர்கள்
சிறைப்புடல்,
3. சிறையில புகழேந்தியும், போலிப்புலவர்களும் உரை
யாடல்
4. மணிவண்ணனும், புகழேந்தியும் உரையாடல்.
5. புகழேந்தி போலிப்புலவர்களுக்குப் புகட்டிய ஒருநாட்
பாடம், யாப்பியல் - செய்புள் இயற்றுவழி, மொழிச
சிறப்பு அகப்பொருட் சிறப்பு, காதலியின் சிறப்பு.
3. 1. உறையூத தெருவின் சிறப்பு, குலோத்தமங்கன உலா,
யாழப்பாணா வாழ்த்து, புகழேந்திகும் கூத்தாக்கும்
சொற்போரா,
2. குலோத்தமங்கன கொலுநடத்தல், போலிப்புலவர் பாப்
புலிகளாகப் பாய்தல்,
3. கற்பகவல்லி கூத்தரை அவமானப்படுத்த மேற்கொண்ட
ஏற்பாடுகள்
4. கற்பகவல்லி ஊடல், கூத்தர் அவமானப்படல், புகழேந்தி
சிறைவீடு, ஊசலவரி
5. ஞாயிற்றின் தோற்றச் சிறப்பு, வெண்டாமரை செங்க
மலம் இருவரின் மொழியாடல், மணிவண்ணன் காமமும்
மறுதளிப்பும், செங்கமலத்தின் திகக்கற்றிலை
4. 1. புகழேந்தியின் தனிமை, உலகப்போக்கின் கொடுமை,
புகழேந்தி சந்திரனசுவாககியினை எதிர்ப்பட்டுச்சார்தல்.
2. வெண்டாமரை தன் காதலறுயரினைச் செங்கமலத்தி
னிடம் விரித்துக் கூறல் வெண்டாமரை சோழன்
அரண்மனைவிட்டு வெளியேற முடிவுகட்டல்.

3. சந்திரன்சுவாக்கி கொலுநடத்தல், செந்தமிழ்ச்செல்வியின் சிறப்பு, நளவெண்பா இயற்றும் ஏற்பாடு
4. வைகறைச் சிறப்பு, புகழேந்தி உழுவலனை எதிர்ப்படல், உழுவலன் வரலாறு.
5. கற்பகவல்லியும் செங்கமலமும் உரையாடல், கற்பகவல்லி வெண்டாமரையின் வெளியேற்றத்தின் உண்மை யுணர்ந்து அவளைத் தேடிக்கொணர விரும்பல்.
5. 1. உழுவலனும் புகழேந்தியும் உரையாடல், உழுவலன் சோண்டுகு நிருபம் அனுப்பத் தீர்மானித்தல்.
2. கற்பகவல்லி வெண்டாமரையாளை எண்ணித் துன்புறல், குலோத்தமகன் உழுவலன் நிருபத்தைக் கொண்டு வந்து கற்பகவல்லியிடஞ் சேர்த்தல், கற்பகவல்லி மகிழ்ச்சியுறல்.
3. நளவெண்பாவின் சொற்பொழிவு, கூத்தரும் புகழேந்தியும் நண்புற்று மகிழல்.
4. புகழேந்தியும் உழுவலனும் உரையாடல். உழுவலனை வெண்டாமரையாதல், புகழேந்தியும் வெண்டாமரையும் மணமுணர்ந் தின்புறல்.

நடர்களின் விளக்கம்

பராக்கிரம பாண்டியன்
 குலோத்துங்கன்
 சந்திரன் சுவாக்கி :
 புகழேந்தி
 ஒட்டக்கூத்தர் .
 கம்பா :
 வெல்வாயன் .
 நதைமொழிநாவலன்
 மகிழ்மொழிவலவன்
 வேலையா
 மணிவண்ணன்
 நற்சோல் நாவலன் .
 மாயவன் :
 வீரத்தேவன்
 மூககள் :
 நல்லமுத்து :
 அறப்பெருஞ் சீல்வன் .
 ஆறுமுகவேளான்
 பெருமாள்பிள்ளை .
 அங்கனஞ்சாரி
 வேளையஞ்சாரி
 கருப்பஞ்சாரி !
 கண்ணன் :
 நல்லான்
 கற்பகவல்லி
 வெண்டாமரை .
 செந்தாமரை :
 செங்கமலம் .
 உழுவலன் .

பாண்டி நாட்டு மன்னன்
 சோனாட்டு மன்னன்
 மளஞவநாட்டுச் சிறுநரசன்
 பாண்டியனரணமனைப் புலவா
 சோழனரணமனைப் புலவா,
 சோனாட்டுப் புலவா
 பாண்டியனரணமனை விகடன
 சோழனரணமனை விகடன
 சுவாக்கியரணமனை விகடன
 சோனாட்டமைச்சர்
 சோழனரணமனை யமைச்சன்
 மளஞவநாட்டமைச்சன்
 மளஞவநாட்டுப் படைத்தலைவன்
 சோழனரணமனைச் சேவகன்
 சோழனரணமனை அநதபபுரவலன்
 சோனாட்டொற்றா தலைவன்
 சோனாட்டுச்சிறைக்காவலா தலைவன் .
 சோனாட்டுக் குபவன்
 சோனாட்டு வேளாளன்
 சோனாட்டுத் தட்டான
 சோனாட்டுத் தச்சன்
 சோனாட்டுக் கொல்லன்
 சோனாட்டு நாவிதன்,
 சோனாட்டு வண்ணன்
 பராகிரமன் மகள்
 கற்பகவல்லியின் உயிர்ப்பாங்கி
 கற்பகவல்லியின் தோழி
 சோழனரணமனைப் பணிபபெண
 வெண்டாமரையின் வேற்று வடிவம்,

தோழிகள், குறத்தி, படைத்தலை
 வா, படைவீரா, அமைச்சர்,
 யாழ்ப்பாணா முதலியோரா.

நிகழ்விடம் :

கொற்கை, உறையூர், முரணை.

ஓம்
கடவுள் துணை.

புகழேந்தி

(ஒரு செந்தமிழ் நாடகம்)

—❦—

பாபிரம்

ஆசிரிய வணக்கம்

(நேரிசை வேண்பா)

தமிழை முழுதுணர்ந்து தந்தகந்த சாமி
அமிழ்தே! உனைப்பணிய வல்லிற்—நிமிரம்
கடந்தோடச் செயவினைகள் காட்சியுறச் செய்வாய்
படிந்தென்றன் நெஞ்சுகத்தின் பால.

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

(நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா)

(இது நான்கடித தரவு)

எழிலாரும பாரதமா இளங்கொடியின் நிகழ்முகமாம
பொழிலாருந் தெக்கணத்திற் பொலிந்திடுமைம மொழிகளுமே
புலனாரு மைம்பொறியாம, புகன்றவற்றுள் கண்களைப்போல்
வலனாரு மெண்ணெழுத்தாய் வதிந்திடுமென் றமிழ்த்தாயே !

(இவை மூன்றா தாழிசைகள்)

திருக்குறளின் கருத்தினையே தெரிந்தவர்கள் தமிழ்மொழியில்
விருத்திமறை யிலையெனவே விளம்பிடமுன வருவாரோ ? (சு)
அகப்பொருளும் புறப்பொருளு மமைந்ததோ ரிலக்கணத்தைச்
சகத்தினிலே யெய்மொழியுந் தானகாண இதுவியப்பே ! (உ)

புலக்கியங்க ளினபழமை பெழிலாதி குறைபாமல
புலக்கியதொல் காப்பியத்தின் வீறெனனா ளினமபவற்றோ?(15)

(தனிச்சோல)

எனவாங்கு,

(ஆசிரியசு சுரிதகம்)

நிறபுகழந் தேத்து நெறியுடைசு சிறியேன
பறபல ருனக்குப பழந்தொணி பூண்டே
ஆராய்ச்சி செய்ய வறிந்தவென னாசை
பேராசை யாகப் பிடாபிடித் துநத
ந. அடியேன் கடமையா யமைத்தவிந் நாடகம்
படியினினை மிகவும பருப்பொருட் டாயினும்
பைந்தமிழ்ப் பாவாய ! பாராதருள
மைந்தனின் தேடென மனத்திடைக கொண்டே.

அவையஞ்சின நெஞ்சோடு கிளத்தல்

(நேரிசை வெண்பா)

புகழேநதி நாடகத்திற் புககிருத்த லானீ
இகழேநது மெனறிகாய நெஞ்சே!—அகழேநது
நீரககடலை பூரகருவி நீதமுற வேவென்ற
தாரகருந தெரிந்தலல வா ?

பாயிரம் முற்றும்

முதல் அங்கம்

முதற் காட்சி

இடம் பாண்டியன் கொலு மண்டபம்.
காலம் முற்பகல்.
நடர் பராக்ஷிரம பாண்டியன், புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர்,
வெல்வாயன் முதலோர்.

(பாண்டியன் முதலியோர் கொலுவிருக்க)
(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பர்)

ஒட்டக்கூத்தர் :

ஏய்கும பராக்ஷிரம வியலார வேந்தே !
பாராமிசை நினனவைவு பங்கு வூழி !
வந்தவென் வினையினைச் சிந்தையிற் சேர்த்துக்
கடைக்கணித் திடுக ! அடுத்திட மணமே.

பராக்ஷிரம பாண்டியன் :

5 மணமா ! யாதுது ? வந்ததென் ? புகல்வீர் !

கூத்தர்

குணமாம்வையைக் குளிர் புனற் றுறைவ !
குலைய நனிபுகழ் குலோத்துங்க வள்ளலின்
தம்பபனா நிறந்திடு சமயம் புனற
மணச்செய்தி யொன்றினை வருத்தவு மன்ன ! நின்

10. காட்சியைக காணவு மாட்சியாய் வந்தனன்.

பாண்டியன் . ஒகோ ! ஆயின, ஒன்றினை முடித்தீர் ;
மற்றொன் றினைநீர் வகுத்திட லாமே.

கூத்தர் .

அரசா பெரும ! அவரெம தரசனை
நோக்கியே, 'நமது நூல்புரை கதிரவன்

15. குலத்தினை மதிதன் குலத்தினிற் கிழமையாய்ச்
சோததிடு முறையினைச் செல்வ ! நீ கைவிடேல் !
என்றறந தேகினா , ஆகலின், வென்றிசேர்
மன்னவா பெரும ! நின் மகளாங் கற்பக
வல்லியை யெங்கள் மன்னவா பெருநதகை

20 புலலியே வாழப் புகன்றேன் நிருபணம்,

பாண்டியன் : மாபபெரும புலவா மதித்திடு மணியே !
 (புன்னசையுடன்) பாண்டவா மரபாம பாண்டிமா குலத்திற்
 காண்டகு கன்னிநங் கற்பக வல்லியைத்
 தீண்டிடச் சோழன் சிறப்புக் ளென்னே ?

வேல்வாயன் :

25 சிறப்புக ளென்ன சோழநன னுடைய ?
 வரப்புகள மிகுதி, மகிதல மறியும் !

(எண்சீக கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

கூத்தர் :

தோரத்தக கொப்போ கனவட்டம அமமானே !
 கூறுவதுங் காவிரிக்கு வையையோ ? அமமானே !
 ஆருக்கு வேமபுரிக ராகுமோ ? அமமானே !
 ஆதித்த னுகுநிக ரம்புலியோ ? அமமானே !
 வீராகுள வீரனொரு மீனவனோ ? அமமானே !
 வெற்றிப் புலிகொழிகு மீனகொடியோ ? அமமானே !
 ஊருக்கு நறதைநிகர் கொறகையோ ? அமமானே !
 ஒசுஞ்ஞமா ? சோண்டைப் பாண்டிமா டமமானே !

(நிலைமண்டிலத் தொடாச்சி)

வேல்வா : போட்டா ! நல்ல போடுநங் கூததா !
 சோழ னிவருங் கோரம், பாண்டியன
 கனவட் டத்தினைக் காட்டிலு மிகுமாம் !
 30. காவிரி வையையைக் காட்டிலுஞ் சிறப்பாம் !
 ஆததி மாலையைக் காட்டிலுஞ் செழியன
 வேப்ப மாலை மிகுதியுங் கசப்பாம் !
 கதிர்வன எதிரிற் கவினமதி வெளுக்குமாம் !
 புவிதனில வீரன் புகழ்குலோத துங்கமாம் !
 35. காட்டுப் புலிகளுக் கடலமீ னஞ்சுமாம் !
 கொற்கைக் குறையூர் குணத்தின மிககதாம் !
 பாண்டிமா நாடு பழஞ்சோ ணுடடை
 வேண்டுமாம் பல்வளம் ! வெகுளரி !

இவையெல்லாம்

சிறப்பெனும் வரப்பு, நீர தேக்கமும் வரப்பே !

புகழேந்தி 40 ஓட்டக கூத்தார முயாகவிப புலவர் !

(என்சீக கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

ஒருமுனிவனேரியிலோ? உரைதெளித்த தமமானே!

ஒப்பரிய திருவினையாட நெறதையிலோ? அமமானே!

திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ? அமமானே!

சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ? அமமானே!

கரையெதிரே டேறியது காவிரியோ? அமமானே!

கடிப்பகைக்குத் தாதகியங் கண்ணியோ? அமமானே!

பரவைபணிக் ததுஞ்சோழன் பதநதனையோ? அமமானே!

பாண்டியனா பராககிரமம் பகாவரிதே, அமமானே!

(நிலமண்டிலத் தொடர்ச்சி)

வேல்வா? கொடுத்தார புலவர் குடையுங் கொடையே!

விடுத்தார நல்ல விளக்கமாம் விடையே.

கூத்தா ஆமாம் புலவர்! அழகமா பாண்டியன்

வெற்றியை விளக்க மறறினி யினையே!

45. நற்றவத் துங்கனே,

(நேரிசை வெண்பா)

வென்றி வளவன் விறலவேந்தா தம்பிரான்

என்று முதுகிற கிடானகவசம்—நூன் நூம்

. (கண்முடிச் சிந்திக்க)

(நிலமண்டிலத் தொடர்ச்சி)

வேல்வா: நனறய்ப் பாயலில்

தூங்கும், கனவிற நேன் நூம் யாவும்

(நேரிசையின் தொடர்ச்சி)

புகழேந்தி

வெறியாரா தொடைகம்மு மீனவர்கோன் கைவேல
வெறியான புறங்கொடுக்கி னென நூ.

(கூத்தா முகஞ் சுளிக்க)

(நிலைமண்டிலத் தொடர்ச்சி)

வேல்வா : அப்படி ! அப்படி ! அதுதான் சரியே !
இப்படி யதனி லியலபுடைப் பெரியோரா,
'அவன்கை கொண்டே யவன்கண் குத்தல்,'
50. எனபதிதுவே ! இதுவே ! சரி ! சரி !

பாண்டியன் : பேர்தும, போதும, புகழ்வெல வாயா !
போதும விகடம, புலவீர் ! உமது
போருங் கண்டோம, புகழ்நதோம நுமமை,
வாரும் நமது மணவினை யதுதான்
55. சேரும் வகையைச் சிறதனை செய்வோம,
'கூததப் புலவீர் ! கொண்டதுங் கருததைக்
கேட்டே மகிழ்நதேம கேடில வாழைப்
பழமது நழுவிப் பாலில் விழுநத
தன்மையாய்க் கொண்டோம, தமது விருப்பப்
60. படியே மாமீண வோலையைப் பழைய
அரணமனைக் கணியா ரமைத்துக் கொடுப்பா,
வாங்கியே சென்றுநும மன்னரை விரைவிற்
பாங்காய்ப் புறப்படப் பகருவீர்.

கூத்தர் ,

பாண்டியா

பெரும் ! அந்நனமே பிழையறச் செய்வல
65 வருகின் றேனின் மலரடி வாழ்கவே !

(போக)

(கொல்கலைந்து காட்சி முடிகிறது)

முதலங்கம்

இரண்டாங் காட்சி

இடம் பாண்டியன் அரண்மனையில் அந்தப்புரம்
காலம் பிற்பகல்.

நடர் கற்பகவல்லி, செந்தாமரை, வெண்டாமரை.
(கற்பகவல்லி தோழிகளோடு அமர்ந்தாள்)

(இவையாறு கலித்தாழிசைகள்)

செந்தாமரை.

வெள்ளப் பெருக்குமிது மேலான நாவிரிக் கே
உள்ளப் பெருக்குவையை யொவ்வாதா மமமாலை,

கற்பகவல்லி.

உள்ளப் பெருக்குவையை யொவ்வாதே யாமாசில,
பிள்ளையின் கையேட்டாற் பிறங்கியதே நமமாலை?

வெண்டாமரை:

பிறங்கியது சிவன்முடியிற் பிறந்ததா மமமாலை

செந்தா: ஆருக்கு வேம்புநிக ராகுமோ? என்றொருவர்
ஊருக்குள் வந்தின் றுரைத்ததாகா ணமமாலை,

கற்பக ஊருக்குள் வந்தின் றுரைத்தாரே யானாலும்,
பேருக்கு மாலையன்றிப் பேயோட்டா மமமாலை

வெண்டா: பேயோட்டா வென்றா பெருமபுலவ ரமமாலை

செந்தா: ஆதித்த னுக்குநிக ரம்புலியோ? எனொருவா
வாதித்த நமமலையில் வழக்குரைத்தா மமமாலை,

கற்பக. வாதித்த நமமலையில் வழக்குரைத்தா ரானாலும்,
ஆதிசிவன் நன்முடியி லொந்ததுகா ணமமாலை,

வெண்டா அமாந்த தென்றாழ்வுகழேந்தி யாம்புலவ ரம்மாலை

செந்தா புலிகொடியின் மீன்கொடியும் புல்லிதென நின்றொருவா
வலித்துரைத்தா நமமலையின் மாயமோ? அமமாலை,

அ

புகழேந்தி

[அங்கம்-க

கற்பக : வலித்துரைத்தாரா நமமவையின மாயமா யானாலும்,
புலியுருவோ? திருநெடுமால் புரிந்தெடுத்த தம்மாளை,

வேண்டா புரிந்ததுவும் மீனெனவே புகலவீரகா

ணமமாளை

சேந்தா ஊருக்கு நறதைநிகா கொற்கையோ? எனறொருவர்
போருக்கு நமமவையிற புகுந்தாரகா ணமமாளை ,

கற்பக : போருக்கு நமமவையிற புகுந்தாரே யாமாகில,
ஊருக்குள திருவிளையாட் நெறதையிலோ? அம்மாளை ,

வேண்டா உறந்தையன்று, மதுரையென வுரைப்பீரகா

ணமமாளை

சேந்தா : வீராகுள் வீரனொரு மீனவனோ? எனறொருவர்
மாறாகுத தீங்குரைக்க வந்தாரகா ணமமாளை ;

கற்பக : மாறாகுத தீங்குரைக்க வந்தாரே யானாலும்,
மறநனையே பெருமபரவை வழிபட்ட தம்மாளை ,

வேண்டா வழிபட்ட தல்லாமன் மணங்கொண்டா

ரமமாளை,

(நேசியை யாசிரியப்பா)

கற்பக : எதடி? வேண்டா மரையே! அம்மாளைப்
(வெட்கத்தடன்) போதும் விடாயோ புகலுவ கேலி?

வேண்டா : கேலியன நமம! கிளாபு ரிப்பால்
வேலியா மடக்கம் விண்டது தாயே!

5 குலோத்தங்க வள்ளல கொள்கையிற் பெரியா,
வலோத்தங்க வீரா, வணமையிற புயலே;
ஆட்சியில வலியா; ஆயினும், கூததா
சூழ்ச்சியில லாமற் துருமபும பிறழா.

சேந்தா : கூததாதா நென்ன குறைபா டெடையா?
10 சாததிரங் கண்டார, தவப்பெரு மதியா,
கவிகளறி நுகைக்குங் கவிராட் சதனெனப்
புவிக்குயர கவுடப புலவரு மாவா.

வேண்டா அயின், புன் சினததா, அனாவில் பதற்றம்,
கூறிய சொனறையே சொனவா பெரிதாய்

15 இன அமன் னாவின் மன்றலை நேடநிச
சோழ வச்சு தொல்புகழ் கூறப்
பாணடியா குலசத்தினைப் பழித்தனர், பல்படி

கற்பக. பழித்தன் ரல்லா. பாவாய்! புலவரின்
மொழித்திற மதுவே அன்றியு மொன்றினைத்
20 தாழ்த்தலே மற்றதின் வாழ்த்தலா மென்பது
புலவரிற சீராதொடா போககரம் விதி, விடு
செந்தா மரையாந செரியிழாய்! நீ பேரயப்
பந்தா டிசற்குப் பாங்குகள தடமை
புயயா னத்தி லொருங்குட னைத்ததுவை!
25 வந்தோ மிருவருப்

செந்தா. வந்தத்திய படியே
சென்றனன (செல்ல)

வேண்டா சொனறையைத் திருமுடி பணிந்தோன்
மனறினிற பணிபயன வாய்த்தது நமக்கே,

கற்பக ஆமாம், தோழி! அடியேன வேண்டுகோள
வாமமா நற்கிழி வந்தது முதலா
30 வென்ப தற்கிவை இன்றது முடிந்தது,
மன்பதை யாவும வகுத்தவ னருளால
ஆயினும், இருபுற வகனமர் காதல்
வாயத்ததோ? எனவே வருமோ ரையம்

வேண்டா: பூரணச சந்திரன் பொலிவாற பொங்கிய
35 பாரணி பாணடியா குலமாம பயோத்தி
வந்திடு கற்பக வல்லியாந திருவே!
உந்திடு காத லினறியே யெவரும
வந்திடல மணத்தினைக் கொண்டிட லென்பது
நெருப்பின்றி யேபுகை நின்றிட லொககும்.
40 ஆகலின, இருபுற வகனமா காதலிற
பாக்கி மொழிசோ பாவாய்! ஐயுறேல!

கற்பக: கண்டெனு மொழிசோ வெண்டா மரையே !
வண்டமிழ்க் கூத்தா வழுத்திய தென்கொல ?
'தந்தையாரா முன்னர்ச சாற்றிய மூற்றமே,
45. வந்திடச் செய்ததிம மணத்தினைப் பேசிட',
என்றன ரன்றோ ? இதற்கு எயர்த்தனை ?

வேண்டா: அன்றெம் பொற்கொட ! அயர்த்தன னல்லேன.
ஆயினும், மணத்தினை யறைவோர பலவித
வாயிலகள் கூறன மகிதலத் தியல்பே
50. அன்றியும், முன்னு மனுப்பிய கூனி,
தென்றமிழ்ச் செல்வி ! நின் சித்திரங் காட்டிக
நாதலுங் கூறிய பின்னரே யன்றோ?
ஓதற் கெழுந்தன ரொழுங்காய்க் கூத்தா
ஆதலிற் காதலி லணங்கே ! ஐயுறல

கற்பக: 55. வெண்டா மரைவாழ வண்டமிழ வானியைக்
கண்டா லொத்த காரிகாய் ! உரைத்தன
ஆனைத்துஞ் சரியே. அம்பிகா பதியின
மனக்கருத தினைநாம மன்றலிற் காண்குவம்.
செந்தா மரையாள் தென்றலஞ் சோலை
60 வந்துமே யிருப்பள வா ! வா !
செந்தளிர்க் கைகளாற் பந்தினை யுந்தவே

(சேலை)

(காட்சி முடிகிறது)

முதலங்கம்

மூன்றாங் காட்சி

இடம் : பாண்டியன் அரண்மனைப் பூஞ்சோலை.

காலம் : மாலை.

நடர் : கற்பகவல்லி, செந்தாமரை, வெண்டாமரை,
தோழிகள், குறத்தி.

(கற்பகவல்லி தோழிகளோடு பந்தாட)

(கந்தகவரி-இவை மூன்றுங் கலித்தாழிசைகள்)

கற்பக :

சந்தமாராத தோளிரண்டு தாவி யாட வாண்முகம

அந்தமாராத முத்தினைவோவை யளித்திடவே

சோமன்வாழ்

சந்தரமமாம வழிதிவாழுகத் தொடரதுபந் தடித்துமே,

சொக்கலிங்கம் வாழ்க ! என்று தோழிபந்

தடித்துமே. (க)

செந்தா

கொந்திலங்கு பூங்குழற் குழனறசைய மேகல்

கந்திலங்கு செங்கரங்கன கன்றுமென்றே யாரத்திட

சந்திரன்கு லத்தமாறன் றழைக! என றடித்துமே,

தாவிலாரம் பூண்டமாரபந் றழைக்கப்பந்

தடித்துமே. (உ)

வெண்டா .

பந்துகையிற் பூயியிற் படிந்ததிலை வானிலே

வந்ததிலை யென்னவே மாதர்யாருங் கூறிடச்

சொந்தமான வளவனவாழ்கச் சொல்லிப்பந் தடித்துமே,

சூரியன்றன் மரபுவாழுகத் தோழிபந்

தடித்துமே. (ங)

(குறத்தி தோன்ற)

(குறம்-அறுசீராக கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

குறத்தி

பாரினி னடபபன நடந்தன பாரததுமே
கைககுறி சொல்லிடுமே
-நேரியில் வாழநதிடு குறத்திரான நேரிழை
மாகளே யுங்களில்
ஆருடைக கையினைக் காட்டினு மாவன
வகத்தியந கூறுவேன்
வாருடை நேருடை மங்கைகாள்! வழங்கிய
வொருகலை வழங்குமே. (க)

(நிலமணடில வாசிரியப்பா)

வேண்டா . ஒ ! கோ ! மலைக்குற வுத்தமி யோநீ ?
மாகா திபற்கு வாயத்தநல லமுதான
கற்பக வல்லியின காரதளந கையினை
அறபுளத தோடே யாடியிற பாரததுப
5 பிறபக னிகழவன பேணி யுரைப்பிற
கற்பகளு சாரநத காகமே போலப்
பொறபகம பெறுவாய, புகரினை நிகாததோய !

(குறத்தி கற்பகவல்லியி னிடக்கையினைப் பாரதது)

(குறம்-அறுசீராக கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

குறத்தி

கையினி லிரேகைகி வந்துமே
காணுதற கற்பமாய்ச் சிறுததுமே,
செய்யினிற கண்டிடு தாமரை
சோநதுமே, புத்தியா மிரேகையும்,
துயயதோர் பெருவிர லிறையினிற
ஒருடுதததோர் ஈங்கிலி ரேகையும்,
ஐயெனச் சுட்டிய விரலடி
யழகிய விறைபல வாயுமே (உ)

காணலான மங்கைமீ ! பொற்றொடி
கருதிய செலவமு மாயுளும்,

மாணுடை லட்சம் வாசமும,
 வாணியி னேசமும, யாவமுந்
 தாணிழற சோந்திடு போசமுந்
 தளாதலில வெற்றியுந் சொணடுனான்
 மாணிழை சாதலிற் கதித்துனான்
 வடதிசைக கொண்டனே வாயப்பனே (ந)

காலமி ரண்டுநான் கூற்றேன்,
 கதிமதி தப்பினு மெனகுந்
 பாலினு னெய்யினை மா னவே
 பலிததிடு நிசசயம், பழையதோர
 சேலையுந் கஞ்சியுந் கொடுத்திடுந்
 தேடுவெ னென்மகன விரைவீனில்
 ஒலையும் மட்டையுந் கொலாடுபோ
 புதவிடல் வேண்டு வன் நிழத்தினே (ச)

(நல்லணுடிகத் தோடாச்சு)

வெண்டா . கைக்குறி யுணர்திய காரிசாயீ! ஊனக்கு
 மைக்குறிக் கண்ணி புகிழ்ந்துமே கொடுத்த
 10. மாலையை வாங்கி வாழத்தியே செல்வாய்!

(முத்தமாலை யொன்றைக் கொடுக்க)

குறத்தி மாலையாய்ச் சூட்டம் வந்தமே சமுலம்
 நாரிறுந் கூந்த னஞ்சாய்! குடரிற்
 பசியால் வாட்டமும, பழையதோர் கந்தைத்
 துணியால் வாடைத் தொலையு மடையும்
 15 எனக்கேன் முத்தா வியன்றவிம் மாலை?
 மனக்குரக் கினைவீன வாழையிற் படுத்தவோ?
 ஊனு முடையு முண்ணவும் பூணவுந்
 காணுதல் போல, காட்சியி லெப்பொருள்
 மாணுறக் கண்டனை? வழுத்துவாய் சிறிதே!

கற்பக . 20. அறிவிலு மாணடினும பெரியோய்! கூறிய
 அனைத்துஞ் சரியே அவ்வண்ணு செய்வோம்.

(செந்தாமரையை நோக்கி)

செந்தா மரைவாழ திருவே யணையாய்!
நந்தா விக்ருதி நங்கையை யழைத்துச்
சென்றுநல லாணுஞ் சிறந்தவோ ராடையும்
25 கன்றினைக் கற்று கரவா தூட்டன்
மாணக கொடுத்தது மகிழ்ந்திடச் செய்தது
கானக கொடியே! கடிதினில வருவாய்!

செந்தா . செப்பிய படியே சென்றான், வருவல்,
மைப்படிந தன்ன வாளமா கண்ணீ!
* (குறத்தியுடன் சேல்ல)

கற்பக : (மற்றத தோழிகளைப் பார்த்து)
30 பாங்கிகாள! ஆடிய பந்தினைப் பார்த்தவா
'வாங்கிடு மோகை? வருமோ பூவினில்?
இடைவெளி தன்றிறு வியங்குமோ?' எனவே,
அடைவுடன் கூறிய வப்பந தாட்டம்
குறத்திகைக் குறியாற குடங்கையி லணைநத
35 திறத்தினைக் கொண்டது, திருமபவ நானை
யாடுவம், சென்று வருவீர் அஃதோ
(செந்தாமரை வர)

தேடுதற் கெளிதாய்ச் செந்தா மரையும்
வந்தனன், மூவரும் வண்கா னுகாநது
தென்றலி னெங்கள் சிந்தையைத் திருத்திச்
10 சிறிதிவ ணமாநது திருமபிடு வோமே.

முதற்றோழி . மறியமா கண்ணீ! வழுத்திய படியே
சிறியேஞ் சென்றனம்.
(தோழிகள் போக)

கற்பக : (செந்தாமரையை நோக்கி)

தேமொழிக கிளையும்,
முல்லைப் பூவும், முருககி னிதழும்
சொல்லெயி றித்தழிற் றேறஞ் நங்காய்,
45 வல்லெயிற் றிருமபிய நல்லெழில் யாதோ?

செந்தா : இரதிரை யவவினு நநொழின் மிகுந்த
பைந்தொடி நங்காய! பாவதி யனைய
செவிலியை வழியிற் கண்டனன, செப்பினன்,
தவிசுடைத தாயு மவளுங் குறத்தியைக்
50. சூறியாற நெறிநது கொடுத்திட வுன்னிச்
செறியா தெனனைத் திரும்ப விடுத்தனள

கற்பக : நன்று! நன்று! நமமுடைப் பிதது
மனறலி னோர்ந்தது. மற்றவர் கடகென்?

வேண்டா : அனறென தாயே! அவாகட கேயிம்
55 மனற நமநினு மகிழ்ச்சியை யளிப்பது
சன்ற ஞான்றினு மிணையறு மணததைப்
பூண்ட ஞான்றே புதல்வரைப் பெற்றோ
களியெனுங் கடலிற கவலையாந் தெப்பம்
பழியென விலக்கிப் பாய்ந்தின் புறுவர்

கற்பக 60 ஆமாம், தோழி! அவாகட கேமணம்
சேமமாம், ஆகலி னன்றே? திருமண
மக்களின் மனக்கோள வையகந் தன்னிற
றக்க தனறெனத் தகைந்தன ராகி
நடத்திடு பெற்றோ நாடொறு நாட்டினிற
65. குடக்கெழு மதியெனக் குழுமிடல் காணுதம்.

வேண்டா கலைமக ளெளவையைக் காட்டினில வென்ற
இலைமுக வைவே லிணையடி மறவாத்
தையால! இங்ஙனஞ் சாற்றேல! பண்பேய்க்
கைபா ளன்றோ? கண்ட திமமுறை

செந்தா : (கற்பகவலியை நோக்கி)

70. பித்த மெனறதென? பேசுடு சோதிடம்
உத்தம் வாருட மோங்கிய விரேகை
சாத்திர மெல்லாந் தவறோ? வார்குழால்!

கற்பக : ஆததிரப் படேலெம் மன்னையே யனையாய்!
சோதிட முதலாச சொல்லிய பலவும்

75. வாதிட வொண்ணு மாபெரு முண்மையே,

- ஆயினு முனமையா யறிந்தோரா மிசசிலா
 தாயினுஞ் சிறந்த துனமையா மசசிலா
 காணுதல், கராகதிவந்த நவினமதிப் பிறையைக்
 காணுதல் ஸ்ரீராம நரணியை, அவர்கொள
- 80 செருகுரு மவாவுந் தெனவன பொதியைப்
 பொருப்பினு மிகுமே எனினும், புனறது
 நன்றெனி னலட்சிய நனமலை யேறிக
 குன்றெனு நெஞ்சந் கோடடையைக் கடடிப்
 பருகதற் வரணைப் படைவனாங் கொண்டு
- 85 வகுத்தவன செயல்பு மடியாற றொலைப்பா,
 தீதெனில, அந்தேர் ! தீடுமெனது துயரங்
 காத்து சுவலைக் கடலினி லாழநது,
 'தெய்வந் தன்னு லாகா ததுவுஞ்
 செய்வினை முயற்சியின் கூலியாச சிறிது
- 90 பெறுகுவா,' என்ற பெரியோரா மொழியும்
 வறிதே யாக், மயங்கியே நலிவா
 ஆகலின, அணங்கே ! அவனியி லெவருந்
 தாகமாயச கோதிட சாததிரங் கேட்டுத்
 திரிவதைக் காட்டினுந் திகம்பர னிணையடி
95. பரிபவ மனத்திற பாங்கா யிருத்தி,
 கடமையைச் செயது, காரியாநு கூல
 மடமையிற் சிந்தையை மட்டுப் படுத்தி,
 வாழத்தலை நன்றும் மடவரற் றேகாய !
 அணியாய்ப் பூத்துள வவவசோ கினநிழன்
- 100 மணியாய் மிழற்றிடு வனிகைகாள ! சென்று,
 கனன்ற பொழுதினைக் கழிப்போம், வருவீர் !

(மூவருஞ் சேன்றமர்)

(அசோகிண நோக்கி)

- எனனே ! பாங்கிகாள ! இமமா மரத்திற
 பொன்னே ரசோகப் புதுமலா நிறைந்தன,
 வறியசெவ வாயசு வழுங்கிடு மங்களப்
- 105 பொறியுடை வார மெனவே புகறல்,
 மானச சோக மலராய மாறின !

நானக கூந்தலும் நல்லகோர் கலையும்,
வளையம், நானும், மலர்க்க ணீருளு
சோருமிஃ தென்னே ! தூயதோர நெஞ்சம்
110 நீரினுட கயலாய, நிலையா தநதோ !

(சோந்தி சாய்)

சேந்தா : (கற்பகவல்லியை இருக்கைகளாலணந்து)
ஆ ! கா ! இளங்கொடி ! அருமபெற்ற பாவாய் !
மாகா திபற்கும் வாய்ததிடாக கற்பகக்
கொடியே ! வந்ததென ? நொடியினிம
மாற்றம் !

வெண்டா (கற்பகவல்லியை நோக்கி)
பூவையு மொழியி லாவலகொ ள்ளங்கே !
115 தேவை நிகாத்தவிவ வசோகு தெனியின,
கூடினாக கனறிக கொழுநனிற் பிரிந்தாரா
வாடிடச் செய்யு மதவேள தனது
பூங்கணை யைநதிற புல்லிய வுணர்வுணை
வாங்கிடு சோக வாளியென றுணர்வாய !

கற்பக 120. வெண்டா மரையே ! விளம்பிய தொவவும்,
கொண்டா நுகனி யெனவே, குடகிசை
கண்டான கதிரவன கடிமனை புருந்திடப்
போவோம், வாரீர, பொருவில பாங்கிகாள !
காவினை நீங்குந கடிமபி லெனவே.

(மூவரும் போக)

(காட்சி முடிக்கிறது)

முதல் அங்கம்

நான்காம் காட்சி

இடம் : பாண்டிபுன் அரண்மனை ஆரதப்புரத்திலுள்ள நிலா முற்றம்.

காலம் : முன்னிரவு.

நடர் : கற்பகவல்லி, வெண்டாமரை, செந்தாமரை.

(கற்பகவல்லி அணையிற் சாரத்திருக்கப் பக்கலில வெண்டாமரையும், செந்தாமரையுஞ் சூழாதுபசரிகக)

(நிலைமண்டில வாசிரியப்பா)

கற்பக :

ஐயோ! அனலினைச் சாரதென வபி
மெய்யினை வாட்டலீர்! விடுதீர்! விரிதிரைப
மாற்கடற் பிறந்த பானிலாச் செலவனும
மாற்கடற் படுததன். மாநில மதனில,
5. “கெட்டார் தமக்கு ரட்டா ரிலலை,”
என்றே தமிழ்மறை யியம்பிய வதனை
இன்றே கண்டனன என்னருந் தோழிகாள !
வெள்ளிவெண குடநிறை விழுப்பயன் றனனைத்
துள்ளியங் கொருவன றுடுமென வறிதே
10. கவிழத்தா லொகருந் கவின்மதி யொளியெனப்
புவிபுகழ் கூல வாணிகப் புலவன,
உரைத்தது முழுதுமவீ னுபசா ரமமே.
கருப்பு விலலுடைக காமனா கொடியோன்
நெருப்பினைத் திராவக நீர்மைய தாககி
15 மதியெனும் வெண்கல மாண்புற நிறைத்துச்
சதியாய்ச் சொரிந்தனன், சற்றும் பிசகிலை
அதோர்பார! மதிபா லமரந்துள விசாகையும்
மதோலுன மததனின வளாகலை நெருப்பாம
பேரினைப் பொறுதுதன் பெரிதா முருவினை
20. நீரினி லிட்ட வுப்பது நேடி

யனகரு மனவி லசப்படா வதுபோல்,
இழந்தன ணினாள்.

வேண்டா

ஏந்திழாய்! முன்னர்

ஒருகா லீனடே யோகையோ டயர்ந்து,

“புரிசூழன மங்கையர் புல்லிடு கணவா

- 25 மயமாய மாறி, மற்றவா பாற்காண்
செயலுந் தன்மையுந் கொண்டு திகழ்ந்திடன்
மரபா மென்பதை வாணிலாச சார்ந்து
கையக நெலலிக கணியென விளககும்
காராதிகை திறத்தினைக காண,” எனக்

சூறுசொற்

- 30 போதத்திறம் விட்டுப் புலம்புவ தந்தோ!

காணத் தரியேன! காரிகாய! வடமீன

நாண முதலிய நாறஞ்ஞம் பூண்டு

காமுகா செயலேக கண்டரு வருததுப

பூமியை நோககும் பொற்கொடி போன்று,

- 35 நமமிடைப் பலமறை நவினறிட லிருமபி,
“வம்மின! வடமின்!” என்றழைத்திடுவதை
மான மின்னி வயங்கிடல் காணுதி!

செந்தா

வெண்டா மரையே! கண்டனெம, மீனென

அருந்ததி நாளை யறைந்ததென்? நீரிற்

- 40 பொருந்திடு மீனைப் புலாவைத் திட்ட

கருவா டன்றோ கருதிடின் வடமின்?

கற்பக:

(சிரிப்புடன்)

ஏ! கே! வடம! வடாம! மீனவடாம! ஏ! கே!

வாகே செபயினை! வடமின் கருவா

டாமே! அதுசரி!

(வெண்டாமரையை நோக்கி)

அயனா நாவாம

- 45 பூமே லமாந்தாள் பொருந்திடு மிடத்தைப்

பெயராக கொண்ட பேதாய! உனமொழி

அயரா நகைப்பை யருத்திய தறியாய!

- வேண்டா . செநதமிழ் பயிலுஞ் சிறுவய ததனில்
 நொந்திடுந் தலையென நுவன்றசெந் தாமரை
50. வடமீ னென்றையோ வடாம தாசுருவள ?
 குடக்கெழு பிறையையும் புரையதாக கொண்டு
 பாவினிற் குததி மேலவர் விருமபும
 அருந்ததி யாகருவள . இவளபோ லன்றொரு
 சிறுமியா மருகியை யருமையா மாமி
- 55 நோக்கியே, “பரணியினுவனறிடு மடுப்பினை
 ஆக்கிடல் வேண்டும்; அகத்தியம்,” என்றனள் .
 அறிவிலாச் சிறுமி யதனைக் கேட்டு,
 “சிறியே நெடுநாளை தெண்ணீர் கொண்டு
 குறுகு வதாண்டு? குறிப்பிடு வாய் !” என
- 60 முறுமுறுத தனளாம, முறுவல பலாகொள

கற்பக

(புனைக்கையுடன்)

- நன்று ! நன்று ! இதனினு மதுவே
 நன்றும் நாட்களைக் கொன்றிட லிவையே !
 பரணியும் பரணும் மாறிய தநதோ !
 எனனே ! எனனே ! கலவியைக் கைவிடு
- 65 பெண்களி னிலைமை ! பேசுவெண் டாமரைக்
 கண்மணி யனையாய் ! கட்டுரை யொன்றாற்
 செநதா மரையின் சிந்தையைத் திருத்த
 முந்திடு வாயே ! முந்திடு வாயே !

வேண்டா : திருவினு மிக்க செநதா மரையே !

70. பெருவிருந் தாகிய அருந்தமிழ் மொழிசளாம,
 ‘வடமீன்,’ எனுநதொடா, ‘வடகரும்,
 மீனும்,’
 என்றே பிரித்து நனகே யிரண்டு
 வாரததைக் ளாகக் கொண்டிடு ! முதனமொழி
 கூர்த்திடு திசையினைக் குறிக்கும் பெயராம
75. திசையொடு பிற்வாம மீனெனுந் தெனமொழி
 இசைந்திட விறுதி யுயிரமெய் சுவலோ
 டொழிந்திடப் புணார்த்தே வடமீன். ஒண்டொட !

- மொழிந்திடு மீனமொழி முனைத்திடு செயலினை
 அறைருவன கேண்மோ! அணங்கே! மின்னெனும்
 80 புரையறு முதனிலை புலவாதம் வாய்வழி
 வினைமுதற பொருளாம் விசுதி புணர்ந்து,
 கெட்டுமுன னீண்டு, கிளரொளி விட்டு •
 மின்னுவ தாயவின் மீனினை புணர்ந்தப
 பினனரே, மண்ணினிற பிறங்கிடு கயலினைக்
 85 குறித்திட லானது கோதாய்! அன்றிபும்,
 பறியெனும் பாசம் பற்றிடு நடுவனும்
 பரதன பிறவிப பௌவந தன்னின்
 மரணமா லையை மாட்டியே வலிககத •
 துடித்துது துள்ளித் துங்கமாம் வான்
 90 அடித்தலப பெருங்கட லமானதிடு பலலுமி
 மீனகண மன்றோ விண்ணுறு முடுத்திள்?
 ஆகலின, நாளினை மீனென லடுகரும,
 பாகெனு மொழியுடைப பைந்தொடி நகராய!
 வடபா னுனெனல கருத்தாம, மதியே.

- கற்பக . 95 தண்டமிழ மொழியாந தனிப்பெருந கடலை
 புண்டிடு வெண்டா மரையே! உரைத்தன
 அனைத்தும் வாய்மையே ஆயினும், மீனினைத்
 தெனமொழி யெனறதென? தெளிந்திடின, 'மீனம்,'
 எனமொழி யன்றோ விறுதி மறைந்து,
 100 'மீன்,' மொழி யாயது? மீனாட்சியெனு
 மிலககியந கண்டு மியம்பிய தெனனே?
 விலகருஞ் சொல்லுடை வெண்ணகை யணங்கே!

சேந்தா

(ஏனனத்தடன்)

- தமிழிலக கடலையைத் தணியா விருப்புடன்
 உமிழநீர் பெருக வுண்டிடு சிறுமிவாய்ப
 105 படுபய நியாவும் பகாநிலக் கடலையாய்,
 கடுநிகா கணனாய்! கண்டிட லியலபே.

கற்பக :

(முறுவலுடன்)

செந்தா மரையே! விகடச செய

முநதுகின் றனையே ! முதுவெல வாயன
பிழைப்பிற் பேரட்டியாய்ப் பிறந்தனை போலும் !

வேண்டா (கற்பகவல்லியை நோக்கி)

110. உழைநிசா விழியாய ! உணர்வைகொல ? சிறிது
நாளா யிருவரும் நடபினா போல,
வானா பேசுவா, வறிதே நகைப்பா,
நாளடை வினிலே, நடபது காதலாய்
மீளா நிற்கும் விரைவினி லறிஞுவெம.

கற்பக (சேந்தாமரையை நோக்கி)

115. 'ஆ ! சா ! வியப்பே ! அங்ஙன மேயோ ?
தோகாய் ! ஒளித்தனை, மிகுதியும் ! துளங்கிடல்!
நடபோ,? காதலோ ? நவினறிடு வாயே !

சேந்தா (நாணத்தடன்)

தாடூ வினையே யிகழந்திடு நாகியாய் !
காதலோ ? நட்போ ? கழறிட வறியேன.
120. மாதுவெண டாமரை வடமொழி தெனமொழிப்
போரினி லஞ்சிப புகலிட மாக
வாரிக கொண்ட வம்புரை யிதுவே

கற்பக

ஓதிட வறியாய ! ஆயினு முனமுகம்
வாதிட வினறி மனமொழி யென்னும
125 இருபெருந திரையை யு மெளிதா விலக்கித்
திருவே யனையாய ! திகழ்ந்திடு முள்ளப்
படுபொருள யாவும் பன்னியே முடித்தது.

(வேண்டாமரையை முறுவலுடன் நோக்கி)

கடலை யுண்ட மடவரால் ! “மீனம்,”

வடமொழி யன்றோ ?

வேண்டா

அனஅ,தென் மொழியின

130. முனையிற் றேனறி வினாவட மொழியே
காணெனும் பகுதிக்கொள காட்சியா மொழியும்,

- ஆனெ னும முதற்சொன ஆட்சியாளு சொல்லும்,
 மாளெ னும பகுதிக்கொள மாட்சியாங் கிளவியும்,
 பகுவெ னும முனைக்கொள பக்கமாம பகாச்சியும்,
135. இலககெனு முதலி லெழுந்திடு மிலக்கண
 இலககிய மாய வெமமுடை யொலிகளும்
 முறையே காக்கியும், ஆக்கியும், மாக்கியும்,
 நிறைவுடைப பக்தமும், லக்ஷண, லக்ஷியம்
 ஆமவட மொழியென அழிவழக் குரைததுத்
140. தெனமொழி பழிக்குஞ் சிலாககே யன்றியிவ்
 வெமமொழித தொடரினை, மீன்புரை கண்ணீ!
 மலயப பெர்துப்பின மாழுத லுழி
 நிலவிய காலே பிறநது, நெடுமுடித
 தென்னாப புகழிலே திகழ்ந்து, முசசங்க
- 145 நன்னா மாடம நலம்பெற விருநது,
 வையை யென னும பொய்யாக குலகக்கொடி
 மெய்யிற் றவழநது, விளங்குமெவ லுழியும்,
 'காண்பேன் யான,' எனக் கழறிடல் கடுப்ப
 மாண்போ காழி வளளலகை யேட்டில்
- 150 பற்றுட னெருப்பிற் பசுமையாய் நினறு,
 சுற்றவா நெஞ்சக கவின்பெறு தெருவில்
 சிற்றி லிழைததுத் திகழ்ந்திட டாடி,
 தமிழநன னாட்டுத தனிப்பெருந தூண்களாம்
 மூபெரும வேந்தரை முழங்கிட வளிதது,
155. கன்னட முதலிய கவினமொழி யீன்று
 கன்னியாய்த திகழ்ந்தநங் கன்னிரன் னாட்டுச
 செந்தமிழ்ச செலவியின சீரினை யறிந்தநாம
 விட்டிட னேரிதாம

கற்பக.

கட்டியை நிகாமொழிக்

- காரிகாய் ! இவையெலாங் கழறுசெந் தாஹரை
160. நாரியைத் திருத்தநாம வேண்டின மன்றித்
 தாயினைக் குறையுறச சாற்றிய வாகா;
 • வேயினை நிகாததிடு மெனறோட் பாவாய் !
 தொடராகுல மொழிததுத் துவனறிய வென்றித்

தடாதகைப பிராட்டி தனமணக காதையை
165 இயம்பாய் ! நாங்குள இன்பினை யெய்தவே

தடாதகை திருமணம்

(கலி வெண்பா)

வெண்டா .

(யாழ் மீட்டிக்கொண்டு)

- க “பூமேவு புத்தேனும் புணமேவு காவணனும
தேமேவு ருத்திரரும் தேவரும்—போயமேவும
ங. செம்பொருளின றண்ணொளியாய்த தேடரிய பல்லுயிரககு
• மமபுவியிற் போற்று மருமாநதாய—நம்புமடி
ரு யாரவிரும்பு மெப்பொருளு ளுரு பசுகினியின
கூராளா னாயேன குவிமராகசன்—காரநிறமாயக
எ. காணது, செவவாய் வெவிறுது, காரயிற் கண் .
பூண பசுமைநிறம், புன்வயிறு—காணதே,
க ஐயிரணி தீங்க ளருஞ்சுமையுரு செயயாதென்
கையிரணந தாங்கக கவினமாரபும—செயய
கக. வயதுமொரு மூன்றாய வருந்திருவே ! பாண்டிக
கயற்கொடியு நாடுங் களிககப—பெயலாற்
கங. களிககுருடுரு சாதகம்போற் காகினியோர போற்ற
தெளிககுமணிச செம்பொற் றிருமா—குளிககும
கரு. மகுடம் புனைநதுமதி வல்லமைசசா சூழ்த
தகுமே றரியணையிற் சாராது—பருவண்மைத
கள திங்கணுதல வெண்கமலச் செங்கமலக கோயில்வாழ்
மங்கையர்கள் வெண்கவரி வைத்திரட்டச—சங்கையிலாக்
கக. கஞ்சகாகள சேவைசெயுந் காந்தாரன் சேரனும்
மஞ்சரினைக் கோலால் வழிவிலகக—அஞ்சம்போற்
உக. செந்தமிழைக் கற்றுணாநதோர செப்புமறை நூன்
முதலாம
நுநதலிலசுங் கசசெய்யு ணனகுணாநது - சந்தமிழு
உங. சைவநூற் போதகாசோல சாரங் கருத்திருத்தி
மைவண்ணன றங்கையைப்போன் மாரிலத்தைச்—
ஐசுவலம்போல்,

- உரு. ஸ்ரீமூஞ் சுமதியின்றன் சூழ்ச்சியினு லொற்றரால்
ஆளு மரசே ! அழகு நல்லாம்—வாழ்கின்ற
- உள. மாட்டேமே ! வீரமெலாம் வாய்த்ததொரு பெண்ணணங்கே
பேடனமே ! யானகூறும் பேற்றினையே—கூடியநல்
- உசு உள்ளமொடு கேட்டுணாவாய் ! ஓங்கியவிப பேருலகம்
களள்மிலாப பேரன்பாங் காட்சிபெற—வள்ளலாம்
- நக. மெய்ப்பொருளாற் பல்லுயிர்க்கும் வில்லுமிழக் கட்டிவைத்த
வைப்புமிசு பள்ளியெனு மாட்சிததே—கைப்புமிசு
- நந. பேதமையுந் தன்னலமும் பேராசை யுமபலவாம்.
கோதமையு மான்மிக குவலயத்தில்—ஆதரவாய்
- நரு. வந்தமமை மாட்டன்பு மாத்தரதை சிற்றத்தார்
சொந்தவூ ராநாட்டார் தொல்லுலகோ—மைந்தமைந்த
- நள. நடடார் முதலேராபா னானைவி லேபெருக்கி
நெடடாவி னுணவிதையு நோகொண்டு—ஒட்டார்
- நசு உலகி லிலரா யொருபதியைப் போல
அலகிலா வனபுருவாய் ஆரத—மலநீக்கி
- சக வீட்டைதல் காண்டியிந்த வேதகததைச் செய்யுமன்பு
விட்டறததை விட்டடைதன் மேதினியிற்—காட்டு
- சந. மொளியினறி நுண்பொருளை யோதுமெனச சென்ற
களிமகனின் கட்டுரையாங் காண்பாய் !—தெளியின
- சரு 'அறனைப பட்டதே யில்வாழ்க்கை,' என்ற
மறைமொழியி னுடபொருளு மன்னும்—அறற்கூந்தால் !
- சள 'கோமகக னெமமுறையோ வம்முறையே பூமககள்.
போமுறையாம்,' என்றமொழி புரதியிடுகொண்—
டாமுறையா
- சசு 'மாமணததைக் கைக்கொள வகைதேடு வாய்மானே !
தேமணக்கும் பூவே ! செழுந்தேனே !—பாமணக்கும்
- ருக சொல்லணங்கே !' என்றனனஞ் சூன்மகள் காஞ்சினையும்
வில்லா தடாதகைபான் மேலியன்று—மல்லார்
- ருந தட்டதோட் டடாதகையாள் தாய்முகததை நோக்கி,
"மடநோக குடையவென்றன் மாததாய் !—கடனாகக்

- நிநி கூறியன வாய்மை கொடுமுடியைப் பாதமிடும்
வீரியராம வேலரசர் விஞ்சையிலோ—நாரிநான்
- நிள, காதலுற! அன்னாஅய்! கட்டழகு மாண்பையொடு
வாதிற் பின் வாங்காத வாலறிவுந—திதில்
- நிசு உழுவலன்புங் கொண்ட வொருவனாகவே யன்றிக்
கெழுமியவென் காதலின்பங் கிட்டா—விழுமியவென்
- சுக சாயே!” எனக்கூறத் தான்கேட்ட வேந்திழையாள,
“ஏ! ஏ! அதுவேயென நெண்ணமுமாம்—சேயே
- சாந நினைக்கு மணமகனா நோவரேல், நங்காய்!
மனக்குள்ளா நாண மலிய—தனக்குன்றய
- சுநி நெஞ்சுகத்தின மசதியி னினறிமீம மூன்றாகும்
வஞ்சகமு மாறி மகிழ்ந்திடுவாய்—கிஞ்சகமே!”
- சுள, என்றுரைக்க, மீனகணிபு மினனணமேல யானதனை
வென்றியினுற காண்பீபன் விரைந்தெனவே—நன்றிச
- சுசு, சமதியொடு சூழ்ந்து தொகுபடையைக் கூட்டி
அமைதியுள்ளா தமமை யகற்றி—மமதையுள்ள
- சுக, பூவரசர் யாரும் புறங்காட்ட வேட்டியிட்டுத்
தேவரசர் யாருந் திகைத்திடவே—காவரசோ
- எந் டெட்டாசை பற்றிநிற்பார யாவரையும் வீட்டினிட்டு
நெட்டா ரிமவாணை நோருடைததுச—சிட்டாவாழ்
- எந், வெளனி மலையடுதது மிகருவரு பூதகணம்
வெளவிடையா நந்தியையும் வெற்றிகொண்டு—
- வள்ளல்தன
- எள, மாவரவு நோக்கி வலக்கையி லம்போடும்
கோவிரவு நோமைக் கொடுமரத்தைத்—தாவின
- எசு, இடக்கையிற் கொண்டாவ மீததுததோட பினனில
அடக்கமாய்த் தூங்க வரியே—நிடமகன்ற
- அசு, பொற்குன்றின மீதேறிப் போருறிததுப் பாதததென
கிறகின்ற தேரி னிமிநதுநின்றான்—பொற்குன்றை
- அந், வில்லாக்கிப் புனனகையான் மேவலருந் மூன்றட்ட
பொல்லா மணியும் பொருக்கெனது—நல்லாண

அரு. மனாவகாணச செல்லும மணமகன்போற் றனனை
வணங்கா முடிமுதலா மாததா—ளணங்காகப
அள பேரீர்ததணிந்து பனாடெறிந்த புததேனாங் காமனின்றே
ஆர்தநெழுந்தா னென்றுலகோ ராபபரிக்கக்—

காத்திரையிற்

அக. ரேன்றி யெளிககாது தன்னுகின்ற மின்னலெனத்
தோன்றி விளங்கினான் தாயோன் முன-ரேன்றுதலும்
கக சேனாளாய் பொய்புகன்று சேவலெனக் கூசலிட்டு
வாணனை வினாளாய் மாற்றியிட்டு—நாணாளாய்
கநு போககித திரியும் பொறியிலியின் பொய்மமூட்டை
வாக்கிற் றவறி வருவிவிட—காக்கவிட

கரு. மினறி முகவெனக்க வெசசெருக்குஞ் சென்றுவிட
நன்றியிலாத தன்முகத்தி னுணமிக— நின்றதுபோற்

கௌ பூங்குழலான வீரப பொலிவழிந்து தேரிழிந்து
கோங்குமுலை மூன்றிற குநுரமாய்—ஒங்கு

ககக முலைமறைய நாணம முகமுழுதுங் கொண்டு
நிலநோக்கு விகக நிலத்தை—முலைநோக்கும

க௦க. மாதராள காலின் மணிவிசரலற் றுனுழுது
காதலான் நோக்கிக் கவிழந்திட்டாள—திதினறி

க௦ந. “யானோகுகுங் காலை நிலனோகுகும நோக்காககாற்
ருனோக்கி மெல்ல நகும்,” எனனும்—நானோகுகங்

க௦ரு. காட்சியாய்க் காணக் கடைக்கணிததாள நீலகண்டன,
சூழ்ச்சியாய் வந்து சுருமபோட்டி—மாட்சி

க௦௭. வலக்கரத்தைப் பற்றி மருங்கனைத்துத் தோமேற்
சலக்கரனை யாயமாநது தமமைக்—கலக்கமிலா

க௦க. மந்திரிகள் சூழ வளாபடைக் ளராபபரிககந்
தந்திரிக ளெககாளந தானமுழங்க—சுந்தரமார்

ககக மாகதர்கள் வாழத்தெடுப்ப வந்திவர்க னேத்திசைப்ப
நாகர்கள் பூமாரி நாற்றிசையும்—போகப்

ககந. புருந்து மதுரா புரியார மகிழ்த
தருந்தகு மென்றுபல சங்கும—மகிழந்தாராப்ப

ககரு. வந்தமண மககளையும் வாளவிழியான சுணடுவந்து
 சிந்தனையாற போற்றிச் செயன்முறையே—நந்தா
 ககள, மணமபுணாததிச் சோக்க மதனும் ரதியுமபோன்
 மணமபுரிந்தான நீழி வாழ்ந்து

(நிலைமண்டிலத் தொடர்ச்சி)

கற்பக: நங்காய! யாழும் பாடும் நடக்கையான
 மங்காக் காதலர் வாழ்க்கையை யொத்தன
 பொய்யில புலவா பொருளினி லகததை
 மெய்யாய்க் கண்டவர் போலும், விளங்கிழாய!

வேண்டா: 170. கண்டது மட்டு மன்று, கனங்குழாய்!
 உண்டது முண்டென வரைக்கலாம், அன்றியும்,
 புறப்பொருள் அறப்பொருள் புகனறதென மட்டோ?

கற்பக: ஆமாம் திருக்குறள் ஆருயிர தமக்கே
 ஏமமாம் மறைப்பொருள்; இருந்தமிழ் மறையே!

செந்தா: (மேகநதிரண்டெழ நோக்கி)
 175. மறையே! மறையே! வானமு மறையே!
 மதியு மறையே! மாநில மறையே!
 மாமுகின் மறையே! மாமழை யுறையே!

(மழை பெய்ய மூவரும் போக)

(காட்சி முடிகிறது)

(முதலங்கம் முற்றும்.)

இரண்டாவது அங்கம்

முதற்காட்சி

இடம் : உறையூர் வெளியின் ஒரு சார்.

காலம் : வைகறை.

நடர் : புகழேந்தி, மணிவண்ணன்.

(இருவரும் நடந்து கொண்டிருக்க)

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

மணிவண்ணன் .

வெண்பாச செய்புளின் மிகுதிற்ற படைத்தீ
கண்போற் புலவர் ! காஹோ வைகறை
ஆமெனத் துணிய அடுத்தது புலர்
கீழ்த்திசை நோக்குமின் ! கெடலரு பகலவன்
5 கேழ்க்கிளா கதிர்சில மேற்றிசைநிலவொளி
கலந்துடன் சொமமைசெய காரிருட் படாததில்
நலந்திகழ் குறுக்கிழை நடப்பன போன்று
செலவதைக் காணமின !

புகழேந்தி :

சண்டோம, செலமதி

புற்பனை பிரணடி னுயரம் பொருந்திட
10 நிற்பதால், உவாமதி நெருநலே யாகலான்
வைகறை புகுந்திடல வழக்கே !

மணிவ :

பெரியர் !

தைவக் குறுமுனி தண்ணீர்க் கரகமாம
சூடகுறின் நிழிந்து குதித்துச் சென்றே,
இடம்படு குறிஞ்சி யெங்குந் திரிந்து,
15 தடம்பணை தவழ்ந்து, குளம்பல தங்கி,
சோழமா நாடு சோறுடைத தெனப்பைங்
கூழினை மிகுத்திடச் செய்தவிக காவிரிக்
கரையா மோட்டினிற் காலேக கடனை
முறையே கழித்து முறுக்கவிழ் தாமரை

20. நண்பனைக் குணதிசை நலமுறக் கண்டே
அண்மையா முறையூ ரடைகுவம். முன்னாப
போகும் படைகளும் புகுநகோடடை வாயில்
வெளியே நிற்க விதித்தனன், கண்டா !

புகழேந்தி :

- ஆமாம், அநீநதேம, அவவணளு செய்குவம்.
25 தேமாங் கணியெனத் திகழ்நதிடு குடமதிச்
சோரனோ டாடிய தொல்லீரு ணங்கை
வீரனா மெல்லோன் வரவினா முகவெனத்
திட்டா ளெனனக் கீழ்த்திசை வெளுக்கும்
நோத்திகண டிடுவீர் !

மணிவ :

- பார்த்தனன், நிகரில்
30 தொலசாபியனே தோன்றினன் மீண்டெனப்
பலகாற் புகழ்பெறு பண்புடைப் புலவீர் !
உடுத்திரள யாவையு மொவ்வொன றுக
மடுத்திடு ஷேங்கதிர வன்மையை நோக்கும் !
திங்களங் கதிராற் றேய்வுறுத தாரகை
35 கொங்கணி தாமரைக் கொண்கனின் கதிரான்
மாண்டிடு செயலின மாட்சிதா னென்னே ?

புகழேந்தி :

- மாண்டிடு முலக் மாபபொருட் டனமையைக்
கண்டிட விழையுந் காட்சிசா லறிவைக்
கொண்டிடு மனபீர் ! கூறுமிப் பகலவன்
40 கதிரின் வெமமை கடபுல னுணமையைக்
கொதித்திடச் செய்து மறைத்திட லாகவும்,
மதிககதிரா தடப் மருவலான மீன்றிரள
தோன்றவு மாயின அதோகாண் ! அருணன்
தோன்றினன் இந்நிரன் றொலதிசை முழுதுளு
45 சிவந்ததைக் காண்மின் ! செருக்கள மானவே,

மணிவ :

- சரி, சரி, புலவீர் ! சாராதனன், ஞாயிறு
செஞ்ஞாயி றென்ற செயதியு மறிந்தனன்
ஆனல், உச்சியி லகன்றிடு காலே
ஆன வெண்ணிற மடைதலு மேனோ ?
50. ஆனப் பெருமபுகழ் அமைநதிடு புலவீர் !

புகழேந்தி

குணமதி யுடையா ! துவன்றிடல் கேட்குதீர்.

சுணமணி யணையனிப பகலவன கதிரகன்

செமமை, பொனமை, பசுமை, கருமை

கபிலம், பிங்கலம், நீலம் எனவெழு

55. திறத்தவாம் அவைகளே செந்தமிழ்ப் புலவீரும்,

வடமொழி யாளரும் வரம்பசும புரவியாய்

வழங்கிட நின்றன. வகையா ரககதிர்

கொண்டிடு நாயகன் குறிக்கொளுந தன்னையே

விண்டொடச் சுற்றியே விரைநது நிறைவால்,

60. எழுவகைக் கதிரகளு மிணைந்தே தமமிற்

கெழுமிய வெண்மையைக் கிளர்ந்திடச் செய்யும்.

மேறற்சை கீழ்த்திசை மேவிடுகாலை

செமமை நிறங்கொளல தெறுகதீர், கொடுமை

வெமமை நீங்கிட மேதினிப பரப்பிற்

65. சாயந்தே தண்ணெனத் தவழுகதிட லாலும்,

தடபம், பொனமை பசுமை கருமை

கபிலம் பிங்கலம் நீலம் என்ற

அறுநிறத் தமமை யகத்திடைக் கொண்டு

வானப் பரப்பெலா நீனிற மயக்கிச்

70 செமமையை நமமிடளு சோத்திட லாலுளு

செறிந்ததாம் : செந்தமிழ்ச் செல்வீர், தெனிகுவீர் !

மணிவ

ஆயின், வெண்ணிறஞ் செயற்கையோ ?

பன்னிறக்

கதிர்களின் றுயாய்க் கவினுறு மியற்கை

இலையோ ?

புகழேந்தி :

இலையது செயற்கையே கூறிய

75 காட்டாந தாயையே கருதுவம், மக்களைத்

தருதலிற் சேயினு முதலாம், ஆயினும்,

கருவுறல், சமைதல் முதலாந் சாரியம்

நாடிடிற் செயற்கையாம். அதுபோல்,

வெண்ணிறம்

பன்னிறக் கூட்டான் வந்ததாம். பகலவன்

80. உதயமா கிரியி லுறைந்திடு மதுவும்,

- சதையநா யகனா தணமதித் தூயோன்
மேற்றிசை யொருபனை யுயமே னிறபதும்,
அவியுண வினுமே லாகிய தென் னுசொல்
செவியுண வொன்றையே தேடுஞ் சிரியோ !
- 85 காலை யென்னுங் கவிற்பொற் கொல்லன்
வேலையா நீநிறப் பட்டுடை மேதினிப
பூவயின் மார்பகம் பூனுபொற் காசு
மாலையொன் றியற்றிட வளமார கீழ்த்திசை
மலையாம பட்டடை வளாசெஞ் ஞாயிறறைப
- 90 பொறியாங் கதிரகன போயிட யாங்கனும
மதியாஞ் சமட்டி வாங்கியே தாக்கி
* மீண்டு மோங்கியே வினைசெயன் மானல்
காண்டு மனறோ ? மதியிற் களங்கம்
கருவியின் பழமையும், காலையின் பன்மையும்
95. குறிகும உதயக கொழுங்கிரிக் காப்பாற
சிவந்திடு ப்ரவை செழுநெருப பாகும்
* அன்றிப பகலவ னுஞ்சிறு செல்வன்
குன்றம மானிகைக் குவடதி லேறி
நின்றே தனகதிரக் கயிறற னிமித்தது
100. நிறுத்திய மதிககாற றுடியை நெருங்கிச்
சென்றே வீழ்த்துஞ் செயலினைக் காண்மின் !

மணிவ

ஓ ! கோ ! இரண்டாங் கற்பனை யுருவகம்
வாகாய்ப் பொருந்தி வாயத்தது, வியப்பே !
பாகே யணையசொற் பைந்தமிழ்ப் புலவீர் !

- 105 கதிரவன் கீழ்த்திசை கடநதுமே லேறவும
கிறிதாய் மாறுஞ் செய்தியென் தெரிபயோ,

புகழே*

வல்லா னருளா னல்லறி வுற்ற
பொல்லா மணிவணப் புதுமையோ ! கேளீர்.
சிறந்திடு வயிரச செழுமணி யொன்றினைத்
110. திறந்திடு வெனியிற் சோததே கண்டாற
சிறுத்தே காணலும், திகழ்ந்திடு செம்மணி
யகத்தே வைத்துக் கண்டா லம்மணி
திகழ்ந்தே சற்றுச் சிறப்பாய்த் தோன்றலும்

- புரையக கதிர்வன பூமியின பககலை
 115. சாரதிடு காலஞ் சற்றுப பெரிதாய்த்
 தோரதிடச செயலும், திகழ்சு சிபின்ற
 போரதிடு காலம் பொன்னெனச சிறுததுக
 காணலுங் கடபுலக காட்சியின கூறும்,
 அன்றியுங் காலையி லருங்கண் ணைக்கம
 120. பகலவன் வெமமைப பாதிப பினறிக
 காணலிற பெரிதாய்க் காட்சியிற் பட்டும்,
 நண்பகல் வெமமையால நன்கன நோக்கக்
 கூடுத லினறிக் குறைவாய்த தோன்றியுங் •
 காணுத லியிலபரம், கடக்களி றையோ !

- மணிவ : 125 செந்தமிழ்சு செல்வீர் ! தெளிந்தனன், யாவும்,
 வாதனம், தொந்தரை தந்தனன், மிகவும்.
 செலவோம், காவிரித் தெண்ணீ ராடி,
 விலலு மீனமுந் தன்வயின் விளங்க
 ஆடும் புலிகொடிக கருகே பாவையா
 130 நேடும பந்துங் கழங்குந் தூங்கும
 செல்லுரா கோட்டையாற றிகழ்ந்திடு
 நல்லா நுறந்தை நற்பதி தனக்கே.

(இருவரும் போக)

(காட்சி முடிகிறது.)

இரண்டாவது அங்கம்

இரண்டாங் காட்சி

இடம் : சோழன் கொலுக்கடம்.

காலம் : முற்பகல்.

நடர் : ஒட்டக்கூத்தா, வேலையா, ஆறுமுகவேளான், கருப்
பஞ்சாரி, வெள்ளையஞ்சாரி, கண்ணன், நல்லான்,
பெருமாள் பிள்ளை, அங்கணஞ்சாரி, வீரத்தேவன்,
நல்லமுத்து, நகைமொழிநாவலன், மணிவண்ணன்,
படைத்தலைவா முதலியோர்.

(ஒட்டக்கூத்தா முதலியோர் கொலுவிருக்க.)

(நிலைமண்டில வாசிரியப்பா)

கூத்தர் : (வேலையரை நோக்கி)

பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தாராப்
பொருத்தலும் வல்ல புகழ்சா லமைச்சே !
கவிகர சாமெனைப் புவிக்கர சாககிய
குலோத்துங்கக் கோவைப்போலவே குணமா
வ். வலோத்துங்க மனனை மாரிலத தறிவிரோ ?
அன்னா றன்னை யென்னாக கொண்டு
புகழுமா றறியேன ! புவிதனின் யானே.

வேலையா : படிதனி லொப்புமை பகரொணப் புலவீர !
மிடிதீ ரெங்கண் மேலவன் விளங்கக

10. கலைமுழு துணாததிய கணக்காய ராகியும்,
அலைதரு மாட்சியை நிலைநிறுத் தியதோர
அசசாணி யன்ன வழியாப் புகழ்பெறும்
மெச்சா ராற்றலாய விளங்கியு மெழுந்தருள்
குலதே வாழுமைக கொண்டர சாக்கிய
15. திலைனன வியப்பு? யாது மின்றே !

நகைமொழி நாவலன் .

வியப்பென ! எண்களில் வெளிப்படை யாகிய
இரண்டோ டிரண்டின் பிணைத்தாற் றேன் றும
முரணு ற நானகினு மொழியொணு வியப்பே !

கூத்தர் : (வேலையரை நோக்கி)

- ஆமாம், அமைச்சே ! ஆயினு நாமினி
20 ஏம மீவ்வுல கெய்திட நாடொ றும
உழைத்திடல வேண்டும் நெருந லொருசில
பழையநங் குடிகள் பணிவா யென்னிடம் .
வநது, மிகப்பலா வாழ்க்கைக் குரிய
நநதலி னெறிகளை நாடுத லின்றி
25 மடிமை யென்னுங் கொடியோற் கடிமையாய்ப்
புலவா வடிவம பூண்டிருந நாட்டில
அலகைபோற் குடிகளை யாட்டுவிப் பதுவாய்
முறையிடக கேட்டனன் அமமுறை யீடடை
விரைவினி னீக்கா விட்டால், நாட்டிற்
30 சோமபலா மடநதை துடியெடுத்தீ தாடுவள்.
ஆகலின, தும்முடை யருமபெறற் குழ்ச்சி
யாதென வோதுவீர, தீதுதி ரமைச்சே !

நகைமொ . (தனக்கள்)

வநததா குழ்ச்சி ! வறியாக டமக்கு
நொநதிடும வீழ்ச்சி தூற்றினு மிகுமே.

வேலையா . (கூத்தரை நோக்கி)

- 35 புலவா பெருமான ! புகன்றவை யனைத்தும்
கலப்பிலா வுண்மையே. சுழறவும வேண்டுமோ?
யானுமிப் போலிப் புலவர்க ணையப்பாற்
றேனீ நடுவண சிக்குண் டவனை
மானத துன்ப வகையெலாம் படடேன்.
40. ஆகவே, இதனை யம்புவி யதனிற்
போகவே துடைக்கப் போற்றினே னுமமை
அனலை, ஒருதடை யடக்கு நமமை.

மானு ரைப்போன மயசுகுமிப் போலிப்
புலவரை யருங்கவிப் புலவரின வேறாய்ப்
45. பிரித்தறி தலேமிகப் பெருநதூய ரநுகும.

கூத்தர் : பிரித்தறி தற்கும பிறங்கு மொருவழி
கண்டேன் ; அவ்வண்ணு காலைமி லேயே
மண்டல வொற்றரை வரவழைத் தவாபால்,
“புலவ ரெனவே புறப்படு வோராக
50. அனைவரு நமதரு கணைநதிட!” எனநே
கட்டளை யிட்டேன் கட்டளைப் படியவா
நெரில் வந்தால், நோமையு மாற்றமும
சுருவிற கண்டு சொல்லலா மனதே?

நகைமொ சொல்லுத லெதற்கு? துணிதலே சாலும்.

வேலையர் . (கூத்தரை நோக்கி)

55. அதுவொழுந் காச வமைநதிடு முறையே
புதியா தாங்குள் புகலவினாக களுகரு
விடைசொலு முகமே விளக்கிடு மவாதிமம்,
தொடைபல தொடுகருந தொலகவிப் புலவீர் !

வீரத்தேவன் . (தோன்றிக் கூத்தரை வணங்கி)

புவிக்குந கவிகுமப் பொருநதிய வரசே !
60. குவித்தே னிருகை, கொண்டந மொற்றரில்
ஒருவ நொருசில புலவாக னோடுதம
காட்சியைக் காணக கடைவாயப் புறத்தில
வேண்டி நிற கின்றான.

கூத்தா

வெருகளி ! விரைவிற
மாண்டியே யழைத்துவா !

வீரத் .

தொழுதனன.

(சேல்ல)

கூத்தா

(வேலையரை நோக்கி)

65. கண்டா ! உவகைக காட அமைச்சே
நாடகம !

நகைமொ கண்டேன், சனிகளின் காட்சியா மிதுவே

நல்லமுத்து . (ஒருவனோடு வந்த கூத்தரை நோக்கி)
கவிஞர் பெரும்! இக் காட்சி யோடிவா
புவிபுகழ் வெண்ணெய் நலனாரப் பொருந் தும
சடையப்ப வள்ள நமதுவீட டின்று
70 நடையப்ப வள்ளலாய் நடந்தாரா, கண்டு,
கட்டளைப் படியே யிட்டிங்கு வந்தேன்.

கூத்தர் . (போலிப் புலவன நோக்கி)

ஓ! கோ! நீயாரா?

பெருமாள்பிள்ளை . ஒருநூ வாரி
போகவே விட்டிடிந் புகழே, மிகநனி

கூத்தர் . ஆனால், உனக்கே னிவ்வினி யாடை?

பெருமா . 75 வானம் வெள்ளை! வளர்பயி ரிலலை!
குடிசைக் கூழிலை!.....

நகைமொ கொடிதாங் கருப்பு!
படுக்கப் பாயிலை! பருவமும போச்சு!
மணவினைப் பேச்சோ வளநதிட லாச்சு!

கூத்தர் . (பெருமாள் பிள்ளையை நோக்கி)
இலையேற் புலவன் வடிவோ வுனக்கு
80 விலையிலாப் பொருளாய்க் கிடைத்தது?
(வீரத்தேவனை நோக்கி)

வீரா!

இவனைக் கொடுபோய், இடுகிறைக் கூடம்!
(கொண்டு போக)

நகைமொ . இதுதான் நகுதி யானவேற் பாடாம்!
இராப்பகல் பட்டினி கிடப்பதை விடவிது
தராசின் முனைபோற் சற்றுந் தவறா
85 திரண்டு வேளை யுணவினை யெதிர
நிரண்டதோர் பரிசில் தேடினாற் போலாம்.

கூஅ

புகழேந்தி

[அங்கம்-உ

கூத்தா

(நல்லமுததை நோக்கி)

.

இவனொரு வனையோ ! இணையிலா வொற்றே !

நல்லமு .

அன்றென னரசே ! ஆறுபே ரினனும்
நின்றனா, வெளியில்

கூத்தர் .

(சினத்தடன)

ஒவ்வொரு வனாக

90 கொண்டு

நல்லமு :

(சென்று மற்றொருவனோடு வந்த)

இவனொரு மினடன நடுத்தெரு
நாரா யனனொடு போரா டினனமிக

கூத்தா .

பொறியி லகப்படு நரிபோற றிகைகுகும
அறிவிலீ ! நீயா ?

ஆறுமுகவேளான் .

(அசத்தடன)

ஐயா ! யானொரு

குசவன்.

நகைமொ :

குயவனா ! நான்முகன் றேற்றம்.

95 ஆகலின், மாலுடன அண்ணு மலையில்
அடிமுடி தேடிய தடியடி யிதுவே

கூத்தர்

(வேலையரை நோக்கி)

அமைச்சே ! புலமையி னழகினைப் பாரும !
(குயவன நோக்கி)

.

இமைத்திடுங் கொடியோய் ! என்னையுன் போக்கு ?

ஆறுமுக :

பித்தனை யெங்களைப் பித்தனை யாக்கி,
100. வெங்கல மெங்கள் மங்கையா தங்கள்
மங்கல நாணையுஞ் செங்கையின் வாங்கி
ஹற்றிடச் செய்தெம் வேலையின் மண்ணை
யுற்றிடச் செய்த துயர்கவிப் புலவீர !

கூத்தர் .

ஆ ! கா ! மடிய னறைநதிடு வாயில்
105. வாகாய் அமைந்தது.

(வீரத்தேவனை நோக்கி)

வாராய், வாயிலோய் !

சிறையிற் கொடுபோய்ச் சோபபா பிவணியும.

(சொண்டு போக)

நல்லமு : (வேடுருவனோடு தோன்றி)

இறையே ! இவனத் தோப்பிற் கதிரவக
கோனா ரிடத்தில, ஆனப் பொருளைப்
பரிசாயப் பெற்றான்.

கூத்தர் : பழியுடைக குருடா !

110 அரிசாந கெடுமதி தோன்றிய தென்னே ?

கண்ணன். ஐயோ ! பெரியோய ! அடியே னெடுநான்.
வையகம் புகழ வருவார், போவார்
பலாகு மயிர்வினை பண்ணியே பிழைத்தேன்.
தலைப்பித தததாறீ சடககென விரண்டு

115. கண்ணும படடுக கடடினாற போல
விண்ணும மண்ணும விளங்கவே யில்லை.
அதனால், இப்படிச் செய்தே னறியேன்.
இனிமே லிப்படிச் செய்யே னிறையே ;
மனிககவே யுன்றன் மலரடி பணிந்தேன்.

(வணங்க)

நகைமொ : (கண்ணனை நோக்கி)

120 அடடா ! என்பா லறிவித திருந்தால
வடதிசை முனைக்குந கதிரவன வணங்கத்
தென்றிசை நோக்கத் திருப்புவன் கதிரவத்
கோனகண் கொடுப்பான் ; கொள்ளலா மென்று
போனாய். அநதோ ! புகுந்தது, புலியே

கூத்தர் : 125 ஓ ! கோ ! நாவிதன் ! ஒழுங்கே ! ஒழுங்கே !

(வீரத்தேவனை நோக்கி)

சேவகா ! இவனியுந சிறையிற் சோபபாய.

(கொண்டு செல்ல)

நல்லமு .

(இன்னொருவனோடு புதுநத)

தககோய் இவனொரு தறுதலை யாவன்,
செக்காரா தெருவிற் சின்னையன் செட்டி
இடஞ்சென, “ஒருருகுட மெண்ணெய்
கொடுக்க !

130 இனறேல், வசைக்கவி யியற்று வ னுனமேல்”,
என்றே மிரட்டி எதிர்த்தான், கண்டேன்

கூத்தர் :

(போலிப் புலவனை நோக்கி)

முன்னவ னாவிதன முன்னதமுன் வந்த
மின்னவ னீயாரா ? பெருந்தா சுடையோன் ?

நல்லான்

ஆயாம, பெரும ! அடியேன வண்ணன்.
135. கோமா னுகருக குறியும் வருமோ ?

நகைமொ

ஆயாம, நின்குறி தவறினு மவர்குறி
போமா றிலலை, புவிமுழு தறியும்.

கூத்தர் :

என்னே ! என்னே ! இக்கொடுங் காலம் !
நாவிதன ; வண்ணன் ! நலமிகு குயவன் !
(வீரத்தேவனை நோக்கி)

140. சேவகா ! இவனென் றிருமுன னிராமற
சிறையினிற் புகுததுவாய ! விரைவினிற
போ ! போ !

(கொண்டு போக)

நல்லமு .

(ஒருவனை யிட்வேந்த)

மணியே ! கலவியில், மாநகர்த தஞ்சைக்
கணிகை நீலக கண்ணியின் மனையிற
“கவிககா யிரமபொன கட்டிடு வா” யெனக்
145. கவிபோ லிவனும கலககம வினை ததான்.

நகைமொ :

ஆ ! கா ! கவிக்கோ ராயிரம பொன்னா ?
ஆயின, இவாமிக அருமையா னவைய்க
கமபா வீட்டுக் கட்டுத் தறியாய்

150 இரக்கவே வேண்டி என்னென்ற புனிதம்
கடபா வீட்டுக் கடத்த தந்தும்
வம்பாய்க் கவிஞனை மழைபோற் கொட்டும்",
எனபது பழமொழி யன்றோ?

கூத்தா

கடபரின .

ஆயிரம் பொன்னீ கேட்டவ னுடா?

வேள்ளையனாசாரி :

தாயினும் பெரியோய் ! தச்சன் யானே,

நகைமொ .

155 தச்சனா? நன்று தச்சன் ! தமிழே !
உச்சமா மிவவிரு மொழிகளுந் தகர -
முதலெழுத தினையே முன்னிட்டுக் கொண்டன .

கூத்தர் :

ஆகலிற் பொருததமே ! சேவகா ! இவனையும்
சிறையகங் கொண்டுசெல் ! கணறமிக வுடையான்,
(விரததேவன் கொண்டுசெல்ல)

நல்லமு .

(வேடுருவண்க கூட்டிவந்த)

160 வளவாதம் பெரும ! வந்திடு மிவனே,
வில்லியா தெருவிற் றெல்லைகள் விளைததுச்
சள்ளைகள் செய்தனன் , சாற்றற் கரியன

கூத்தர் :

கொள்ளைநோ யணையநீ யார் ? மூன் சென்றவன்
தச்சன் , நீயோ தட்டான் ? கருமான் ?

கருப்பனாசாரி .

165 கவிஞர்க ளேறே ! கருமான் . இன்றெனை
ஏகவே விடடால், போகே னிப்புறம்.

நல்லமு

இறையே ! இவன்மிக்த துடுக்கனஎங் கருக்கு
வரையேற றம்போல் வகுத்தான் மிகத்தயா.

கூத்தா :

அப்படி யா ? இவன் அனைவரி லுந்நனி
170. செப்படித் தெரிழிசை செய்பவன் போலும்.
கொடுபோய்ச் சிறையாங் கோட்டஞ் சேர்மின் !
(விரததேவன் கொண்டுசெல்ல)

நல்லமூ .

(உன்னொருவனோடு புதுநது)

கணிககனி ஸகைக்குந கவுடப புலவீர் !
தடிய னிவனகடைச் சங்கம போற்றும்
கடிய னெனறு கழறியே பலரை

175 வஞ்சித திடடே வாயப்பநத ரிட்டே
விஞ்சியே நினறனன , வேளாளா தெருவின

கூத்தர் .

முட்டாள யார் ?

அங்கணனாசாரி : (அச்சத்தடன்)

கூத்தர் : கெட்டாய் ! அப்பசற சென்றிடு ! கேடே
உறறது, புலவ ருறுதொழி னநதோ !
(நல்லமுததை நோக்கி)

180. ஒற்றே ! இவணையு மொழி ததிடு சிறைக்கு
(வீரத்தேவன கொண்டுசெல்ல)

சென்றவிக களவனிற் றிரநததோ ?

நல்லமூ .

திரநதது

கூத்தர் .

நன்றே, “ நமது நானிலம் வதியும்
போலிப புலவர்கள் சிறையிற புகுவா
பின்னவா கடாசுகளாற் பேதுற லுற்று,
185 நநகரக காளியி னவராத திரிவிழா
தன்னிலே தலைக டறிககப பெறுவா, ”
எனபதை நநகா டெங்கும பறையான
மனபதை யறிய வழுத்திடச செய்வாய் !

நல்லமூ :

செய்தனன , சிறியேன் திருவடி வணங்கினன்.
(வணங்கிச் செல்ல)

வீரத்தேவன் : (புதுநது)

190 மையலின் மணியே ! வளவா பிரானன
அரண்மனை யமைச்சா காணவே தங்கள
முரணிலா வேளையை முன்னோககு கின்றார்.

கூத்தர் :

ஆயின, அவரை யழைத்துவா ! நொடியில்.
(வீரத்தேவன செல்ல)

மணிவ : (தோன்றி)

மாயிரு ஞாலம் வணங்குபுர புலவர் !
195 வணக்க மிகப்பல இணக்கமாய்த் தந்தனன்

கூத்தர் : அரண்மனை யமைச்சே ! வாரும் எப்பொழுது
தடைநதது ? மணமு மழகாய், ஒழுங்காய்,
நடந்தது போலும்.

மணிவ : நன்னெறிப் புலவர்
பெரும ! நம் வாழ்த்துப் பெற்றவிம மணத்தின
200 பெருமையை யென்னெனப் பேசுவல் ? காலை
வந்தேன. வழுவியா பெருமா நெமக்குத்
தந்தவர வேற்புச் சாற்றீடற் புறநோ ?
வரிசைப் பொருள்களின் வளத்தினை யுரைக்கத்
துரிசுடை யென்ன தோல்வியுற் றிடமே.
205 ஆதலில், பெரியோய் ! அடங்கிய முடங்கல
காதலிற் கொணர்த்தேன. கடைக்கணித
தருண்மின் !

(ஓவையொன்றைக்கொடுக்க)

கூத்தர் : (வாங்கிப் பார்த்துக்கொண்டே)
யானைக் கொத்தனை ? ஐயா யிரமா !
மானினம் அவற்றினை மடக்கிடும் போலும் !
தேரின மாயிரம். இஃதென் ? திரண்மணி
210. யமுத்திய வணிகன் ! ஆ ! ! ! கா ! ! ! இஃதார் ?
பழுத்த முததமிழ் பாடுபுக மேந்தி !
யாண்டுள னன்னுன் ?

(கொல்லினில் நோக்க) -

மணிவ : ஈண்டினர் வாயிலில்,
காண்டரு சீரியோய் ! கழறிய விவையெல்லாம்
ஒப்புவித் திடுமிடரு செபபிட வேண்பு ன்ன.

கூத்தர் : 215. வரிசைகள் யாவும் புரிசையிற் சேர்த்திடும் !
வாய்க்கொழுப் புடைய மனபுக மேந்தியைச்
சிறையகஞ் செறித்திடும் !

மணிவ : சிறையகம் ! செய்ததென் ?

கூத்தி : ஸீளளாய் ! பேசிட லாருட னென்பதை
உள்ளாய் ! விரைவில், உளறிடல் வேண்டாம் !
220 பழமையும் புதுமையும் பாரததுரை யாடு !
கிழமையு நிலைமையும் யாராற் கிடைத்தன ?

மணி : புவிபோற றரசே ! புகன்றவப் படியே
தமியேன் செய்தனன் , சடுதியிற் செல்லவ
(சென்றோடு புறமிருக்க)

நகைமோ (தனக்குள்)

இதுவரை யேழு சனிகளே சிறையகஞ்
225 சோநதன். அவற்றை யேழரை யாகக்,
ஆரந்திடு மிந்த அரைச்சனி சோநதால்,
ஏழரை யாகும், இல்லா விட்டால்,
ஏழுந் கூடி யினேத்திடு மிகநனி
சேறு நீருளு சோநதா லன்றோ ?
230 செநதா மரையும் வந்திடுந தெளிவே.
ஆயினும், இச்செய லாகா தெனவே
காயினுங் குறிப்பாயக கழறனங் கடமை

(கூதத்தை நோக்கி)

(நேரிசை வெண்பா)

மாமியொடு போதன் மனைவியொன்றாய வீற்றிருக்கட்
பூமியினி லாட்சிசெயும் புங்கவனே !—நேமியினில
ஊசியுடன் மற்றொன்று மூசி யுருத்தெழுந்தால்
வாசியுறல் யாதாம் ? வழுதது !

கூத்தர் : சொற்பெருக கதனிற் றுதித்திடு புலமை
உற்றிடு முளங்கவ ரொருபுக் முடையோய்
235. வாசியி னுடலில வசியிரண டழுத்திற்
காசினி யிற்பசி யுற்றோன் கல்வி
பறக்கலே போலப் பறங்கிடு மெனவே

பள்ளிப பையனும் பாங்கா யுணரும்,
 வெள்ளிடை மலையா விளங்கிய விதனை
 240 மதித்திறப் புலவர் விதித்திறங் கொண்டு
 மதித்திட வந்தவுன் மதிமிகப் பெரிதே!

(வேலயரை நோக்கி)

கதிரவ னுச்சியைக் கண்டனன், செல்வோம;
 விதிபினுஞ் சிறந்த மதிமிகு மமைச்சே!

(யாவரும் போக, மணிவண்ணன் நிற்க)

மணிவ

(தனிமொழி)

கற்றறி மூடன்! கண்டிடு வெர்ன்றையே
 245 பற்றிடும பெருமபதா! பகரறி வின்றிச
 சொற்றவிக் சுட்டனை தோன்றிட அறிவுஞ்
 சிதறிய தென்கொல! சோத்திசால் துறகன
 சுட்டிடு மளவுங் கீழ்ப்படிந் திவனை
 மட்டந் தட்ட வழியினைக் குறிப்பபல.

250. அநதோ! கொடுமை! அருமபுல வரைச்சிறை
 குந்திடச் செயலே கொடுநதுயா. ஆயினும்,
 சிறைக்கா வலாபாற செப்பியே, அவாக்குத
 தேவைக ள்ளைத்தந் திட்டஞ் செயது,
 காவலன் வருமவரை காப்பதென கடனும்,
 255 சேவலங் கொடியோன் றிருவருள நாடியே!

(போக)

(காட்சி முடிகிறது)

இரண்டாவது அங்கம்

மூன்றாம் காட்சி

இடம் : சோண்டிச சிறைக்கூடம்

காலம் : நண்பகல்.

நடர் : புகழேந்தி, ஆறுமுகவேளான், கருப்பஞ்சாரி, கண்ணன், வெள்ளையஞ்சாரி, நல்லான், பெருமாள் பிள்ளை, அங்கணஞ்சாரி, அறப்பெருஞ் செல்வன் (ஆறுமுக வேளான் முதலிய எழுவரும் துயருடன் ஒருபுறம் நிற்க)

(தேரிசை யாசிரியப்பா)

புகழேந்தி : (தோன்றித் தன் மொழியாய்க் கூறல்)

ஏனனே ! எனனே ! இவ்வர சாட்சி !

மினனே ருலகில் விளங்குங் கொலைபழி

கொண்டவாக கன்றோ கொடுஞ்சிறைக் கூடம்?

குண்டனென்பாற கண்டதென ? “ புதிதாய்

5. வந்திடு மணியம் நந்திடு நெருப்பைக்

கட்டிக் கொளுத்தினான்,” எனும்பழி மொழிககுச்

கூட்டுப் பொருளாய்த் தோன்றிய கூத்தன்

அரசு நிலையை யடைதலிற் றனனையே

மறந்தனன் போலும் ஆயினும், மதியிற்

10 பொருந்திய கலவியும் போயது யாண்டோ?

வருந்தியு நேரிற் கண்டிட விழைந்தது,

பொருந்தினு னிலையே ! புவியர சதனாக

குரங்கின் கையிற் கொடுத்திடு பூந்தாரா

புரையக் கொடுத்த வரையன் மதியை

15 என்னென்ப புகலவது ! அவன்தா னென்ன

செய்வான் ? புலவரிற் சிறப்பனூந் தன்னு

கைபோல பலனுங் கலவியா சிரியனு

மாகிய விவனை யன்றியே யெவரை

- அரசுக் கடடி ஸி லமாத்துவன்⁵ அனற்புட,
20 உரைசெயி லுழவினை யூட்டிய படியே
புரிந்தனை கூததன பொல்லாங் கவன்பால
ஒதிடற் சாஷு மொணனு தந்தோ !

(ஆறுமுகவேளான் முதலியோ ரிருக்குமிட நோக்கி)

- என்னை யன்றி, இச்சிறை யுகத்தே
இன்னுஞ் சிலரு மிருக்கின் றனர்போற
25 காண்கிற தையோ ! அவர்களுங் காட்சியின்
மரண்புடை மக்களாயக் கானாகின றனரே !
இவர்களு டெனைப்போற் றெறிவிலா னியற்றாம
தவறுடை யாட்சியாற் றடுக்கப் பட்டனர்
போலும் அவர்களை நெருங்கிப் புரிகுவன் *

(அவர்களை நோக்கிச் செல்ல)

ஆறுமுக

(மற்றவர்களை நோக்கி)

30. அண்ணன் மராகளே ! அதோ ! பாருங்கள் !
கண்ணை நிகர்த்த காளை மொருவா
நமைப்போ லிங்கு நண்ணினர் ஆனால்,
உண்மையிற் பெரிய வொருகவி போன்றே
திண்மையாம் பாரவை செப்பிடல் காண்மின் !
35. அவரு நமையே யண்மிவரு கின்றார்,
கவரு மெழினடை காணுந் தோறும்,
அன்பும் நன்பும் அகத்திடை முனைத்தே
இன்பா மவாமொழி கேட்பதற் கெனசெவி
விழைநத தவருடை மெல்லரு ணோகம் :
40. பழைமையா நன்பரைப் பாரப்பது போன்றே
இருப்பதைக் காண்மின் !

(புகழேந்தி நெருங்கி வர, அவரை நோக்கி)

எம்பெரு மானே !

வருக ! வருக ! வணங்கினோம், நாமமை

(எழுவரும் வணங்க)

புகழேந்தி. (எழுவுவாரியும் நோக்கி)

வணக்க மிகப்பல இணக்கமா முமக்கே
தந்தனன் தவறணி நொந்திடு முந்ததீர்!
45 நனமுகக குறியு நனமைரான மொழியு
செமமைசால பணிவுஞ் செறிந்திடு முங்களைச்
சான்றோ ரினத்திற சார்த்திறற் கரியாய்,
ஊன்றியே கூறிட, ஒடுங்கியிச சிறையகஞ்
சோந்ததென ?

ஆறுமுக

பெரியீர்! சிவபெரு மாணே

50 நோந்தா லொத்த நோமையீர் தாமே
இவணபுக நேரின், எங்களை யொக்த
சவங்ளரி நிலைமை சாற்றவும வேண்டுமோ?

பெருமா

கலைமகள் படிந்த காட்சிவிட் டகலா
நிலைகொ ணோகக நோத்தியை யுடையீர்!
55. திருவுளங் கருதிய வணமே சிறியேம
பெருமையி லொருசிறி துடையேம, ஆயினும்,
வயிற்றின கொடுமையான மதியினை யிழந்தேம.

புகழேந்தி :

வயிற்றின கொடுமையா? அதனால், வழிப்பறிச
செயனோந் ததுவோ?

வேள்ஜாய :

சீ! சீ! அப்படிச

60 செயலிலை பாழுங் கருப்பா லகவிலை
ஏறிட வெங்கள பிழைப்பெலா மிழுககி
மாறிட லானது,

புகழேந்தி :

மாறிட! என செய்தீர்?

கண்ணன் :

செய்ததென்! தீங்காளு செயலொன்று மின்று
உய்வினை வேண்டி யுண்மையி லறிந்த
65. கலவியைக் கொண்டு குடிகளின கடைதொறும்
பல்லினைக் காட்டிப் பலமொழி பகாந்தே
“ஏற்ப திகழ்ச்சி,” எனுமொழி துற்றதே
ஏற்கத் தொடங்கினேம். இதுதா னெஞ்செயல்,

நல்லான்

ஆமாம், ஐயா! அதுதான் நெருக்கைத்
70. திருட்டுப் புலவனா செயலின்ற சேர்த்தே
உருட்டிய தந்தை வொருபெருஞ் சிறைக்கே.

கருப்பனா.

சிறையுடன் தீர்ந்தாற நெருப்புட னிங்குத
கிடைக்குங் கஞ்சியைக் கேட்கொன்று மின்றிக்
குடித்தே குடிசையிற் கொல்லும் பசி, பிணி
75 அடுத்திடா திருப்பேம் அங்நன மன்றி
நவராத் திரியிலே நம்மூக காளி
கோயிலி லெமமைக் கொண்டோய் நிறுத்திப்
பலியிடத் துணிவாம் பலிகுமுன் னாங்கு
கிலிகொளக் கேள்விகள் கேட்கப் படுவெமாம்.
80 விடையிறுப் பவர்கள் மீள்வராம் மற்றோ
படையிறு துணிக்கப் படுவராம். எங்களைக்
காப்பது கடவுடன் கடமையாம்; பெரியோய்!

புகழேந்தி.

(தனக்குள்)

இஃதென கொடுமை! இயம்பொண்ப் பழியே!
அஃதைகள்! அநதோ! அடாக்கொடுங்
கொலைச்செயல்!

85. “நரிகுப பட்டங் கட்டினால், நாட்டில்
வரிகுமேல, கிடைக்கொரு வாருடை
வேண்டும்,”

நடைபோ லன்றோ கூத்த னாட்சி

நடைபெறு கின்றது? நாமிவ னுக்குப்

படிப்பினை யொன்று புகட்டியே படிந்த

90 தடிப்பினை யொழியத் தடிந்திடல் வேண்டும்.

(வெளிப்படையாய்)

உடற்பிறப் பணைய வுயர்ந்த பாலாகாள்!

கடமையை முடித்தகவே கடவுள் ரென்னை

அனுப்பின ரிங்கே. அலககண் வேண்டாம்.

பனுவல் பலவறி பண்புடையோனெனக்

25. குறுமபுகள் பலசெய் கூத்த னும்மை

எறுமபின் மெனவே பெண்ணினன் போலும்
ஆயினும், அவன்கருத தமிழது திண்ணம்
பாயிரம் பலவென் ? பாண்டிநன் ஸூட்டின்
அரண்மனைப் புலவனை யறிவீரகொல ?

கண்ணன்

ஆ ! கா !

- 100 அறிவோம். அவாபெயா புகழேந்தி யன்றோ ?
கல்வியிற் பெருங்கடல ! காட்சிக கெளரியா !
நல்லறி வினிலோ நலமிகு வியாழன் !
ஆனால், நேரி லறியு நலவினை
தேனார் மொழியீர் ! செயதோ மிலலை.
105 அன்னார் தமமை யறியுமோ திருமுன ?

ஆறுமுக .

(கண்ணன் நோக்கி)

அண்ணல் ! இவரே, அவரென் நெனக்கோர
எண்ண நண்ணிய திவரே யவாகாண !

(புகழேந்தி முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே)

- கண்ணு முகமுங் கருத்திடை யுள்ளதைப் [சுத
பளிங்குபோற் றெறித்திடல பாரமின் ! பகாச
110. தெளிவே முன்னர்ச் செப்பிய தயாததேன !

அங்கண

அப்படி யாயின், இப்புகழ் மலையே
எப்படி யுநநமைத தப்பிட வைக்கும்

புகழேந்தி .

ஆமாம், யானே அப்புகழேந்தி.
ஏம முறுவீர், எண்ணம் விடுமின் !

115. நவராத் திரிவிழா நணுகிட வினனும்,
நவமா நானகு நன்மதி வேண்டும்.
அதற்குள், நீவிர், அரும்பாடு பட்டு
மொழியியல் பொருளியல் பாவியன் முறையே
தெளிந்திடல வேண்டும் ஒழிந்திடு துருதுயா
120. ஒட்டக் கூததனை யுலகெலா மறிய
மட்டந் தட்டி மடக்கலாம், மதிவலீர் !

பெருமா : ஐயமென ? தங்க ளாருண்மட்டு முண்டேல,
பையலிசு கூத்தனைப் பதறவே யடிப்பேம
வேண்டா மரையாள் விரும்பிவந் தடையும்
125. தண்டமிழ்ப புலவர் ! தாங்களு மிங்கு
வந்திட நோந்ததென ?

புகழேந்தி : வனவாகோன வாயிற
புலவனு யிருக்கப் பாணடியன் புகன்ற
நலமொழிப் படியே நண்ணின னின்ற
கெட்டகா லத்தாற் கெடுமதி பூண்ட
130 ஒட்டக கூத்தன, உங்களிக கட்டை
போக்குதல் விருமபிய போத னுணையர்
போக்கினன்; சிறையில். புகுந்தனன், வந்தேன்.

அறப்பெருஞ்செல்வன் : (தோன்றிப் புகழேந்தியை நோக்கி)
ஒபலிலாப் பெரியோய் ! உண்டிட வுணவு
செப்ப மாயிற்று. திருவுளம புரிந்து
135 கொண்டுவேண்டினன்.

புகழேந்தி கோதிலா வட்டில
கண்டிட யாண்டு ?

அறப்பெரு . கவினார் மணியே
தென்பா கததிற் நிகழ்ந்திடு கின்றது.
அன்பா யடியே ளழைத்துச் செல்வல்.
எழுந்தரு ளிறைவ !

புகழேந்தி (மறவாகவாச சுட்டி) ஆனால், இவர்கள் ?

அறப்பெரு : 140. பின்னு லழைக்கப் பெறுவர்.

புகழேந்தி : அவ்வதன் ?
நன்னு வலரிவா நவிரதிடப் பசியால,
முன்னு னுணவுணன் முன்னேன். அன்றியும்,
இவர்களு மெனைப்போ லெல்லா விதத்திலும்
முறையே நடத்தப் பட்டா லல்லது

145. பெரியோய்! உணவுணும பெறறியிங் கிலலை

அறப்பெரு: அரியோய்! அந்நனஞ் செயயக கட்டலை
இலை என் செய்வன?

புகழேந்தி: எவரது கட்டலை?

அறப்பெரு மலைநிகா கூதத மன்னவ ரதுவே

புகழேந்தி மன்னவ நவனா? மறந்தனை மிகுதியும்.

150 ஒட்டக்கூதத நெனவே புரைததிடு!
கெட்டனன, அவனு மெனைப்போற
கீழமையாம

இச்சகம பேசும பச்சைப புலவனே
அரசன வந்தபின், அவனிலை யறிவன.

அறப்பெரு இருக்கலாம! ஆயினும், எனியேம, யாரும்

155 தலைமையாய வந்தால, அவராகனே தலையாயக
கொண்டிட வேணடும், குமபிடல வேணடும்
அன்றென்ற பிழைப்பி நின்றிடா தகலும்.

புகழேந்தி ஆம், அது வாய்மை ஆயினும், இவர்களை
ஆமவகை நடத்தியென் னோடவே யமாததின்
160. வருகுகே டொன்று மின்றும். முடிவிற
பெரும்புக ழடைவாய். பேதாய்! என்மொழி
நோமையாம, நம்பு!

அறப்பெரு: நிலந்திகழ் புலவீர்!

அப்படி யாகுக! ஆனால், என்னைக
காட்டிக கொடுத்திடல! கழகமார பொருளே!

புகழேந்தி:

165 காட்டிக கொடுப்பதா? சுழறினை நனகு!
செய்நநன்றி கொல்லுஞ் சிறுமக னீங்கிலை.
(மற்றவாகவன நோக்கி)

செல்வோரம், யாவருஞ் சீரிதீத;
கல்லியின் செல்வி களிப்பினை யெய்தவே.

(யாவரும் போக)

(காட்சி முடிவிறது)

இரண்டாவது அங்கம்

நான்காம் காட்சி

டம் சோனாட்டுச் சிறைக்கூடத்தி னொருசார்.
நடர் புகழேந்தி, மணிவண்ணன்.
காலம் மாலை

(நல்லமணடில் வாசிரியப்பா)

புகழேந்தி (ஒருபக்கம் அமாந்து)

“வகுத்தான வகுத்த வகையலாற் கோபு
தொகுத்தார தமக்குந் துய்த்த லரி” தெனும்
பொய்யா மொழியினைப் புகரி அறவியும்
மெய்யாக கொண்டிடல் விதியெனின் சிறியேன்

5. கையா அறுவது கழிபெரு மடமையாம்.
அனறியும், இறைவ னழகுற நடத்தும
மினறிகழ் செயலெலாம் விளங்கிடு பல்லுயிர்க்
குறுதி பயப்பன; அன்றியோ ரணுவும்
இறுதி பயப்ப இலையே. சிலசெயல்
10. வினென மதிப்பதும் வெளி அகொ ளறிவே
பேணிய மெய்யறி வாகுந காட்சியைப்
பெற்றோக கனைத்தும பெருமபய னுற்றே
விளங்கிடும்.

மணிவ : (தோனறி)

- செந்தமிழ் வியன்பெறு செல்வி
களங்கொருங் கலித்தொகை நற்றினை யகம்புற
15. நானா அமமுத னற்றமிழ்ச சங்கப்
பேழையி லுற்ற பெரும்பணி யனைத்தையும்
நாவாந கைகளா னலமுற எடுத்துப்
பூவாம பெரியதோ பொருட்காட்சி நிலையில்
வைத்தே மகிழ்ந்திடும் மெய்ததமிழ்ப் பெரியர்!

- 20 'வாழ்க! நீடு வாழ்க!' எனவிறை
சூழ்கழ நெழுநனன் சுகமே போலும
குறைவெது முண்டோ? குறுமுனி யனையோ!

புகழேந்தி: அறிவாற பெரியோ! உறுகுறை யாதும்
பெறுமா றிலலை. பெயரள வனறிச
25. செயலா லரண்மனைத்-தோற்றமாச சிறகரும
உய்லினைக கொண்டதுவ வொருபெருஞ்சிறையே

மணிவ: ஆயின், எனகணு மறியொணு வியப்பே!
தாயினு மனபுடன் றையலார வளாகரும
கிளளைகள் கூட்டினைச் சளளையில் வையகம்
30. 'எனறது போனறவோ ரிறுமபூ தாமே!

புகழேந்தி "கலககம பிட்டுக காடையை வளாககினும்
கலககமுள நெஞ்சங் காட்டினில வைகும்,"
என்பது வாய்மையே. எனினும், இச்சிறையினை
மன்பதைக குரிய வலலோன கட்டளைப
35. படியே வொட்டக கூத்தப பட்டினி
கொடிதா நெஞ்சக கோட்டையை யிழக்க
வேண்டுந் கருவிகள் விளங்கிட வேண்டிய
கொலலுலைக கூடமாய்க் குயிற்றிட வந்தனன்.
நல்லவாக குயிரைபு நலகிடு மணியே!
40. ஆகலின, இதுசிறை யன்றெனக் கருதுவோ

மணிவ நெஞ்சக கோட்டையா! யாதது? பெரியோ!

புகழேந்தி பஞ்சக கொடுமையாற் கஞ்சியை வேண்டி
நயமொழி பகாந்தே யிரந்திட, 'நயமிலாப
போலிப புலவர் சிறையகம் புக!' எனக்
45 கோலிச் செலுத்தக் குறையறு மெழுவா
வந்திவண் சோந்தார், மாண்புடை மக்கள!
நொந்திடு மவரை துவன்றவெண் மதியன
கலவிச் செருக்காற் கானியின் றிருமுன்
கொலவித் திடவே குறித்துளான்; கொடுமை!
50. இக்கொலை நவராத திரிவிழா வன்றும்.

தககோ ரவரை யநனமுனந் தஞ்சுகலை
மிககோ ராககி, யண்ணை மட்டந்
தட்டும பணியே தாழ்சிறைக் கூடந்
கொட்டுந் கொல்லுலைக் கூடமாய் மாறந்

55. லானது

மணிவ :

ஓ! கோ! அழிமபன்! பழியொடு
மானமில் புலைவினை மாக்களிற் கொலைவினை
கொண்டனன் கொல்லோ! குவலய மதனிற்
கண்டிடும பலலுயிர காட்சிசா லுடம்பிற்
பொருந்திடு மருமையும், புரையறு முதல்வன்
60 திருநதிட அவற்றினைச் செலுதது முறையும்,
மறத்தொழி லதனான் மாற்றுமோ ருயிரை
அறத்தொழி லதனா னுக்கற் கியலா
மாநதா நிலையு மடயன் கற்ற
தீந்தமிழ் மொழிதரின் நெரிததிட விலையோ?
65 அரணமனைத் தோற்றமா யமைநதவிச
சிறைபின்

பரணமிகு கொல்லுலைக் கூடப் பண்பாய்
மாறுவ தெந்நனே? வளாகவிப் புலவீர்!

புகழேந்தி

வீறுடை மனனாகண் மெச்சிடு மமைச்சே!
கோட்டை யரணம். அதனைக் கொல்லும
70 கூடம் மணையாம். ஆகலிற கூததன
நெஞ்சக கோட்டையை நீறதாப் போக்கும்
தஞ்சமா மிச்சிறை தஞ்சமரண் மணையாம்.

மணிவ :

செஞ்சொற் புலவீர்! செப்பிய தொவ்வும.
வஞ்சகன கோட்டை மடிந்திட னலமே

புகழேந்தி

75. நலமொன் றேயோ? நற்பே ருலகை
ஆட்டு மலகைகையோட்டிய தாமே
ஆகவே, நீவீர், அதற்கின்றி யமையாக
கருவிக ளுதவக காவற றலைவனம்
பெரியோற குணாததுதிர, பேரற மணியே

மணிவ : 80 அந்நனஞ செய்வல, அகத்தியம அரசனும
திங்கணை கிற்குட டிருமபுவன். அவன்முன்
கவிக்களிற் றினையே புவிக்களி றாககி,
மாவுத்த நெருவனை மத்தகத தேற்றிப்
பூவுல கறியப பொன்னம பாரிவைத
85 துலாபபுறப படுவம “ஓங்குசீர் மிகுநத
கலைம்கள் வாழி! கவினபுகழேந்தி,”
என்றே வாழ்த்துவம

புகழேந்தி : இறைவனி னருளால்
நன்றே யாற்றுவம, நானில மகிழவே

மணிவ . ஈவதை விலக்கி யிருஞ்சிறை யிட்டதூர்த்
90. தேவதை யாகிய கூத்தன செயற்குக்
கூலியே கொடுப்பம, கொடுமையே ! சிறையா,
வேலியிற் பட்ட மேதைக ளெழுவரும
யாண்டுளா? அவாகளை யீண்டிட வேண்டினன்,

புகழேந்தி : படுக்கை யறையிற் றுயின்றனர், இடுக்கண
95. மிகுதியும பட்டனா ; தகுதியா மிவாகள்
உணவினைக கண்டே நெடுநா ளொழிந்தன,
எனநினைக கின்றேன் எழுமின் ! சென்று,
காணகுவம, இரகசக் காட்சி சிறக்கவே

(இருவரும் போக)

(காட்சி முடிந்தது)

இரண்டாவது அங்கம்

ஐந்தாவ் காட்சி

இடம் : சோனாட்டிச சிறைக்கூடத்தின் மற்றொரு சார்.

நடர் : புகழேந்தி, ஆறுமுகவேளான், கருப்பஞ்சாரி, கண்ணன், வெள்ளையஞ்சாரி, நல்லான், பெருமாள் பிள்ளை, அங்கணஞ்சாரி

காலம் : பிற்பகல்

(ஆறுமுகவேளான் முதலிய எழுவரும் அடக்கமா யொருபுறம் அமாநதிருக்க, அவாகட்கு முன்னே புகழேந்தி யொரு முககாலியில் வீற்றிருக்க)

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

புகழேந்தி மாணவ மணிகாள ! சென்றநன் மதியிற்
காணவே விளக்கிய கவினமொழி வகையாம்
இயற்சொ றிரிசொ லியலபாம் வடசொல்
திசைச்சொற் பகுமொழி பகாமொழி திறலா
5. பெயாச்சொல் வினைச்சொற் பிறங்கு மிடைச
சொல்

உரிச்சொ லிடுகுறி காரண முயர்வாம்
குறிப்புட னாக மரபு முடககுறி
இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மருஉவோ டுடக்க ரடக்கன் மங்கலம்
10 தொகைதொடா புணாச்சி முதலாக தொலையல்,
அகம்புற மாகு மப்பொருண் முறையும்
விரித்துமே யுரைத்தனன, விளங்கிட,
தரித்தனி ரனோடு ? தண்ணொளி மிகவே. (க)

ஆறுமுக

தரித்தோம், நன்றாய்ச் செரித்துங்
கொண்டோம்.

15. அமிழ்தினை நிகர்த்தந நமிழ்மொழி யதனிற்

சொற்களொவ வொன்றின ஹாயமையுந
தோற்றமும்

கறகண் டிணையுறழ் காட்சியுஞ் சுணையும்,
புறக்கா முடையன புலவென மொழிநது
புல்லறி வெனுநதொடா புலனுற வைத்தலும்,
20. கலவி யெனுமொழி கருதிய பொருளைக்
கண்டிடு முறையை விண்டிட நடத்திச
செலுத்திடு சீரமையுந தெளிந்தனம்.
உலுத்தர்கட்ககப்பபடா வொருபெரு மணியே!
(உ)

பெருமா 25 உறுதிப பொருளா மொருபெரு நான்கினை
அறுதியிட்டுரைத்தவகப்பொருள புறப்பொருட்
போககினை யுணர்நதே பொன்னுதல
நீக்கினமடி நோமையி னெடுமா லீனையீர்! (ங)

அங்கணன 30 அன்பே சிவமென வறிந்தநம பெரியார
அன்பினை முறையே, அழகாய், நிலையாய்
இன்பிடு டெய்த வியற்றிய வகப்பொருட்
குறைகளை யடியேன் றுவன்றிய வேழு
பிறப்பினு மறவேன், பேதுறும்
இறப்பினு மறவா தென்னுடை நெஞ்சே (ச)

கண்ணன் 35 கந்தழி நிலையுந கவினுமப பெயாதான் -
வந்திடு முறையு மனக்கண
தந்தென் பெயரைத் தகுதியாக கினவே (ரு)

புகழேந்தி 40 தமிழ்ததா யினையே சாராதவா கண்ணினை
மட்டுமோ பெறுவா? மறறெலாப் பொறிபுலன்
கட்டுரை யாகுங் கவின்பெறு முடலுடன்
பெற்றிடல தகவே பேரறி வுடையீர்!
சற்றெனை நோக்குதிர! சாராதிடு பாவியன
முற்று மொழிகுவன். மொழிநதன வெல்லாம
உயிராம, பாவிய லுடலாம, உடலின்
கூட்டங் கிடையா வாவி கூரறி
45. வோட்ட மின்றி யொள்ளிருட் பிழம்பிற

- கடப்பது போன்று, பாவியன் முறையே
 நடப்பது தெய்யா நானில் மாந்தா
 மடததனத் தாலே மயங்கியே நலிவா
 பாவிய நெரிநதம் பாடுதற் கியலாப்
- 50 புலவாக ணிலைமை விடையிலாப் பதராம,
 “காரிகை கற்றுக கவிபா ிவதிலும்
 பேரிகைகொட்டிப் பிழைப்பது நன்(று),” எனத்
 தோன்றிய பழமொழி, ‘வறிதே யாப்பியல்
 கற்றதன் வலுவான முறையும் பாடுவோம்,’
- 55 என்றே கருதி, நன்றே வருந்தி
 இளைத்தவர்க்கடக்காம ஆதலின், நீவிர்
 சளைத்திடு முன்னம், பாவியற்குறும்,
 கூறுவன பாசசெயு முறையைக் குறிப்பாய்
 பாகுகளி னுறுப்பும் புதுப்போ ராறும்
- 60 அவற்றுள் முதல் தெழுத்தாம். அவ்வெழுத்
 துயிர்பனி ரண்டர்ம்; மெய்பதி னெட்டாம்
 உயிருட குறுகிய வோசை கெரண்டன
 குறிலா மைந்தும்; நெடிய வோசை
 கொண்டவோ ரேழுங் குறைவிலா நெடிலாம்.
- 65 இவைமெய் பதினெட யுனிலும் பரவத்
 தோன்று முயிரமெய் தொகுமுயி ரைந்தும்
 எனறிடு மெய்யாற ரெண்ணு நெண்ணம்.
 அவறெழுடு குறிலுயி ரைத்தினைச் சேர்க்குந்
 தொண்ணுற றைந்தாங் குறிலெனத்
 தொகுப்பீர்.
- 70 நெடிலா மேழு மவற்று னிறைந்த
 நெடி லுயிர மெய்யவை நூறுதலையிட்ட
 இருபத் தாறு மிணைந்திடத் தோனறும்
 ஒருநூறு முப்பத் தொருமுன றிணையும்
 நெடி லெனக் கொளவா நின்ற விரண்டர்ம்
- 75 உறுப்பினை யோதுவன், கருத்தினி லுணர்வா
 அசைபது, அவ்வெழுத் தொனறும் பல்வும்
 இசைவதாற் றேனறும், குறிலும் நெடிலும்
 தனித்தனின் றேனறும், தமராம மெய்புடன,

- சனிததுகின் நேனுந தழுவுத நேரசை,
 80. 'வாழி, வேன்மன,' எனவரு தொடரிற்
 பாழியந தோளீர்! பகாகுறி னெடிவா
 தனிததுமொற்றடுததுந தயங்கிடல காணமின்!
 இனிததிடு நிரையசையிணைாகுறிந குறினெடில
 வாள் வரினும், வளாமெய யுடனே
 85 கேளாய்த தொடரினுங் கிடைக்கும் நதுவே.
 'குகநமோ, மயிற்படாம,' எனத்திகழ
 மொழிகளில்
 அகவிய குறிலிணை, குறினெடி லைவநனி
 தாமே நினமும், த்கைவிலா வொற்றுடன
 ஆமா நடைநது மசைதலை நோககுமின்!
 90 நகநானகு வழியாய நடக்குமிவ வீரசை
 ஓனமும் புலவு மொருங்கி யிசைநதே
 ஒத்தாழு டுந்த வோசையாளு சீர்பெற
 நிறபது சீராடீ, நேரசை தனிதது
 நின்றிடி னுளாம, நிரையசை மலராம
 95 இவவரு சீரு மிணையறு வெண்பா
 இறுதியிற் பெருமபா லிற்றுச சிறுபால
 அம்போ தரங்கக் கலிபபா வகததும்
 வஞ்சிப பாவினம மருவியும் வருமே
 சொற்றவவ விரண்டசை தமமுனொன
 நேடுடொன
 100. அற்றிடத தமமுட் டாமும பிறவுங்
 கலததலா னனகுசோ காணலாம், அவறறை
 இயற்சீ ரெனவே இயம்புவா பெரியர்
 நோநேர், தேமா, நீன்வேல்; நிரைநோ,
 புளிமா, நிணவேல, புகரில நிரைநிரை,
 105. கருவிளம, திருததணி; கவினார் நோநிரை,
 கூவிளம, வானமயில் எனவே கூறிய
 முறையே யியற்சீர்க் காட்டினை முன்னுவி
 இச்சீர் நான்கு மியற்பா வாகிய
 அகவ லகததே யகவியே நிறறலான
 110 அகவந சீரொன வகையகம் படுமே

- இயற்சீர் நான்கி னிறுதியி னேரசை
 புணாவதால், நேர்நோ நோ, தே மாங்காய்,
 கந்தன வேல், நிரை நோநோ, புளிமாங்
 காய், கடி மாவேல், நிரைநிரை நோ, கரு
 115 விளங்காய், கடிமயின் மேல், நோ நிரைநேர்,
 கூவிளங் காய், வேல் மயிலான்; குறித்தவிம
 மூவசைச் சோக னான்கு முதற்கண்
 கண்டிடு வெண்பாக் கவினுரிசு சீராம்;
 காய்ச்சீர், வெண்சி ரென்றுங் கழறுவர்.
 120 கனிச்சீர், பொதுச்சி ரெனவே கழறும
 சோகளைப் பினனாசு செப்புவல் சீருறு,
 தனையவை யேழாம தகக அவற்றினில்
 இரண்டினை விளக்குவல் இயற்சீர் வெண்டினை
 • வெண்சீர் வெண்டினை யெனவவை விளங்கும்
 125, வெண்பா வினிலே விளக்கிமுற் கூறிய
 ஓரசைச் சீரு மீரசைச் சீரும்
 மூவசைச் சீரு முன்னுற் வருமே.
 வருங்கா லொன்றினோ டொன்று உயங்கும
 முறையே தனையாம தேமா, புளிமாச்
 130. சீர்முனம் நிரையசை முதலிற் சேரும்
 சீரும், கூவிளம், கருவிளச் சீர்முனம்
 நேரசை முதலிற் பொருநதுஞ் சீரும்
 புணரின், இயற்சீர் வெண்டினை புணரும்
 வெண்சீர் முன்னர், நேரசை முதற்கொள
 135. சீர்வரின், வெண்சீர் வெண்டினை சிறப்பே.
 ஐந்தா முறுப்படி யாமே. அவவடி
 ஐந்து வகையதாய் முடியும். அவற்றுள்,
 வளமார் சிறத்தி யளவடி மதித்திடின,
 முச்சீர், நாற்சீர் கொண்டிடு முறையே.
 140. ஆறு முறுப்பி னகலம் விரிக்கின
 ஏழா றெனறு மிணையுறு தொடையே. -
 அடியினுஞ் சீரினு முதலெழுத் தொன்றும
 மோனைத் தொடையும், முதலெழுத் தளவொத்
 திரண்டா மெழுத்தொன் நெதுகைத் தொடையும்

- 145 தெரிநின் மறறைய பினனாத் தெரிபடல
பாவின் வகையைப் பகரின, நானகே
ஆமவை முதற்க ண்டெபபது வெண்பா
குறளெனும வெண்பா, இருகுற ணேரிசை
வெண்பா, இன்னிசை, சிந்தியல், பஃரெடை
150. வெண்பா வெனவே விளங்குமற றதுவே
விளங்கிடு மவற்றுள், வெணகுறண முதற்கண்
நாற்சீர் கொண்ட அளவடி கொண்டு,
முச்சீர்ச் சிந்தடி பினனாப் பெற்றேற
ஓரசைச் சீரின லீறுதி யொடுங்கும்,
- 155 முன்னாக கூறிய வியற்சீர் வெண்டீர்,
வெண்சீர் வெண்டீர் கொண்டிடல வேண்டும்,
மோனைத் தொடையா முதற்சீர் மூன்றா
சீர்முன னெழுத்துத் திகழ்ந்திட வெர்த்து
முடிவதும், அடிதொறு முன்னெழுத்தளவொத
160 திரண்டா மெழுத்தொன் றெதுகை பெறுதலும்
இரண்டடிதொடுக்குந் தொடையாம இவற்றை
மன்னுறக கொண்டு மற்றைநாட் காலை
தினகர னுதிகருமுன றுயிலது தெளிந்து
வளருவ றருளிய வளருவப் பயனில்,
- 165 நறவப் பயனு நலமிகு தொடர்களில்,
“மலாமிசை யேகினுன மாண்டி சோந்தார
நிலமிசை நடுவாழ வார,” என மொழிபீர
தொடரினைப் பனமுறை துகளற வோதி,
நடைபுற நாவினி னனகுறப் பயினறு,
170. கூறிய விதியெலாந் கொண்டிடல கண்டு,
வீறிய நாவின் விளங்கிய விசைகொடு
மாற்றியற் குறளினை வழுத்திட
ஊற்றிய னீரினை யொப்பவந் திடுமே (சு)

நல்லான் : கடனமடை திறந்தெனக் கழறிய விவையெலாம்

- 175 திடமுட னறிந்தனம் செப்பிய படியே
செய்குவோம். சேண்பொழு தின்று சிறியேம்
உய்குதற் குதவிய வொருபெருந் திருவே!

புகழேந்தி . ஆமாம், நான் பற்றுகுவன் மற்றவை
ஏமமாய்க் கூறின விதயத் திருத்துமின!

180. வாமமாத சலைமகள் வளரருள்
நாமனை வருங்கொள நாட்டினிற் றுனை (எ)

(யாவரும் போக)

(காட்சி முடிகிறது)

(இரண்டாவது அங்கம் முற்றும்)

முன்னுரவுது அங்கம்

முதற் காட்சி

இடம் : சோனாட்சி சிறைச்சாலைக்குப் பக்கத்துத் தெரு

நடர் குலோததுங்கன், ஒட்டககூத்தா, கம்பா, புகழேந்தி,
நகைமொழிநாவலன், ஆறுமுகவேளான முதலிய
மாணவாகன், மந்திரி, படைத்தலைவா, யாழ்ப்பாணர்
முதலியோர்

காலம் மாலை.

(புகழேந்தியும் மாணவாகனும் சிறைக்கூட மேற்
றளத்தினினுறும் வேடிகளைப் பாராக)

(நிலைமண்டல வாசியப்பா)

புகழேந்தி : அன்ன மாவி னன்னிலை கைக்கொள
மாணவ மதித்திறம் வாய்ததற புலவீர் !
காணவே யெளிதாய்க் கவினுறத் தோனறுமித்
தெருவழி நோக்குமின் ! தேமா விலையொடு

5 வாழைநற் கழுகின் வாங்கிய குலையும்
செவ்விள நீருந் திகழ்ச்சுடிப் பகையும்
கூந்தற் பணையின் கொழுவிய பாளையும்
தூக்கிய தோரண வாயிலும், பூரண
குமபமும், பாலிகை கொண்டநல் லெழிலும்,

10 செம்பொன் னோவெனத் திகைக்குநற்
ஹாண்களும்

உமபரோ விவரென வம்புறு மாந்தர்
சிறதையின் மகிழ்ச்சியைத் தேக்கிடு முகமும்,
சந்தார மடந்தையா தவளநன் னகையும்,
மாநில மககன் வாழ்க்கைக் குயிராம்

15 மேனில மனனன விடுததநற் றுணையெனும
நானிலக் காவலன் நற்பெருந் தெய்வம்
தமக்கெனக் கொண்ட தணிவிலா வரசு

அன்பின் வானக மட்டரதரன மதிபென
இனபுற விளக்கு மெழிலினை யுணர்மின் !

- பெருமா 20 கற்றேர மணிபே ! கவினகுலோத் துறக
நற்றவ வள்ளல், நாடபல இரவியின்
ஹேறற மினர்த் துறகருநன மதியும
ஆறறவுஞ் செறிந்த வழிபெரு முகிலான்
மறைந்திட மிகுபனி வாடைபன் னோய்கள
25 அடைந்திடக துன்பத் தமிழ்நதிடு மக்களை
நிகர்நதவிவ் வுறையூர் நெடுநகர மக்களின்
அகத்தினிற் பருதியா யமர்ந்நுநற் காட்சி
கொடுகருமீவ் வேளையிக குதூகல மாட்சி
யடுபபது தகவே

(ஒட்டககூத்தா, கம்பர், வேலையா முதலிய நடநிரி பிர
தானிகள் குதிரை மீதேறிச் சூழ்ந்தவர, குலோத்துங்கன
யாணமீத பவனிவர).

- அங்குணா : அஃதோ ! காண்மின் !
30 உதயமா கிரியிடை யுதித்ததிடு கதிவரன
மதமா மிசையே வதிதரு துறகன்
பசுசைப புரவிசூழ பவனியின் சிறப்பை.

(குறளவெண் செந்தறை)

யாழ்ப்பாணர் :

- க. காரமா மிசையே தோனறிநுநற்
கவினா பருதி தனைநிகர்த்துப்
போரமா வயங்கக் கைமமாவிற்
பொலியுந் துறகன் சிறந்திடவே,
உ திகிரி யெடுத்த வானபுகஞ்ச்
செழித்த கற்ப தருவினாடு
மகியே சிறக்கச சாதமெனும்
வல்லி கொணராத கண்ணையே,
ங. நிகர்த்துத் தெனா டேபுகுநது
நிகரில கற்ப வல்லியெனும்

அகத்தைக் கொணாரத பெருவாழ்வே !
அழகாய் வாழி ! வாழியவே !

‘ முந்நா டதனிற சிறந்திடுநன
முளரிப் பொய்கை நிறைபதியாம
நன்னூட் டதிபா ! நாயகமே !
நாளும் வாழி ! வாழியவே !

௫ சோழ வளமா நாடதுவே
சோறுடைத் தென்று துதிபுலவா
வாமும் பெருமா நாட்டிறையே !
வாழி ! நாளும் வாழியவே !

ஆறுமுக : ‘ ஆ ! கா ! அரசனு மிதோவரு கணைநதனன்.
மாகா திபாநிலை வாய்த்தநாம, செவ்விதே
35 மேறறள்த தமாந்து வீரனின முகத்தருட
காற்றது வீச்சு காணும் பெருமை
அமரா விண்ணகத் தமாநதும் பொருந்தாரா
(குலோத்துங்கன் பவனியோடு சிறைச்சாலுக்குப் பக்கத்தில் வர)

வேளைய : பொருந்தாரா, பொருந்தாரா, பொருந்தவே
பொருந்தார்
மருந்தினை யனையநம் மன்னனு நெருங்கினன்
40. காணமின், முகத்தின் களையினை ! நிறைமதி
நாண்மின் யாவும் நலனுறச் சேரினும்,
ஒவ்வா இரத வொளியினைச் சிறிதும்

புகழேந்தியும், மாணவர்களும் .

(குலோத்துங்கனை நோக்கி)

வாழி ! குலோத்துங்க வள்ளால ! வாழி !
ஊழிக காலமிவ வொண்மகிழ் சிறந்தே.

குலோத்துங்கன் : (ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி)

45. முததமிழ் மதம்பொழி மத்தகக களிதே !
இதலத் திருக்குமிவ வரும்பெருஞ் சீரியா
வெண்பா வரிப்புலி வேங்கையா மனறோ ?

கூத்தர் : கண்பா னைகள் சூழ் கவின்மரா புடையாய் !
வேங்கை வரிப்புலியானே. அவனகான்
50. பாங்காவாழ புல்வாய்ப் பானமைய னுவன்

(கலித்தறை)

மானிறகு மோவிந்த வாளரி வேங்கைமுன் ? வற்றிச்செத்த
கானிறகு மோவிவ் வெரியுந தணன்முன் ? கணைகடலின்
மீனிறகு மோவிந்த வெங்கட் சுறமுனம் ? வீசுபனி
தானிறகு மோவிக் கதிரவன் றேற்றத்திற் றாமனனனே ?

புகழேந்தி : புகழா மலையிற பொருந்திய துங்க !
இகழ்வா யிசைத்தவிக் கவிக்குத் தாமாய்ப்
பாடுதல் வேண்டினன. பாடிய பஞ்சைப்
பாட்டினை பொட்டிப் பாடலோ ? வெட்டிப்
55 பாடலோ ? செப்பாய் !

குலோத் : பல்விதப் புலமைசால்
திருவினை நிகர்ப்போய் ! திகழ்ந்தநங் குருவும
கருவினின் நெடுததுக கவினுற வளாதத
தந்தையு மாய மைந்தமை புலவா
தந்தவாய் மொழியினை வெட்டிடத் தரியேன்.
60 ஒட்டிட வேண்டினன, உயாகவிப் புலவர் !

புகழேந்தி : அட்டியில் லாமலே யந்நனம் புரிவல

(கலித்தறை)

மானவ னுனந்த வாளரி வேங்கையும் , வற்றிச்செத்த
கானவ னுனவ வெரியுந தணலாம் , கணைகடலின்
மீனவ னுனந்த வெங்கட் சுறவினம் , வீசுபனி
தானவ னுனக் கதிரவன் றேற்றநற் றாமன்னனே !

நகைமொ : ஓ ! கோ ! இஃதோ வொட்டிடல் ! அட்டையின்
ஒட்டு மிதனை யொவ்வா தாயினும்,
செருமுகத் தெவரே கிளையினைத் தெரிவா ?

குலேந்தி : 65. திருமகட் கிளைய மருமக ளாகிய
செந்தமிழ்ச செல்வியின் றிருநோக் குடைய

சுஅ

புகழேந்தி

மைந்தான் ரிருவிரு மிங்ஙன மாறிடல
இழுக்கே யாகும;

கம்பா :

இணையறு தமிழ்க்கே.
(பவனி யப்பாற செல்ல)

கண்ணன் : (புகழேந்தியை நோக்கி)

அழுக்கினை யகற்றி யைந்தோ டைந்தரை
70. மாற்றுப் பொன்னென வெங்களை மாற்றிய
ஆற்றலிற பெரியோ ! அறிவிலாக கூத்தனோ
டினறே நாட்போ ரியக்கத தொடங்கி
நனறே வெற்றியு நமதாயப பெற்றோம.

புகழேந்தி

ஆயினும், இதுநா மடைவதி லொருதுளி
75. தாயினும் பெரியதாயக கூததனைத் தீழ்வும
அரசன தன்பினை புணர்மின ! ஆகலின்,
அரசன முனபி லணைநதிடு காலம
கேரிடின, யாவரும் நிமிரநுநம மொழியால்
வீறிடின, மீள்வம

கருப்பனா

மெய்யே, யெமமுயிர
80. போமினும் பினனிடோம், புலனார் மணியே !

(புகழேந்தி முதலோர் மேற்றளததைவிட் டிறங்கு)

(காட்சி முடிகிறது.)

முன்னுரை அங்கம்

இரண்டாங் காட்சி

இடம் : சோழன் நவராததிரிக கொல்க கூடம்

நடர் : குலோத்துங்கன், ஒட்டக்கத்தா, கம்பா, வேலையா, மணிவண்ணன், வீரத்தேவன், நகைமொழி நாவலன், ஆறுமுகவேளான், கருப்பஞ்சாரி, வெள்ளையஞ்சாரி, கண்ணன், நல்லான், பெருமாள்பிள்ளை, அங்கணஞ்சாரி, படைத்தலைவா முதலியோர்.

காலம் முற்பகல்

(குலோத்துங்கன் முதலியோர் கொல்கிருக்க)

(நேரிசை யாசிரியப்பா)

குலோத் : அறன்றிந் தானறமநத சொல்லுடை மமைச்சே!
திறன்றிந் தரசிய லீரிந் திங்கள்
நல்லா றுக் கடநததோ? மாமியும்
சொல்லின கிழத்தி மருகியுந் துகளற
5 ஒன்றாய் வாழ்நத வொருபெரும புதுமை
நன்றாய் நிகழ்நததோ, நமமுடை நாட்டிடை?

வேலையர் : ஆமாம், சுல்கிபு மரசுற கூட்டின்,
ஏம முழுதன வெவையே? நாம்
வைவே லரசே!

நகைமொ : வையக மதனில்

10 ஒட்டிப பாடலிதுவே, உயர்வாம்
திட்டினைப் பெய்தே யொட்டினை னென்ற
வெண்பாப புலியின் வெள்ளறி வுதவா.

(மணிவண்ணன் நோக்கி)

கணபோற பெரியா! கண்டதைக் கூறலும்
தின்காம, சிரிப்பினும், செபபுவா பழியே.

மணிவ: 15 ஆயின், இனிநீர், அழுமொழி நாவலர்
ஆவீர் போலும்.

கம்பர்: (சிரிப்புடன்)

ஆயின், இவாபணி
மாறறற கெவரே வருகுவா? அழுகை
சாறறற கியலாச் சங்கட் மன்றோ?

குலோத்: (புன்னகையுடன்)

வருகுவா, பாண்டிய மன்ன னவையிற்
20. பெருகுவெல வாயொன றெருநற பெரியா
உள்ளா அவாதம் மொளிலெல வாயாற
களளா செந்தா மரையாள கலககப
பெறறவா, பேசத் தொடங்கினு லெவ்ருந
குறறவ கீர்ணு மொழிகளாற் குட்டுவா

நகைமொ 25 ஆ! கா! அதுசரி, எனையழு மொழியின்
நாவல னாககிய நண்பர்கள் பலரும்
மொழிகளாற குட்டுண முரணிலா வழுக்கை
கழிகளின் மூழ்கக காணுவ னன்றோ?
“மறநதும் பிறன்கேடு குழறக குழின்,”

30 அறஞ்சூழ்ஞ் சூழநதவன் கேடு,” என அறைநத
பெரியா மதியிற் பெரியா னன்றோ?

குலோத் பேரதும், நாவல! புகழ்மிகு நமமவை
தொடங்கிய நாளினை மடமபெறு மொழிகள்
இடமபெற விட்டிடா தெழிலாய் நடத்துதும்.
(கூதத்தை நோக்கி)

35 நல்லா சிரியரே! நான்குநன மதிகளாய்ப்
பொல்லா அரசப பொறுப்பினை விடுத்தது,
பாண்டிமா நாட்டிற் பல்விதச் செழிப்பில்
நண்டிநம் பதியும், இருங்குடி மக்களும,
மக்களின் கண்ணென வளருநம் மரசும்,
40. தொகுகநங் கொலுவும், தொல்கவிப் புலவரின்
வாயுறை வாழ்த்து வளர்செவி யறிவுறாஉ

ஆயபன மொழிகளும், அரியதன காட்சியும்
வறிதே விடுத்தது மயங்கிய பிழையையே
சிறிதே யாகத் தெளிந்திட வேண்டினன்

- கூத்தா 45 அன்பினின் விளைந்த இன்புடை யரசே !
பொல்லா வரசுப் பொறுப்ப தென்குரு
நல்லா ருக் நடந்தமே நாவலா
எவர்க்குங் கிடொண்பெருமையை யீந்தது.
எவரே புவிக்குங் கவிக்கு மரசாய
- 50 வாயத்தது ? செப்பீர் ! வருங்கா லத்திலும்
வாயக்குமோ விபுகழ் மாந்தாக டமககே ?

குலோத் : “மன்னனிற கற்றோன் மாபெருஞ் சிறப்பினன்,”
என்னலை மறந்து பேசுவ தேதிது !
அரசு விருப்ப மகத்திடைப் புகுந்தே

55 உறைந்தது போலும் ! ஓ ! கோ ! இன்று
நவராத திரிவிழா நாணமுத லன்றே ?
நவமாம புலவாக ணற்பலாக் ஓனியில்
நயென மொய்க்குந் மிருங்கொலு
நோயென துடங்கு துட்பயி யாதோ ? (க)

(நிலமண்டில வாசிரியப்பா)

- மணிவ : 60 மருதப் பண்குழ் மண்டல மாவும்
பருதியே ! கவிக்கும் புவிக்கும் பாலனும்
ஒட்டக கூததாத மொருபெரு மாட்சியில்
மட்டப் புலவரின் வம்பினை மாற்ற
வேண்டிச் சிலரை வெறுஞ்சிறை யிட்டாரா .
- 65 அதனால, உணமை யருமபெரும் புலவர்கள்
விதன மிகுந்தே வியர்த்தனா போலும்.

குலோத் : இதனால, விதனமேன் ? இருமபெரும் புலவரிற்
போலியைப் போககினு ளன்றோ வாலியா
சித்திரைத் திருக்கைப் போன்றே திகழ்வா ?

- கூத்தர் 70 அறிவிற பெரியோய் ! அதனோ டின்னும
ஒருவிண ணப்பம். ஒன்று மறியாப்

- பேரலிப புலவரைச் சிறையகம் புகுத்தல்
மட்டுமே போதா மகாவல ராததீர்
விட்டுக் கவிசூரம் விழவினி நரசுரர்
- 75 "நாஜா ஜேசுவரீ ருமித் புலனாக
கொடுபோய வானாற் கொலைபுரி விகந
வேண்டுவன் அங்ஙனம் விதிபின், எவரும்
பூண்டிடார், புலவரின் புகழுடை யதனை
இதனைக் கருதி யன்றே தமிழமறை
- 80 கொலையிற் கொடியடை வேருட னொறுத்தல்
கலைபினைப் பைங்கடல் சண்டுவிட்ட கற்றல்
என்றே பகரத்தது; நன்றே யறிவாய் !

- குலோத் ஆமாம், அதனை அப்பவது நேரிதே
சேமம் புத்தகா ரெத்தனை பேரவா ?
- 85 நாமம் முத்தளிப் பா ! அவை ரவிலவீர் !

- வேலையர் எழுவா அவரகனி நிலைச்சினை யமைந்த
முழுமுடங் கலிதே ! காண்க ! எம் முன்னவா !
(ஓர் ஓலை நறுக்கிண்க கொடுக்க)

- குலோத் (வாங்கிப் பார்த்துக் கொண்டே)
- எனனை ! எனனை ! இக்கொடுங் காலம் !
வண்ணா ! தச்சன் ! மயிரிவினை ஞானமுதற்
- 90 சருமான ! ருசவனாங் கடையரு மிங்ஙனம்
கருதினா கொல்லோ !

- நகைமொ கருதின தொன்றோ ?
கசசையும் வரிந்து, கட்டினா போரகரு

- கூத்தர் ஆமாம், அரசே ! அருமபுகழ்ப் புலவா
'நாமாம்,' என்று நவின்னுமுன் வரவும்
- 95 வெட்கினா மிகநனி விளங்குமுன் னூழித்
தமிழ்ச்சங் கம்போற் றழைத்ததின் வேத்தவை
அமிழ்துறழ் மதிபோ யகன்றநல ஷீரவெனக்
காணுதற் கிதுவே காரணம்,

குலோத்

ஓ! கோ!

100 அடபடி யாயின், அதனைப் பிப் பொழுதே
செப்பஞ் செய்குவம் சேவகா! சிறையினிள்
வதியும் போலிப் புலவாதம் வகையினை
விதியே முறையாய், விளங்கி வொருவர்பின்
ஒருவராய் நமதவை யுற்றிடச் செய்வாய்!

வீரத்:

கட்டளைப் படியே.

(செல்ல)

சம்பா:

(அரசன நோக்கி)

கார்போ ஓடொழும்

105. திட்டமாய்ப் பொருண்மழை தெளித்திடு
வள்ளால்

இமமைச செல்வ மிருவிகைப் படுமவை
செமமை யுறவே சோநதிடப் படுவோர்
மேற்பால் கீழ்ப்பா ளாயினும், வேறுறுமை
ஏறகார புனியோர் ஆகலின், இன்றுநீ
110 வருவோர் பாலினை மறந்துமற றவரின
அருமையை புணர்தலும், ஆனறவ ரென்று
நடுநிலை கோடா நன்மையி னினதே
உயர்நிலை காண்பார்ப் பரிசுபெற் றுய்தலும்
புரிதர வேண்டினன், புகழ்சா லரசே!

(ஆறுமுகவேளான தோன்றி அரசனை
வணங்கி, கூததரை மிகேதடன் பாத்து நிற்க)

கூத்தர்

(இறுமாப்புடன்)

(கலிவகுத்தம்)

மோனை முத்தமிழ் மும்மத முமபொழி
யானை முனவந் தெதிர்த்தவ னாடா?

ஆறுமுக:

(பெருமித்தடன்)

கூனை யுகுட முங்குண்டு சடடியும்
பானை யுஞ்செய் மங்குசுப பையல்யான்,

நகைமொ: 115 ஆ ! கா ! நேர்த்தி ! நேர்த்தி ! ஆ ! கா !
பாகினை யடர்த்துப் பன்மதம் பொழியும்
கரியினை யடர்ப்பது கருதுமங் குசமோ ?
வரியிரண டாலே மாட்டின னன்றாய் ,
விரிசெவி யிரண்டும வெடிக்கவன குசப்பயல்

குலோத்: 120. ஓ ! கோ ! மும்மத மொழுஞ் கரிக்குப்
பாகின் கைவாழ் பாரவன குசமோ ?
(சேவகன நோக்கி)
சரிதான் ! சேவக ! சடுத்தி யி லிவரைப்
பரிவுடன் கொடுபோய்ப் பகர்கரு வுலத
சலைவாபாற சோத்து, தகசநற பரிசுகள
125 பவ்வுற கொடுக்கப் பகர்துமற றொருவரை
அழைத்துவா !

வீரத் :

ஆணை

(சுவலனோடு போக)

நகைமொ

ஆ ! கா ! இவர்முனம்
அடிமுடி தேடிய தடியடி விடுத்தது,
வடிமிசு மனகுச மாற்றமுற றனரோ !
(கண்ணன் தோன்றி வணங்கி நிற்க)

கூத்தர்

(கடுமையோடு)

(கலித்துறை)

விண்பட்ட கொகுவல் லாறுகண் டன்ன விலவிலக்கப்
புண்பட்டசெஞ்சொடு மிங்குநின்றாய்பொட்டையாயபுகலாய்.

கண்ணன் (மிகேசுடன்)

கண்பொட்டையாயினு மமபட்ட னுன்கவிவாணர் முன்னே
பண்பட்ட செநதமிழ நீயுந் திகைகிடப் பாடுவனே.

(கூத்தா திகைகிடல்)

நகைமொ : அநதோ ! அநதோ ! அடியிவை யிரண்டும
130. நொந்திடச செய்யு துட்பமா மடியே,

காட்சி-௨]

ஒரு செந்தமிழ் நாடகம்

௭௫

குலோத் :

(வியப்படன்)

திடுக்கிடப் பாடுந் திறலுடை ரிரோ ?

(சேவகனை நோக்கி)

அடுத்திடு வீர ! இவரையு மழைதஞ்சு
கருவூ லுத்தையே காட்டிடு ! மற்றவா
' வருக ! ' எனவே வழங்கிடு மாற்றம்

(கண்ணன் போக, கருப்பஞ்சாரி தோன்றி
அரசனை வணங்க)

கூத்தர்

(அமைதியாக)

135 ஐய ! எம மலையி லணைந்தநீ வீர்யார் ?

கருப்பனா :

(கிளர்ச்சியுடன்)

(கலித்தறை)

செலவன் புதல்வன் றிருவேங் கடவன செகத்குருவாங்
கொல்லன கவியைக் குறைசொல்லு வோரைக் கூறுகொண்டு
பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவா முன்னே
அல்லும் பகலும் மடிப்பேன் கவியிருப் பாணிகொண்டே

(கூத்தா மனந்தழுப)

நகைமொ :

என்னை ! என்னை ! இருங்குற டதறை
பல்லைப் பிடுங்கலா ? பகாகொல்ல னன்னோ !
அதனால், கவியிருப் பாணியா யிறறோ !

குலோத்

கவியிருப் பாணியோ ! கண்டோ நுநதிறம்.

(சேவகனை நோக்கி)

140

புனிபுகழ வீரா ! பொருக்கென விவரை
வேண்டும பரிசுடன் விரைவா யனுப்பு !
மீண்டுமற றொருவரை விளித்திடு வாயே

(கருப்பஞ்சாரிபோக, வெள்ளையஞ்சாரி தோன்றி அரசனை வணங்க)

கூத்தர்

பெரியோய ! யாரெனப் பேசுவாய் சிறிதே.

வேள்ளைய : (சினத்தடன)

(கலித்தூறை)

சொன்னசந் தக்கவி யாவந்நுங் கேட்கச ரொ ள்லுவனியான் ;
இன்னசந் தக்கவி யேதென்ற போதி லெதிரத்தவரை
வன்னசந் தங்கெட வாயைக் கிழித்திட்டு வாய்ச்சியிறை
கன்னசந் தங்களி லிக்கவி யாபபைக் கடாவுவனே.

(கூத்தா தல துனிய)

நகைமொ : வாய்ச்சியி னுலே வாயைக் கிழித்துக்

145 காய்ச்சிடக் கவியாப பைக்கைக் கொண்டு
கடாவுவ ராமே ! கவின் தசசப பணியின
திறனெ ளாந், செயயுளிற நெருண்டிச செய்த
திறமையே திறமை !

குரோத் : (லியுபுடன்)

திகழ்ந்திடு பெரியோ !

என்னை ! என்னை ! என்னை தும் மிருபொருள் !

150. நன்னயக் கவிப்பா ! - நற்கவி யாப்பு !
முன்னயச கவியிருப பாணியி னிதுவே
சொன்னய முடைய துகளறு மொழியே !

(சேவகவன நோக்கி)

விருப்புடைவீரர் ! விளங்கிய இவரும் .

கருவு லத்தைக் கண்டிடச் செய்து

155. வருவாய், மற்றொரு மாணவா தமமொடு

(தசசன போக, நல்லான தோன்றி வணங்க)

கூத்தர் : தம்பிரி யாவன ? சாற்றுவாய், சற்றே.

நல்லான் : (கலித்தூறை)

சேலேய் விழிமட வாரிற்செங் காலன்னஞ் சோபழனப
பாலேய் மணவையிற் கூததநின் போலியர் பாபுணைநத
தூலேய் துகளறத் தூய்தாகரு நோனமை துவல்வதலலான்
மேலேய் தமிழ்ப்புல வோரென்னை யெனனை விளம்புவதே ?

(கூத்தாமுகஞ் சுளிக்க)

நகைமொ கசையடி ! இதுநல கசையடி யாமே,
பசைமிக அளதிவா பாடி ய பாஸில்
துவைத்த லாகிய தொழிலினைக் கூத்தரின
160 கவைத்திட நநிறை கண்டோடடு தொழில்வரும்
ஐடைவயத சூயதா யாசகுநற ரெழில்லாய்க
கூறிய மதித்திறகு கொண்டாடற பாறறே.

குலோத் துளைய் துகளற நொறுக்கும் புலவா !
பாடிலை நுநதொழிற் பார்த்து மகிழ்ந்தனம்.
165 வைப்பக நோக்கிச் செல்லுதிர் ! மற்றவர்
கைப்பக நீங்கிக் காணாக ! நம மவையே.
(நல்லான போசு, அங்கணஞ்சாரி தோன்றி* அரசன
வணங்கி நிற்க.)

கூத்தா எசதுறை வல்லாய் ! இயம்புக ! நெளிவாய்

அங்கணஞ் : (கலித்தறை)

திகிரிவட டககுடைச் செங்கோ லப்பன செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட் டககூததப பட்டனை நானப பணைக்கவியில்
மிகுதியொட் டததட்டி விட்டகை யோட்டி லுருக்கிகுததிப
புகுதவொட் டததட்டி மேலனு சாவணம் போரசெய்வனே.

(கூத்தாமுகம் வெளுக்க)

நகைமொ தட்டித் தட்டித் தட்டா நென்னப
பட்டார் தாமெனப பாட்டினிற் கூறி
170 ஓட்டி லுருக்கிக் குததுஞ் செயலும்
காட்டிய விவாதிம கானொண வியப்பே,
மறுதொழிற் செய்து மறுவறு கல்வியைப்
பெறுமவா பெருமையே பிறங்கல் விளக்காம்.
வநதுசெல் லறுவா நந்திடல காண்மின் !
175 மேலுமுன சங்கம் விளங்கிய புலவாதம்
வாலுடைப பெயர்களும வலிபுறச செயுமே.

குலோத் : பசுத்தோல போரத்த புலியெனப் பாயும்
விசித்திரப் போலிப் புலவர்தஞ் செயலெலாம
கண்டுநாம் வியப்பே கொண்டனம்

(சேவகன நோக்கி)

காவல !

180. கொண்டுசெல் ! இவரையும் கொடுத்திடப்
பரிசிலே.

(தட்டான் போக, பெருமான பிள்ளை தோன்றி
அரசவா வணங்கி, கூத்தரை முனற்சி நோக்கி நிற்க)

கூத்தா : காப்பியக கவிஞா முன கவல்கிறி தினறிப்
பாபபனப புலவனீ பாததிடன் முறையோ?

பெருமா . (அரசவா நோக்கி)

(கலித்தலாறு)

கோசகனாடு மனனா குரைகடல புககிரா , சேரகனகப்
பூககண்டு கொட்டியும் ஆவா தொழிரதில் ; பூதலமேழ
காககின்ற மன்ன ! கவியொட்டக கூத்தனின் கட்டுரையாம்
பாககண் டொளிபபர்க ளோதமிழ் பாடிடு பாவலரே.

(கூத்தரை நோக்கி)

புவிக்குற கவிகும பொருந்திய வரசெனக
கவிகும பெருமையாந கவின்மலை வாழ்வீர் !
185. புவிக்குற திகமாம புகழ்குலோத துங்கன்
செவிககினி மையொடு செடபிய வண்டப்
பரணியிற் பூவினைப் புகாரக ராயும்
தரணிசூழ சக்கிர வாளநற கிரியைக்
கோடடையா வதற்குட் கொண்டிடு கடலை
190. மோட்டிடந காலாழ் மொழிபெருந கிடங்கா
மேருநன மலையே விளங்குநற் கொடியாக்
கூறிய நீவிர் கோடடைக்கு வெளியே
அகழினை யழைக்கு மருமையை யயர்த்தே
இகழினைக கொண்டதென் ? நேய்க கப்பாற
195 பொருந்திய பெருமபுறப் புனலையற் யீரோ ?
அருந்திற கம்பா அயோததியைச் சிறப்பில்,

(கலிவருத்தம்)

“நெமி மால்வரை மதிலாக ஓள் அறப்
பநம மாகடற் கிடங்காகப் பன்மணி
வாம மானிகை மலையாக மன்னற்குப்
புமியு மயோத்திரா நகரம் போலுமே,”

என்பது நாமமுடை நிரமி நெஞ்சிற்
புகுந்திலை போலும்!

(கூத்தர் வெட்கித் தலை குனிய)

நகைமொ :

புகுந்தது. ஆனால்

பொருந்திய திலையே போலிப் புலவர்க்கும்
200 கேலிக் கிடமாயக் கிடைத்தநவ் கூத்தர்
நிலையினக் காண்மின்! விலையிலாச குதிற்
பன்முறை தோற்ற பாணியிற் கொடியராய்
வின்முறை வணக்கம் மெத்தவுந் கொண்டார்.

குலோத் :

(வெறுப்புடன்)

என்னை, நாவல! யாது கூறினை?

205. இவர்களோ போலியர்? இவர்களை யடைத்த
செயலே போலியரம் சி! சி! இம்முறை
விழலே!

(வேலையரை நோக்கி)

அமைச்சரின மிக்கோய்; இவர்க்கும்
பரிசில கொடுத்து, பன்னாள் வறிதே
சிறையகப் பட்ட சிறுமையைத் தீர்த்துச்
210. செலுத்தவாய்! இத்துடன் கொலுவீனே த
தீர்த்தேன்;
செலுவான், அரண்மனை வல்லையின யானே.

(அரசன் செல்ல, கொலுக் கலகிறது)

(காட்சி முடிக்கிறது)

மூன்றாவது அங்கம்

மூன்றாங் காட்சி

இடம் : சோழன் அரண்மனையில் அந்தப்புரம்.

காலம் . பிற்பகல்.

நடர் : கற்பகவல்லி, வெண்டாமரை, செங்கமலம், மணி வண்ணன்.

(கற்பகவல்லி கூடமொன்றின் நடுவண் சாய்மனையிற் சார்ந்திருக்க, வெண்டாமரை வெண்கவரிவீச, செங்கமலம் வாயிலிற கைகட்டி நிற்க).

(நிலைமண்டில வாசிரியப்பா)

கற்பக : (மகிழ்வுடன் வெண்டாமரையினை நோக்கி)

கலைமக ளலைமகட் கவினுடை நங்காய் !

மலைமக ள்ணையநின் மாற்றப் படியே

இருபுறக் காது லிணைநதது தலைவரின்

பெருநகர சிறப்பினைப் பேசிட நாணம்

5 குறுக்கிடு கின்றது

வெண்டா :

அன்றியும், கொற்றவன்

குறுநகைச் சிறப்பினைக் கூறிட நமது

வெண்பாப் புலியும் மிகநலிந திடுவா ,

என்றால்,—

கற்பக :

அநதோ ! அயாததேன் ! இணையறு

குன்றும் கவிக்கு, குவலய மனைததும்

10 ஒன்றாய்த திரவினு மொவ்வாப் புலமை,

வல்லோ ரீண்டுமுன வநதுள் எனரே !

என்னே ! அவாதா மென்னைவந தீண்டு

கண்டன ரிலலை ! கண்டனை கொல்லோ ?

வேண்டா . பாடுதோ அறிபேன், தீதுதோ மருதே
15 த நாட்டித்ப லவனை கண்டே நிலையே.

கற்பக . ஆயின், அவரைநாம அகத்திய மீன்று
காணுதல வேணாம்

(செங்கமலத்தை நோக்கி)

கமலமாங் காரிகாய்!

மாணு மணிவண அமைச்சரை மற்றியான்
காணுற விருமாயி வேணவாக கழறிக்

20. கொண்டுநீ வருவாய்!

செங்கமலம் :

கூறிய படியே!

(சேல)

கற்பக . (வேண்டாமரையை நோக்கி)

கண்டனை நங்காய்! கவியன் ஒழுக்கம்?
பெண்டுக ளொன்றற் பெரிதுபின் னிடுவர்,
அதனா லன்றோ அவாநமைக் காண
வரதன நிலையே?

வேண்டா .

வாய்மை முன்னாச்

25 செந்தமிழ் நமக்குச் செபிய காலைபும்
நமமுக நோக்கு நயப்பினை விடுதது
பைம்முகந காட்டிம பளிங்கினை நோக்கிப
பாடஞ் சொல்லிய பண்பென் னெஞ்சகம்
ஒடம் போன்றே புலவிய தொண்டொட !

கற்பக : 30. பிறன்மனை நோக்காப பெரியா ரிவர்போல் .
அறன்கடைப பிடிததா ரியாரே ? அறைகுவாய்!

வேண்டா பிறன்மனை யென்னலிற் பெண்டி ரெவழையும்
அறனிற நோக்கா வண்ணலே யாமெனல்
மணமது கொள்ளாக் குணததையும் விளக்கும்.

மணிவ : (தோன்றிக கைகுவித்து)

35 குலோததுங்கக குரிசிலாந கொற்றவர்க் குற்ற

வலோத்துங்கப் பாண்டி மன்னவன் செல்வீ !
வணக்கந் தந்தேன். மங்கையாள் கமலம்
அழைத்தனன் திருவடி யாணையைக் கூறி
பிழைத்திலன் யாதும் ; பேணிய வெல்லரம்
40. அமைத்தனன் முன்னரே ஆயினும், அயாப்பால்,
இமைத்துயான் விட்டன எவையு முளவேல்,
மனித்தெனைத் தெருட்ட வணங்கினன்
பன்முறை,

கற்பக : நனித்திடு மமைச்சே ! துமமுடன் முனபு
எந்தையா ரனுப்பிய வெழிற்புகழேந்தியாம்
45. நாதிய நற்றமிழ் நாவலா யாணடுளா ?
எமமவை காணு திருப்பதென் ?

மணிவ : எம்முடைச
செம்மலின் றேவீ ! திங்குக ணிகழ்ந்தன
அறியாய் போலும் !

கற்பக : (வியப்புடன்)
ஆ ! கா என்னே !!
மாண்டன ரேயோ ?—!

மணிவ : மாண்டன ரல்லா
50 கூத்தப் புலவா கொண்டு விதவக்
காய்ச்சலாற் புலவரைக கடிமனைப் படுத்து
வைத்தனா அவரும் மனையகந தன்னில
புத்தமு துண்டு, போலிப் புலவரை
விததக ராககி வீறுகொள துங்கள்
55. நவராத் திரிகசொலு நண்ணிய வின்று
அவைககே யனுப்பி யாடுந் கூததனை
ஒடுந் கூததன லோட்டி யடித்தார்
ஆயினும், அவர்சிறை யரசற் கின்னும-
மேயின தில்லை. அரசனோ மெத்தவுங்
60 காய்சின முற்றுனன் ; காலையி வைவககளை
நிகழ்ந்தன நெஞ்சக நிறைந்தன போலும்,

கற்பக :

- ஓ ! கோ ! கூத்தன் ஒப்பிலா வரசு
 ஸுகையில் வெறிகொண் டணாவிறு தன்னகொல்!
 வாசே யவனறிறம் ! மணிவனு ! இன்றிரா,
 65 குழசுகிசுள சிலவாற கூத்தனைத் தொலித்து
 மாட்சிப் புகழுடை மாபெரும் புலவரைச்
 சிறையக நீக்கிச் சிறப்புறச் செய்வான்
 இறைவனை யழைத்திங் கேற்பன செய்வாய்.
 இரவி படுமுனம் எமமுடைப பளளி
 70. அறையினை யடைப்பேம. அரசன் கவலுறின்,
 கூத்தனை யழைக்கக் கூறு, முதற்கண்.
 காத்தனன் மீண்டுங் கலங்குறு மரசன்.
 அப்பொழு தரசன செய்கம் கூத்தனின்
 ஆட்சியை விளக்கி, சூழ்ச்சிசால் புலவரை
 75. வரவழைப பதற்கு வழியினை நாடு.
 கரவுடைககூத்தனின் தலைநினைக் கவிழ்த்து காம்

மணிவ

- அமமணி ! குறித்த வாணைப் படியே
 இமமியுந் தவறு தியற்றாவல் கூத்தன்
 செருக்கினை யளக்குந் திறனிலை அதனை
 80. உருக்குலைத் தருளவ துன்னுடைப பணியே.
 இன்றுமுன் னிரவி லிணையிலா வரசுடன்
 நனறியோ டிண்டு நணுகுவல் அரசன்
 நாடினும் நாடுவன் நானினிச சென்று
 வருகுவல் பாறகடல் வந்திடு கற்பகத்
 85. திருவே யணையாய் !

(சேலல)

வேண்டா .

(கற்பகத்தை நோக்கி)

தேவாகட் கரிய

- அமிழ்தே யணையாய் ! கண்டனை அழிம்பை ?
 இமிழ்திரைக் கூடல்குழ் இவ்வுல கதனிற
 கூத்தனைப் போன்ற கொடுமபதா காணுதற
 கருமையாம. அன்றே அவையினம் புலவரோ
 90. நெறிய பேசசி லுணர்நதனன், முற்றம்.

அச

புகழேந்தி

கற்பக

ஆமாம், குறைகுடம்! அறிவினாப பெருமபதா!
ஏமம திலொ விநுகக்கே ஆடன!

செங்க

(சுறபகவல்லியின் றோசக)

அன்னாய்! இன்றவ சவையிளிற் பாட்டன
எனனொரு ராவா லியப்பற காகா.

95. போலிப புலவர்கள் போட்டநற போட்டால்
தாலி ய உருதது

கற்ப

ஓ! கோ! தாலியை

அறுதது மூலையி லுமாததிய போலிப
புலவாக னாரவா? புகுநதன யாவை?

செங்

வலம்புரி யனைப மணிமிடற றமமணி!

100. சிகழ்ந்தன நெடு புகதை யாமே. அவற்றை
நிகழ்த்துவன் கேட்டருள!

வெண்

(சுறபகத்தை றோசகி)

நேரிழாய்! இங்குப

புழக்கமே மிகுந்தது. பூங்காப புகுநதால
இழுக்கமே யின்றி, இருங்கதை யதனைக
கேடகலா மன்றோ?

கற்ப

ஆமாம், கிளிமொழி!

105. நாட்களாங் கோடை நடப்பன போன்று
நியாததது மிகவும அயாததனன், புலவர்பால்
கொண்டிடு மனபகடு கொண்டிட லாலே.

(யாவரும் போக)

(காட்சி முடிபது)

முன்றாவது அங்கம்

நான்காங் காட்சி

இடம் : அநதப்புரப் படி

காலம் : முன்னிரவு.

நடர் குலோததுங்கன், கற்பகவல்லி, வெண்டாமரை, செங்கமலம், மணிவண்ணன், ஒட்டசகூத்தா, புகழேந்தி, மூக்கன்.

(பள்ளியறை மூடப்பட்டு, செங்கமலம் வெளியே காவலாக நிற்க.)

குலோத் : (மணிவண்ணனோடு தோன்றி)

(நிலைமண்டில வரிசிரியப்பா)

மணிவனா ! இன்றியான் மறநதது போன்றே அணிநகை மடநதையை அயர்த்திலே னென்றும், பகற்பொழுதனை ததும மறந்ததாற் பாவை இகறபொழுதாக்குவ ளிரவைத் திண்ணம

5. அதோபார் ! பள்ளி பறைக்கத வநதோ ! மதோலன் மததனின் வளர்கண் போன்றே மூடிக கிடத்தலை மூவாதாம் வரினும் ஓடிக கெடுமோ வொள்ளிழை யூடல ?

(செங்கமலத்தை நோக்கி)

வாராய் கமலா ! வராகுழல் யாண்டொளள் ?

10. கூறாய ! சதவங் கொண்டதென் மூடி ?

செங்க

வளவர்தம் மணியே ! கிளவிகா யாதும் கேட்டிலேன் ஆயினும், வாட்டடங் கண் மாலைபி லிருநது வளாமுகளு சிவநது, மாலையாய்க் கண்ணீர மார்மீ தோட,

15 உலைமுக கெனவே உயிரபபுவிட டதனூல

- மலைப்போக் கெனவே மார்புக னெழுந்திட
 இருந்தா னெழுந்தாள, யாதோ வொன்றை
 நினைந்தாள் போல நெடுமூச் செறிந்தாள,
 காவிலை மறந்தாள, கடிமயி லிகழ்ந்தாள,
 20. தேவினைத் திட்டினன், சேடியை வெறுத்தனள்,
 சுந்தனை யுத்தின, கழங்கினை யாடின,
 எம்மீனோ ரெவரையும் ஏறிட்டு நோக்காள்,
 மமமர்நோ யெனவும் வாய்விட்டுக் கூறாள்,
 இருந்தாள், சிவநொடி முன்னரே யெழுந்து,
 25. பள்ளியிற புகுந்து சுதவினைப படுத்துத்
 துள்ளியது கொளித்தாள். தோனறனீ

கண்டால்,
 எனவரு மோவென வேங்கியே நின்றேன்.

குலோத் :

- ஓ ! கோ ! இஃதென் ? ஊடலாம். கருமபின்
 பாகே யணிய்சொற் பைந்தொட ! என்வர
 30. அணாதத்தியே நனகையி னூடலை யொழிப்பாய் !

கெங் :

துணாததார்த்தோன்றல் ! தொடுத்ததுவ கட்டளைப்
 படியே செயவல

(குறள்வேண் செந்துறை)

- சு அபய னண்மினன் அபய னண்மினன்
 அழகு கற்பக வல்லியீர் !
 அபய மீகுவன் அயாத்தி லானினி
 அணங்கு பொற்கத வகற்றுமின் !
 உ. பசுலி லேநமை மறந்த மன்னனைப்
 பார்க்கொ ண்தென வுடுவீர் !
 அசுலி லேவிடு நெய்ய தென்னவே
 அணைந்த னன்கத வகற்றுமின் !

(உள்ளிருந்து சுதவைத் தாழ்வு)

பார்த்தனை ? பெரும் !

கூடியிடை மிகுகியந கூனியம் மாள்ளாள்

மாற்றுத லென்ன ஸாற்றவு மாகா (து).

35 அரியே றன்ன வரசே ! புன்வாக்
கரியே றன்ன வருசமிழ்த் கூததர்
வாய்மொழி கேட்பின் மாறினு மாறுநம
ஆய்மொழி நன்கை யகத்துறை யூடலே.

மணிவ : ஆமாம், பெரும ! அதுவே யுறுதி.
40. வாமமாம மணத்தினைப் பேசி முடித்தவர்
அவரே யன்றோ ? அவர்தம் வாய்மொழி
துவர்வாய்த் தோகையாக் கமிழ்தே துணியின் !

குலோத் : அங்ஙன மாயின், மணிவனா ! கூத்தகர்
இங்ஙனம வருவா னியம்புவல்.

(சேவகனை நோக்கி)

ஏவலா

மூக்கன் : 45. அடியேன்

குலோத் : செனறுநீ யரண்மனைப் புலவரை
நொடியிற் கொடுவா !

மூக்கன் : அடிமையப் படியே.
(செல்ல)

குலோத் . மணிவனா ! கூத்தர் மதியிக வுடையர்.

மணிவ : அணியுறப பாடுவா.

குலோத் : ஆமினும், இன்று
கொலுவினில்—

மணிவ : அவர்செயல கோணலா பிற்று.

குலோத் : 50. ஆமாம், அஃதெனக் களவின் மானக்
கோடாய்க் கற்பகங் கிளியூடப பற்றுக்
கோடாய் முடிந்தது இஃதென் கொள்கை ?
புலவரைப் போலிப் புலவரென் றடைத்துக்
கலாமிக வினைத்தார ! கருத்தென் ?

மணிவ :

யார்க்கும்

- 55 நிலையது மிகுந்தாற் கிளையினை மறக்கும்,
கலையது வளரும் ; கண்களோ காணு ;
செவிகள் செவிடாயத திருமபும, நெஞ்சம்
புலியினை நாடா புலோமிசை வேண்டிக
குறுமுனி வாயாற் கொடுஞ்சாப முற்றுப
60 பெருமா சுணமாய்ப் பிறங்கிய நகுட
அரசன் கதைநீ அறிவா யன்றோ ?

குலோத் :

ஓ ! கோ ! நகுடனை பொத்ததோ இவா நடை ?
வாகே இவாசெயல் ! மணிவனு ! இவரும்
நகுடனைப் போன்று யாபாற் பிழைத்தாரா ?
65. தமிழ்முனி போன்ற தகுதியா யாவா ?

மணிவ :

அரசே ! தமிழ்முனி யனையபுகழேந்தி.

கூத்தர் :

(தோனறி)

மாணவ மணியே ! வந்தனம் ! நள்ளிராக்
காணவே வேண்டிய கடிவினை யாதோ ?

குலோத் :

- புலவீர் ! பாணடியன பொற்கொடியின்று
70 புலவியிற புக்களள புலவியை நுமது
விளையிலாப பாடலான் விலககவே வேண்டிக
கலைவலோய் ! அழைத்தனன். கண்டீர் கதவம்
மூடியே கிடப்பது ? மொய்குமுற புலவி
ஒடியே யொளிகக வொருகவி யோதுவீர் !

கூத்தர் :

75. ஆ ! கா ! அரசே ! அந்நன மேயோ ?
பாகே யனையநம் பைநதமிழ்க் கவியால
இட்ட முறுத வேந்திழை யுண்டோ ?

(கதவருகிற சென்று)

(கலித்துறை)

கரத்துஞ் சிரத்துந களிக்குங் களிற்றுடைக் கண்டன்வீ, தான்
இரததுங் கபாட மினித்திறப் பாய்பண் டிவனணங்கே

உரத்துஞ் சேததுங் கபரட திறந்திட துண்டி லவகா
புரத்துங் கபரட புரத்துங் கல்பாண புரத்தினுமே.

கற்பக : (உள்ளிருந்து கொண்டே)

ஒட்டக் கூததரே ! உம்முடைக கவிக்கியான்
இரட்டைத் தாழ்க்கோ விட்டே னறிவீர் !

(இரட்டைத் தாழிட், கூத்தர்முக மாறுபட)

குலோத் : 80. அரதோ ! இரட்டைத் தாழினை யகமிக
நொநதுமே யிட்டாள, மணிவனா ! நண்ணிடை
புலவியோ பெரிதாய்ப் போராய், இரதீர்
கலவியைக் காணல் கான னீரினை
அவாவிய மானிலை யாகும் போலும்

• 85. கவான்கவின் மிகக் கார்கைக் கிவவணம்
தவாசனின் மூளத் தவறு புரிந்தவா
யாரே ? கூறுதி !

மணிவ :

அண்ணல ! அறியேன்

ஆயினும், பாண்டிய னரணமனைப் புலவர்
தாயினு மிககரா, தனிப்புக மேந்தி

90. கூததப் புலவரார் கொடுஞ்சிறைப் பட்டார்.
ஏத்தருஞ் செலவி இதனாற் கவலை
கொண்டனள் போலும். குவலபம் புகழும்
மண்டல வரசே ! அவரினைக் கொண்டு
கண்டையங் கண்ணியி னூடலைக் கெடுக்கச்

95 செய்திட னலமாம் . தென்னவன் மருக !

குலோத் :

செய்தியென் ? அரதோ ! செந்தமிழ்ப் புலவரை
மறந்தேன் மிகுதியும் வாரீர் கூததப்
பெரியீர் ! அவரைச் சிறைவிற பெயர்த்திட்டச
செய்ததென ?

மணிவ .

சீரத்திசால வளவ ! சேயிழை

100. ஊடலை முதறக னெழிப்பாய ! பின்னர்
நேடலாங் கூததர் நிகழ்த்திய மனுமுறை.

குலோத். ஆபரம, மணிவனா ! அதுசரி. கூத்தரை
நானைக் காலை நமமுடைத தனியறை
அகத்தே வரச்சொல், யாரது ? சேவகா !
மூக்கன் 105, அடிபேன் வந்தேன்

(சேவகன் வா, கூத்தர் நடிவ)

குலோத் :

பிடிநீ அரச

அடையா ளக்கணை யாழி யிதுகடு
நடையாய்ச் சென்று நற்சிறைக் கூடத்
தலைவற் கண்டுநாளு சாற்றிய தாக
விடைக்கு யாழிபைசு காட்டி விரைவினில
110 நற்புகழேந்தியை நயமுடன் கொடுவா !

மூக்கன் :

கற்பனைப் படியே

(கணையாழியைப் பெற்றுச் செல்ல)

குலோத் .

மணிவனா ! கலைவலரா

நின்னுட னன்றோ நெருங்கின ரீண்டு ?

மணிவ :

மனனவ ! வாய்மை வந்தே மிருவரும் ;
தென்னவன றந்த சிறப்புடன் ஓட்டக்
115. கூத்தப் புலவா கொண்டநம புலவரின
நாத்திகழ பெயரினைக் கேட்டலும், நயமிலாக
கொடுஞ்சின முற்றனர், “சிறையாங்கோட்டம்
கொடுபோ !” என்றனா. மறுத்தியான கொடுத்த
நனமொழி பலவும் நறுக்கப் பட்டன
120. கனமொழி பலவாற கடியவும் பட்டனன்.

புகழேந்தி .

(தோனறி மகிழ்வுடன்)

வாழக ! வாழ்க ! வளவாதம் பெரும் !
ஊழிக் காலம், ஒள்ளிழை புட்டனே

குலோத் :

வருக ! வருக ! மாசிலா மணியே !
வருக ! வருக ! பெருகுபுகழேந்தி !
125. வருக ! வருக ! வருந்தினிர பெரிதும்.

(புகழேந்திவந்த தழுவல் கொள்ள)

புகழேந்தி வந்ததிலேன், சிவதுடி மன்னவா மன்ன !
திருந்தநாக கடந்து செருபடகன மறவ !

குலோத் நாவலாக கரசே ! நல்லது தஞ்சிறை
ஏவல் ரியமப வினனே யறிந்தேம்
130 கற்பக விளங்கொடி துமமைக் காணு (து)
அற்பகஞ் செறிந்த வெம்மைபுற காண
மறுத்தனள் , பள்ளியில மயக்கமுற் றனன்போல்
இயுத்தனள், அவட்கே இயம்புவினா சினமொழி.

புகழேந்தி, மன்னவ ரேறே ! வழத்திய படியே,
135 கன்னன மொழிகுரு நன்னயம் பநாவல்

(சதவருகிற சென்று)

(கலித்தலை)

தூபங் கமழுபைங் கோதையன் விக்ரம சோழமன்னர்
திபன புறங்கடை வந்துநின் றானின் றிருப்புருவச
சாபுங் குனிய விழிசிவப பததலை சாயத்தூறின
கோபந் தணியன்ன மேயெனி தோநங் குடிப்பிறப்பே.

கற்பக : (தாழ்கவா விலக்கிக் கதவிணத் திறந்து கொண்டே)

புகழினை யேந்திய புலவீர ! துமது
புகழ்மிகு பாடடினைக் கேட்டுமுன போட்ட
இரட்டைத் தாழு மெடுக்கப் பட்டது

(வெண்டாமரையுடன் வெளியில வந்து)

அரட்டைய ராகிய கூத்தரின் செயற்கு
140 மாணவி யாங்கங் வருந்தினோம் மிகவும்.
ஆணவச் செயலா மதனை மறந்து,
களித்திட வேண்டினோம், கழகமெய்ப்
பொருளே !

(குலோத்துங்கன் கோகக்)

- அன்பினில் விளங்க அழிந்தே ! இன்றியான்
துன்பினில் நுடமைத் தொடக்குந் விட்ட
145. பெரும்பிழை பொறுப்போ ! பேதையே னன்றோ ?
அருமபி அங் கடைபெய்ந் நெழுதன னுமமடி
(வணங்கி)

குலோத் :

(நபகத்தென ட்டிடவணங்க)

- அருமபெற்ற பாவாய் ! அவ்வணங் கூறேல !
பெருமபிழை பெய்தே பெரிதும புலவா
சிறையினிற் புருநது ச அமையை யுறறார்.
150. அறியேன முன்னா அறிவனேல, நீயும்
இவ்வண மூடாய், எல்லாங் கூததரின்
கைவன மாதும் கற்றறி அடையயாம
கழிந்ததற் கிரங்கற் காணொண தாகலின.

கற்பக :

- கழிபே நினபக கடலினைக் காணுதும்
155. அனபே ! அதோ ! காண ! அப்பெரு வுசலில்
இனபே யுறநாம இருபபம் மணிவணன்
வெண்டா மரையுடன் மேவிநம் மூசலைத்
தண்டா சலையத் தணகான் மோத
ஆட்டுவன, நமது அரணமனைப் புலவராம்
160 பாட்டுடைப் புகழார பாடுவ ருசல
கேட்டே மகிழ்வம், கிட்டுதற் கரிய
மதவே ளனைய மாரப் ! நீ வருகவே !

குலோத் :

- இதமிகு மெனனுடை யினபே ! உன்மொழி
வியாழன மொழியினும் மிகுமே புலவீர் !
165 வயானிறை மங்கை மனப்புண் மாற,
வள்ளிய முருகனு மானவே யாங்கன்
ஊசலி லமாவே முள்ளமு மூசல
நிலையினை யுறவே கலைவலீர் ! பாடுமின !

(கற்பகத்துடன் ஊசலில் அமர்)

(வெண்டாமல்ரயும், மணிவண்ணனும் வடாதொட்டாட்ட,)

(ஊசல்வரி—கலித்தாழ்ச்சிகள்)

புசமே :

க வயிரநிறை கிட்டத்தின் மணிககயிறு பூண
வயிரநிறை பஸ்சையது மணிச்சயிறறைப் பறற
உயிராய சுறபகததை புடன்கொண்டு சோத்தென்
" மிராய குலோததங்க ! ஆடாயோ வுசல்
உமபர்சட மருமருநதே ! ஆடாயோ வுசல்.

உ. மணிவண்ண னினபசகன மணிககயிறு பறற
மணிவண்ணத தாமரையாண மகிழ்ச்சியுடன் வநதே
அணிவண்ணச சுறபகததை யணைநதுமணிக கயிறறை
அணியுறவே யிழுத்தாட்ட ஆடரோ வுசல்
அனபாகனே ! இனபுறவே ஆடரோ வுசல்.

ந முததமிழை முரசுகத தொட்டிலிலே யேற்றி
முததமிழி னறறமிழா ஆனபுதொலை துலை
இததையிற் தொகுபிதத வெழின்மரபின விளக்கோடு
அததனெனுங் குலோததங்க ! ஆடாயோ வுசல்
அமரா துயா தீரததவனே ஆடாயோ வுசல்.

(கரந்தவர லெழினி காண)

(காட்சி முடிகிறது)

மூன்றாவது அங்கம்

ஐந்தாங் காட்சி

இடம் : சோழநகரணமனை யந்தப்புர்ப் பூஞ்சோலை

நடர் : வெண்டாமரையாள், செங்கமலம், மணிவண்ணன்.

காலம் : அதிகாலை.

(புதிதேசங்கமயினுடைய உணர்வுகளையும், செங்கமலமும் புதிதே உலாவ)

(நேருமன்றம் ஓல வாச'நியப ரா)

வேண்டா நாரிகாய! கமலா! காணிச சோலையின்
நோலமாய யென்னென நிகழ்த்துவன ?
புள்ளினப
பாடலும், சதிரவ னிளங்கதிர பரவி
யோடலும், அதனால், உலகப் பொருளெலாம்
நெஞ்சகன கவரு நிறங்கொள் நிறறலும்,
கஞ்சகந தம்முட கொஞ்சினின் ருடலும்
வையகத னூறகக மெனமயந சுவிகசும்.

சேங்க் ஐயமென்? அம்மனீ! அதோபா! பேடைய
புறவினை யாண்புறு, பொன்றுத லில்லா
10 அறமது புரிந்தோர் ஆட்சுப பைமபூண்
தெய்வ மகளிர் தம்மொடு சேர்ந்த
மெய்வளா கலவி விளைபபதைப் போன்றே
ஈடுதற காணும்! ஊடுத லுடனே

வெண்டா . ஆமாம் ; அறிந்தேன் . அஃறிணை யுயிர்க்கே
15 ஏமம பெரிதும் இயற்றினன் வலவான் .
உயாதினைப் பொருளாம் மக்களே ஊடப்பில்
உயர்விலாக கடையா ; உவபினை யறியார் ;
எதிருறு நிகழ்ச்சிக ளெண்ணியே நனிவர் ,
விதியினை நோவா ;—

மணிவ . (தோன்றி)

மேதினி யசனிற்

20 கண்டதே காட்சி ! கொண்டதே கோலம் !
மண்டலப் பெரியார வழுத்திய வெல்லம்
சிறியோரா தம்மைச் செறித்திடச் செய்தீ
பொறியெனல் வேண்டும, பொற்கொடி !

பெரிதும்

உண்மை யுரைத்தன ; உணர்ந்தனன் மிகவும்,

25 இருவே முள்ளமு மிணைந்தன ஆகலின்,
மருளியே வாழ்ந்த மன்னிட லாடீம.

வேண்டா ; (திடுக்கிட்டு நோக்கி)

மண்டலச் சோழ வளவாத மமைச்சே !
கெண்டையங் கண்ணியா கிளவிகள யாவும
பேதமை மிகக் கோதுக ளென்ன

30. ஒழிப்பதை விடுத்தே களிப்புட னொத்துப்
பாடுவ தானமைப் பணிபுதுக் கிழுககாம்,
(செங்கமலத்தை நோக்கி)

ஒடரிக கண்ணாய ! ஒண்டொடி கற்பக
வல்லியாம் நமது மெல்லிய லரசி

பள்ளிவிட டெழுந்த பகலவற றெழுதிடும

35. பள்ளியிற புகவே பாங்குடன தேடுவள்,
செல்வோம், விரைவின்றி , சேயிழாய் வாவே !

(இருவரும் செல்ல)

மணிவ : (எதிர்ப்புறத்தி)

முல்லை முகையினை நல்லெழிற் படவே

பவளவள ளத்திற் பாங்குற நிறைத்த

தவளவா ணகையுடைத் தையல்வெண

டாம்மைத

40. திருவாம வாணியின் சிறப்பெலாந் கொண்ட
திருவே யணையநின் திகழநீ லோற்பலக
கடகடைப் பாரவையைக் கண்டது முதலாக
கொண்டனன் காதல், விண்டிட வழியினைக்

கண்டிட ஸீன்றியே யிருநெடுந் காலம்

- 45 கொண்டனன: ஊமையன கண்டநற் கனவாய்
பெண்டகாய்! ஓன்றே பிறவினை பெருமபயன்
வாய்ததிடப் பெற்றேன், மகசாய! நினை
வாய்மொழி யதனு லபயன் மன்னிடச்
செய்செனை யுய்ந்திடச் செய்திடு தேனே

வேண்டா: 50 அரகிய லறிவினும உலகிய லறிவினும
பரசிடும் பெருமைப் பண்புகள் வாயநத
புலமைசா ளமைச்சே! புகழ்மிகு காநல
நிலவாப் பெருமணம் உயிரிலாப் பிணமாம,
ஆசனாக் கறிவா! ஆசலிற் காதலில்

- 55 மதையா மெனனை மறநதுமற நெருநற்
கன்னிகை தனனைநீர நண்ணிட லழகாம
அரசியா ரெனனை யழைத்திடுந் சமயம்
நெருங்கிய தப்பாந் நின்றென வழிபினை
விடுவா!

(விரைநது ஒருபகம் பாயந்து செல்ல)

மணிவ: (வியப்புடன் நோக்கி)

விண்ணாநக கனையவெண் டாமரை

60. நடுவாய் நாயகி! நற்காத லிலலா
மதலையோ! வடிவிலா மதனற குறுதியை
இதழுநச செய்திடு மேந்திழை யலையோ?

(வேண்டாமரை மறைய அங்கு வெறுப்புடன் தன்னை
நோக்கிக் கொண்டிருந்த செங்கமலத்தை நோக்கி)

வாராய, கமலா! மாதிவள செய்கி
யாதாம? அறிவைவகொல?

சேங்க: (சினத்தடன்)

அறிவேனெ ளுறிது

65. ஆயினும், உமமை அறிவேன பெரிதும்!
நறுமண நுகாநது நயனில் காலை
மறுமலா நாடும வண்டின மனையநும

வெறுமொழி யெவனே விடையெனக் கொளவா?
அறிவிக்க சடைபே னுடின், அநாதல்
70. அறிக்கேன். தமழை... பதகுடைய
பொய்மொழி

மெய்யென நம்பி விடேனா மணியாட
தையலர் குறபைதும் மையலி லாழ்ந்து
தொலைதேன. அதுபோலத் தோகைய ரெவரும்
தொலைக்கா அன்றியும், தொல்புகழ் வாணியை
75. அணையநற கலவி யகததமா அவளை
அணையகீர் முயல்வதும், அழகுடை மொழிகளால்
மயக்கிட முயல்வதும் வான்தா மரையைச்
சூழிட முயனற தொலறி வெரக்கும.
வெண்டா மரையி வெண்புக ழுன்னா

80. சேர்தலே பன்றிர் சிறுபுன் காக்கை
சேராது மாமோ? தேமொழி யவனும்
சலைமரள மரவற கண்டு கொண் டாங்கு
கலைபுக ழேழந்தியை கருததிற் காத்தலாய்க
சொன்னொன் வ்ணை குவலபத் தீர்க்களி
85. இவ்வுராக் கிட வெழிறகந்த போனறே
இரும, இரும, என்பழி எளிதல! சென்று
வருகுவன் அரசி மலர்ப்பளனி யெழுச்சி
அறிவிக்கும் வாச்சிய மதிாகிற தந்தோ
(சென்று ஒருபுற மறைந்து நிற்க)

மணிவ

(தனிமொழி)

தெரிவைவெண் டாமரைச் சேர்க்கையை வேண்டி
90. அரிவை யிவளதன் பகையு மடைந்தேன்
ஐயோ! இவட்குமுன் வலக்கை யடித்தாச்
செய்தகுழ மொழிகளைத் தேமொழிப பாவையால்
மறந்தேன். அவளோ மறுத்தெனை யகற்றி
பஞ்சைபபு கழேந்தி பாறகாதல் கொண்டு
95. விஞ்சிப்பே சுகின்றான் வீண்ப புலவன
பிடித்தாற கற்றை; விடுத்தாற் கூளம
அவனையிங் கிருந்து வெளியே யனுப்பித்

- தவளவா னகையுடைத் தையலின் காதலைப்
 பெறவே முயல்வல் பேதையே னிதனைச்
 100 சிந்திரான் முன்னர்த் தெரிந்திருப் பேனேல்,
 வறிதே சிறையிலே புல்வனை மாணடிடச்
 செய்தின் புலவல், ஆயினும், சிறுநொடி
 எய்துமுன், அவனை எழுகாத தொலையே
 செல்லும் படியாய்ச் செய்குவன். சூழ்ச்சி
 105 வல்லமை பரும வழுத்தியின் புறவே

(செல்ல)

சேங்க

(வெளிப்பட்டி)

- அருதோ! சொடியன்! யாதோ செயது
 மைநாமை புல்வரை மடகுதவன போலும்!
 இன்றிவன செயதிசை யாவென வறிநது
 நன்றிபான் செயதே நற்பழி வாங்குவல்,
 110 ஆடவா பெண்களை பலட்சியஞ் செயமுறை
 சூடவே ரெய்குவ னுடபரும வியசுகவே

(செல்ல)

(காட்சி முடிகிறது)

(முன்றவது அங்கம் முற்றும்)

தான்காவது அங்கம்

முதற்காட்சி

இடம் : முரணை நகரினை யடுத்த காடு

காலம் : பிற்பகல்.

நடர் : புகழேந்தி, சந்திரன்சுவர்க்கி, மகிழ்மொழி
வலவன், மாயவன், படைவீரர்கள்.

(நிலைமண்டில வாசிரியப்பா)

புகழேந்தி

(தவிரியே நீன்றுகொண்டு)

கொடுங்கோன் மன்னன் குலவிடு நாட்டிற்
கடுமபுலி வாழ்நாட் டே நனறும்
களளங் கபடு களங்களு சூது
பொருமை யாணவம் பொய்யிவை முதலாக

5. கடுங்குண நிறைந்த கடிநக ரதனினுங்
கொடுங்கா னாகிய நெடுமபுகா வெளியிது
பெரிது நெஞ்சிற பெருமகிழ் ஆட்டி
அமைதியை யளிக்கு மருமையென நென்பேன்!
அமைதியின் மாகளே யநக ரதனில்

10 வாழ்தற் குரியா, மற்றைய ரெல்லாம்
வழ்தற் குரியா மெய்யிது, சரதம்
வேலியே பயிரை மேயநதநல் லாறுபோல்
சாலின் னுடனுஞ் சாந்துணை யமைச்சரும்
சோழநன் னுட்டினிற் றுளக்கமின் மாந்தராய்

15. வாழநே ரிட்டது மாநிலஞ் செய்த
தவப்பயன் குறைவே. தனியா சாளுந்
தவக்குலோத துவகன் றவறுக ணிறைந்த
ஆட்சியைச் சீர்திருத தாமலே, கூததன
ஆட்டுவிசு கின்றகைப் பாவையா யமைநது,

20. கமரிற் கவிழ்தத பசுப்பால போன்று,

வந்தே யரச மாண்பினைக் கெடுத்தே,
எனியாக சூகவியா யியகருதல் விடுத்தது,
தெனியார் போலத் தியங்கிடல் வியப்பே !
நெருந லீரவினி னோமையா யென்னுடன்

25. குறுகை யாடி ந குலவிய துங்கனை
மாற்றிபே பெருமபகை மன்னுறவைதத்
கூதகன் மொழித்திறங் கூட்டுணு வியப்பே !
அதோ ! மணிவன னன்புந் சூழ்ச்சியு
மில்வேல, எமனசாச சோந்தியா னிதுவரை

30. பலவாங் காட்சிம பாநதிட லாகும
மணிவணன், பாநாட ன மாண்புற வமாரத்
மணிவணன் பேனநே மதியிலேன றன்னை
இழுப்பை தாததன்ன என்னே ! அவன்றன்
பெருநதனை ! மரகனபாற் பெற்றபே ரன்பு !

35. துங்கன் விருப்பப் படியே துணிந்தியான்
அங்கருந துயிரினை பகற்றிட நினைந்தபோ
தேங்கியே வருந்தி யெனைவெளி யேற்றிப்
பாங்கியே போலப் பருவரன் மிகுந்த
அனனா ன போலபவர், இநரா னிலத்தினின்

40. மன்னிட லரிதாம

(எசகாள வொலி கேட்டு)

மாவொலி யேயோ ?

மரகட மொலியு மயங்குகின றனவே !
எசகாள வொரை யிதுவாம எனனே !
அமைதியாங் காட்டினை யழித்திட வரசாசெய்
வேட்டம் போலும் ! நாட்டினி லுள்ள

45 கொடுங்குண விலங்கினைக் குமைத்திட வியலா
வடுங்குண வரச ரடவியி னமைதியை
யொழித்திட முயலு மொருபெரும போககினை
யொழித்திட முயலு மமைச்சரு முண்டோ !
அதோ ! சில மறவ ரருமபடை யுடனே

50 மதோலுன மத்தராய வந்துகொண் டுள்ளார,
துங்கனின் வீரராயத் தோன்றிடிற் றுயராம,
இங்குள் புதரி லிருந்தே மறைந்து, .

சுபபுவல மாகநதன் சிவத நழலமை
வெபடடைக கண்ணி நுப மிக சொபு தாதும.
(பதின் மறை)

மகிழ்மொழிவலவன்

(மாயவன, படைவீரா முதல் பவாகளோடு தோன்று)

55. அனபாகாள ! அரசனை யகலவோ விடுதே,
யன்புற யாமின கிருமபண்ட யேந்தி
வறிதே திரிநகர பெரிதே பிழையாம.
மன்னுவ நாட்டினை வளர சியலான்
வன்னுவ நாட்டை மதிவலோர் புகன்றிடத்
60 தெனாளுமை, தமிழைத் தெனிடடா வமிழ்தென
யாவந் முணர்ந்து, மேவிந் றிநகர்க்க
செயது, தன னாட்டினை சுவர்க்கமாய் செய்து,
சுவர்க்கி யென்ற தொலபெயா பெற்ற
சந்திர நிலாவிந் தனிபொருங் காடு
65. பகலே யெனினுங் பாழ்த்திருந டெனக்கே
யிகலே வினா ததிடு கின்றது பாய்புலிப
பினனாச சென்ற மனவன் செய்தி
யாதோ? அறியேம! அதோ! அக் குறறினின்
ரோதா தாாத முணாவி னோககினை
70. மான விழித்தே வருமவ வேங்கையின
வினாவனைக் காணமின! மேலும், நமையது
நோக்கியே வருவதை நுண்ணிதி னுணாமின!
வாகுகிற் புலியே றனனயான் வருமிப
புலியின் முககாம போக்கினைப் பொறுத்ததுக்
75. கிண்கொளா திருகக கிலலேன் நெடுமபுத
ரிதனின் மறைந்தே யிருப்பல, சுவர்க்கியா.
மிதனை திருப்பின, இவ்வணம பதுங்க
வேணடுவ தின்று

(புகழேந்தி மறைந்திருந்த புதிரி புதந்த மறைய)

சந்திரன் சுவாககி

(குதிரைமீதேறி வேங்கை யொன்றினை விரட்டிக்கொண்டே

வீராகாள ! அதனை

சண்டியே மறிமின ! இற்றைப் பகலாம்

- 80) நேரமோ குறுகி மாலைப் பெருங்குசு
செப்தவிவ் வேங்கையே சிறுகுடி பலரின
காலநடை தடமைக சளவுசெய ழுண்டு
மாந்தா சிலரைப் மடிவித ததுகாண் !

மூயவன் . (குத்திடடியினக் கொண்டவனாய்)

- அன்பாரா ! வடமினவ வழிமினை யடைமின !
85. நனபுற வேங்கைகைப் சூழமின ! குததமின !
ஹை ரதம நீட்டாமி லிதுவே வெற்றிநன
மாநின் பணக்க வாழ்நதல லமயம !
கோதில பன்னந்ந குறுகினன மறுபுறம
தேதாடபுற மகசநத தேதாமர மெடுததே
90) விதநனன, உருகளை வேங்கையை யசசோ !
பிதந தகசனை ! பழிததது நநதிறல் !

(வேங்கை சாயநதவீழ்)

மகிழ்மோ (பதரிவிஞ்சு கெளிப்பட்டு)

- அலகை ! ஐயகோ ! அநதோ ! அலகை !
இலகுது பகலினு மிளமனந தோனறுமோ ?
பாராநை கமமதிபாயப பண்புறப பாரககுமிப
95) பெய்நும பாபபுலிப பேயு நனருமே

(புதரைவிட்டு லேளிப்பட்டு, அரசன முன்னோட) ,

சுவாக்கி
என்னே அலகையா விபபகற் போதில் !
மின்னோ கனவுன் விழிப்பினி லுண்டோ ?
அனறி, மகிழ்மொழி யாடுகின றனையோ ?

மகிழ்மோ : அனறென் னரசே ! மகிழ்மொழி யாடுநற
100 கிதுவோ வேளை ? இப்பெரு வேங்கைமுன !
சுதுமென விதுத்தி வருவையேற காட்டுகேன
அபபுத ரடியினில், அநதைபோல விழிததுச
செபபுதற கரிய சிறுநகை யோடு
கோட்டான போலக குருதியே யுள்ள

105. நாட்ட மதனை யெவரு நனறய்க்

நான்வன் நாடகப்பாட்டு நாடகம்

சுட்டியு

நாயவன் (குடாசையுடன்)

மகிழ்மொழி வலவரே ! நான்வன்வன் திட்ட
முக்குழுகப் பெயரு மோசனி போயா !

அதலால், அந்நுமை நாதலா குறுகதை

110. கொண்டுமே நோக்கியும் கண்டத நருமையை
விழலே யாசகியும் விரமன் நவனவிடு
அழலே யனை யகையத நுமையை
நினைந்தியாம் போற்ற நேர்மையைத்

. கெடுதலா;

வினையதாம் வேட்டச் தொடக்கத் தொடர்நீ

- 115 மகிழ்மொழி வலவரே நான்வினை முழுகே
யமுமொழி பலவ னுயது சரியல்

மகிழ்மொ அனபனே ! முனபே யறை நனேன் அதனை,
முனபரு மயக்கு மோசனி யன்ற
தன்புற நோக்குமி டாகிளிப் பேயே !

- 120 வமமின் ! பாவமும், வகுத்தாக காட்டுகேன

மாயவன் : விராகாள ! வலவரை விழ்த்திய பேயினை
நேருறக் காண்பது நேரிதாம், வமமின் !

(யாவதும் அபபுதரினச் சூழ)

புகழேந்தி (புதரினினுஞ் சிறுகையோடு வெளிப்பட்டு)

அன்பாகாள ! யானே ரலகையு மலலேன் ;
முனபரை மயக்கு மோகினி யுமமலேன் ,

125. இனபுற நோக்குமி டாகினி யுமமலேன்
வழிப்போக் கனியான்; வகுந்துசென் மயக்கா
விழிந்தேன், சின்னொடி இப்புத ரடியே.

(யாவதும் கைகொட்டி நகைக்க)

மாயவன் : (பெருநகையுடன்)

என்னே ! வலவரே ! இப்பொழு தேநீ

பொன்னனை நண்டு வரப்பனை யிறபுகும
130 அவவனே யாரர்!

மகிழ்மொ (ஏனததடன)

அல! அப படியல!

இஃகுள நீவிரெல வீரு மிருகை
சங்கத தொனியெழுத தட்டி நகைகரச
செயத மகிழ்மொழிச சேவகன யான்காண!

சுவாக்கி . ஆ! கோ! குபபுற் றெடுவகியோன் மீசையில்
135 வாகாய் மணடிக வாயத்திட விளையெனுந
க நாயின் பினறே கண்டனம் நிறக, இக்
கதைபிறிற் றேன்றிய விதையினைப் போனறவிப்
பெரியா ரெவரே? பெரிதுந கலவியிற
பெரியா ரெனவே பேசிடு மிவாமுகம்!

மாயவன் : 140. ஆமாம், அசே ! இவாமுக மெனக்குழு
னெங்கோ கண்டுரை யாடி யிருப்பதாயச
சங்கையிற படந்த தடுமாறு கின்றது!

(சிறித நேர மெண்ணி யிருக்க)

ஆ! கா! உணராதேன! உணராதேன! ஆ! கா!
பாதே நனிசொரி பைநதமிழ்ப பாக்களான
145 பராகரம் பாண்டியன பல்லவைக் களத்தே
தராதல மெச்சிடு தணமதி யாய
புகழேந்தி யென்னும் புலவாரன மணியிவா!

சுவாககி . புகழேந்தி யாவிவா? புகழ்மாற னவையினி
லொட்டக் கூத்தனை, மட்டந தட்டிய
150 மதிவலா ரனறோ?

மாயவன் .

ஆமாம், மாறன்
றுதிவலா ரிவரே! தொலபுக ழிலவன்கயிற்
றாதாய்ச சென்று செழியனின் றெல்லா
சத்தனைக் கொறகையி லழகுற நிறுத்திய
நாவல ரிவரே! பின்பு, சோ ணட்டிற்

- 155 செழிப்பை விநாயக - புலகே சென்று,
சிறைபுகளு டோர்ந்த சி ரு... மசகனை
முறையத கன்னி... டன் முநற்குடி... மகசுராய்
மாற்றிக் கூத்தனை எனவ னவையினிற்
காற்றிற பூனாபோற் கலங்கிட நெருநற்
160. சுண்ட தமிழ்முனிக் கற்கண் டிவரே.

மகிழ்மோ : குறுமுனி யிவரே ! குறுநகை பதனைக்
கண்டவப போதே கொண்டன னையம்.

சுவர்க்கி : (உருக்கைகளாலு புசழேந்தியின் வலக்கரத்தைப் பற்றிக்
கொண்டு)

- தமிழ்முனி யனைய தனிபபுக டேந்திய
தமிழ்மொழிப் பெரியோ ! தமையின றறியப்
165 பெற்றவென பெருமை பெருகுகி யாழனைப்
பெற்றவின் னாவன்றன் பெருமையின் மிகுமே !
சற்றவா மணிபே ! சற்பிலா மூக்காதன
சுற்றமே நெடுந தொழின்மிஞ் மிக்கொடு
வனததிடைத் தவக நோநத வழகுகென ?

புகழேந்தி : 170 அனத்தனைப பேரன்றே யாவன கொண்டு
போவன விலகுகும புதுமைசா லரசே !
நாவல னுயினு நல்லா ழிலலாப்
பாவலன் யான்காண ! ஆசலிற் படிமீ
தாவல்கொண் டரசரை யனுகிடல் வெறுத்துத்

175. தவமே புரிவான் சார்ந்தனன் வனமே.

சுவர்க்கி : சிவமே யனையநற செந்தமிழ்ப புலவீர் !
அவமே யாகதும் புலமையை யழித்த
றமிழ்த்தாய்க் குச்செயுந தவற்றினிற்

பெரிதாம்.

- குலோத்துங்கனொட்டக கூததாபாற் கொண்ட
180 வலோத்துங்க வண்பான் மதித்தில னும்மை,
ஆயினும், பெரியோ ! அதன்பொருட் நெதந்
தாயினுளு சிறந்த தமிழ்ப்புல மையினை
வறிதே காட்டினின் மலாநகநன் மலரென

- வறிதே யாக்கி மயங்கிட லொண்ணு (து).
185. எமமவை புகுந்தே யெமமனோர் நெஞ்சு
மமமர்நோய் மாற்றி மன்னுவ நாட்டினைத்
தெள்ளுநற் றமிழ்மிகு செந்தமிழ் நாடென
வளாக்திட வேண்டினன்

புகழேந்தி : மாசிலா மணியே !

- “ உவ்வனின் சினத்தான மறைநதுறை ஸ்லேயன்
190 தன்னை கொணடா ஸன்னவன் பசையா
மன்னலை புறநே மிளைத்திட னாகுப,”
என்பதை யெனானியே புகிட வினிதாம்.

சுவர்க்கி : வளவனின் சினமாப் பாதுகும மறுவே?

புகழேந்தி : அனாபவன சினமா! நளவிலை யென்பால் !

195. ஒட்டல் கூத்தே நோதனே யாவும்
திட்டாய் யானைத் திருகு மறியேன் !

சுவர்க்கி : இவ்வள வனறே! இதற்கோ வெண்ணா ?
செவ்வீது! வளவனச சிறுமொழி சுட்டுகொளு
செவிகொடான அறிவேன் சோததிகால் பெரியோ !

- 200 புனியினி லுமது புகழுமென் புகழும்
நிலைபெறத் தமிழ்த்தாய சலையுறச செயலோம

மகிழ்மொ . சலையுறச செயலோம ஆனா கதிரவன்
சலையுறன், குடகடற் கண்டான். அருணனுர்
தோனறியே தேரினைத் தூததுகின ருனம்

205. மானறோ பலவு மாநகர் நோககி
விரைந்தே நின்றன

சுவர்க்கி : விடேனென மாலையும

நிறைந்தே குழா நிற்கும விரைவினில,
தமிழ்முனியனையோ! சாருமிக தேற்றி
லமாவோம வருவீர்! அகநகா புகழே.

(யாவரும் போக)

(காட்சி முடிவிறது)

நான்காவது அங்கம்

இரண்டாம் காட்சி

இடம் . சோழன் ஆரண்மனையந்தப்புரம்

காலம் . முன்னிரவு.

நடர் வெண்டாமரை, செங்கமலம்

(ஓரறையில் வெண்டாமரையும், செங்கமலமும் வீற்றிருக்க)

(நல்லண்டில் வாசிரியப்பா)

வெண்டா . (தயருடன்)

வாராய, கமலா! மனதனுயர யாதெனக்
கேட்டனை யன்றோ? வாட்டடங் கண்ணி!
யாதென வோதுவன? காதலென் றியம்புஞ்
சாத றன்னுல வேதனை நெடுநாட்

5 படடேன் இனறது பழுத்தே பயன்றன்
கிட்டு மென்றே கிளர்ச்சியுற் றிருக்கக்
காதற் கவியது காணுதற் கரிநாய
ஈறைநதது. போய வழியது தெரியேன்,
ஈறைநதன் பெரிதும், காரிகாய! இதுவே

10. யெனதுய ராகும

சேங்க :

ஏந்திழாய்! காலையின

மனறுனை யான மணிவணற் குழைதததென்?
காதலின் மதலையாக் கழறினை யன்றோ?

வெண்டா :

மாதே! ஆமாம். மணிவணற் கியானொரு
மதலையே

சேங்க :

மறறியார நின்வாழ் விற்கே

15. யுதவிட வுரியார? ஒண்ணுதால! ஒதுதி!

வேண்டா :

(கண்ணீர்த் தளிகளைச் சிந்தியபடியே)

நங்காய்! குழந்தை நாடகவரி லேயே

பங்கமிட பெற்றோர பாகதி யுற்றிட,

உற்ற ருறவினர் பற்றிலா தெனபா

னெருங்கா தேகினா கீணிலம் புரகரும

20. பெருங்கா தலனுப் பிறங்கடு செழியினி

நற்றவ மகளா நலமுள் கற்பகப

பூங்கொடி யன்பினுற் பொலிந்து சிறந்தே

வளாரதே விதுவரை ஆயினென மனக்கோ

ள்ளந்தே புரிதுணை யாதா விலலேன்

25 அரகியோ வெனமா ளளவிலன புள்ளாள

பரசியென கருததைப் பகாரதா லுடனே

செய்குவள நாணாரச் செறித்தெனை யடக்க

கைகுலை னுகி நாடபல் கழித்தேன.

இன்றென் கருததை யியம்பியென றுயரைப

30 பெர்ன றுவிச திடவே புரிந்தேன அதற்குள்,

நெருங்கியே நின்ற நிகரிலா வககளி

சீருங்கியே மறைந்து தோற்றமின றுயது.

எங்கையைப் போனீ யேந்திழாய்! எனக்குப்

பங்கமி லுதவி பண்ணுவை யென்றே

35. யாதோ வொன்ற தோர்தா நின்றது.

மங்காய்! கேட்பாய்! மனமெனு மேடையி

லமாத சுனியதை நீயு மறிசுவை!

கல்வியிற் பெரியது! காட்சியிற் சிறந்தது!

நல்லறி வினிலோ நலங்கு வியாழனும

40 பினனிடச் செய்யும பெற்றிய தனறே!

நெனன லிரவினி நிகரிலாத தமிழ்மழைப

பொழிவாற பெருக்கிய வுசற் புனலது!

கழிபே ருவகைக கடலி னகத்தது!

இன்றதி யாண்டோ சென்றது! தெரியேன!—

செங்க -

45 அறிவேன! அமமணீ! அஃதிவ ணதன்ற.

பரிவே காலையிற் பகாரதவின் மாநீநமே

மணிவணற் றாண்டி வஞ்சகச் செயலால்,

துணிவிலாப புலவரைத் தொலைத்தது, வெளியில

- மணிவன் னினது மனதுறை காநலை
 50 யெனவனே வறிந்து புலவரை வெளிதா
 யெனவனே கூறி மிரட்டியிவ விடத்தை
 வெறுக்கவே செய்து விரட்டினன், காலை
 யுருக்கமா யவர்பான் மறைபல வேர்திடக்
 கண்டனன். மேலும், கண்டனை யின்றையப்
 55 பகலெல்லாம் மணிவணன் புகருநன் னயமொழி.

வேண்டா. (சினத்தடன)

- ஓ! கோ! அவனு வொப்பிலென் வைப்பினை
 செயுவே செய்த மோகமா மடையன்
 அன்பனை பகற்றினு மகத்துறை யன்பினை
 அகற்றவொண னுநென வறியான், அறிவில்!
 60 பகற்பொழு தியிசைப் பண்புறத் தெரிவனேல்,
 அரங்க குரைத்தவ ன்மைச்சினை யறிவல்!
 ஆயினென, நாளை யவனிவ் வரண்டனை
 மேயிடா வணாம வேணுவ செய்வல்!
 காண்டியென றிறமை! காரிகாய் மிகவே.

செங்க (சிறிது முகச்சுளிப்போடு)

65. ஆமாம், அவனை யழித்தலே நன்றாம்.
 ஆயினும், புலவரை மேயிடும் வரையிற்
 பொறுத்தலே யறிவாம், பொறியிலி மேலும்,
 சுறுத்துமே புலவரைக் காணென வகைசெய
 விடுத்திட வொண்ணு.—

வேண்டா: விளங்கிழாய! உரைத்தன்,

70. அடுத்திடு முணமையே, அவனறி வின்றியே
 புதையலை நாடிடப் புகுவேன். நாளைக்
 காலையி லெனக்குக் கார்க்குழால்! ஆணுடை
 யொன்றது தேடிக் கொணர்வாய்! உதவிய
 நன்றியை மறவேன், நாடபல செலினுமே

செங்க (மகிழ்ச்சியோடு)

- 75 தெரியிழாய! கொணாவல், சிறிதும் பினனிடேல்!

அரிவைகீ யானுடை யணியினெம் மகனும்
புரிசுவண மோகம், புரிசுவ ரெவநம்
புகன்றவப படியே வைகறைப பொழுதி
லகன்றிட வாணுடை யமைத்துமே வைப்பல்.

- ஓவண்டா: 80 ஆ! கா! உனனுடை யன்பே யன்பு !
மரகா திபனன் மருகனு முருகன்
அருளார் விநம்பிய தனைத்தும பெறுநீ
பொருளாற் குபேரனைப் போன்றே பொலிகவே !
இறைவிய் கப்பொழு தென்செல வதனை
- 85 புதைத்திடேல் பின்னா, உசாவுங் காலே,
காதலும், செலவும், மணிவண்ண கபடம்
ஒதாய! எனபாற மிதுக னொழியவே
- சேங்க அமமணி ! செப்பிய வப்படிப புரிசுவல,
அமமணி முழங்குவ தறிஞதி! அமமணி
90. அழைக்கி னு றனணமை யகத்தியம வைகறை
பிழைத்திட லின்றிக காணாகுவ னின்னை
மழைக்கணய் ! செலவம், விரைவினில வாவே!

(இருவரும் செல்ல)

(காட்சி முடிவிறது)

நான்காவது அங்கம்

மூன்றாம் காட்சி

இடம் : சுவர்க்கியின் கொல்கட்டம்.

காலம் : முற்பகல்.

நடர் : சுவாககி, புகழேந்தி, மகிழ்மொழிவுலவன், மாயவன்
நற்சொல்நாவலன், படைவீரர்கள்.

(சுவாசகி புகழேந்தி முதலியவர்களுடன் கொல்லில் வீற்றிருக்க)

(நல்லமணமூல வாசியப்பா)

சுவர்க்கி : (மாயவனை நோக்கி)

ஒன்னு ருட்கு முயாபடைத தலைவ !
முனனாங் கூறிய முறைபேயெரிநுங்காய்ப
படையினை பமைத்துப் பயிற்சியுங் கொடுத்த
நடையுறச் செய்கின றிளையோ !

மாயவன் :

நாயக !

5. வழுத்திய படியே மாபபெரும் படையினைப்
பெருக்கியே வேண்டுமெ பெருந்திறற் பலவும
பயிற்சியான் மிகுதுதுளேன பாரினின் மேருவே
யெதிர்க்கினு மஞ்சிடேன்

சுவர்க்கி.

ஓ ! கோ ! இணையிலா

வீரனே ! நாமதைக் கண்டிட மெத்ததவும

10. விரும்பினோம் கொலுவனை விட்டபின்

படைக்களம்

புகுவோம்.

(புகழேந்தியை நோக்கி)

பாண்டியன் போற்றவே யரசியற்

புகழ்மிக வேந்திய பொய்யில புலவீர !

- அகழ்கூடன் ஞால மகன்றுள் தறிவர்
அதன்கண் வரமு மலகிலபல லுயிரகனில்,
15. மதன்வாய்ப் பட்டு வறிதே கழிந்தன;
கழிவன பலவாம. கனவுல கிதனில்,
அழிவினை விலக்கி, கழிவினை நீக்கி
வாணுட் கழித்தன சிலவே அவற்றுள்,
வீணுட் படாவாமன் றுறறுமெய் யறிவே
20 கொண்டுள வுபாகுந மிகவுள குறைவே
குறைவா மவறுமா, புருந்தே குலவிராம,
நின்றிட வேண்டினம். ஆகலீன, சீதசோ
வன்றிற் றன்னறன வாழ்க்கையைச் சுருக்கி
யழகாய், ஒருதூல் பழகுதொல் காப்பியத
25. திருதமி முழுதர தேக்கிட வுண்டு
சங்கத தீட்டுத தண்ணளி மிகவே
யன்பது பொங்கப் புகட்டிய வருந்தமிழ்த
தொகைநான் மருந்தினைத் துகளற வேற்று,
வளஞவ ரருளிய தெளஞற றமிழாந்
30 தலையணி பூண்டு, தாழ்விலா மணியாம
வாசக நெற்றியில் வாசமார திலகமா,
குண்டல கேசநற் குழையா, சிறந்த
சிறதா மணியே திகழமார பணியா,
வளையா பதியே வளையா வணிந்து,
35. மணிமே கலையினை யணியரை யசைத்து,
திருக்கோ வையினைச் சிறுகுறங் கிடையே
பெருங்காஞ் சியாகப் பிறங்கிடப் பிணைத்து,
சிலப்பதி காரச சிலம்பினை புலகெலாம்
சிலம்பிடத் திருவடி சேர்த்துப் புலவாதம
40 சிந்தையாஞ் சிற்றிலிற் றிகழ்சிறு காப்பியக
கழங்கம் மாணையாற களிப்புட னுடுஞ்
செந்தமிழ்ச் செல்வியின் சிறுமுககு வறிதே
காணுத லின்றிக கவின்முக கணியர்ப்ப
பூணுத லுறவே பொற்புட னியற்றுவிர் !
மாயவன் : 45 அருமபெற லரசே! ஆமாம், யானும்
விருடபினைன, இவ்வண நெருநலே. மெல்லியற்

- செந்தமிழ் நந்தையின் வாழ்வே சிறந்தநம
 வாழ்வாம மற்றவன் வாழ்வே நம்மவர்
 வீழ்வாம், அற்குவை மேதினியதனின்
- 50 மொழிச்சிறை பில்லா மாநாந்முன னேறுதல்
 விழிச்சிறை பில்லான் வீறுட னடததலாமு
- மகிழ்மோ : ஆமாம், அரசே! அனைத்தும் வாய்மையே
 பூமா தவ்ட்குப் பொருந்துந் முகமாந்
 தமிழ்நா டதனி லமிழ்தென வழங்குந்
55. தமிழ்மொழி தழைத்தலே தாயவள பேச்சாம்.
 தமிழ்மொழி பிழைத்தலே தாயவட் கேசசாம்;
 உலகவர் நமமை யலகையா வெண்ணிப்.
 பலகவா மொழிகள பகாந்திட வழியாம்.
- புகழேந்தி: அமிழ்துறழ் தமிழ்மொழி யதனையே யுயிரேன
- *60. இமிழ்கடன ஞாலத் தெண்ணியே மள்ளுவ
 நாட்டினைப் புரசும வாட்டமி லரசே!
 காலமாக களவனம் முதியறிற் கணக்கிற்
 சாலவாம பலாதம வாழ்க்கையைச் சதியாய்க்
 களவுகொண் டெவருந் காணொண் வகையே
65. மறைத்துமே வைத்த வஞ்சகம் போல,
 நமதுநல் வாழ்க்கை நாட்பல வெதிர்காற
 செலினுங் கவராத் திறமைய தாகவும்,
 செந்தமிழ்ச் செல்லியின சிறுமுக கதனி
 னநதிடு வயிர நனமுக கணியா
- 70 நளவெண் பாவா நறகிறு காபபியம்
 வளனுற வகுப்பல, பழமையாய நின்பெயர்.
 கதிாமதி நிலிநிடுங் காலம் வரைக்கும்
 புதுமதி யெனபபுகழ் புலியினிற் சிறக்கவே.

நற்சொல் நாவலன் :

- முரணைநன் னகரினை முரணிலாச் சவர்க்க
75. வரணதா வமைந்த வரசநன் மணியே !
 நின்னரு ளாலிம் மள்ளுவ நிறைந்தோர்
 பொன்னும், மணியும், தூசும் பொலியத்
 திருமுக டிருநோக கருள்மிகச் செறிந்துளார்.

- ஆயினும், அன்னவண் மருமக ளாகிய
 80. கலைமக ளாளுகைக் காணு தார்பலர்
 விலையிலாப பதனென விளக்கமின் னுள்ளார்.
 அன்னா தமமைநந நன்னுப் புலவர்தரு
 சார்பால விளக்கிடுந தகைமையு நமமான
 மேற்கொள வேண்டிய விலக்கரு நெறியாம,
 85. என்பது திருவுள மியம்பிடா தறியும

- சுவர்க்கி : மன்பதை வாழ்வே மனனாதம வாழ்வெனக
 கண்படை கொள்ளாக் கவினுறு மமைச்சே !
 உரைத்தன வாய்மை ஒருபெரும புகழ்மை
 பெரியார சமது பேருத வியினால்,
 90. நநநா டெனகு நற்றமிழ் மணமே
 முன்னு ன்றழி முதறநா சுததிற
 ற்சுழந்தாழ போன்று திசுழந்திட வுனகசே
 யுரிமை யறிந்தனன ஒப்பரு தமிழ்மொழி
 விரிவுறப பரப்புலாய் ! விண்ணும் விபககவே
 (படைதலைவன நோக்கி)
 95. மாயவ! நமது படைகடம மாட்சியை
 நேயமாய்க் காண்பாம,

(முறவர்களை நோக்கி)

நேரவை மாந்தர்காள் !

கொலுவினை தீர்த்தனன். கூடுவோ நாளை யே.

(கொலுக் கவைய)

(காட்சி முடிகிறது)

நான்காவது அங்கம்

நான்காங் காட்சி

இடம் . முரணை நகரை யடுத்த காடு
காலம் . அனிகாலை.
நடர் . புகழேந்தி, உழுவலன்.

(நல்லமண்டில வாசிரியப்பா)

புகழேந்தி : (தோன்றித் தனக்குள்)

சிறுபொழுதாறனுட் சிறந்திடு வைகறை
யுறுபொழுதேபெரி துகத்தற குரியதாம
உலகத் தொல்லை னொழிவரம் வீடுற்றுப
பலவா மனக்கறை யொழித்துப் பண்புற
5 புறங்கியே விழித்த வொப்பநீ ஷுவகறை
பிறங்கிடு பெருமையைப் பேசுவென் னொருநா
பற்றுமோ? பற்று. பகர வரசுபோற்
பெற்றுப் பனனுப் பேசிட நகவாட.
உடற்கு முயிர்க்கு முறுதியை யளிகரும
10 விடியலொன் றின்றேன் மேதினி மாநதர்
மடியராய மடிவா வானிலே பறக்குமிப்
பறவைத் தூக்கமும், பாடிடும வானப்
பறவைதன் பாட்டும், பைங்குயி லிடக்கிட
கூவின குரலும், பூவையின் மொழியும், :
15 கிளையின கிளவியும், வின்னொணப் புள்ளினச
சிலம்பலுங் கேளாச் செவியினப் பெற்றோன்
புலம்பலே புறற புன்மைய னன்றோ?

(ஒரு மரத்தடியிணை* நோக்கி)

அதோகாண் ! ஒருவன் விடியலி னருமையை
ஓதான் மலாநதே புன்மத்த னாகக்

20. கண்வளா போக்கினை ! காட்சியி லவன்மிகப்
பண்வள ருடையும், இளமையும், பாங்கும்,
அழகு மொருங்கே யமைந்தும் வீணே
பிழகிய குறைபாற பகலவற் கண்டு
முறங்கிட லாயினன், ஓ!கதி ரொளியாற்
25. பிறங்கிடு மவன்முகப் பொலிவின் பெருமை
யென்னென வுரைப்பன் ! இன்னும் மீசை
யருமபிடா விளைஞன் !

(அருகிற செனறு)

பெரும்பட ருறறே

சுந்தரதனன் போலும் ! சனீததது வதனம் !
என்னே ! உறககத தெழுந்திடு முயிரப்பின

30. முன்னஞ் சிறிது முன்னுறக காண்கிலன் !
மூர்ச்சையோ ? சாவோ ?
(மூக்கிற சைவீதது னோக்கி)

மூர்ச்சையே ! கொடுமை

பெருந்துயாக் கடலிற பேதுற நவன்காண் !
மருந்திதற் கியாது ? மாநீ ரதனினுஞ்
சிறந்ததென ? அஃதோ ! தெளிநீர்த தடததே
35 சிறைநதிடு நீரினை நீண்டவித துணியிற
கொணாவல கனையினைப் போகருவல;

(துணியின நவனததுக

கொணவேந்து முகத்தில தெளிகக

உழுவலன்: (மூர்ச்சை தெளிந்து தனக்குத்தானே)

(சுவலயப

புகழுவல லன்பே ! பொறியிலே னுன்னைக
காணுமா றென்னே ! கவலையாம வரையினை
கடகருமா றென்னே !

புகழேந்தி

காணையே யணியாய்

உழுவலன்: (திடுக்கிட்டு னோக்கி)

40 காணபதென ! கனவோ ?

புகழேந்தி :

ஆனபுரன் னன்னவெ
வருதலை வணை ! அருந்திடுக னே !

(அணியிலுள்ள சூலைப் பிழை வரக்க)

உழுவலன்

(நீரகூத்தி தெளிவடன் வியப்பா நோக்கி)

பெரியர் ! பெரிதும் வந்தனம். தடமையா
னறிவேன் போலும் ! ஆ ! கா ! ஆமாம் !
அறிந்தேன ! பாண்டிய னவைக்களஞ் சிறக்கச்
45. செந்தமிழ் நடத்திய செல்வரீரனறோ ?

(நாண் மேற்கொள, தலை கவிழ்ந்த நிற்க)

புகழேந்தி :

செந்தமிழ்ச் சிறுவ ! செப்பிய துணமை,
மதவே ளணையரீ பாவன ! முன் னெங்கோ
சேட்டது போன்ற கிளவிக ணின்பாற
சேகட்டன னினது. சினகிருள கேடென !

50 “ அனபே ! எனறனை ! “ அடையுமா

றியா(து),” எனத்

துன்புற லாயின ! யாதுநின் றேற்றம் !
அனபினை யிழந்தாற லுன்பது பெரிதே !

உழுவலன்

(சிறித நேரம் எண்ணி நின்று)

(குறள் வெண்செந்தறை)

க. ஆமாமென் னரும்புலவர் ! அறைகுவனீர் கேளீர் !
அவனியிலே சிறந்தநக ராமதுரை தன்னில்,
ஏமாரந்த மறைவல்லா னெனுமபெரியோ னெழுவந்
ரேத்தருநற் குணமாகு மேந்திழையா டனனைத்

உ. கூடியவன் பெற்றமகா ரோரிருவர். முதற்கட்

குலம்விளங்க வந்தமகள் குவையததே யறிவு

நாடியிடம் பெற்றகலை நல்வாணி யெனவே

கலஞ்சிறந்த தாமரைவெண் ணற்பெயரைப் பெற்றாள

ங. அவளுடனே பிறந்தவனியா னன்பினிலே சிறந்த

ஆவநிறை புழுவுலன்பன் அநதோவெம் பெற்றோ

தவழுகின்ற பருவமதி றனிததெமமை விடுததுத
தயாபரனின் கழலீணைக டம்மையவா சாரந்தா

பாண்டியனும் பராகிரமன் பரிந்தெடுத்தே யெமமைப்
பண்புடனே வளர்விததான் பாங்குள்ள வெமக்கை
பாண்டியனி னவைக்களத்தே பழகுதமிழ்ப புலமைப்
பண்டிக்கு முமதுபக்கற்பரிந்தன்பு கொண்டாள்.

நீ காத்தனை நீரறியா சோனாடு கண்டா!
காரிகைபு முமைத்தொடாந்து காத்தனமிக நிறைந்தாள்
ஆதரவான் அவணினைந்தே யழிந்துநெஞ்சம் புண்ணாய்
அவுட்கண்டு மீளவென வடைந்தேனிக காணே.

இதகாடு தனனிழை பளககவென வெண்ணி
யிடுகுறிமொன நியற்றுதே யெடுத்தடிவைத் தளகரும்
மிக்கானின் செயலிபால் விடுத்திபெறு தந்தோ!
வீணெயென் கானடையை வீழ்த்தியது பெரியா!

இதுவேயென வரலாறும், ஏந்திழைபைக் காண
வெண்ணிருகண மிகவிழைந்த வெளியேனை விரைவில்
மதுமலரில் வண்டனைய மலாவிழியா டிருமுன்
மாபபுவீர்! சீர்த்திவீர்! மலரடிதாங் கதியே

புகழேநதி ஓ! கோ! வெண்டா மரைககொரு பின்னவ
னுண்டோ? அறியேன்! மயிலவ ளொப்பிலாக

55 கற்பக வல்லியி னறபகஞ் செறிந்த
பாங்கி யல்லோ? பாண்டியன மனையிற
கண்டுளேன சில்கால் கல்லியிற் கலைமகன்!
கணடுபோன மொழியாள! கருதுமைம புலனையு
மாறகடல் வீழ்த்தா வளரறி வுடையாள!

60. நாற்குணப் படைபினை நனிமிகப் படைத்தாள!
அன்னவ டனனைச் சோனாட் டரணமனை
நென்னலே கீண்டனன். நேரிலா வவந்நம்
பஞ்சையா மெனபாற பற்றுவைத் தன்னோ?
வஞ்சியென பாலிலை ஆயினும், மற்றவட்

65. காணு மாற்றினைத் துணையுடன் காட்டுவல.

காட்சி-சு

ஒரு செந்தமிழ் நாடகம்

ககக

ஈன பிவ்வின வெபிலினக் கொளாது
நகாக்கே புருவம், நகைமதி யனைய
வதனநற் காளாய் ! வருக ! இவ் வழியே

(இருவரும் போக)

(காட்சி முடிவிறது)

.

நான்காவது அங்கம்

ஐந்தாங் காட்சி

இடம் : சோனாட் டரண்மனைப் புஞ்சோலை.

காலம் : மாலை.

நடர் : கற்பகவல்லி செங்கமலம்.

(கீற்பகவல்லி மேடைமீது வீற்றிருக்க, செங்கமலம் வெண்டாமரை மலரொன்றினைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து கொடுக்க)

(நிவாரணமூல வாசிரியப்பா)

கற்பக : (வெண்டாமரைப் புவிவனக் கண்சரி லொற்றிக்
கொண்டே)

ஈமலா ! களிப்புடன் நடத்தினிற் கவின்மிகக்
காணுத லுற்றவித தாமரை, கடிதடம
கோணுத லுறவே கொண்டது போன்றே
யென்னக் மாகிய வெழிற்றட மதனிற்

5 பொன்மலர் நாற்றம் பூண்டது போன்று
பொற்புங் கற்பும் பொருநதியே மலர்நத
வெண்டா மரையினைக் காட்சியா மென்கொடி
துண்டா மாறே கொண்டா ரியாரே?
கோதறு மவள்முகந தீதுறு மிந்நாட

10 காலையி லிருநது காணு தென்மனம்
வேலையிற் றுரும்பென மெலிகிற தநதோ !

செங்க : அமமணி ! வீணே யவல முற்றக் !
செம்மணி யாகிய செலவியா மவனைக்
கொளவா ரெவரே ? கோமக னுட்சியிற

15. கள்வரு முளரோ ? காரிகை பன்முறை
காதற் கிளவிகள் கலககமுற் றோதிடக்
கேட்டேன். அன்னாள் கேழுகிளர் காதலர்
நாட்டேன் மலரென நாற்கவி யிசைக்கும்

- இசைபபுக மேந்தி யெனனவக் கிளனிகள்
 20 இசைத்தன, இசைத்து மறைத்தன ளெமக்கு
 நென்ன ஸ்புலவா நேடார் தமைப்போல்
 நன்னய மின்னி நடநகனா புறத்தே
 அதுமுதற் கொண்டே யரிவைவெண் டாமீரை
 வெதுவெதுப புள்ள மேனிய ளாகித்
 25. தனியே தன்கினள், தனியே மொழிந்தனள்,
 “கனியே ! கருமபே ! கண்டே !” என்ற
 மொழிக ளிடைக்கடை மொழிந்திட லானாள்.
 கிளிமொழி விழிக னூறக்கமே கிட்டில
 பாயலிற புரண்டனள், நோய்மிகக் கொண்டனள்,
 30 “யாண்டனை நாடுகேன் ! ஆண்டகை மணியே !”
 என்றே நேற்றிரா விசைத்தனள் பன்முறை
 குன்று வறக்கக கொடுமையா விவறறையான்
 மீதா மென்றே சிந்தியா தயர்த்துப்
 போயினேன் காலையே மேயின தறிந்தேன்.
 35 ஆகலின், அமமனீ ! தோகையா மவருங்
 காதலற் றேடியே போதலைக் கொண்டாள்,
 எனவே யெனக்கோ ரெண்ணங் காலையே
 மனவே தனையோ டிதிக்கமற் றதனைப்
 பலாமுன் பகரற பழுதா மென்றே,
 40. அலர்பூங் கொடியாய் ! அடக்கின னிதுவரை.

கறபக

- அங்ஙன மேயோ ? அறியேன் சிறிதும !
 பைங்கொடி யவளும் பகுத்தறி விழந்தே
 புறத்தே சென்றது பொல்லாப் பிற்கிடம் ;
 அறத்தா றுகா முன்னரே யறிவனேல்,
 45 முடித்தவள் மணத்தே மகிழ்ச்சி முனையாம்
 பாஸ்கை விளைபபல் பாவம் ! உலகிய
 லறியா விளங்கொடி தெரியாத் தன்மையாற்
 றுணிவினைக் கொண்டாள ! தொன்மையா
 முலகப்

- பெருங்கா டதனீற் பிறங்கிடுந் காமுகப்
 50 பேய்களாற பெரிதும பேதுற லாவள் !

(வெண்டாமரையை நினைந்து)

- அநதோ! பொற்கொட! ஆருமி ரணையாய்!
 கொந்தேன் பெரிதும்! துண்ணுன் மதியாய்!
 என்னே! உன்செயல்! காதலா வியாவு
 நிழத்தனை போலும்! ஏ! ஏ! காதலின்
55. வன்மையே வன்மை! மனத்தள வெதனையும்
 வன்மையாய்ப் போகுகிப் புகுந் தவிற் றிருக்கும்
 காதலே! நினைகிகா கான்பது மாமோ?
 காதலாற சாதலே கடனெனத் துணிந்துபின்
 போதலைக் கொண்ட பொற்றொடி வீணே
60. சாதற் றூரிய தகைமைய எல்லள்.
 ஆதலின், இன்னே அரசன தாண்கொண
 டோதற் கரிய வொருபுகு மேந்தியோ
 டாதற் றூரிய வவனையுங் கொணாநது
 மணத்தின் புழவே வைப்பல; கடலம்
65. மணந்தநான் முகவ்வென் மலரவள மானவே.

(இருவரும் செல்ல)

(காட்சி முடிகிறது)

(நான்காவது அங்கம் முற்றுமீ)

ஐந்தாவது அங்கம்

முதற் காட்சி

குடம் : சுவர்க்கி யாணமனையில் ஓரறை

காலம் : பிற்பகல்.

நடர் : புகழேந்தி, உழுவலன்.

(புகழேந்தி யொரு சாமணியிலிருக்க, உழுவலன்
கவரிகொண்டு வீச)

(நல்லண்டில் வாசியப்பா)

புகழேந்தி : உழுவ லன்பே ! உனது நற் றமசுகை
முழுவலன் பிணைநீ முன்னுறக் காணுதற்
குற்ற சமய முனக்குவாய்த் ததுகாண !
பெற்றம பிரிந்த சிற்றிளங் கன்றுபோ
5 நெடுநாளுற துயரினை நீக்குவாய் !
கடுகிகா கண்ணாய் ! ஆரசியற் கணக்காக்
கொற்றவன் சுவாக்கியின் குணமாந தூதுவர்
நற்றவத துங்கனை நாடியே நாளைப்
புறப்படு கின்றனர். அவருடன் போகில,
10. சிறப்புடன் சேரலாஞ் சீர்த்திசால் வளவன்
உறந்தைப பதிக்க னுயர்மணி மாடமே

உழுவலன் . அறந்திக முகநிறை யன்புடைப பெரியீர் !
உரைத்தன சரியே ஆயினும், உம்மை
வரையப் பெறுது மயங்கியே நலியு
15. மவன்பா லியான்போ யாவதென் னவட்கு ?
அன்றியும், அவளுது நலனே யவனியின்
மின்றிகழ் யானுது மேன்மையாம். ஆதலின்
அடிகாள் ! தாமு மவனெழுந் தருளி
மிடியுது மெமது மெலிவினை யகற்றிட
20. வேண்டினன் பெரிதே.

புகழேந்தி :

ஆண்டினி லிளையோய் !

வளவனென் பான்மிக வருத்தங் கொண்டுளான
களவினி னவனவை கடந்துவந துள்ளேன்.

மீண்டு மாண்டியான் புருதல் வீணே

மணலின முழுகி மறைநது கிடக்கு

26. துணலதன் வாயா னோயினைக் கொண்ட
கதையாம்

உழவலன் .

கவின் புகழக் கடலிற் காணும்

மீதமாக களிநே ! மதிதல மிதனி

லுமபால் வெறுபபுள வெருபெரு வேநதரு

முளரோ ? துங்கன் உலகிய லாகுந

30 திருவேறு தெளவிய ராதலும வேறெனுந

திருமறை மொழியினைத் திகழா மறைமொழி

பொன்பபல் ரெண்ணிட விருபெரு செலவமுந்

தன்தெனக கொண்ட தகுதிய னன்றோ ?

தும்போ லுயர்க்கி நோக்கினுண் மணியெனப்

35 போற்றுமப் புரவலன், புலவீ ! துமக்கு

மாற்றல னுயது மாபெரும் வியப்பே !

(நேரிசை யாசிரியபா)

புகழேந்தி

வியப்பென் ? ஒட்டக் கடத்தனின் விதவக்

காய்ச்சலே யென்பாற பாய்ச்சலாய்ப் புருநது

வளவனின் பகையை வளர்த்தது. வளவனும்

40 வெறுத்தனைக் கோறல விருமபினன். நின்போல

வெறுத்திடா மணிவண் னுதவியால வெளிக்கடற்

புருநதே சுவாக்கியாம் பொற்புறு தீவகத

திருநதேன். ஆண்டினி யேருத லழையா

விருநதே யாகும்.

உழவலன் :

ஆமாம், விழலே !

45. ஆயினும், அடியேன் நமமை யாண்டு

புருநதிடச் செயாது, போகேன், பொற்புடை

முடங்க லொன்று முகிழ்வெண் டாமரைத

திருவே யுணையவென் சேயிழை தனக்கு

- வரைவேன அதனால், ஁ளவன் மனக்கோ
50. ஁ரைசியான் மாற்றி நம்மையவளும்
வரவழைத் திடுவன், ஆகலின், மாண்பமை
புலவீர்! தூதுவா போகுக ஁யான்றரு
நறுக்கினைக் கொண்டே நடப்பதற் குரிய
வழியினை நாடுவீர்!

1. கழேந்தி:

கழிபெருங் காதல்

55. வைத்தநல ஁னைஞ! மாற்றர சாபால்
வாழ்மடக கொடிகுக் கேழ்க்கிளா முடங்கற்
போக்குவ தெளிதல வெளிப்படிற் புகர்பள
வாக்குவ தாகும அன்றியும், சுவர்க்கியே
஁யுற ஁னரும நேரிடின், அவனறன்
60 அன்பையு நிழந்தியான் அன்புற ஁ாகும
ஆகலின், ஁சென் ஁வன் புரிசுல
வாகே யாகும்

2. முவலன்:

வளாமதிப புலவீர்!

- தூதாதந தலைவ ஁யாரவன்? தொல்புகழ்
முருகனே யன்றோ? அறிகுவன் பெரிதும்.
65. கழிபே ரன்புற காட்சியு மறிவுந்
தெளிபே ருதனியாஞ் செயலு மருளு
முடையான். அன்றியும், ஁னபா ஁லாழிவிலா
தடைபே ரன்பா மகநட் புள்ளான்
முடங்கலோ வரசியன் முறையினை யொழித்த
70. குமபச செய்தியாம். அதனாற் குவலய
நண்பனாஞ் சுவர்க்கியு நாடிட விரும்பான்.
துங்கன், கற்பகத் துலங்குந் கொடியாம்
பங்கமி ஁ரசி யிருவாதம் பாவை
யுறறே யவாதம் வாயிலாய், ஒண்டொடி
75 பெற்றிட வென்றே பெருங்கன ஁ணமுத்துப
பொறித்தே ய஁பபப போருநன் முடங்கலாற்
குறித்தே கொள்ளுந் குணக்கே ஁ன்றும்
ஆகலிற் பெரியோய்! அகத்திய முடங்கற்
போகவே செய்வல்.

புகழேந்தி :

புகரினா மதியாய் !

80 விநிப்படி போன வேண்டிவ செய்கு ;
 ஆயினும், வெண்டா மடையா மரிவை
 தாயினுஞ் சிறப்பாய்த் தழுவுநற கூத்தன்
 புகன்மொழிக் கெதிராயப் புகனறுநற றுககனைத்
 திருபட்ட வலியனோ ?—

உழுவலன்

தேவியா மரசிக

85 குறைந்த மாற்றிடல், சூ ! எளிதன்றே !

புகழேந்தி :

ஆமாம், சற்பக வலியா மரசி
 தீயமமி லென்பா லேகக மிகவுளான
 அவளா லன்றே வருஞ்சிறை யகனறேன !
 தவள வரணாகத் தையலார முயலின,
 90. ஆகா தனவு முளவோ ?
 மாகாதி பதயமும் வாவென வருமே,

(கருகுவர லெழினி தோன்ற)

(காட்சி முடிகிறது)

ஐந்தாவது அங்கம்

இரண்டாங் காட்சி

இடம் : சோழன் அரண்மனை யாதப்புரம்.

காலம் : பிற்பகல்.

நடர் : குலோத்துங்கன், கற்பகவல்லி, செங்கமலம், மூக்கன்,
(கற்பகவல்லி சார்மணியிற் சார்ந்திருக்க,
செங்கமலம் வெண்கவரி வீச)

(நிலமண்டில வாசிரியப்பர்)

கற்பக

(வகுத்தத்தடன்)

நேரிழாய் ! கமலா ! நெடுநா ளாபின,
வாராகுழற் செய்தி மணங்கணற் றிட்ட
கல்லே போன் று யாதுங் காண்கின் !
பல்லோ ரொற்றிப் பலதிசை நாடியும

5 வல்லோ நகிலா வளரிட மறியா,
மடங்கினா. அநதோ ! மடக்கோடியெவர்பான்
மடங்கியே நலிவான் மடிந்தனா கொல்லோ ?
தாய்ததைத யற்ற தளாநடை யணங்கவள்,
நோய்கொளப் பொருத நோயமையள். எதையா

10 ரறியி னவணிலை யவளமுற் றிடுவர்.

(வெண்டாமரையை மனக்கண்ணு ளோக்கி)

வறியனோர் செய்யினை வளமுறச் செயல்போ
வினும, உடையும், உயர்ந்தநற் கல்வியும்
மாணுறப புகட்டி மகளென வளர்த்த
வழுதியி னுழைப்பெலாம வறிதே காட்டி

15 லெரித்த நிலவும, இருங்கம ரதனிலே
கனித்ததநற் பாலும் மானக கயறகனீ !
ஒளித்தது தகவோ ?

(கண்ணீர் சொரிய)

குலோத்

(புருஷ)

ஒண்டொட ! என்னே !

துயர்க்கடல் புருந்தனை ! தோழியின் பிரிவது
மயற்கட லாக மாறிடல் வியப்பே !

20. கலைவன் பின்னே தலைவியைத் தொலைத்துத்
தனித்துயர் கொண்டாற் ருய்த்துயர் தனிலு
நின்றுயர் பெரிதே !

கற்பக : (எழுந்தெழிர் கொண்(R)

நெடுமா ள்ணையமெம

மன்னா! அவடுயர் மகனையும், மகனையும்
பின்னொடு, காலை் பெட்புறக் காணலா

25. மென்றநற் கவிப்பாற் குறைவுறும், மென்றுயர்
குலமணி யாழியைக் கொடுங்கடல் வீழத்தே
பன்மந் மனங்கி னுழதுயர் போன்றே,
பாழியந் தடந்தோட பாரத்திப ! மாந்
விழையு னன்றே

(இருவருமோ ரிருக்கையி லமர)

குலோத் : ஆமாம் ; மெல்லியால !

30. இன்றுநம் மலையி லெழிலார மளனாவ
நாட்டுத் தூதுவர், நடக்கு மாசியல
வினையாய் வந்தவர், விளங்குவெண் டாமரை
நீனயா டனக்கொரு நறுக்கா நிருபங்
கொடுவந் தனரது குலவிடு மவள்பின்

35. னுழுவின் வரைத்தாமை ஒண்மொழி !
இதோகாண் !

மண்ணுடை முடங்கல் ! மாதுவெண் டாமரை
நண்ணிடைப் படாதவிக காலையிம் முடங்கலை
யெனசெய வெனவே யேங்குதெ னுள்ளம் !

கற்பக : (நறுக்கினை ஆவலோடு வாங்கி நோக்கி)

பொன்செய் நனசெய்ப் புகழ்மிக வுடைய

40. நீநாட டரசே ! நீண்டுமே சுருண்ட
வூரகோ ள்ணையவிட முடங்கலி னொருபுறங்
காணுறு கண்ணோழுத் தெனனாற் பன்முறை
காண்ப பெற்ற கவினுறு மெழுததாய்த்
தோன்றிடு கின்றது !

(சிறிதநேர மெண்ணிப் பார்த்து)

தொன்மையாம வளப்பளு

- 45 சேர்ந்திடு புளனுட டச்சே ! செவ்வ
னறிந்தேன் ! சிறிது மைபமே யிலை
அரிவைவெண் டாமரை பதுவே ! பிரிததுத்
தெரிவல்; அவடன செயதி பின்னவன;
உழுவல் னென்பன வுபசரிப பேயாம.
- 50 வெண்டா மரைக்குடன பிறந்தார் மேதினி
கண்டதே யின்று. காரிகை சூழ்ச்சியிற்
கொண்டாள் , இம்முறை
(நறுக்கிண்ப பிரித்து நோக்கி)

- கொற்றவா ! இதோகாண் !
விளித்திடு முறையினை ! மேலும், இறுதியி-
லளித்திடு கையொப் பவளபெயர் கொண்டு
55. விளங்கிடல் காண்பாய் !
(நறுக்கிண்ப படித்த முடித்து)

வேந்தே ! சுமலாள்

- முன்னாத கூறிய முறையே, மாதவா
நன்னர்ப் புகழினை நலமுற வேந்திய
புலவாபாற காதற் பொலிவுற் றுள்ளாம
புலவா முரண்ப பூப ன்ணமனை
- 60 வாயிற் புலவராய் வதிவதும, அன்ன
ளாணுடை யோடவ ரருகினை தவாககே
மாணுடை யுழுவல் னென்பபெயர் மாற்றிச்
சோதர னெனவே யுரிமையுளு சொல்லி
யாதர வுடன்பணி விடையவாக காற்றி
65. வருவதும, மணிவணன் சூழ்ச்சியான் மற்றவா
வெருவர லுற்றிவண் வெளிப்புறப் பட்டதும்,
மணிவண னவளபால் வளர்பே ராசையாற
றுணிவுடன் சதிபல சூழ்ந்ததும, தனது
காதற் கணியினைக் கண்டே கொண்டா
- 70 சாதற் கொதத தனிததுயா கொண்டே
யாணுடை யுடனம தரண்மனை யகற்றுவா,

சுவர்க்கியி னவையிற் றொலபுக ழேந்திவா
னவர்க்குங் கிடடா வமிழ்தென வடமொழி
பகததே வழங்கு மரியநன னூலா

75. நான்வர லாற்றினை நற்றமிழ்ப் பாவாம
வெண்பா வினிலே விளக்கிக் காப்பியக
கண்போற் செய்து கவினரங் கேற்றிப்
பொலிவதும் வரைநதுளாள் மேலும், புலவர்
கலிகெட மன்ன ! நீ கேடின் முடங்கல

80 வுரைந்தே புலவரை யவருடன் வரவழைத்
துறைந்தே வாழ வொருவழி யுளுற்றிட
வேண்டியே புள்ளாள். கண்ணியிந் நிருபம் !

(துங்கன கையிற கொடுக்க)

குலோத் : (நிருபத்தைப் படித்தவிட்டு)

கண்ணினை புறழ்மொழிக் காரிகாய ! உனது
திண்டிறற் றோழியின செய்திகண் மிகவும்

85 சியததற் குரியன மேலும், அவளோ
ராணமக னாக வவதரித் திடுநன
மாண்பினைக் கொண்டுள்ள மறறவள் விருப்ப
நிறைவே றற்கே நிருப மிரண்டு

90 புலவா தமகமும் பொருநதுநந் நண்பனா
சுவாசகிமன னனுக்குந் தொலபுகழ்ச் சங்கமா
நமமவை தனிலே நளவெண் பானின
பொமமல் பலரின புலங்கொளச் செய்வான
வருக ! என்றே வரைகுவ னின்றே

(சினமிக்கு)

கறைமிக வுடையான போலும் ! காழகன !

95. மணிவனன் ! நமது மாண்பமை யரண்மனைக்
கணியவா பன்முறை கழறினா, அவன்செய்
நிகர மெனவே தெரிந்திலே னயாததேன !
பூங்கா வினிலுறை புலிநிக் ரவனை

100 யொறுத்தே யொழிப்பல் ! ஓ ! கோ ! வளவந்தம்,
அரண்மனை யவறகோ ராடிடம் போலும் !

யாரது அங்கே !

மூக்கன் : (தோனறி)

அடியென

குலோத் :

மூக்கா !

நேரமா யமைச்சர் நிகரிலா வேலையர்

பாறசென மெமது பணியபென மணிவன

மாறசரி யமமிகு மடையனைச் சிறையகஞ்

105. சோததிடச செய்தே திரும்புவாய் நொடியே

மூக்கன் : பாரததிப ரேறே ! பணித்தவப் படியே

(செல்ல)

குலோத் :

(கற்பகவல்லியை கோக்கி)

கூததிடு மதியாய் ! கொண்டனின் கவலை

போத்திட வழியது பிறந்தது அதனால்

சென்றமும் மதியாயத் திகழ்முக மதியினைக

110 கனறவே வைத்தென நெஞ்சங் கலங்கச

செய்திடு செயலினைச் சேயிழாய் ! சிதைத்தெனை

யுயரதிடச செய்வாய் !

கற்பக ,

ஒப்பிலா வெனது

கண்மணி யணையவென கட்டழ கா ! யான

பெண்மணிப் பேதையாட பிரிவா லுணாவிழந்

115 தயாததுனை மறந்தேன். அதுபிழை யெனினும்,

அயர்விலா தென்பா லன்பினைக் கொண்ட

பண்பார மன்னவ ! பலநாட் பட்ட

பாடெலா மொழியப் பாடெலா நிறைந்த

விளமரச் காவினுக கேகியே யாங்குறு

120 மிளமான குயிலோ டெதிரகூக கூவியும்,

தென்ற லுகாந்தும், தேமாம பூவின

மன்றன் மணந்தும், மலலிகை பறித்தும்,

தோசைத் மாட லோகையாய்க் கண்டும், .

அன்னமென் னடையினை யகனுறக் கொண்டும்

125. மனனவ ! வருதும், வளாமதி யெனவே,

(கைப்பற்றி யழைத்துச் செல்ல,

செங்கமலம் பின்னடக்க)

(காட்சி முடிகிறது)

ஐந்தாவது அங்கம்

மூன்றாவது காட்சி

இடம். சோழன் கொல்கூடம்.

காலம். முற்பகல்.

நடர். புகழேந்தி, உழுவலன், குலோத்தமன், பராகிரம பாண்டியன், சரசூரன் சுவாககி, கம்பா, ஒட்டக்கூத்தர், கைமொழி நாவலன், வேலையா, படைத்தலைவா முதலியோர்.

• (குலோத்தமன் முதலியோர் கொல்லில் வீற்றிருக்க)

(நி. மனமடிவ வாசிரியப்பா)

குலோத்: புலவரத ஈணியே! புகழாம புணையினி
 லுலகிடு மொளியே! உம்பாகட கந்நாட
 பாறகடற கடைநதே யமிழ்தினைப் பாதத
 மாறகட வுனினை மானவே செநதமிழ்
 5 மொழிககடற் கடைநது முனிவரும் புலவருங்
 களிககடற் புகுநது கலநது கூட்டுணை
 ரணபனுஞ் சுவாககித னல்லவை யதனி
 லுதகிய நளவெண பாவெனு மொருபெரும
 புததமு ததனைப் புலவீ! யானகளு
 10 முள்ளந களிககவே யுண்டு புகரிலா
 வானவா போல வாழநதிடே வண்ணம்
 மானவா மணியே! வளாசொற பெருககால
 வழங்கிட வேண்டினன.

புகழேந்தி.

களங்கமி றுங்க!

விரும்பப் படியே விளக்குவல்

(உழுவலன் நோக்கி)

விழுமிய

15 கருப்பங் கடடியே நிகர்த்துக் காதுகட்
 கினித்திடு மொழியமை யெழிலா ருழுவல்!
 ஓனபான் சுவையமை வெண்பா வேட்டினை
 யெடுத்தே படித்திடு!

உழுவலன் :

எனனகக கோயிலில்
விநிகடே போதுறு மேனமைசால் பெரிசோ !
20 செபபிய படியே செய்வல்.

(சிறப்புப் பாயிச சேயுட்கவாப
படிக்க, புகழேந்தி சொற்பொழிவாற்ற)

குலோத் :

புலவர் !
செபபிய கடவுட் சிறப்பிற் சமய
மாயுபா டின்றி வழத்தியுந த்மது
வேறுபா டான விசிட்டாத வைதக
கொள்கையை, “எங்கட் கிறை”, யென்க கூறி
25 விளளவே நடத்திய மேனமையே மேன்மை.

(உழுவலன் முதற் பதினொரு நாடகவாப்
பாடப் புகழேந்தி சொற்பொழிவாற்ற)

பாண்டியன் .

ஆ ! ரா ! முன்னுரை பாக வணமநதநற்
பாகாம பதினொரு பாககளும் பழைய
பாரதம் கதையினை நேருறச் சுருக்கி
விளக்கின பாரத வெண்பா வென நூல்
30 கிளத்திடின, மீண்டுந தமிழகங் கிளைத்திடும !

கம்பா

வெண்சீா மிகுத்து வெள்ளாற் றெழுக்காயக்
கண்போற் சிறந்த கவினுடைப் பாககளான்
நூலினை நடத்து நுட்பம் பெரிதும்
பாலின் சுவையாய்ச் செவியகம் பாய்வதான்
35 வெண்பா வினிலே மிகுபுகழேந்திய
பண்புளா ரிவரே !

(உழுவலன் நாடு, நகரச்சிறப்புகவாத தெரிவிக்கும் ஆறு
பாககளையும் பாட, புகழேந்தி சொற்பொழி வுற்ற)

பாண்டியன்

பாரீ ! நாட்டின்
வளத்தினைக் கேட்போர மனத்தினைக் கொள்ளுகொ
டிற்றத்தினி லோவியந தீட்டிய வாறுபோல
விளக்கிய வகையினை !

கம்பர் .

மேலும், நகரச

40 சிறப்பது ஆடியிற சிலவகை யெழுத்திற
பலவகைப் பொருளைப் புலனுறப் பதித்துச்
செப்பிய திறமை திப்பிய முறையாம்

குலோத் :

செப்பிய துண்மை சிறுநா சாகிய
அன்புன சுவர்க்கித நகநகா முரணையும்

45. மனபதை யுலகிற குடககெழு வானபிறை
போன்றே முரணிலாப் புதுநக ராகச்
சானறது காணீர் !

(உழுவலன் சயவரகாண்ட முடியவுள்ள பாடலகலாப
பாடப் புகழேந்தி சொற்பொழி வாற்ற)

-சுவர்க்கி :

(தங்கண டோககி)

தண்ணளி வேந்தே !

முகமதி யோடே குவனாயு முகிழ்தத
நகாநிறை காட்டி நயத்தினைத் தேராய !

கம்பர் .

50 செமமனத் தானெனுஞ் சிறுவெண பாவின
னாமனத் தலைவனி நயம்புகு வித்ததும்,
நாற்குண நாற்படை யெனமிகு நலமுள
தலைவியைத் தலைவனி நெஞ்சகஞ் சாரத்தலுள
கலைநிறை வனமையைக் காட்டு வனவே !

பாண்டிய

55 இவவள வினிலே யென்றெடுத் தீளவ
லொவவொரு நொடியு மோதிம வரவினை
யெதிராராத தமைதனை யெழிலாய்க் குறித்தது
புதிதாய் வியப்பினைப் புகட்டுவ தாகும்.

குலோத் :

60 குலமுனி கொற்றத் தனியாழ்க் குணத்தினைப்
பலபடி யாகப் பகாவதை விடுத்தது
நெற்றித் தனிகக ணெருப்பை யவிகும
பெற்றிய தெனீற பெருமையே பெருமை !

நகைமொ

ஆள்ளிக கொளலா யடையத் திரண்ட
கொள்ளியும் விலககொணக் கூரிரு னென்ற

65 மொழிசத்திற் றென்றே மூவுட குடபெறும்.

வேலையர் மொழிககடற் குளித்த முதுமையோ! செவ்வன்
பைங்கிள் யோடே பந்தர்பா லுணை
செங்கோல் வளர்ச்சியைத் தீற்றமுற வுரைத்த
நயமே நயமாம்! நற்கொங்கை யினர்

70. ரெணுநற் பாவி னேற்றமெவ வுலகிலுங்
காணுதற் கரிதாம்! கதிரவன் குடபாற்
பேணியே மறைநத பெற்றியைக் கூத்தன
காணிநுட் படாததினைக் கவிலுற வாங்கி
யாரணம் பாட வாடிக் குடவரை

75 யொருமுக வெழினியி லோடியொ ளிதத்தாய்ப்
புகன்றுபின் மாலைபின் புறப்பா டதனைமன்
மகன்புறப் பாடென மலலிகைச் சங்கொடு
கருப்பு விலலிதன் காவுலு மமைததுச்
செலுத்திய சிறப்பேசெப்போனாச் சிறப்பாம்.

கூத்தர் 80. ஆயினும், மலலிகை யடிப்புறம் விடுத்து
மேயின் துணிப்புற மெல்லென ஆதும்
வண்டினைச் சங்கின் மறுபுறம் வாய்வைத்
தொண்டிற் லோடு மூது மாரதாக்
கொப்புமை கூற லுலகிய லுணராத்

85 தபபித மனரோ ?

புகழேந்தி :

தபபித மேயோ ?

பல்லெயி றென்ற பழந்திரு மொழியி
லெல்லியம் போதிருளு சிறைவண டெமது
பல்புகழ்ப் பெருமான் குணமதைப் பாடி
மல்லிகை வெண்சங் கூது மதிலுடை

90 யரங்க மென்ற வதுவென் ? தவறோ ?

நகைமொ

பெரியார் மொழியினைத் தவறெனப் பேசுதற்
பெரிதுந் தவறும். பேதமை மிகக்
நாலறி வேயுள நயமில் வண்டினம்
வாலறி வதனையும் வாய்த்தகட் குடியா

95 விழநதே யடிநுனி யென்பதை யறியா
துழந்தன போலும் !

கம்பர் : ஒ ! கேர் ! நாவலன
ஆராய் வின்றே யருமையும் பெருமையு
நேராய்க கொண்டது ! நேர்த்தி !! நோத்தி !!!

பாண்டியன் : இன்னென் றறிமின ! ஏந்திழை யவளுந்
100. கன்னலன் றயராற கருத்தழிந் தயலே
வதிபுந் தோழிகள வார்த்தைகட் கெதிராய்
மதிதன் சுடர்பட வாய்த்தநற் கொப்புளங்
கொண்ட குளிர்வா னென்னுங் கொள்கையை !

கூத்தா : (புனசிரிப்புடன்)
கண்டனம் ! ஆமின், கண்டிடு கொப்புளங்
105. கொண்டிடு சீயும், நீருங் கண்டிலேம் !

உழவலன் : கண்டனர், பலரே ! நாமுந் கருததுடன்
நோக்கிடின, வானக நின்று துட்பமாம்
மீனின் முதிர்தலும், விண்பனி வீசலும்
காணலாம்

நகைமொ . காணுவா, கருத்திலரா பலரும்.

சுவாக்கி . 110. கறவா குழுவே ! கருதுமிந் னூலி
னறற மியமபந நாவுபல காணு !
மொற்றொடி சுயவர மண்டபம் புருநத்
சித்திர மெவருந தேடுசித் திரமே.
சேடியர் புகழ்நத தோவேந் தாககெலாம்
115. பொன்னி யமுதப் புதுக்கொழுந் தென்று
மன்னவ ! நின்பால வைத்தபே ரன்பான
முன்னாக கூறிய முறைமையும், பின்னா
வழுதிநற் சேரனை வைத்தநல் லொழுங்கும்
பழுதிநாத் தவிழ்கப் பற்றின் மிகுதியாம்.

குலோத் : 120 ஆமாம், புலவாத மருமையும் பெருமையு
மளவிடற் கரியன,

(ஒட்டக்கூச்சனை 15-55)

—அந்தமிழ் தெரிக்க

வாரிய ! நாமின் சாவன கூடி

திருத்தவென் ? தமிழ்ச்சுதா பெண்ணில் காலம

வருத்தியே புடலை மானோன பியற்றிப .

135 பெற்றறநன மக்கனீர் செற்றங் கொள்ளுதல .

தமிழ்த்தா யவட்குத் தாங்கொணுத் தீங்காம்

ஆகளிற் பெரியீர் ! அன்புடை யிராய்

மாகமே போற்ற வளர்மதி போன்று

நண்பதைப் பெருக்கி நற்கலை மடத்தை

130 மண்பதை யமததீத வளர்ந்திடப் பொருந்துவீர் !

கூத்தர் :

மாணவ மணியே ! வழத்திய னுண்மை.

ஆணவ குணத்தாற் சிறிதுநா ளயர்ததனன்.

புலமைபில வியாழனே போன்றவிப புலவரைப்

பெரிதும் வருத்தினன்.

(புகழோதியை நோக்கி)

பெரியீர் ! தும்மையான்

135 பாண்டிய னைவயினிற பார்த்தவவ் வேளைப

பிசகது ! பொறுப்பீர் ! பெருஞ்சொலாற்

பொழிந்த

நளவெண் பாவெனு நன்மழையதனால்

வறண்டவென் னெஞ்சம் புரண்டது புனலால்

இருசெவி குளிர வெடுதலீ ரியம்பிய

140 நளவெண் பாவாம நல்லமிழ் ததற்கு

நான்செய் கைமமா றியாதா நவிவீர் !

(புகழோதியை வலக்கையின

இருக்கைகளாலும் பற்றி நண்புபாராட்ட.)

குலோத் : நானசெய் நற்றவ மின்றே பவித்தது ! .

கம்பர் : ஊன்கண கட்டுண வினறே யுகந்தது !

பாண்டியன் : தமிழத் தாயின்றே தணிநதனன் மனககுறை !

சுவர்க்கி. 145 தமிழக மின்றே தலைகிறந ததுகாண !

கநஅ

புகழேந்தி

நகைமோ . இருளு மொளியு மின்றே கலந்தது !

குலோத் : அருளுந தெருளு மணையநற புலவீர் !
நாளை மிகுதியா நளவெண் ணமுதினை
யசய்வேமாம். இன்றோ வருமபக லுச்சியாய்க

150. காய்பசி மிருந்தது. கலைப்போம கொலுவினை

புகழேந்தி . ஆய்வினை மன்னவ ! அவ்வணம புரிவேமாம்
நோய்பசி நீங்கி நுண்டதி சிறக்கவே,

(கொலு கவலு)

(காட்சி முடிவிறது)

ஐந்தாவது அங்கம்

நான்காங் காட்சி

இடம் : சோழன அரண்மனைப் பூஞ்சோலை

காலம் : மாலை.

நடர் : புகழேந்தி, உழுவலன், வெண்டாம்ரை, குலோத்துங்கன், கற்புதவல்லி, ஒட்டககூத்தா, பராகரம்பாண்டியன், சந்திரன்சுவாககி, நகைமொழிநாவலன்.

(புகழேந்தியும், உழுவலனும் சோலையினுடே புகுந்து உலாவ)

(நிலையண்டில வாசிரியப்பா)

புகழேந்தி.

ஒபபிலா நண்பா உழுவல் ! நீ முன் செப்பிய படியே சோந்தனம், ஈண்டு வெண்டா மரையினைக் கண்டனை கொல்லோ ?

துங்கனின் மனத்தினைத் துணிவுற மாற்றிய

5. திங்கணன் முகத்தினை டிறமையே திறமை துங்க னினக்குத் தொடாச்சியா மன்பினைப் பங்க மிலாவகை பாஸிக கினறனன்.

என்னே ! இளைஞரா துட்பா லுள்ள மினனோ தன்மை ! என்மன நின்னைக்

10 கண்டது முதலே கழிபே ரன்பாந கொண்ட னிறைந்து குமுறலாம விருப்பம் மிகுந்தே யருண்மழை விடாதே நிற்பாற் புகுந்தே பொழிந்திடு கின்றது ! புவியில நீயே யெறகு நெருங்கிய சுற்றமாம்.

15. தாயுந தந்தையுந தமயனுந தமபியுந தமக்கையுந தங்கையுந தனைவிட்டகலா மனையு மகனு மீகளு மாயினை !

இனியிப பிறப்பி லேகவே யுனையான் விட்டே வாழ்த லொட்டா வொன்றும்.

20 என்னே ! உன்பா விருக்குந தன்மை !

- உழுவலன் : தன்னே ஈல்லாத தனிப்புகழ் மிகக்
 புலவா மணியே! புலனுற யானு
 துமமைக கண்ட நொடி முதல் விலக்கொணா
 'மெய்மமை யனபாம விளங்குநற கயிறறறு
 25. பிணிககப பட்டுளேன பேதையென் றமககையைக்
 கண்டேன் அவளும துமபாற் கணக்கிற்
 சுணித்திட வொணானாக கழிபே ரன்பா
 துமமையே நனவிலு நனவிலு முன்னிச
 செமமையாக சாதல கொண்டு சிறந்துளாள்.
 30 அனனவ டன்றை நீ ரன்புடன மணந்தே
 முன்னரெங் குறையினை முடித்திட வேண்டினேன்.

- புகழேந்தி அமித்தினை யொத்தே தமிழ்மொழி பகரு
 முழுவல்! உனது தமககையின் வேண்டுகோட
 கெழுமிய மொழிகள கிட்டுத லின்றி,
 35 விழுமிய நினமொழி வ்வேன யன்றோ ?

- உழுவலன் : ஆமாம், வீணே, அனுப்புவ லவடனை
 ஏமம திலலா விளங்கொடி யவனைக்
 காப்பது துங்கடன கழிபே ரன்பாந்
 சட்டை ! நொடியினி லவணின் காட்சி
 40. கண்டு வணங்குவான் செயகுவல், காண்பீர் !
 (செல்ல)

- புகழேந்தி : (சனகசுள)
 கண்டே யனைய தண்டமிழ் மொழிகளால்,
 இவ்வினை ஞானெனை வவ்வினை பெரிதும் !
 அன்றியும், இவனற னரியநற றமககை
 வெண்டா மரையினைப் பண்டே யறிசுவன்.
 45. அறிவுங் கலவியு மழகுஞ் செறிந்த
 தெரிவையே யாவள ஷியினும், பெரிதும்
 வறியனா மென்றனை மணகக விசைவதே
 வியப்புடன் ஐயமாய விளங்கிட லாயது.

- வேண்டா : (தோனறி)
 மேனமைசா லன்பே! மேதினி யதனில்,

50. வான்மை சால சுற்றமாய் நினைனை மதித்தியான்
திருவடி தொழ்தனன்

(மணடியிட்டு வணங்க)

புகழேந்தி : (துக்கி நிறுத்தி)

செந்தா மரையாட்
பெருவடி வுடைய பேரெழி லணங்கே !
உழுவலன் யாவன? உமபியோ? உணையவன்
பழுதிலா துருவின் முழுவது மொத்துளான் !

வேண்டா : (நாணத்தடன்)

55 உழுவல வென துடற பிறப்பே யாவன்.
யானே வவனும அவனே யானும.
யானுறு மினப துன்ப மவனுறு
மினப துன்பமாம இணையிலா வெனதுயி
ரினப வெள்ளமே !—

(நாண மீதுரத தலங்குனிந்து கிலத்தைப்
பெருவீரலாற் கிளறி நிற்க)

புகழேந்தி . (வலகசையினப்பற்றி)

ஏந்திழாய் ! உனது
60 விருப்ப முழுவலன் விளமபமுன் னறிந்துளேன்
கருப்பங் கடடியே யனையநற் காரிகாய் !
அரசு னரசிமுன் நமதருங் காதலை
பரசியே பகருவம், வாராய் ; பைந்தொட !

குலோத் : (கறபகவல்லியோடு தோன்றி)

பரசுநான முகனும பாரதி வாணியும
65. புரையவே நீங்கள் பொலிக ! நீ ழேழி !
(வேண்டாமரை நாணத்தாற் சிறிது பின்னிட்டு விலக)

புகழேந்தி

இமமையி லெதிர்ப்படு மேத்தரு தெய்வச்
செமமைசால செலவரீ ! சேயிழை மிவளும
யானு மிலலற நறசக டதனைப
பூணுமா அமது பொன்மொழி விழைந்தோம

கற்பக : (வெண்டாமரையை நோக்கி)

70 நான்மென! நன்காய! நாமே யுனைப
பேணுத லுற்ற பெற்றோர், வாராய்!
(வலக்கையினப பற்றிககொண்டு, புகழேந்தியை நோக்கி)

சுமிழன்னை பெற்ற தமிழா சிரிய!
இமிழ்கடன் ஞால மேத்துநல் லுழுவ
லன்புள காத்தலி யாமிவ டனனை

75. மனபதை யுலகினில வாழ்வினுந தாழ்வினு
மொருபடி த தாய்க்கொண் டேழியோ நீழி
பெருமதி ஞாபிது போலப பெருகவே!—
(வலக்கையிற சோகக்)

- குலோத் வாழ்க! வாழ்க! வாழ்க! நீ நீழி!

கூத்தர் : (தோனறி)

வாழ்க! வாழ்க! வாணியுஞ் சிறுககவே!

பாண்டியன் . (தோனறி)

80 தண்டமிழ்ப புலவீர! சாற்றரும பண்புள
வெண்டா மரையு டன விளங்குக ஆழி!

சுவர்க்கி : (தோனறி)

மலரும் மணமும மானவே புலவீர!
நிலவிட வேண்டினன, நேரிழை யுடனே

நகைமொ : (தோனறி)

நேரிழையுடனே நேருநல லாசிபோ
85 லாழிக காலமிவ வொளளிழை யுடனே
வாழிநீ ழீழி! வாழி! வாழியவே!

புகழேந்தி .

மனபதை சுளிககக் கண்டே மகிழு
மன்புடைத துங்க! அகமிக மகிழ்வுறு
மிவ்வே னையினில, இமமண முதலாய

90. நின்றே நடத்திய நிகரிலா வுழுவல

- னினறே போயதென னிதபத துற்ற
 புண்போ லாயது. ஆசனீற புரவல!
 பண்போற கிளவிகள பகருநல் உழுவல
 னெனபாற் சோராதே யின்னுரை வழுங்கக்
 95 கணபாஃத தருளசெய காவல ரேறே!

குலோத

(முறுவலுடன்)

- அளபபரு மறத்தின றிறத்தான் வினோத
 பொற்கதி நெறகதி ராபபோ ரடித்துப்
 புலவர்க் களித்த பொற்களத் தூர்வரு
 புலவர்த மணியே! பொருநதிதம மருடிகே
 100. யுழுவலன் புடைய வோருகுலென் டர்மரை
 யிழுதினை யிருத்தியு மின்னுமோ ருழுவல
 னுமக்கேன்?

கற்பக:

ஒபபிலா வொண்டமிழ்ப புலவர்!

- வெண்டா மரையே விடேனென வுமமைக்
 கண்டே கடிமணங் கொண்டி லேஷண்டி
 105. யுழுவல னுருவோ மெமை யீங்கே
 பழுதிலா தழைத்துப் பலருங் காண
 மணமது கொண்ட மறையது தெளிவீர்!

புகழேந்தி:

(வெண்டாமரையை வியப்புடன் நோக்கி)

- ஓ! கோ! இடையூ ரென்றையும் பொருட்செயா
 உழுவலன் புள்ளாள உழுவல னாகுத
 110. நகவே! தகவே

குலோத்.

!! வெண்டா மரையினி

நகவே கல்வித தனிப்பொருள சேரலே!!!

வெண்டா:

(தங்கண நோக்கி)

- எளியார் வாழ்வே வலியார்க் குறுதி
 யென்றே யெண்ணி யெம்போன் நெளியார்க்
 குதவு மொருபெரு முயாவுடை யரசே!
 115. இதமுறு மெமைப்போ லேந்திழை கமலாட்
 காதலன் மணிவணன் கடுஞ்சிறை நீங்கிப்

கச்சு

புகழேந்தி

போதல் பெற்றுப் புகழ்மிகு மவளுடன்
மணமக ஓக மருவியே வாழும்
குணமதை வரமாய் கொடுத்திட வேண்டினன்.

குலோத் : 120 இன்ன செய்தாரா கினியவே செய்யு
நன்னயப் பாவாய் ! நல்கினேன். மேலும்,
சிறையுள் பலர்க்குஞ் செய்தனன், சிறைவிடு
தலையே தரணியிற் றமிழ்பபுகழ் சிறக்கவே

(கரந்தவர லெழினி காண)

(காட்சி முடிகிறது)

(ஐந்தாவது அங்கம் முற்றும்)

என்முற்றும்

பாடியுள்ள செய்யுட்களின் தொகை

பாடியுள்ள செய்யுட்களின் தொகை

முதலங்கம்.

காட்சி

1.	நேரிசை வெண்பா 3-க்கு அடி	12
	ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா 1-க்கு அடி	18
	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	65
	ஆசிரிய விருத்தம் 2-க்கு அடி	8
2.	கலித்தாழிசைகள் 6-க்கு அடி	24
	நேரிசை யாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	61
3	கலித்தாழிசைகள் 3-க்கு அடி	9
	ஆசிரிய விருத்தம் 4-க்கு அடி	16
	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	124
4	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	177
	கலிவெண்பா 1-க்கு அடி	118
	ஆகப்பாக்கள் 24-க்கு அடி	632

இரண்டாவதங்கம்

காட்சி

1	நேரிசை யாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	132
2	நேரிசை வெண்பா 1-க்கு அடி	4
	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	255
3	நேரிசை யாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	168
4.	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	98
5.	நேரிசை யாசிரியப்பா 7-க்கு அடி	181
	ஆகப்பாக்கள் 12-க்கு அடி	838

மூன்றாவதங்கம்

காட்சி

1.	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	80
	குறள்வெண் செந்துறை 5-க்கு அடி	10
	கலித்துறை 2-க்கு அடி	8

2	-நேரிசை யாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	59
	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	152
	கலிவிருத்தம் 2-க்கு அடி	8
	கலித்துறை 6-க்கு அடி	24
3.	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	107
4.	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	168
	குறள் வெண்செந்துறை 2-க்கு அடி	4
	கலித்துறை 2-க்கு அடி	8
	கலித்தாழிசை 3-க்கு அடி	12
5.	நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	111
	ஆகப்பாக்கள் 28-க்கு அடிகள்	751

நான்காவதுங்கம்

காட்சி

1	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	209
2.	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	92
3	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	97
4.	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	68
	குறள்வெண் செந்துறை 7-க்கு அடி	14
5.	நிலைமண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	65
	ஆகப் பாக்கள் 12-க்கு அடிகள்	545

ஐந்தாவதுங்கம்

காட்சி

1.	நிலைமண்டில வாசியப்பா 1-க்கு அடி	36
	நேரிசையாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	55
2	நிலை மண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	125
3.	நிலை மண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	152
4	நிலை மண்டில வாசிரியப்பா 1-க்கு அடி	123
	ஆகப்பாக்கள் 5-க்கு அடிகள்	491
1-வது அங்கம் பாக்கள்	24-க்கு அடிகள்	632
2-வது அங்கம் பாக்கள்	12-க்கு அடிகள்	838
3-வது அங்கம் பாக்கள்	28-க்கு அடிகள்	751
4-வது அங்கம் பாக்கள்	12-க்கு அடிகள்	545
5-வது அங்கம் பாக்கள்	5-க்கு அடிகள்	491
	ஆகப் பாக்கள் 81-க்கு அடிகள்	3257

புகழேந்தி

அரும்பொருள் விளக்கம்

பாயிரம்

ஆசிரிய வணக்கம்

அல்லல திமிரம்—துன்பமாகிய இருள் துன்பம், அறிவை மயக்கிப் புலனசுளைத் தடுமாறச் செய்கின்றமையால் இருளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது • படிதல் - சோதல் கடிதல் - விலக்கல் அகம் - உள்

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

தரவு—எழில்-அழகு மங்கல மொழி பாரதமா இளங்கொடி - பரத கண்டமாகிய பூமிதேவி ஆர்தல் - நிறைதல் பொழில் - சோலை, தெக்கணம் - தென்னிந்திய நாடு ஐமமொழிகள் - தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் கன்னடம், துளுவம் புலன - விஷயம் ஐம பொறி - கண, காது, மூக்கு, வாய், மெய் கண்கள் இரு விழிகள் வலன் - வெற்றி, வலப் புறமாகச் சுழன்றெழும் ஒலிவடிவ வரிவடிவங்கள் எண் - கணிதம் எழுத்து - இலக்கணவிலக்கியம், வதிதல் - பொருநதுதல்.

தாழிசைகள்—(க) மொழி - பாலைஷ் விருத்தி - மேன்மை, மறை - வேதம் விளம்பல் - சொல்லல், திருக்குறள், தமிழ் மறைகள் கடல் கோளால் மறைநத இடைச்சங்க காலத்தெழுந்த தமிழ் மறை யெனபது அறிஞர்கள முடிபு.

(உ) அகம்பொருள் - மனத்தக்தே கண்டு மகிழும் இன்பமாகிய விஷயம். புறப்பொருள் - வெளிப்படையாகக் கூறினதும் இல்லறம், திறவறம், அரசியல் முதலிய உலக நடையாகிய விஷயம். இவ்விரண்டினையும், வேறு எம்மொழியாரும் இலக்கணத்தோடு கூட்டி இவ்வளவு அமைதியும் அழகும பெறக் கூறியதில்லை என்பது கருத்து. சகம் - பூவுலகம், வியப்பு - ஆச்சரியம்.

(ங) எழில் - அழகு. ஆதி - முதலியன. வீறு - மற்றொன்றற்கு இல்லாச்சிறப்பு. இப்பொழுது காணப்பெறும் சங்க தூல்கட்குத் தொல்காப்பியம் கலங்கரை விளக்கம் போன்றிருப்பதனைப் பழைய வுரைதூல்களிற கண்டுணர்க (தனிச்சொல்) என - என்று ஆங்கு - அசைநிலை.

(ஆசிரியச் சுரிதகம்)

நெறி - ஒழுக்கம். தொண்டி - ஊழியம். பூணல் - மேற்கொள்ள பிடர் - பிடரி உததல் - செலுத்தல். கடமை - அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியம், படி - பூமி, பருப்பொருட்டு - நுட்பமில்லாத வெளிப்படையான பொருளையுடையது தேட்டு - சம்பாத்தியம்.

(அவையஞ்சின நெஞ்சோடு
கிளந்தல்)

புகழ்ருத்தல் - புகழ்நிறுத்தல்.
இகழ் - தாழ்வு. இரங்கல் - வருந
தல். அகழேந்தல் - அகழினைப்
போன்று காற்புறமுஞ் சூழ்ந்திரு

புகழ்ருத்தல் - புகழ்நிறுத்தல்.
இகழ் - தாழ்வு. இரங்கல் - வருந
தல். அகழேந்தல் - அகழினைப்
போன்று காற்புறமுஞ் சூழ்ந்திரு

த்தல். ஊர்க்குருவி - சிட்டுக்குரு
வி. நீதம் - நியாயம் ஒருகால கட
லொடு மாறுகொண்ட ஊர்க்கு
ருவி யொன்று தன்னின்ப பற
வைகளையெல்லாம் ஒருங்கு கூட்
டிக்கடலுடன் போசெய்து வெற்
றியுற்றது எனபது பழங்கதை.

முதலங்கம் - முதற்காட்சி

1-5. ஏ - அழகு மங்கல
மொழி. இயல பார -
பூமி, அவை - சண்ப பங்குதல் -
பெருகுதல். ஊழி-நெடுங்காலம்
- காரியம். மணம் -
கம்.

6-10. புனல் - நீர்.
வழி. குவலயம் - பூமி நனி -
மிகுதிப்பொருள் தருமுரிசெசால்.
வள்ளல் - கொடியாளி. தம்ப
பன் - தகப்பன். சமயம் - வேலை.
மாட்சி - சிறப்பு. கூததா தமது
பெருமிதத்தோன்ற, “மாட்சியா
ய் வந்தனன்” எனறா.

11-15. ஒன்று-காட்சி காணல்
மற்றொன்று - மணசெய்தி. வரு
த்திடல் - விளக்கிக்கூறல் புரை -
உவமவுருபு கதிரவன் - சூரியன்.
மதி-சந்திரன். கிழமை - உரிமை

16-20. செல்வன் - புத்திரன்
அறைதல் - சொல்லுதல். வெ
ன்றி - வெற்றி. பெருந்தகை -
சிறந்த குணங்களைபுடைய குலோ
ததுங்கன். புல்லுதல் - தழுவுதல்
புகலுதல் - சொல்லுதல்.

21-26. மா - சிறப்பு புலவா -
அறிவாளிகள் மரபு - வம்சம்
பாண்டவர்களில் அருச்சுனன் தீ
தத யாத்திரையாகத் தென்னாடு
சென்ற பொழுது, ஆண் சந்ததி
யிலலாச செழியன் மகளாகிய சித்
திராங்கதையை மணந்து, புத்திர

பபேறு கண்டி போக, அதுமுதற்
பாண்டியா பலா வந்தனரென
பது புராதன வழக்கு, தீண்டுதல் -
கைப்பற்றல், மணத்தல் மகித்
வம் - பூமி. சோழநாட்டில் காவி
ரிப பாயச்சலால் நுனசெய்கள்
மிகுந்து, நீரினை நிலத்திற் கட்ட
வேண்டி வரம்புகள் இட்டுள்ள
மை இழித்திக கூப்படுவதுபோல
சிறப்புத தோன்றக் கூறப்படு

கோரம் - கோரம் - சோழன்
து குதிரை, கணவட்டம் - பாண்
டியனது குதிரை. அம்மான -
அம்மகான், சிரேஷ்டன், ஆர் -
சோழன் அணியும் ஆத்திமாலை
வேம்பு - பாண்டியன் அணியும்
வேப்பமாலை நிகா - உவமவுருபு
ஆத்திதன் - சோழ வம்ச முதல்வ
னாகியசூரியன் அம்புலி - பாண்டி
ய வம்ச முதல்வனாகிய சந்திரன்,
மீனவன் - மீன்கொடியையுடைய
பாண்டியன் புலிக்கொடி - புலி
யின் வடிவம் எழுதப்பட்ட சோ
ழன் கொடி. உறங்கை-சோனாட்
த தலை நகா கொங்கை - பாண்
டியநாட்டுத் தலைநகர். சோனாடு -
சோழன் நாடு மருஉ

27-30. போடுதல்-புலாக்கும
மத்தியில் கெம்பீரமாகப் பேசு
தல். இவாதல் - ஏறிச் சவாரி
செய்தல். மிகுதல் - மேம்படுதல்.

31-35 செழியன் - பாண்டியன். புலி - பூமி. கவின - அழகு. ஸ்ரீ - பராக்ரீமசால்.

35-40. காட்டிப்புலி - காடுகளில் வசிக்கும் புலி, கொடிய மிருகம் கடலின்-கடல் வசிக்கும் மீன் காட்டில் வசிக்கும் ஒன்றுக்குக் கடலில் வாழுமொன்று பயப்படுவது அசம்பவம் என்பது கருத்து. பழஞ்சோனாடி - மேன்மையான சோனாடி, பழையயான (உபயோகமற்ற) சோனாடி. களி - தமாஷ் சிறப்பெனும் வரப்பு - நீரை நிறைத்துப் பயிரை வளக்கும் வரப்புகள் நீ தேக்கிடுமவரப்பு - நீரைதேக்கிக் கொச்சுகொடுமாற்ற முதலியவற்றையுண்டாக்கும் குட்டையின் கரைகள்.

ஒருமுனி - ஒரு முனிவன் - ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவா. நேரி - சோனாட்டிலுள்ள தொருமலை உரை - தமிழ், தெனாட்டு மகளால் பேசப்படுவது. “நேரியிலோ?”, என்றவினா நேரியிலன்று, பொதியிலில் எனப் பொருள் தரும். இவ்வனமேமற்ற வினாகட்கும் மறுதலையான பாண்டியன் தலைநகர் முதலியவற்றைக் கொள்க கடி - பேய்தாத்தியவ கண்ணி - ஆததிமலை பரவை - கடல் பராக்ரீமம் - வீரம், பாண்டியன் பெயரையே குணமாகக் கொண்டார். பகாவரிது - எடுத்துச் சொல்ல முடியாத அவ்வளவு அருமையானது. இது புகழேந்தியாரின் கருத்து இதனை ஒட்டக் கூடாது, “எடுத்துச் சொல்லுதற் கொன்றுயின்று,” என “அரிது,” என்பதற்கு இனமைப் பொருள் கொடுத்தல் பின்னாக காண்க.

41-45. குடைதல் - வருத்தல். கொடை - கொடுக்கப் படுவது விடுத்தல் - பொகலிடல். விடைபடல். மாறு - வேறு. “பராக்ரீமம் பகாவுரிது,” என்ற தொடரக்கு கூடா முற்கூறியாகு வேறு பொருள் கொண்டமையின, “வெற்றியை விளக்க மற்றினியிலை,” என்றா. துயகன் - குலோத்தமகன். பாயல் - படுக்கை.

46. “யாவுந் கனவிற நேனும்,” என மாற்றுக.

வென்றி - வென்றி - வெற்றி. வளவன் - சோழன். வறல் - வலிமை. பிரான் - பெருமான “முதுகிற்கு என்றும் கவசம் இடான்,” என்று கூட்டிக், துனறுதல் - ஒருங்கல். வெறி - வீரனை. தொடை - மலை. கமழதல் - வாசனை வீசல். “(பகைவா) புறம் கொடுக்கின் மீனவா கோனகைவேலினை (அப்பகைவாமேல்) எறியான் என்று (நினைத்து) வளவன் என்றும் முதுகிற்குக் கவசம் இடான்,” எனக் கொண்டு கூட்டிக். புறங் கொடுத்தல் - போரில் நிற்க மாட்டாது ஒடுதல்.

47-50 இயல்பு - மேன்மை. ‘அவன்கை கொண்டு அவன்கண் குத்தல்,’ - பழமொழி.

51-55 பேரா - வாக்குவாதம் மணவினை - விவாக காரியம். சிந்தனை - ஆலோசனை.

56-60. ‘பழநாழிப் பாலில் விழுந்தது,’ - பழமொழி.

61-65 கணியார் - ஜோதிடர் - அமைததல் - எழுதுதல், பாகு. ஒழுங்கு மலரடி - மலர்போன்ற பாதங்கள்.

முதலங்கம் - இரண்டாங்காட்சி

கலித்தாழ்சைகன்

க. வெள்ளம் ஈர். உளபு
பெருக்கு - மணலாடு பெருகிச
பெல்லுநீர். அம்மானை - மகளிர்
வினையாட்டுகளிலொன்று மூவா
ஒருங்கமாந்து கொண்டு, யாதா
மொரு பொருளை கடாவிடைக
ளாலாராயந்து பாடிக்கொண்டே
அம்மனைக்காய்களை மேலேதுக்கி
பெற்றிது அவைகளை மாற்றி மா
ற்றிக் கைப்பற்றுவது, இவ்வு அம்
மனைக்காய்களை மூனணிலைப்படு
ததித் கடாவிடைகள், அன்று
முற்பகல் நடை புகழேந்தி
ஒட்டக்கூதநா சொற் போரே
பொருளாகக் கூறப்படுகின்றன.
பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தர், பிற
ங்குதல்-விளங்குதல் வையை குண
டோதரற்காக சிவபெருமான தம
து சடையின்னும் வெளிவிட்
டார எனபது புராணகதை.

உ. ஊர் - கொற்கை காண-
முன்னிலைபகை, பெரும புலவா-
புகழேந்தியார்.

ங. தட்சண சாபத்தால் கலை
களை யிழாத சந்திரன் சிவனமுடி
சோந்து சிறப்புறான எனபது
புராணம். நிகர் - உவமவருபு.

ச. இன் - ஐந்தனுருபு எல்
லைப் பொருளது, வலித்தல் -
வற்புறுத்தல் மாயம் - வஞ்சகம்
நெடுமால் - மகாவிஷ்ணு புரி
தல் - விருமபல.

டு. போர்-வாதம், உறத்தை -
உறையூர் மதுரை - கொற்கை
யைச் சாராத மதுரையாகியவூர்
உறைத்தல் - சொல்லுதல்.

சு. மாறா - பாண்டியர்,
பெரும பாவை - சமுத்திரம்
வழிபடல் - வணங்கல், பாண்டி

யாகளிலொருவனை, ஒரு கால்
சமுத்திரம் அவன் விட்ட
வேலால் அடங்கிப் பணிந்தது
என்பது புராணம். மணங்
கொண்டார் - வளவாகக் கற்பக
வல்லியை மணம்பேசி வந்தனா,
உலகமக்கள் பாண்டியர்களின்
சிறந்த ஆட்சியால் தமிழ் மண
முதலிய மேனமைக்கீழ் யடைந்
தனா.

1-5. அம்மனைப் போது -
அம்மானை வினையாடுக காலம்
பூரிப்பு - மகிழ்ச்சி, குல + உததுங்
கன் = குலோத்தமங்கள் - குண
சந்தி விளவல் - விளவுபடல்,
கொள்கை - பெருந்தன்மை முத
லிய போக்கு

6-10. வல + உததுங்கம் =
வலோத்தமங்கம் - வனமையாகிய
மேனமை, வண்மை - கொடைத்
தன்மை புயல் - மேகம், சூழ
ச்சி - ஆலோசனை, தவ - மிகுதிப்
பொருள் தருமுரிசு சொல்.

11-15. கூவிகளிறு - புலவா
களாகிய ஆணயான்கள் உகைத்
தல் - செலுத்தல் கவுடம் -
இருவகைச் செய்யுள் நெறிகளி
லொன்று, மற்றொன்று வைதாப
பம், சினம் - கோபம் பதற்றம் -
அவசரகுணம் மனனவை - அரச
சபை, மனறல் - விவாகம், வேட
டல் - விருமபல.

16-20. "குலத்தினைப் பல
படியாகப் பழித்தனா", எனக்
கூட்டுக. தொன்மை - பழமை
பாவை - பெண்

21-25 தெரியிழை பெண்.
பாங்குகன் - தோழிகள், உய
யானம் - சிவகாரத் தோட்டம்,
வந்தோம் - விரைவு பற்றி வந்த
கால வாழ்வமைதி, ஒருங்கு - ஒன்

ருக, உழுததல் - சொல்லல் சுட்டியோயிடல்

26-30 சொந்தன - முதுபொல வந்த காலவழுக்கை. மொறு - கோயில், வாமம - அழகு கிழி - சித்திரம்.

31-35 மணபதை - மருகட கூட்டம், அகன - மனம் "வருத தவ னருளால் அது இன்று முடிந்தது," என முடிக்க, வாயததல் - பொருந்தல் ஐயம் - சந்தேகம். பார அணி - பூமிகு அழகினைச் செய்யுமபடியான. பய + உததி = பயோததி - பாறகடல்

36-40 திரு-இலங்கும் உருதிடல் - மேற செலுத்தல். 'நெருப்பினறிப் புனை தோன ருது,' எனபதுதருக்க தூலிற் கண்டதாம்

41-45 பாகு - தேன பாகு கண்டு - கறகண்டு, வண் + தமிழ்

= கண்டதல் - சொல்வனம், பெருளகல் - கத்தமிழ். கொலு - அசைவு, மாற்றம் - வாக்கியம். "முனாத்த துதையார் சாற்றிய மாறதேயம்" மணத்தினைப் பேசிட வாய்ச் செய்தது, என மாறற்குக் கூட்டுக

46-50 * அயாததல்-மறத்தல், பொற்கொடி - பெண் வாயில் - காரணம் அறைதல் - சொல்லுதல் மகிதலம் - பூமி.

51-55, இதை - சொல்லல அணவது - பெண் ஐயுமில்-எனா மறைவியக்கோள வினைமுற்று பாணி - சரஸவதி.

56-61, காரிகை - பெண், அம்பிகாபதி - சிவபெருமான, தெனறல் - தெற்கிலிருந்து வீசுவ காரை தாரா-இளமையான இலை உதல் - அடித்துச் செலுத்தல்.

முதலங்கம் - புள்ளுங்காட்சி

கூலீத்தாழிகைகள்

க சந்தம் - அழகு, சந்தனம் ஆரதல் - பொருந்தல். அந்தம் - அழகு சோமன - சந்திரன், சந்தரமாம் வழுதி - சோம சந்திர பாண்டியன் சொக்கலங்கம் - மதுரையிற் கோயில் கொண்ட பெருமான, அளித்திடல் - வெளி விடல்.

உ கொந்த - பூங்கொத்து, குழல் - கூந்தல், குழல் - கலத்தல் கந்து - பந்து. இலங்கல் - பொருந்தி விளங்கல், கரம் - கை, கனறல் - உட புண்ணுதல் ஆரத்தல் - ஒலித்தல் தாவில் - கேடில லாத, ஆரம்-இந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட பெரியமால

“தமிழ நாட்டில் வறகடம் வந்த காலத்தில மழையினை வேண்டி இந்திரன் பாற சென்ற தமிழ் வேந்தர்களில், பாண்டியன் வணங்கு முடியனாய், இந்திரனாற் கொடுக்கப் பெற்ற வலிய மாலையினைச் சுமந்தது திருமயின்ன,” என்பது புராணம்.

உ. வான் - ஆகாயம், வனவன் - சோழன்குலோத்ததுங்கன குரியன மரபு - சோழவம்சம்

தூறம்.

க. நேரி - சோண்டி மலை நேரிழைமாரா - பெண்கள, வாருடை - மாககச்சினைபுடைய.

நோஉடை - ஒழுங்கான உடை
கனையுடைய, வழங்கிய - பழகிய,
கலை - வஸ்திரம் வழங்கல் -
கொடுத்தல், நடப்பன் - எதிர்
காலம் நடந்தன இறந்தகாலம்,
நிகழ்காலம் - சிறப்பின்மை கருதி
விளக்கப்பட்டது.

1-5. மாகாதிபன் - இந்நிரை
அமுதரம் - அமிர்தம் போன்றவை
நாகிய, காந்தன் - அகநகையி
னைப் போன்ற ஒருவகைப்பூ,
அன்பு - உளம் = அற்புதம், ஆடி-
முதம் பாகருவ கண்ணாடி பிற
பகல் - ஊதிகாலம், பேணல் -
விரும்பல்.

6-7. நற்பகம் - சோரதாராகரு
விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கு
தெய்விக மரம், பொறங்கம் -
மகிழ்வாற் பொலியும் மனம்,
புகர் - அசரருகுவாகிய கூகிரன்,
நிகர் - உவமவுருபு.

தும்

உ. செய - நன்செய கன்னி,
தாமரை - பதமரேகை துயயது-
சிறந்தது, இறை - வரி, கோடு
ஐயென - வியப்பாக சுட்டிய
விரல் - சுட்டுவிரல்

ங. மாண உடை - உயர்
வினையுடைய தாள்நிழல் - பாத
மாகிய சார்பு போகம் - அணு
பீவம் தளாதல் - சோரவு மா
ணிழை - கற்பகவல்லி கதித
தல் - மிகுதல் வடநிசைக
கொண்கன் - வடக்குத் திகதி
லுள்ள நாயகன் (குலோத்துங்க
கள்), வாய்த்தல் - கிடைத்தல்

ச. கூர்ந்து கோக்கின, நிகழ
காலம் இறப்பிலும், எதிர்வினா
சோந்து மிகுவது துளியே யாக
லின், காலம் இரண்டெனப் பட்
டது. கதிமதி - சூரிய சந்தி
ரா. "நிச்சயம் பவித்திரம்,"

என மாற்றுக. ஒலை - பனை
யோலை மட்டை-பனைமட்டை,
திறம் - வகை.

8-10 மைக குறி - இயல்
பாகவே மையிட்டாற் போன்ற
கரிய அடையாளத்தை யுடைய,
மாலை - முததுமாலை

11-15. மாலை-வரிசை சுரும
பினம் - வண்டுகூட்டம் நானு
தல் - மணத்தல் இரும் - பெரிய
நங்கை - பெண்களின் சிறந்தவள்,
குடா - குடல், தொலை - துயர்.

16-20 குரக்கு - குரங்கு.
வாதை - உபாதை "ஊண்
உண்ணவும், உடை பூணவும்,"
என மாற்றிக் கூட்டுக மாண் -
உயர்வு, ஆண்டு - வயது

21-25 அனைத்தும் - அவ்வள
யும், யாவும் நந்தல் - கெடு
தல் கற்றா - கன்றினையுடைய
பசு, கரத்தல் - ஒளித்தல்

26-30. மாண் - போல,
கானம் - காடு, கொடி - கொடி
போன்ற பெண், கடிது - விரைவு
சென்றனை - முதறெச்சம் வாள்
அமா - வாளாயுதத்தை யொத்த.

31-35 பூ - பூமி இயங்கல் -
திரிதல் குடங்கை - உள்ளங்
கை.

36-40 வண்கால்-வளமுள்ள
காற்று நுகாதல் - அனுபவித்
தல் இவண் - இவ்விடம்

41-45. மறி - மான் சென்
றனம்-காலவழுவமைதி. கிள்ளை-
கிளி. முருகு - முருகம்பூ.
கிள்ளை கொல்லிலும், முல்லை
எயிறிலும், முருக்கிழ வாயிதழி
லும் தோற்றும் என முடிக்க
வல்ல - விரைவு, நல்ல எழில் -
நல்ல சந்தாப்பம்.

46-50. இந்நிரை - இலக
சுய் நந்தெழில் - சிறந்த அழகு
பைநதொடி - பசியவளையல்-

செவிலி - ஊளாதத தாய, தவிசு - தலைமையாசனம் தவிசுடைத தாய - பாணமாமாதேவி. அவன் - செவிலி, உன்னல - நினைத்தல்

51-55 செறிதல் - நெருங்கல் பிதது - மயக்கவுணாவு மற்று - அசைநிலை.

56-60 ஈனல் - பெறல். ஞான்று - பொழுது, இணையறு - ஒப்பில்லாத, களி - மகிழ்ச்சி, பழி - குற்றம்.

61-65. சேமம் - சேஷம் பாகுபாப்பு மனக்கோன் - மனத்தே கொண்ட விருப்பம் வையகம் - உலகம் தகைதல் - விலக்கல் குடககெழுமதி - மேற்கிற் காணப்படும் வளர்பிறைச சந்திரன் குழுமிடல் - மிகுதல் காணுதும் - காண்கின்றோம்

66-70 கலைமகள் ஒளவை - சாசவதி யமசமாகிய ஒளவைப் பிராட்டி (யினை முருகவேள காட்டினிடத்தே தோன்றி வாதத்தால் வென்றமை காண பாம்பரைக கதைகளி லொன்று), வை - கூமை வேல் வேன முருகன், தூலாகிரியரின் வழிபடு தெய்வமாகிய முருகப் பெருமான இடையிற புகழப்படுகின்றாரா, இம்முறையே மற்ற அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு முறை புகழப்படுதல் காணலாம். தையல் - பெண். சாற்றல் - சொல்லல், கையாள் - எவலாள்.

71-75 ஆரூடம் - எதிராகால நிகழ்வினை முன்னறிந்து கூறல், வாகுழல் - பெண், வாகுதில - மறுததுப்பேசல் ஒண்ணுதல் - கூடுதல், இயலுதல்.

76-80. “கார்த்திகை மாதப் பிறையினை மேகச செறிவாற் காணுதலரிது,” என்பது பழைய மையான தொரு கொள்கை,

சுலின் - அழகு செருக்கு - காடம். அவா - பேராசை, தென்னவன் பாண்டியன். பொதியை - பொதிகை.

81-85 பொருப்பு - மலை, புகன்றது - சோதிடர் முதலோராகூறிய விஷயம், குன்று எனும் குன்றென்று சொல்லக்கூடிய, வகுத்தவன் - இறைவன், மடி - சோம்பல்.

86-90. “புகன்றது (81) தீ தெனில,” என எடுத்துக் கூட்டுக திடும் - ஒலிக்குறிப்பு காதுதல் - கொலலுதல், தெய்வம் - தலைவிதி

91-95 வறிது - வீண. நலிதல் - துன்புறல் அவனி - பூமி. தாகம் - விருப்பு, திகம்பூரன் - திசைகளை யூடையாகக்கொண்ட இறைவன் பரிபவம் - வீணை வியாகூலப் படுகின்ற (மனம்), பாகு - ஒழுங்கு, சிதருத செயல்

96-100. கடமை - மக்கள் அவசியஞ்செய்து காரியங்கள், மடமை - அறியாமை அணி - அழகு, மணியாய - ஒலிக்கின்ற மணிபோல, மிழற்றல் - பேசுதல், வனிதை - பெண்.

101-105 கன்னல்-நாழிகை, நேர் - போல, பொறி - அழையானம், புகறல் - சொல்லல் “நிறைந்தனவாகிய புது மலர், (106) சோகமலராய மாறின,” எனக் கூட்டுக.

106-110 மான - போல, சோகம் - தயா, எதிர்ப்பதம் - அசோகம் நானம் - வாசனை வளை - வளையல் நான் - வெட்கம் கணீர் - கண்ணீர், கயல் - ஒருவகை மீன் அந்தோ-ஐயோ.

111-115 இளங்கொடி -

பெண், மாற்றம் - மாறுபாடு, கொடி - விராடி, பூவை-மைனா தேவு - கடவுள், தெளிதல் - ஆலோசித்தறிதல்.

116-120. கூடினா - தலைவனோடு கூடியுள்ள பெண்கள், கொழுநன்-தலைவன் மதவேள்-மன்மதன், பூங்குணை - பூவாகிய அம்பு அவை முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், தாமரை, மாமபூ

என்பனவாம், உணர்வு - நினைவு புலனுதல் - சோந்திருத்தல், வாளி - அம்பு, விளம்பல் - சொல்லல், ஒவவுதல் - பொருநதுதல்

121-124. கனி - பழம் குடத்தை - மேற்குத்திக்கு கதிரவன் - சூரியன், கடிமனை - அரண்மனை பொரு - ஒப்பு, கா - சோலை கடி - சிறப்பு

முதலாங்கம் - காந்தாரங்காட்சி

1-5 அனல்-நெருப்பு சாந்து-சந்தனம், மெய - சரீரம், திரை - அலை, - பால் நிராச செலவின் - பாலபோன்ற வெண்மையான கிண்ணங்களின் செலவமாகக் கொண்டிள்ள சந்திரன், மால் - மயக்கம் ஈட்டார - கிணேகா,

6-10 தமிழ் மறை - திருக்குறள் இயம்பல் - சொல்லல் பயன் - பால் துளறுதல்-குத்திதல் துடிம - ஒலிகுறிப்பு கவிதை - சாயத்தல் கவின - அழகு மதி - சந்திரன்

11-15 கூலவாணிகப் புலவன் - மதுரைகூல வாணிகனாக சாததனா மணி மேகலையினை இப்பற்றிய ஆசிரியர், கூலம் - தாணியம், வாணிகன்-வியாபாரி உபசாரம் - ஒன்றை மறநெருனறாக கூறுதல், கருப்பு - கரும்பு, திராவகம் - செயலா வெண்கலம் - வெண்மையான பாதகிராம்,

16-20 சதி - வருசனை - விசாகை - விசாக நட்சத்திரம் மதோஒன மததன் - மிகுந்த வெறியன், சந்திரன் : செய்யுளின் சிறையன் பெடை, கலை -

சந்திரனின் ஒளி, பேரினை - பெயரையுடைய ஒளியை, நேடுதல் - ஆராய்தல்

21-25 ஒருபடி நீரிலிட்ட அரைப்படி உப்பானது கரைந்த பின், அந்நீரினை அளக்குவகால், அந்நீர் மிசாது, ஒருபடியாகவே காணுமென்பது அறிவாளிகளின் முடிவு தொல்காப்பிய வுரையில நச்சினாககினியா, "அப்பிலிட்ட வுப்பே போனது" எனக் கூறுதலை நோக்குக இழந்தனள் - முறநெச்சம் எந்திழை - பெண்களை - மகிழ்ச்சி உவகையென்பதன் மருஉ, புல்லிடுதல் - தழுவுதல், மயம் - வடிவம்,

26-30 செயல் - தொழில், தனமை - குணம் திகழல் விளங்கல் மரபு - வழக்கம், வாள் - ஒளி, காரத்தினை - காரத்தினை நட்சத்திரம், திறம் - தனமை, புலம்பல் - வருந்தல்

31-35, வடமின் - அருந்தி நட்சத்திரம் நிற்குணம் - தானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, பொறகொடி - பெண் மறை - இரகசியம் நவின்றிடல் - சொல்லல்

36-40. வடமின் - வருநகரன்,

வயங்கிடல் - சீர்திருத்தம். நாள் - நட்சத்திரம் புலாதல் - உலாத்தல்

41-45 கருவாடி - காயத்திரம். வடமே - வடமுகிய பின். வடம - வடகம் : பற்றல் வடாம் - உற்றல் வாரு - ஒழுங்கு அயாநா - பிரமண நாகாபய பூ - நாகநாகிய பூ (மேலமாதநாள் - சரசுவதி) பொருநாதிடு மிடம் - வெண்டாமரை.

46-50. அயாதல் - சோர்ந்தல். அருத்தல் - உண்பித்தல். கொள்வித்தல், மேற கொள்கை செய்தல். "தலை கொள்கிமம்," எனக் கூட்டுக

51-55 குடக கெழும - மேற்கிற நேரமும் புரை - குற்றம், பாலிறகு இட்டு வைத்தும் புரைமோர் பாலின் தன்மையைக் கெடுத்தது தயிராககுதலின் புரையெனும் பெயர் வந்தது போலும் குததல் - ஊற்றல் அருத்தல் - அருமையான தயிர், நட்சத்திரங்களிலொன்று. மருகி - மருமகன் மருமகன் - ஆண்பால் பரணி - நட்சத்திரங்களிலொன்று, பரணுக்குப் பெயராக வழங்கும் கிராமிய மொழி

56-60. அதத்தியம் - அவசியம் எவ்வனம் - எவ்விதம். தெண்ணீர் - தெளிந்த நீர் குறுகுவது - சோவது. ஆண்டு - அவலிடம். பரணில் "ஆண்டு எவ்வனம் தெண்ணீர் கொண்டு குறுகுவது?" என மாற்றுக. குறிப்பிடுதல் - தெரிவித்தல். முறுமுறுத்தல் - வெறுப்புக் குறியின்காட்டல். முறுவல் - சிரிப்பு

61-65 பரண-விறகு முதலியன இட்டுவைக்கும் சிறிய மேற்றளம்

66-70 கட்டுரை - உறுதி மொழிகளாகிய பயன் படு சொற்கள் விருந்து - நல்லுணவு.

71-75 கூரத்திடுதலை - கட்டிப் பட்டை வட்டத்துக்குகொண்டிருக்கும் மொழி-தெண்ணுட்டில் உருத்திருக்கொண்டிருக்கும் - பெண்.

முண்ட - தோனத்தில் புரை - செறிதல். முகமலை - பகுதி.

81-85 வினமுதற் பொருள் விஞ்சி - இ, ஐ, அம் எனப்பனவாம். முன் - முதலெழுத்து. கிளாதல் - தோன்றுதல் வினா - நட்சத்திரம் கயல் - பின். உகா - பெண்.

86-90 பறி - மீன்கள் இட்டு வைத்துக் கூட்ட பாசம் - யமன் பாசம் என்று நடுவன் - யமன். பாசன் - வலைஞன். பெளவம் - நடை தங்கம் - உயாட. ஆனம் - ஆகாயம்.

91-95 கணம் - கூட்டம். வினை - ஆகாயம் உடுத்தின - நட்சத்திரக் கூட்டம் அடுக்கும் - பொருத்தும் உட்பால்கள் - வடக்குத் திக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் மதித்தல் - நினைத்தல். கட்டலை = கட்டல் + ஐ எனப் பிரித்துச் சமுத்திரத்தை எனப் பொருள் கொள்ளுதலை விடுத்து, பின் (103) கட்டலையாகிய ஒரு விதப் பயறு எனச் செந்தாமரை பொருள் கொள்ளுதலைக் காண்க தணதமிழ் - குளிர்ந்த தமிழ்.

96-100. மீனின - மீன் எனும் வார்த்தையை வாய்மை - உண்மை இறுதி - அம்மென விஞ்சி.

101-105. இலக்கியம் - இலக்கணநூற்படி. வழங்குமுதாரணம் - இயம்பல - சொல்லல் விலக்கம் - அரும் - விலக்கமும், தொகுத்தல் விகாரம் மறுக்கவியலாத, நடை-பற்கள் நிலக்கடலை-வோக கடலை, தணிதல் - நீங்கல். உமிழ்

நீர் - ஏச்சல் நீர், படுதல் - அகப்
படுதல் பகர் - முன் சொன்ன.
106-110. கடு - விஷம், விக
டச செயல் - வேடிக்கையாகப்
பேசல், முது - பழைமை
பிழைப்பு - ஜீவனம் உழை-
மான், உணாதல் - அறிதல்.
கோல் - ஐயப்பொருள் தரு
மிடைச சொல்.

111-115 வாளா உணை,
மீளுதல் - திருமபல இருவரும்-
செந்தாமரையும், வெல்வாயனும்
116-120. தோதை - பெண
துள் உகிடல் - பயப்படாச்சே
நல்ல - சொல்லல் நாடு-முககு
மாது - பெண்

121-125 போரா - சண்டை
புகலிடம் - பாதுகாப்பு வம்பு -
தீமை, வாதிடல் - மறுத்து
மொழிதல்

126-130 பனலுதல் - சொல்
லுதல் கடலை - சமுத்திரத்தலை,
கடலையாகிய பயறு மடவரல் -
பெண் முனைபகுதி.

131-135 முதல் - பஞ்சு
கிளவி - சொல் பகாச்சி - சொல்
136-140 ஒலி - சொல் சூழி
வழக்கு - புரட்டு நியாயம்

141-145 'இவ்வெம் மொழித்
தொடரின்

(157) செந்தமிழ்ச் செவியின்
சீரினையறிந்த நாம் விட்டிடனேரி
தரிம,' எனப்பின் கூட்டி முடிக்க.
புண் - போன்ற மலயப்
பொருப்பு - பொதியமலை நிலவு
தல் - தவகுதல் கால்-பொழுது
தென்னா - பாண்டியர், நன்னா -
நல்ல - மாடம் - உப்பரிகை

146-150 பொயததல் -
நீரினறி வறளல் கடுப்ப - ஒப்பு
காழி வள்ளல் - திருஞான சம்பந
தா. பற்று - அன்பு

151-155 சிறுநீர் - சிறுவீடு:

சிறுநீர் கட்டி விளையாடும்
மணலவீடு, இழைத்தல் - கட
டல் முபெரும வேந்தா - சேரா,
சோழா, பாண்டியர் அளித்தல்-
காப்பாற்றல், மொழி - பாணை

156-160 கன்னி - கட்டழகு
மாறாத இளம்பெண், கன்னி
நாடு - கன்னிகையாகிய தடா
தகைப் பிராட்டியாரால் ஆளப்
பட்ட பாண்டி நாடு கோ -
சிறப்பு கட்டி - சருக்கரை.
நேரிது - நல்லது, பிறநது
(143), திகழ்நது (144), இருநது
(145), தவழ்நது (147), நினது
(150), ஆடி (152), அளித்தது
(154) 7 நனது (155), திகழ்நது
(156), செந்தமிழ்ச் செவலி (157)
என எச்சங்களைக் கூட்டி முடிக்க.
கழறுதல் - இடித்துப் பேசுதல்,
நாரி - பெண்

161-165 வேய - மூங்கில்,
தொடரா - பகைவா துவனது
தல் - பொலிவுறுதல் வென்றி -
வெற்றி, தடாதகைப் பிராட்டி -
பகைவரால் தடுக்க வொண்ணாத
தருதியினையுடைய பெருமாட்டி,
காதை - வரலாறு "நாங்கள்
இனப்பின் பெய்த இயம்பாய்,"
என முடிக்க.

தடாதகை திருமணம்
(கலிவெண்பா)

க-ச பூமேவுபுத்தேன - பிர
மண புன் - கருடன், கார
வணன் - திருமால் ருத்திரா -
சங்கராத தொழில் நடத்தும்
தெய்வம் செம்பொருள் - பரம
பொருள், தேடி அரிய - இவ
வள வென்று கண்கூட்டறிய
வொண்ணாத, மருநது - அமிாதம்
இ-அ. நலகுதல் - கொடுத
தல், பசுவகிளி - தடாதகை
"ஒளியாய், மருந்தாய், எப்

பொருள் - லக்ஷணம் - பஞ்சகம், "என முடிவாக, கூட - பஞ்சகம் உரிசெய்தால் மாரங்கம் - முடிவாக, கார - கரிய, அயில - வேல், கண்பசுமை - நிறம் பூண்டு", என மாற்றிக் கூட்டி - து - தொகுதல் - காரம், வயிறு காணல் - வயிறுபருத்தல், கூ-கூ, ஐயிரண்டு திங்கள் - பத்துமாதம் மாபு - முலை, கயற்கொடி - மீன்கொடி, மாபு முன்றாய், வயது முன்றாய், எனத் தனித் தனி கூட்டிக் களித்தல் - மகிழல், பெயல் - மழை "பசுவகியின் திருநாலு, காரநிறமாப்ப் காணுது, வெளிருது, பூணுது, வயிறு காணுதே, செய்யாது, தாங்க, மூன்றாம் வருந்திருவே" என்ற எச்சவகளைக் கூட்டி முடிக்க.

கூ-கூ, சாதகம்-ஒருவகைப் பறவை காசினி - பூமி "திருகுளிகும மாமகூடம், எனப் பிரித்துக் கூட்டிக் மதி-அறியு அமைச்சா - மந்திரிகள் ஏறு அரி-ஆண்சிவகம் பருவெண்மை-பாதிபான வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய

கூ-உரு திங்கள் - அட்டமி நிலவு துதல்-ஒற்றி - வெண்கமலக் கோயில், செட்கமலக் கோயில், எனப் பிரித்துக்கூட்டிக் மங்கையா - சாசுவதி, இலக்குமி கவரி - சாமரம் இரட்டிதல் - வீசுதல் சங்கை - ஐயப்பாடு, கஞ்சகா - மெய்காப் பானா சேவை செயல் - காட்சி காணல் மஞ்சா - மைந்தா, அஞ்சம் - அணைம்

உக-உக மறைநூல் - வேதம் சங்கச - செய்புள் - சங்கதூலங்கள் சந்தம் - மேன்மை சாரம்-முக கியபாகம் மைவண்ணனதுகை-

திருமலை சகோதரியாகிய பா வதி, சைவலம் - பாசி,

கூ-கூ, சாதகம் - ஒருவகைப் பறவை காசினி - பூமி "திருகுளிகும மாமகூடம், எனப் பிரித்துக் கூட்டிக் மதி-அறியு அமைச்சா - மந்திரிகள் ஏறு அரி-ஆண்சிவகம் பருவெண்மை-பாதிபான வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய

கூ-உரு உன்னம் - மன உறுதிய - சிறந்த களனம் - வஞ்சகம் - வள்ளல் - அளவீன்றிக் கொடுத்த துதல்கொண்ட மெய்ப் பொருள் - பம்பொருள் வில் - ஒளி னைப்பு - மூலதனம் பள்ளி - கலாசாலை, மாட்சித்து - பெருமையினை யுடையது "இப் பேருலகம் அன்பாவகாட்சிபெற, மெய்ப் பொருளாற பல உயிர்க்கும் கட்டிவைத்த பள்ளிக் கூடம் போன்ற மாட்சித்து, என முடிக்க கைப்பு - வெறுப்பு

கூ-கூ, பேதமை - அறியாமை தன்னலம் - சுயலாபம், கோது - குற்றம் ஆன்மா-உயிர் சுவலயம்-பூமி ஆதரவாய் வருதல் - பிறத்தல் அம்மைமாட்டு-தாயிடத்தில், மாதந்தை - சிறந்த தகப்பன், சுற்றத்தாரா - உறவினா, மைந்து - வலிமை,

கூ-கூ, நட்பா - சிநேகா, நட்பால் - நடைய ஆலமரம், உணவிலை - சிறியவிலை, ஒட்டா - பகைவா, ஒருபதி - பரம்பொருள் அலகிலா - அளவில்லாத, ஆரது - அமைந்து, மலம் - அழகு.

சக-சச. வீடு - மோட்சம காண்டி - காண்கிறாய் "ஆனமா சூலயத்தில் (உச), வந்து அமமை தநதை (உடு), முதலேயா பால் (உஎ), அன்பு (உடு), நாளடைவிலே பெருக்கி, ஒட்டார் இலராய், ஒரு பதியைப் போல, அன்புருவாய் ஆரந்து, நீக்கி, வீட்டைதல் *காண்டி," எனக் கொண்டு கூட்டிக் வேதகம் - வேறுபாடு வீட்டறம் - இல்லறம். மேதினி - பூமி உண் பொருள் - அப்பமான வஸ்து. ஓதல் - அறிதல் களிமனை - கட்டுப்பாடு கட்டினை - உழி மொழி - அன்பின் வீட்டறத்தை வீட்டைதல் களிமனை *காண்டி* கட்டுமையாம்", என முடிக்க தெளிதல் - ஆலோசித்தறிதல்

சக-சஅ மறை - திருக்குறள் மனனல் - மனத்திற்குள்ளறி நிலை பெறல் அறிவு - கருமணல் அற்ற கூந்தல் - பெண்கோமககள் - அரசர் பூமககள் - குழகா புத்தி - மனம் ஆமுறை - தக்க வழி

சக-உஉ மாண - பெண்கோம - வாசனை பா - செய்யுள் காஞ்சினை - மலையத்துவச பாண்டியன் மனைவி மல - மறபோரத்திறம், உம - உயர்வு சிறப்பு குரன் மகள் காஞ்சினையும் அன்று விலலா தடாதகை பாலமேவி, திருவே (சக), அரசே (உச), மாடமே (உஎ), அணங்கே (உஎ), பேட்டனமே (உஅ), அற்ற கூந்தல் (சச), மாணே (சக), பூவே (உடு), தேனே, அணங்கே (உடு) யான கூறும் பேற்றினை (உஅ), கேட்டினாவாய் (உக), இப்பேருலகம் - மாட்டிதது (உஉ), ஆனமா வீட்டைதல்

காண்டி (சக), காண்பாய் (சச), மன்னும் (சச), கொண்டு (சஅ), தேரிவாய் (சக) என்றனள்," எனக்கூட்டி முடிக்க

உஉ-உச தடம் - பெரிய, மடனோக்கு - இளமைத் தன்மை மிக்க பாவை கடன் - கடமை கொடுமுடி - கரடு முரடான கிரீடங்கள் வீரியா - வீரமில்லாத வா குறிப்பு மொழி விஞ்சை - வித்தை,

உஎ-சு0 வாதி - உரையாடலில் வால் - தூயமை உழுவல் அன்பு - எவ்வித இடையூறுகளும் பின் வாங்காத பேரன்பு கெழுமிய - பொருந்தியுள்ள விழுமிய - சிறந்த

சக-சச எந்தினை - காஞ்சினை சேய் - புத்திரன் மகிழ்வு பற்றி வந்த பால் வருவமைதி நோதல் - எதிர்ப்படல் காணம் - வெட்கம் மலிதல் - மிகுதல் தன்ம - திரவியம்

சக-சஅ நெஞ்சகம் - மாபு, மூன்றாகும் - மூன்றாவதாகத் தோன்றும் வருசகம் - கொடுமையான தோற்றத்தைக் கொண்ட மூல கிருச்சகம் - கிளி மீனகணி - மீனாட்சியாகிய தடாதகையா இன்னணம் - இவ்விதம் "விரைந்த காண்பேன," எனக் கூட்டுக நன்றி - நன்மை

சக-எஉ குழதல் - ஆராதல் அமைதியுள்ளார் - அடங்கிப்போகு மரசா அகற்றல் விலக்கல் மமதை - காவம் பூ - பூமி காவரசு - இரத்திரன் எஉ-எச ஆசைப்பற்றிநிற்பா திகருப்பாலகா ஆசை - திகரு நெட்டா - உயர்ந்த, இடிவான் பாவத் தாசன். சிட்டா - பெர்யோர், வெள்ளிமலை - கைலா

மம் பூட்டணம் எனப்படும் இறுதியில் இரண்டாம் வரதிறமை புருபும உமாய்யம் கொடுக்க வுண்டால் - சிவபெருமான.

எ-அ.0. மா - சிறந்த கோதலைமை கொடுமரம் - விதா - குற்றம் ஆவம் - அமபுறை தூணி தூங்கல் - தொங்கல் அரியேறு - ஆண்டிவகம் இடமகனற - விசாலமான

அக-அ.சு பொன் - அக்குருறித்தல் - எதி-தோக்க என-போல் பொற குன்று - மேருமலை நகை - சிரிப்பு மேலவா - பகைவா - திரிபுடாகள் பொலிவதல் - தூனாயுறல் பொருள்கு-ஒலிக்குறிப்பு உல்லாள் - நல்லமணமகள்

அதி-அ.அ மணங்காணல்-விவாகம் புரிதல் நாள - பாதம் அணங்கு - அழகு புத்தேன - தெய்வம் ஆரத்தல் - ஒலித்தல் கார - மேகம்

அக-கூஉ தூனணுதல் - பொருந்திக்காணுதல் தூயோன-சிவன் சேணல் - நெடுநாள் புகலல் - சொல்லல்

கூஉ-கூஉ யபாறியிலி - அறிவிலான வழுவல் - தவறல் செருக்கு - காவம் நனறி - நற்குணம்

கூஎ-க.0 பூங்குழலாள் - தடாதகை கோங்கு - கோங்கமலா குரும - விகாரம் “நாணம், கொண்டு, நோக்கு விகக,” என, இயைக்க

க.0க-க.0ச மாதரான் - தடாதகை மணி - அழகு உழுதல் - கிளறல் • கவிழ்தல் - தலைகுனிதல் காலை - பொழுது நகுதல் - சிரித்தல் தூல் - திருக்குறள்.

க.0க-க.0ச கடைக்கண்தய - காதல் திசுடிக கட்டகைய - க.0க-க.0ச குச்சி - உபாயம் சருமபேட்டல் - தாண்டு இது திசு - திசுது பேற்றுசாண்ட தாகும சருமட-வணதி மருகு-பக்கம் சலகக-மேன் - நம்பு. அன்பு கலக்கம் - மனக் குப்பம்.

க.0க-க.0க தாதிரி - படைக்க தலைவன் எககாளம்-வெற்றி முழக்கவாததயம். • சந்தரம் - அழகு. மாகதா - புகழும் பாண் - வாதியா - மககல்ப பாடல் - எத்து - புத்த இசைத்தல் - “எடுத்துச் சொல்லல்” மாகதாக்கள் எதிர்ப்பைப்ப வாதிய-கள் வாதியத்திப்ப என மாற்றிப் பொருள் கொள்க தாத - தேவ போகுதல் - பரவி-விசா-வித்தல்

க.0க-க.0க. சரும-தரும - ஒலிக்குறிப்பு இடமிற மொழிதல் கொண்டுமற்றேரு பொருள் தோன்றமாறு காணக் கூள விழியாள் - காஞ்சனை கண்டு + உவந்தது எனப்பிரிக்க. நகுதல் - கெடுத்தல் “கேலகண்டாள் (க.0க) வந்து, ஒட்டி பரறி அணைத்து அமாத்து. குரு, சூப்பரிக்க, முழங்க, எடுப்ப இசைப்ப, போக, புருகுது, மகிழ், ஆப்ப, சோக்க மணம் புரிதான்,” எனக்கூட்டுக வானவிழியாள் கண்டு, உவந்தது, போற்றி. சோக்க எனமுடிக்க “மணம் புரிந்தது நீழி வாழ்ந்ததான்,” என விகுதி பிரித்ததுக கூட்டுக செயல்முறை - செயயவேண்டிய கூடங்கு முறைப்படி மதன - மன்மதன. • 161-170 யாழ - வீணை. மககல் - குறைதல் பொய்யில புலவா - திருவள்ளுவர் பொருள் - பொருளிலக்கணம்.

அகம் - அகப்பொருள் ஒத்த
தலைவன் தலைவியரின காதல்
ஒழுகம்

171-177 உண்ணல் - அஹு
பலிததல் புறப்பொருள் - அரசி

யன் முதலிய ஒருங்குகள். அறப்
பொருள் - விதி விலககு முதலிய
திட்டங்கள் மட்டு - குறைவு.
ஆருயிரா = அருமை + உயிரா
ஏமம் - பாதுகாப்பு, மறை -
வேதம், மறைதல் உறை - துளி.

இரண்டாவது அங்கம் - முதற் காட்சி

1-5. நிறை - சமரத்து.
வைகறை - சிறு பொழுது ஆற
னுள் ஒன்று புலரி - விடியல்
பகலவன் - சூரியன் கேழ் -
சிறு கதிர் - கிரீணம்

6-10. பொருமை - அசுர,
செய்த தொழில் வகைகளில்
தொழில் - பொருமை - உலகம்
'கடிகா சில கலந்து, - போனது,
செல்வது,' எனக்கூட்டுக. செல்
மதி - அஸ்தமனச சந்திரன் புல
பனை - புலவாகிய பனைமரம்.
'புறக்காழுடைபன் புல்லென
மொழிப,' என்பது தொல்காப்
பியர். உவாமதி - பூண்ச சந
திரன் நெருகல் - நேற்று

11-15 வழக்கு - இயல்பு
சகசம தைவக்குறுமுனி-அகத
தியா குடகு-மேற்குத் தொடரி
வள்ள மலை நகரம் - கமண்ட
லம் குறிஞ்சி - மலையும் மலை
யினைச்சாராத நிலமும், பனை -
வயலும் வயல சாராதநிலமும்

16-20 'சோழமாநாடுசோறு
டைத்து,' என்பது, 'வேழ
முடைத்து மலைநாடு, மேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து,'
என்றதனை யடி பொற்றியது
பைவட்டி - பசுமயிரா மோடு,
மேடு காலககடன - அதிகாலே
யிற செயது முடிசக வேண்டிய
முககியமான கட்டமைகள்
முருக்கு - கட்டு தாமரை நண

பன் - சூரியன் குணத்தை -
கீழ்த்திசை

21-25. - சமீபம்
விதி - கட்டளை அவவணம் -
அவவண்ணம் - அவவிதம், கனி -
பழம் குடமதிச்சேரான் - மேற
கேயுள்ள சந்திரனாகிப் கள்ளக
காதலன்.

26-30 இருள் நவகை - இரு
ளாகிய பெண், எல்லோன் - சூரி
யன் நிகா - ஒப்பு 'தொல
காப்பியன் மீண்டு தோன்றினன்'
என, ' என்று கூட்டுக

31-35 உடுத்திரன் - நட்சத்
திரக்கூட்டம் மடுத்திடல்-உட
கொள்ளல் வெங்கதிர் - சூரி
யன் திங்கள் - சந்திரன்
தாரகை-நட்சத்திரம் கொங்கு -
வாசனை தாமரைக் கொண்கன் -
தாமரை நாயகனாகிய சூரியன்

36-40 மாணடிதல் - மடிதல்,
உயாவுறல் விழைதல் - விரும்
பல் காட்சி-அடிபுதம் வெம்மை-
உஷணம் கட்டிலம் - கண்ணின்
பாாவையாகிய அறிவு நுண்மை-
குடபம்

41-45 தட்பம் - குளிர்ச்சி
மருவல் - பொருந்தல், பனை-நட்
சத்திரம் அருண்ண - சூரியன்
இந்திரன்திசை-கிழக்கு 'தொல-
பழமை செருக்களம் - போக
களம் மாணுதல் - ஒத்தல்

46-50 குழிம - குழிம
ஆய - மீதுத

51-55 உடலம் - சொல்லல்
பொருமை - மீதுத - மீதுத
லம் - கருமை கல்து மீதுத
நீதம் பீதுதலம் - செமமை கல்து
மீதுத நீதம் நீதம் - வகை

56-60 உடமொழி யான -
ஆரியா பசம்புரல் - பசுமை
குதிரை அககதி கொணமி
நாயகன் - குரியன் "நாயகன்
விண்ணொட, தனனையே விண்
ந்து, சுற்றி நிறுதலால், ' எனக்
கூட்டுக.

61-65. கிளந்திடல்-தோன்
நல், " (பதவன்) செமமைநிறு
கொளல் து - சவழ்சுதலாண்ம,
(66) தடபா செம்மையை நம
மிடரு சோததிலாண்ம செறி
ததாம், " என முடிக்க

66-70. அகததததத
கொளல் - மறைததுத கொள
ளல் வானம் - ஆராயம் நீலம் +
நிறம் - நீலம் - கடைகருறை
விதாரம்

71-75 செறிதல் - ஒருவரு
சோதல் தாய ஆய - தாய
போன்று காட்டு - உதாரணம்
கருதல் - ஆராயதல்

76-80. சேய - குழந்தை
முதல் - காரணம் கருவுதல் -
தோனதல் சமைதல் - விருத்தி
யாதல் நாட்டில் - ஆராயதல்
கூட்டு - கலப்பு கிரி - மலை

81-85 சனையம் - நடத்தி
ரங்குளி லொன்று அலியுணவு -
தேவருணவு, சமைத்த சரப்பாடு
செலியுணவு - கேள்வி யுணவு
காலை - காலை நேரம் பொற
கொல்லல் - தட்டான்

86-90 வேலை - கடல்
மேதினிப் பூவை - பூமாதேவி
கீழ்த்திசை மலை - உதயகிரி

91-95 உடமொழி யான -
ஆரியா பசம்புரல் - பசுமை
குதிரை அககதி கொணமி
நாயகன் - குரியன் "நாயகன்
விண்ணொட, தனனையே விண்
ந்து, சுற்றி நிறுதலால், ' எனக்
கூட்டுக.

96-100 உடமொழி யான -
ஆரியா பசம்புரல் - பசுமை
குதிரை அககதி கொணமி
நாயகன் - குரியன் "நாயகன்
விண்ணொட, தனனையே விண்
ந்து, சுற்றி நிறுதலால், ' எனக்
கூட்டுக.

101-105 உருவகம் - உப
மேயத்தை உபமானமாகக்கூற
வது. வாகு - ஒழுங்கு பாது -
தேன்பாகு கதிரவன் - குரியன்

106-110 செயதி - தன்மை,
வெளி - வானிடம்

111-115 செமமணி - மாணிக
கம் அகம் - கடுவிடம் செம்
மணியகம் - மாணிகதவகரின்
மத்தியம் புரைதல் - ஒத்தல்.

116-120 பொன் - ஒல்க்
குறிப்பு பொதல் - பகுதல்
கறு - வகை பாதிததல் -
வருததல்.

121-125. கடல் - மரம்
களிற்று - ஆண் யானை.

12-132 தெண்ணீர் - தென்தேர். வில் - சேரா கொடி. மீனம் - பாண்டியா கொடி. பாவையா - பெண்கள். சோதிதல் - விரும்பல பகை வரைப் பெண்பாலராகக் கருதி அலட்சியமாகத் தமது கொடி கட்டுப் பக்கத்திலுள்ள பந்து, கழங்கு முதலிய விளையாட்டுக் கருவி களைக் கட்டிப் போக விடுவது

அக்கால மரபு “வில்லும், மீன முத்தன வயின் விளங்கு,” என றது புலிக் கொடிகளுரிய சோழன் வீணை சேர பாண்டியர்களை வென்று தன்னடிப்படுத்தமையை விளக்கியதாம் செல் - மேகம், உடாதல் - தவழ்தல் நற்பதி தனக்குச் செல்வோம் எனக் கூட்டுக

• இரண்டாவது அங்கம் - இரண்டாம் காட்சி

1-5 பொருத்தல் - கூட்டு வித்தல் பேணிக் கொளல் - விருமபிக் கூடல் சால் - மிகு திப போருள் தருமுரிசைசால் கோ - அரசன். உலம் + உததுவ கம் - வெற்றிச் சிறப்பு மன - அரசன் மாரிலழ - சிறந்தபூமி 6-10 “பாண புகழுமாற்றி யேன,” எனக் கூட்டுக படி - பூமி மடி - வறமை எங்கன மிடிதோ மேலவன் - குலோத்தம கன் கணக்காயா - உபாததி யாயர்

11-15 அலைதல் - குழம் பல அச்சாணி - அச்சுருவாணி மெச்சு + ஆர் + ஆற்றல் - புகழ்ச்சி பொருந்திய சக்தி குல தேவு - குல தெய்வம்

16-20 இணைதல் - சோத தல். முரணுதல் - பெருக்கல் தொகையாதல் $2 + 2 = 4$ இக் கூட்டல் தொகையாம் நான கிணையே $2 \times 2 = 4$ இப்பெருக் கவிலும் பெறவது போனற வியப்பாம் இவவுலகு - “சே ண்டு, ஏமம் எய்திட,” என மாற றது

21-25, நெருதல் - சேற்று பணிவு - வணக்கம் நந்தல் -

கெடல் நெறி - வழி நாடுதல் - தேடுதல் மடிமை - சோம்பல் கொடியோன - துஷ்டன்

26-30 அலகை - பேய மடந்தை - பெண் துடி யெடுத தாடல் - உற்சாகமாய் உலாவி வரல் துடி - உடுக்கு

31-35 அருமபெறல் - பெறு தற்கரிய குழ்ச்சி - ஆலோசனை. தீது - தீமை வீழ்ச்சி - நாசம்

36-40 கழறல் - வற்புறுத திக் கூறல் நயப்பு - மலிவு, நடுவண் - மதகியில் அம்புவி - பூமி

41-45 துடைத்தல் - ஒழித் தல் போற்றுதல் - வேண்டிதல் “உமமைப் போற்றினேன்,” என மாற்றுக மாறா - பெண்கள், துயா - துன்பம்

46-50 பிறங்குதல் - விளங்கு தல். மண்டலம் - நாடு. அணைந் திட - சோகக்'வியங்கு கோள வினை. ஒற்றா - வேவுகாரா,

51-55 கட்டளை - உததரவு நோமை - ஒழுங்கு ஊற்றம் - மாறுபாடு சூறவு - இலகு, துணிதல் - நிச்சயித்தல். சாலும் - போதும். இவருக் கூத்தா அரச ராயிருந்தும் பழைய வாசனை

கொண்டு பேசுதலும், நாவலன் திருத்துதலும் நோக்கற்பாலது.

56-60. புதியா - போலிக் கவிஞர். தெரிடை - பாககளின் உறுப்புகள் லொன்று தொனமை - பழமை. "இருகை குவித் தேன்," என மாற்றுக.

61-65 கடைவாய் - னாயிற் கடை. கவி - சநதோஷம். ஊண்டெல் - செவ்வத்தல். உவகை - மகிழ்ச்சி. வேடிககை, தொடக்கம் - ஆரம்பம்.

66-70. காட்சி - தோற்றம். பொருத்துதல் - தங்குதல்.

71-75 உழவாளி - விவசாயி. போகவிடல் - மன்னித்தல். "விட்டிடிவ மிக ரணிபுகழே," என மாற்றுக அணியாடை - வேஷம். வானம்வென்றோ - மழையில்லை.

76-80. கருப்பு - பஞ்சம பருவம் - தக்கவயது மணவினை - கல்யாணம். இலை - இலலை. வடிவு - வேஷம். விலையிலாப பொருளாதல் - இலகு வாயக கிடைத்தல். "கொடிதாங் கருப்பு படுக்கப் பாயிலை! பருவமும் போசு! மணவினைப் பேச்சே வாளாந் திடலாசு," எனறது மககணிலை எவ்வளவு கொடிதாயினும் மாயை வசப்படு முலகினிலையினை விடமுறையில் வெளிப்படுத்தியதாம்.

81-85. தினை - சிறிதாகிய வோரளவு எதிரல் - பெறுதல்.

86-90 திரளல் - நிறைதல் பரிசில் - வெகுமதி. இணை - ஒப்புமை மிண்டன் - தடியன்.

91-95. போராடுதல் - வாதிடல். பொறி - அகப்படுத்தும் யந்திரம். குயவன், நானமுக னாகிய பிரமா உடற் பாண்டத் தை யுண்டாகருவது போல,

மட்பாண்டத்தை யுண்டாகருவ தால் நானமுகன் தோற்றம் எனப்பட்டான். குயவனாகிய நானமுகன் நெடுதெரு நாராயண னோடு செய்துபோரா, அண்ணா மலையில் பிரமவிட்டுணுகள் அடி முடி தேடிய தடியடி எனப்பட்டது.

96-100. இமைத்திடல் - அசைத்தால அடிக்கடி கண்களை மூடித்திறத்தல். பித்தனை - உலோகங்கள்ளிலொன்று. பித்து - அனை - பயித்தியத்தினிருப்பிடம். அனை - பாம்பு முதலியன வாழும் வளை. எககன் மங்கையர் - மனை வியா.

101-105 மங்கல நாண் - தாலிபூவ கயிறும். மங்கலத்தையும் நாணையும் என உம்மையை ஈட்டித்துக் கூட்டுக. வேலை - பிழைப்பு. உற்றிடல் - பொருத்தல். மடியன் - சோம்பேறி. வாயில் - காரணம்.

106-110. வாயிலோன் - காவலன் துரிசு - குற்றம். ஆனா - மிகுந்த.

111-115. வையகம் - உலக மககள். மயிர்வினை - செள்ளம். சடககு - ஒலிக்குறிப்பு.

116-120. வின் - ஆகாயம். மண் - பூமி இறை - தலைவன். மணிகக - மணனிகக.

121-125. "வடதிசை முனைக் குங்கதிரவன் வணங்கத் (121) தெனறிசை நோக்கத் திருப்புவன," என்றது, "கண் கெட்ட பின் சூரிய நமஸ்காரம்," என்ற வாக்கியத்தை யுட்கொண்ட வேடிககை மொழியாம். கதிரவக் கோன் - சூரியனாகிய தலைவன் எனவுக கொள்க புலி - புலி போன்ற ஒற்றன். நாவிதன் - அம்பட்டன். ஒழுங்கு என்பது

ரவு கருது அடுக்கி வரலா யிற்று.

* 126-130. தறுதலை - துவட்டன். மிரட்டல் - பயமுறுத்தல் கொடுக்க - விவகாரகோள்வினை. வணை - திட்டி.

* 131-135. தூசுடையோன் வண்ணன். கோமான் - அரசன் குறி - சோதிடம், அடையாளம், புடவை முதலியவற்றி னமைந்த பன்னிறக் குறி.

136-140 நின் குறி - உண்ணன் குறி. அவா குறி - கைகோளரி. குறி - செசவு தூலால் ஏற்படும பன்னிறக்குறி ஆறு - வயி. திரு முன் - சநிதி

141-145. 'போ' எனபது விடைவுபற்றி அடுக்கியது "கலவியில் மணியே," என மாற்றுகக்ணிக்கை - வேசை கலக்கம் - குழப்பம். விதைதல் - உண்டாக்கல்.

146-150. பொன் - பொன்னுற சேய்யப்பட்ட நானயம். கட்டித்தறி - மாடு கட்டும் முளைக கொம்பு

151-155 வம்பு - வீணகம்பரின - இன ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு ஒப்புப் பொருள்

156-160. உச்சம் - உயர்வு. கறை - குற்றம்

161-165. விலவியா - வேடா. தொல்லை - தொந்தரவு. சளளை - சங்கடம் சாற்றல் - சொல்லல்கருமான - கொல்லல்

166-170. எகுதல் - செல்லுதல். போதல் - வருதல். துடுகை - தீயன வரை - மலை செப்படித தொழில் - ஒரு விததை.

171-175 கோட்டம் - சாலை உகைத்தல் - செல்லுத்தல். கடியன் - சிறந்தோன் கழுறுதல் - சொல்லுதல்.

176-180 விஞ்சுதல் - மேற்போதல். அந்தோ - ஐயோ

181-185 தோதல் - முடிதல் நானிலம் - பூம் குறிஞ்சி முதலிய நான்கு நிலங்களோடு கூடியது. வதிதல் - தவருதல் கடா - கேள்வி பேதுறல் - பயப்படல்

186-190 தறித்தல் - வெட்டல். மனபதை - மக்கட் கூட்டம். வழுத்தல் - தெரிவித்தல். செயதனை - செயவேன விரைவுபற்றிய காலவழுவமைதி மையலினமணி - மயக்கமில்லா மாணிக்கம், மயக்கத்திழையுடைய மணி எனப் பொருள்பட்டுப் பொருளது மாற்றினையு முணாக.

191-195 அரண்மனை அமைச்சா - அரண்மனைக காரியதரிசி. முாண் - மாறுபாடு ஞாலம் - பூமியிலுள்ள மக்கள்.

196-200. அடைதல் - சோதல்.

201-205. வழுகியா பெருமான - பராக்ரீரம் பாண்டியன். வரிசைப் பொருள்கள் - சீர்ப் பொருள்கள். முடங்கல் - வரைந்தனுப்பிய வோலை.

206-210 காதல் - வருப்பம் மாணிமை - குதிரைக கூட்டம் அவற்றினை மடக்கிடுதல் - பதினாயிரமாதல் அழுத்தல் - பகித்தல் அணி - ஆபரணம்

211-215 பழுத்தல் - சுவை முதிாதல் ஈண்டுதல் - நெருங்கல் புரிசை - அரண்மனை

216-220. மன - அசை நிலை செறித்திடல் - சோத்தல். பிள்ளை - சினம் பற்றி வந்த இழிவு மொழி உன்னுதல் - நினைத்தல். பழமை - முன்னைய நிலைமை. புதுமை - தற்காலநிலை

221-225 கிழமை - அரசசம்பந்தம், நிலைமை - காரிய

தரிசு உததியோகம் தய்யேன -
உறியேன. சதிசு - வினையுப்
பொருள் தருந் திசைச்சொல்
எழு சரி - குடிவன் முதலோர்

226-232 ஆரத்திடல் - நிறை
திடல் அரைச்சணி - புகழேநி
நூற்றை நிறைப்பதும், குறைப்ப
தும் குறுணியை ஆகலான், போ
லிப்புலவாகளைப் புகழுறுவிக்கும்
புகழேநி அரைச்சணி எனப்பட்
டா தெளிவு - அறிந்த விஷ
யம் காய்தல் - கோபித்தல்

(நேரிசை வேண்பா)

போதன - பிரமா போதன்
மனைவி - சரசுவதி, சரசுவதியின்
மாமி - இலக்குமி புகழ் -
மேன்மை நேமி - பூமி. உருத
தல் - கோபித்தல் வாசி - குதி
ரை, சுகம். ஊசி - சையற
கருவி, சிமிட்டா ஊசி முள்
“ஊசிக்கு ஊசி எதிரி பா
யாது,” எனபது நாவலன் கரு
த்து. கூத்தா அதனை இரட்டி

மொழிதலாகக் கொண்டு மற
றைய பொருளை எடுத்துக் காட்டி,
காவலன் மட்டகுதின்னா

233-240 சொற்பெருக்கு -
பிரசங்கம் உளம் - மனம் வாசி-
குதிரை வசி - குதிரைச் சவார்
செயவேரா காலிதி தோற்செற்ப
பற செறித்து வைத்துள்ள ஒரு
வகையிருப்புமுன் பறத்தல்-வேக
மாய்ச் செல்லல், பள்ளிப்
பையன் - படிக்கு மாணக்கன்,
வெள்ளிடை - வெட்ட வெளி,
மதித்திறம் - அறிவாகிய சாமாத்
தியம், விதித்திறம் - தீர்மான
மான வாகியம்.

241-245. விதி - பிரமா, சுற்
றறிமூடல் - படித்த முட்டின்.

246-250 சொற்ற - சொன்ன:
உலித்தல் விகாரம் துண்கன் -
சூலோததுக்கன். கிட்டிடல் -
சோனாடி சேரல்.

251-255. குந்திடல் - உட்
காந்திருத்தல், செப்பல் - சொல்
லல், சேவலங் கொடியோன் -
முருகன்.

புன்றும் காட்சி

1-5 மின்னோ - மின்னலைப்
போல விரைவில் அழியும்படி
யான, மணியம் - நாட்டாண்மை
நகதிடல் - மிகல்.

6-10 சுட்டுப் பொருள் -
குறித்துக் காட்டப்படும வஸ்து
மதி - அறிவு யாண்டு - எவ
விடம்.

11-15 “நேரிற் கண்டிட
விழைந்து வருந்தியும்,” எனக்
கூட்டுக, பொருந்தல் - சமமதித்

தல் தார் - மாலை. புரையு-
போல, அரையன் - அரசன்
முழு வளவிலலாப் பாதியளவற்
வுள்ளவன்

16-20 அரசக் கட்டில் - சிங்
காதனம் உரை செயல் - சொல்
லல், ஊழலினை - தலை விதி,
ஊட்டல்-அனுபவிக்கச் செய்தல்.

21-25 புரிதல் - செய்தல்.
ஒதிடல் - சொல்லல் சாலவும் -
அகவும், ஒண்ணாது - கூடாது.

26-30, தெளிவிலான் - அறிவில்லாக கூத்தன். இயற்றுதல் - நடத்துதல். புரிஞதல் - தெரிதல்

31-35 கண்ணன் - கிருஷ்ணன் காவையா - இளைய எருதினைப் போன்ற கெம்பீரத்தோற்றமுடையவா நண்ணுதல் - சோதல். தின்மை - தைரியம் அணுதல் - நெருங்கல்.

36-40, கவாதல் - கணகளைப் பற்றி யோதல் எழில் - அழகு அகம் - மனம் விழைதல் - விரும்புதல். அருள் நோக்கம் - கிருபையோடு கூடிய பாவை, நண்பா - சிநேகா.

41 - 45. இணக்கம் - இசைவு தவறணி - பிசவும் அதிகமாக ஒரு பொருட்பனமொழி

46-50 செறிதல் - சோந்திருத்தல், கரி - சாட்சி. ஊன்றுதல் - நிலை நிறுத்தல் நோதல் - எதிர்ப்படல் நோமை - ஒழுங்கு.

51-55, இவண் - இவ்விடம் சவம் - பிணம் கலைமகள் - சாசுவதி, நோக்கம் - பாவை, திருவுளம் - மனம்.

56-60, மதி - அறிவு வழிப் பறிச்செயல் - கொள்ளையடித்தல், செய - செய்ய, அகவிலை - தானிய விலை.

61-65, இழுககல் - கேடுறல் உய்வு - பிழைப்பு, கடை - வீட்டு வாசல், குடிகள் - பிரஜைகள்.

66-70, துறத்தல் - விட்டு விடல், ஏற்றல் - பிடிச்செய்யுதல், திருட்டுப் புலவன் - போலிப் புலவன்

71-75, உருட்டுதல் - செலுத்தல் தெம்பு - உற்சாகம், அடுததிடல் - பொருந்தல்

76-80, கிலி - பயம் விடை - தில், துணிவு - தீர்மானம்.

81-85 படை - ஆயுதம் அலிதை - நிராதரவானது அடா - தகுதியில்லாத பட்டங்கட்டுதல் அரசனாக்குதல்

86-90 வரி - அரசனுக்குக் கொடுக்கும் வரி கிடை - மந்தை, வாருடை - ஆடு தடிப்பு - கொழுப்பு தடிதல் - குறைத்தல்

91-95 அலக்கண் - துன்பம் பணுவல் - நூல் பண்பு - குணம்

96-100 பாயிரம் - முன்னுரை திண்ணம் - நிச்சயம்

101-105 காட்சி - கண்டு கொள்ளுதல் வியாழன் - பிரகலபதி, தேனா - தேன போன்ற, திருமுன் - சமூகம்

106-110 அண்ணல் - தீமயன் நண்ணல் - பொருந்தல் பகாச்சி - சொல் பளிங்கு - கண்ணாடி.

111-115 தப்பிடல் - பிழைத்தல், ஏமம் - பாதுகாப்பு, எண்ணம் - சுவலை நணுகிடல் - பொருந்தல்.

116-120 நவமாம் - புதிதாக வரக்கடவதாகிய நனமதி - நிறைமாதம், இயல் - இலக்கணம், பா - செயபுள்.

121-125 ஐயம் - சந்தேகம், வெண்டாமரையாள் - சாசுவதி, கற்பகவல்லியின் உயிர்ப்பாங்கி (124) இவ்வடி பின்வரும் கதைப் போக்கினைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதாம்

126-130 கோன - அரசன், வாயிற புலவன் - சமஸ்தானகவி நோதல் - சம்பவித்தல், உங்கன இக்கட்டு - உங்கட்குச் செய்த துன்பம்

131-135 போதன் ஆணை - தலைவிதி "கூத்தன், போதன் ஆணையால், சிற்றையில் போக்கினன்," எனக்கூட்டுக செப்பம் -

ஒழுங்கு. அட்டில் - சமைய
லறை.

136-140. கவின - அழகு
திகழ்தல் - விளங்கல்

141-145 நாவலா - நாவன
மை மிகப் புலவா, நலிதல் - வருந
தல் முன்னுதல் - நினைத்தல்
பெற்றி - தன்மை

146-150 அரியோன - அரு
மையான குணங்களை யுடைய
வன இலை - இலலை, நகா -
ஒத்த

151-155, இசைகம் - முக
மன வெறும் உபசாரமொழிகளை

பசை - பசை* வலித்தல் விநா
ரம் யாரும் - எவரும் தலை -
உயர்வு

156-160 அகலம் - விலகும்
வாயமை - ஃஸ்தவம் அமாத
தல் - இருக்கச் செய்தல்

161-165 நோமை - செய்கை
நிலம் - பூவுலகம் கழகம் - கல்
விசைபை*

166-168, செயநனறி - ஒரு
வா செய்த வுதவி கொல்லல் -
மறத்தல், கல்லியின செல்வி -
சரசுவதி களிப்பு - ம
எய்தல் - அடைதல்

நான்காம் காட்சி

1-5 வகுத்தான - பிரமன
வகுத்த வகை - தலைவிதி துயத
தல் - அனுபவித்தல் அரிது -
கூடாது பொய்யா மொழி -
உண்மை வாகக்கூடிய திருக்குறள்
துறவி - சரசுவதி விதி - நிய
மம் கையாறு - கவலை கழி
பெரு - மிகவும் பெரிய மீயிசைச்
சொல், மடமை - முட்டாள்
தனம்

6-10 இறைவன் - எல்லாம்
வல்ல பரம்பொருள், மினதிகழ -
மின்னலைப்போல திடீரென்று
எதிர்பாராமல் நிகழும் உறுதி -
நனமை அணுவும் - சிறிதும்
இறுதி - தீமை வெளிது -
ஒன்று மின்மை,

11-15 மெய்யறிவு - உண்மை
ஞானம் சுளம் - கழுத்து "அக
நானூறு, புறநானூறு," என,
"நானூறு," என்பதை இரு வழி
யிலும் கூட்டுக

16-20 பேழை - பெட்டகம்
பணி - ஆபரணம் பூ - பூமி.
இறை - பரம்பொருள்

21-25 கழல் - திருவடி ஸ்தா
நியாகு பெயா குழமுணி -
அகத்தியா, செயல் - செய்யப்படு
முபசாரங்கள்

26-30 உயல் - உயர்வு
பிழைத்தல் வியப்பு - ஆசசரி
யம், சையலா - பெண்கள்
கிள்ளை - கிளி சள்ளை - தொந
தரவு, வையகம் - உலகம் இறும்
பூது - ஆசசரியம்

31-35 கலம் - முகத்தலன்
வைப பெயா கமபு - ஒரு
வகைத் தானியம், காடை - ஒரு
வகைப் பறவை, கலக முள்
நெஞ்சம் - காடைப் பறவையி
னது குழப்ப மிகுந்த மன
மானது, வல்லோன் - பரம
பொருள் பட்டன் - பட்டத்
திறையுடையோன், பட்டம் -
பெருமை,

36-40 கொல் - கொல்லன்
தொழில் குயிறல் - செய்தல்

41-45 நயம் - நனமை
கோலுதல்-வளைத்தல்

46-50. துவலுதல் - சொல்லல் குறித்தல் - சினைத்தல்

51-55 கலை - கலவி, பணி - "வேலை, சிறைத கூட்டத்தை மாற்றிடலானது," என விரித்து முடிக்க. அழிமபன் - கொடியன்.

56-60. புலைவினை மாகக்ள் - சண்டாளர். குவலயம் - பூமி புரையறு முதலவன் - குற்றமற்ற பரமபொருள்

61-65 மறத்தொழில்-கொலை அறத்தொழில்-தருமம் ஆக்கல் - பிழைப்பூட்டல் மாகதர் - மனிதர் "மூடையன் கற்ற மொழி. (59) அருமையினையும் (60) முறையினையும், நிலையினையும் (அவனுக்குத்) செரித்திட வில்லையோ," எனக் கூட்டுக

66-70 பரண - பொருள் களையீட்டு வைக்கும் மேலிடம், வீறு - மறஞ்ஞைற கிலலாச சிறப்பு அரண - பாதி காவலான இடம் கூடம் - Hall.

71-75. நீறு - சாமபல, தஞ்சம் - புகலிடம் ஓவவுதல் - பொருளுத்தல் மடிநதிடல் - நாசமாதல்.

76-80. அலகை - பேய், இனறியமையாக் கருவிகள் - கற்ற கவசியமான ஒலை எழுத்தாணி முதலியன உணராததல் - அறிவித்தல் அகத்தியம் - அவசியம்

81-85 திருக்கள் - மாதம், கலிக் களிறு - ஓட்டக்கூத்தன். புலிக்களிறு - சாதாரண யானை பின்னா கூத்தா தாமே தம்மை, "மோனை முதத்தமிழ் முமமதமும பொழி யானை," எனக் கூறிக் கொளவதை நோக்குக மாவுத்தன் - யானைப்பாகன மத்தகம் - தலையின மேற்புறம் உலா - ஊடாவலம்

86-90 'ஒங்கு சோ பிருந்த (85), கவின புகழேந்திக் கலைமகன் வாழி," என முடிக்க "புகழேந்தியாற கலைமகன் வாழி," என இரட்டிற் மொழிதலாகவுக கொள்க ஆற்றத்தல் - செய்தல்

91-98 மேதைகள் - அறிஞர்கள், துயிலுதல் - தூங்குதல் இடுக்கண - துன்பம் இரக்கம் - பரிதாபம்,

ஐந்தாம் காட்சி

1-5 நனமதி - நனமையாய்க் கழிந்த மாதம், பருமொழி - பருபதம் பகா மொழி - பகாபபதம்

6-10 தொகை - தொகை நிலைத்தெரீடா தொடர் - தொகா நிலைத்தெரீடா.

11-15 அகம் புறமாகும் அப்பொருள் - அகப்பொருள், புறப்பொருள்கள் தண் ஒளி - குளிர்தது அடங்கி விளங்குமறிவு செரித்தல் - நிலைபெறச் செய்தல்

16-20 தூயமை - செம்மை காழ் - வயிரம், கெட்டித்தனமை, புல - உள்ளீட்டிலலாத பொருள் புல அறிவு - உட்கருத்தினை யறியாத சாமானய ஞானம் புலன் - அறிவு கலவி = கலாவி தோண்டிதல், அறியாமையிற் புதைந்து கிடக்கும் உண்மைகளை ஊக்கமாகிய மண வெட்டியாற கிளறித் தெரிந்து கொள்ளுதலாம், சொற்களின 'கல்வி' என்ற

சொல்லும் தோற்றத்திற்கு, 'புல' என்ற முதலியனவும் உகாரணங்களாகும்.

21-25 உலுத்தா - உலோமி கள் உறுதிப பொருள்கள் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அறுதி - முடிவு புறப் பொருளில் அறமும், பொருளும், அகப்பொருளில் இன்பம் கூறி அவற்றால் வீடு பேற்றினை விளக்க வைத்தல் தமிழ் தூல வழக்கு

26-30 பொன்னுதல் - வீணை மடிதல் கெடுமால் - மகா விஷ்ணு அன்பாகிய சிவத்தைச் சோதல் வேண்டி, இன்பமாகிய அகப்பொருளால் உயிரகட்டு அனபினைப் படிப்படியாய் புகட்ட எழுந்தது அகப்பொரு ளால் என்பது அறிஞர்களின் துணிபு நிலை - ஸ்திரம் அன்னியா நலங்கருதலாகிய அன்பினை, கைப்பு மருந்தினைக் கட்டி யுடன் சோததுண்பார போல, அகப்பொருளான மேற்கொள்ள என்பார, "அனபினை முறையே, அழகாய், நிலையாய் இனபிளேடு எய்த," என்றார்

31-35 துறை - வகை துவாறுதல் - நெருங்குதல் பேதுறல் - அறிவு மயங்கல் கந்தழி - தத்துவப் பொருள் பற்றுக் கோட்டினை யழித்தது நிற்பது அதாவது உயிரகளின் பற்றுக்கோடாகிய உலகமாயை ஒழித்து வீடு தலை யளிப்பது இக்கருத்தினையே நெருப்பினிடத்தும், சூரியனிடத்தும் கூறி, அவற்றைப் பழந்தமிழ் மக்களின் பிரதேயட்ச தெய்வமெனக் கூறுதலுமுண்டு மனக்கண் - அறிவு

36 - 40. இணை - இரண்டி. பொறி - மெய், வாய முதலியன.

புலன - சுவை, ஒன் முதலியன கட்டுரை - எடுத்துரைத்தல்.

41 - 45 சற்று - சிறிது பா - செய்யுள் கூட்டம். சோகை, ஆனி - உயிர். ஓட்டம் - செலவு. ஒண்மை - மீஞ்சு பிழம்பு - திரட்சி இருள் - அறியாமை

46 - 50 பாவியல் - யாப்பிலக் கணம் மீட்த்தனம் - அறியாமை. விலை - மதிப்பு பதர் - அரிசியில்லா நெல்.

51 - 55 காரிகை - யாப்பருங்கலக்காரிகை யென்னும் இலக்கண தூல பேரிகை. மூரம் - வறிதே - பாடுதற்குரிய முயற்சியும், வழியுமினறி

56 - 60 சளைத்தல் - அலுப்புறல் பாவியல் கற்றுச் சளைத்தி முன்னம் பாச செய்யு முறை யைக் குறிப்பாய்க் கூறுவன. என முடிக்க குறிப்பு - சுருக்கம். பகுப்பு - வகை. முதலது - முதல் வகையினைச் சோந்தது

61 - 65 குறுகிய - குறைந்த. "குறைவிலா நெடில்," என்று விதந்து கூறினமையின் ஐக்கரசு குறுக்கம், ஒள்காரக் குறுக்கங்களைக் கொள்க. "விதப்பு கிளவி வேண்டியது விளைகமும்," என்பது சூத்திரமாகலின் பரவுதல் - சென்று சேருதல்

66 - 70 தொகுமுயிர் - குற்றெழுத்துக்கள். எனநிடல் - ஏற்றுப் பொருந்தல். பின்னா அசையினை விளக்குதல் வேண்டி, 'தொண்ணூற்றைநதூவ குறிலெனத் தொகுப்போ,' என்று கூறிக் கொள்ளப்பட்டது பின்னரும். (73) "ஒரு நூறு முப்பத்தொரு முன்று என நெடிலினைத் தொகுத்துக் கூறுவது மது

71 - 75 நூறுதலையிட்ட - நூற்றினை முன்னர்க் கொண்டு

வருகின்ற இணைநிலை - ஓன ருய்ச் சேரல்.

76 - 80 “அது அசை,” என மாற்றுக. இசைதல - பொருநது தல் தமராம்-பொருட் பொருத்த மாம, *சனித்தல - தோன்றுதல் வடிழி வேல்மன - வேல முருகனாகிய தலைவன் வாழி. ஒவ்வோராக கததம் யாதாமொரு காட்சியில் வழிபடு கடவுளை வணங்கு முறை யாக, இவ்விதம் முருகக்கடவுளைப் புகழ்ந்து செல்லலைப் புகுந்து காண்க. பின்னா (86), “ருக நமோ, மீறிந்படாம்,” என்பனவும் இம்முறையில் வந்தனவே

81 - 85 பாழி - பெருமை தயங்கிடல் - விளங்கல் நிரையசை பெரும்பாலும் சந்தக்கலிகளில் அடுக்கி நின்று சந்தவின்பல கொடுப்பதால், “இனித்திடு” எனற அடைமொழி பெற்று வருதது வாளா - *தனித்தது. கேள் - பொருட் சம்பந்தம் மற்று-அசை நிலை.

86-90 அகவுதல - ஒலித்து நிறைவு. நனி - பெரும பானமை தகைவு - விலக்கல். அசைதல - அசையாதல் நநநானகு - நானகு நானகு - அடுக்குத் தொடர் நேரசை தோன்று முறை நான்கும், நிரையசை தோன்று முறை நான்குமாம்

91-95. ஒருங்குதல - கூடுதல் இசைதல - பொருநதல ஒத்து முடிதல - பொருளோடு இணைந்து வரல் ஓசையாம் சீர்பெற்றே - பிரிந்திசைத்தலாகிய தானவறுதி கொளல். தனித்து நின்றிடல் - தனியே நின்று சீராய வரல் தனித்து நிறைவு நிரையசையோடு கூட்டுக நாளாம் - நான் என்று பெயா பெறும்

மலராம் - மலா என்று பெயா பெறும் இணை - ஒப்பு

96-100 இறுதல - கடையில் வருதல். அகம் - *நடுப்பாகம் இனம் - வகை மருவல் - பொருந்தல் தமமுட்டாம் கலத்தல்-நேரசை முன் நேரசை, நிரையசை முன் நிரையசை வருதலாம் தமமுட் பிற கலத்தல் - நேரசை முன் நிரையசை, நிரையசை முன் நேரசை வருதலாம்.

101-105. இயற்சீர - இயல்பாக மொழிகளிற காணப்படுக சீர ரிணவேல் - ஊனபசையினைக் கொண்ட வேல் நிரையாகிய கருவிளச்சீர சந்தக்கலிகளிற பெருமபான்மையாகக் கையாளப்பட்டசை சிறித்தலினால், “புகரிஸ்,” என அடைமொழி பெற்று வரலாயிற்று சிறுத்தணி - முருகன்படை வீடுகளிலொன்று நேர நிரையாகிய கூவிளச்சீரும் சந்தக்கலிகளில் கையாளப்படுகின்றமை யான ‘கவிஞா,” என அடை கொண்டது.

106-110. காட்டு - உதாரணம் லவான -

111-115. கடிமாவேல - சூரபன்மாவினைக் கடிந்த வேல், கடி - சிறப்பு

116-120 உரிச்சீர் - உரிய சீரகன காய்ச்சீர்கள் மட்டுங் கொண்ட வெண்பாசுகள் சிறப்புற்றுக் காணலான, “கவினுரிச்சீர்,” எனலாயிற்று.

121 - 125 தலை - சீரகளைப் பிணைத்து நிற்கும் கட்டு, இயற்சீர வெண்டலை - இயற்சீரகளாலுண்டாகிய வெண்பாவிற குரிய தலை வெண்சீர வெண்டலை - கரய்ச்சீரகளாலுண்டாகிய வெண்

பாவிற் குரியதனை. “வெண் பாவினிலே (127) வரும்,” எனப் பின்னாக கொண்டு கூட்டுக

126-130. மயங்குதல் - வேறு பாடினறிப் புணர்தல்.

131-135. புணர்தல் - சேர்தல், உண்டாதல். வெண்சீர வெண்டனை தனிகளெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து, ஆறெழுமுகராய நடப்பதால், “சிறப்பே,” என உயர்த்துக் கூறப்பட்டது

136-140 மதித்திழை - ஆராயின முறை எனறதனால், “சிறத்தி முச்சீரும், அனவடி நாற் சீரும் கொண்டிடும்,” என முடிக்க அகலம் - விவரம்.

141-145 ஏழாறு - நாற்பத்திரண்டு இணையுறல் - அடிகளை இணைத்துப் பொருத்தல். தொடை - தொடுக்கப் படுவது “அடியினுஞ் சீரினும்.” எனப் பதினே எதுகைத் தொடைக்குங் கூட்டுக

146-150 அடுத்தல் - இருத்தல் மற்று - அசைநிலை. அது - அவ வெண்பா, குறளெனும் வெண்பா முதலிய வகையினை யுடையதாய் விளங்கும், என முடிக்க.

151-155. வெண்குறள் - குறள் வெண்பா ஒடுங்கல் - முடிதல்.

156-160. “முடிவதும், எதுகை பெறுதலும், (161) தொடையாம்,” எனப் பின்னாக கொண்டு முடிக்க.

161-165 மற் றை நாள் - அடுத்தநாள். தினகரன் - குரியன். துயில் - தூக்கம். வளரூ வப்பயன் - திருக்குறள். நற்ற வப்பயனும் நலமிகுதொடாகள் - கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்திற் பட்ட பத்துத் திருக்குறள் வெண்பாகள்.

166-170. மலா - அடியாரின் மனக்கமலம். தொடர் - வாக்கியம், குறள் வெண்பா. துகள் - குற்றம். நடை - பாட்டின் போக்கு நன்குற - நன்றாக பயிலல் - பலகாற் சொல்லல் வீதி - யாப்பிலக்கண முறை.

• 171-175 வீறுதல் - மற் றென்றறங்கிலாச சிறப்புறல் இசை - வெண்பாவின் குரிய செப்பலோசை. மாற்றியல் குறள் - அம்மாதிரியான புதிய குறட்பா வழத்திடல் - சொல்லல் திடம் - உறுதி.

176-181 சென்பொழுது - நெடுநேரம். “கூறின எமமாய இதயத் திருத்தாயின,” என மாற்றிக் கூட்டுக வாமம் - அழகு. “நாட்டினில நாமனைவரும் கலைமகள் அருள்கொள்க கூறினன்,” என முடிக்க.

முன்னுதங்கம் - முதற் காட்சி

1-5 ஆ - பசு. நன்னிலை தீப்பொருள் விலக்கி நற்பொருள் கொண்டு சிறுத்ததல். “வாழை நறகுலையும், கமுகின்வாகுகிய குலையும்,” எனப் பிரித்துக் கூட்டுக

6-10. கடிப்பகை - வேப்பிலை. கொழுமை - வளப்பம் “குலையும், இளநீரும், கடிப்பகையும், பாளையும் தூக்கிய வாயில்,” என முடிக்க. வாயில் - வாசல்.

11-15 உம்பா - தேவா.
வம்பு - புதுமை. தேக்கிடல் -
நிறையக கொணடிருத்தல்
சந்து - அழகு, சந்தனம் தவ
ளா - வெண்மை - நகை - மகிழ்ச
செயுடன் வெளிப்படும் பற்கள்
மேனி மன்னன் - பாம்பு
பொருள்.

16-20. காவலன் - அரசன்.
தணிவு - குறைவு அரசு அன்பு -
இராஜபகதி 4 (8) வாயிலும்,
குமபுமம், எழிலும், துணைகளும்,
முகமும், நகையும், (மச்சுள்) காவ
லன் தெய்வம் எனக்கொண்ட
அரசவன்பினை மதியென விளக்க
கும்," என முடிக்க

21-25 இரவி - சூரியன்
முகில - மேகம். நோய் -
வியாதி "இரவியின் நேற்ற
மின்றி, மதியும் மறைந்திட,
நோய்கள் அடைந்திடத் துன்பத்
தமிழ்ந்திடும்களே," எனக் கூட்
டுக, "அழி பெருமுகிலான
நாட்பல இரவியின் நேற்ற
மின்றி," எனவும், "அழிபெரு
முகிலான் நாட்பலமதியும் மறைந்
திட," எனவுங் கூட்டுக.

26-30 பருதி - சூரியன்
குணகலம் - சந்தோஷம் "(21)
வள்ளல், துன்பத் தமிழ்ந்திடும்க
ளே நிகர்த்த இவவுறையூர் மக்
களின் அகத்திற பருதியாய்
அமர்ந்து காட்சி கொடுக்குமீவ
வேளை," எனக் கூட்டுக கதிர் -
சூரியன்"

31-32 மதமா - யானை
மிசை - மேல, வதிதரல் - தடு
கல், பசுசைப் புரவி - பசுசைப்
போவைகளால் அலங்கரிக்கப்
பட்ட குதிரை, பவளி - ஊர்
வலம்.

(குறள் வேண் செந்துறை)

க காமா மிசை - முகிலின்
சிறந்த மேற்பாகும் கவின -
அழகு போமாமா - குதிரை,
கைமமா - யானை பொலிதல் -
விளங்கல். சிறந்திட - சிறக்க
வியங்கோள் வினை

உ திகிரி - சுதர்சனம் என்
னும் சக்கிரம் வான் - தேவ
ருலகு. மகி - பூமி சாதம் -
பாரிசாதம் வல்லி - பூவகொடி,
கண்ணன் - கிருஷ்ணன்.

ந தெனனாடு - பாண்டிமா
நாடு கற்பவல்லி - கற்பகவல்லி;
பாண்டியன்மகள். அகம் -
மனைவி ஆகுபெயர்

ச முநாடு - சேரசோழ
பாண்டி நாடுகள் சிறந்திடல் -
நடுவிற பொலிதல் முளரிப்
பொய்கை - தாமரைத் தடாகம்
பதி - ஊர் நனனாடு - நல்ல
நாடாகிய சோனாடு

டு துதித்தல் - புகழ்தல்.
இறை - அரசன் நாளும் - எந்
நாளும்

33-35 மாகாதிபா - தேவேந்
திரன் முதலேரா செவவிது - நன
ருக. வீரன் - குலோத்தங்கன்.

36-40. அமரா - தேவா விண்
ணகம் - ஆகாயவீதி பொருந
தார - அடுக்குத் தொடா இசை
நிறைப்பொருள் கொண்டது
தேவா உச்சியில் இருத்தலால்
ஊராவல்ச சிறப்பையும், குலோத்
துங்கனின் முகத்தெளிவையும்,
அருணைக்கையும் செவவனே
காணப்பெறா எனபது கருத்
தாம். மருந்து - அமிர்தம் களை -
தேசசு. நிறைமதி - பூணசு
சந்திரன்.

41-45. நாண்மீன் - நட்சத்
திரம். "இவ்வொண மகிழ்

சிறந்து ஊழிககாலம் வாழி,"
எனக் கூட்டுக. முதத்தமிழ் -
இயல், இசை, நாடகத்தமிழ்கள்
ஒண்மகிழ் - சிறந்த குணகலம்.

46-50. தலம் - மேற்றளம்
சீரியா - பெரியாரா வரி - கோடு,
அடி (Line). கண்பானல்கள் -
பெண்களின் கண்களாகிய
நீலோற்பலங்கள் கரணபாங்கா -
காட்டுப்பக்கம் புலவாய - மான்,

(கலித்தறை)

வாள் - ஒளி தணல் -
நெருப்பு களை - ஒலி. சுரு -
மகர மீன. தோற்றம் - 2 தயம்

51-55 இசைத்தல - சொல்
லல் உத்தரம் - பதில் பஞ்சை -
அற்பம் புலமை - அறிவு.

56-61 திரு - கலவிச செலவ
மாகிய கலைமகள் குரு - ஆசிரி
யன சுரு - குழந்தை மைத்து -
வலிமை வாயமொழி - பாட்டு
தரித்தல் - சகித்தல். அட்டி -
தடை.

(கலித்தறை)

கதிரவன் - சூரியன். தார் -
புமாலை.

62-65 அட்டை - நீரில்
வாழும் ஒரு வகைப் பிராணி.
செருமுகம் - போரககனம், கிளை -
உறவு. திருமகள் - இலக்குமி.
மருமகள் - சரசுவதி.

66-70. திருநோக்கு - கிருபா
கடாட்சம். இழக்கு - தவறு.
"இணையறு தீயிழக்கு இழக்கே
யாகும்," எனக் கூட்டுக.
அழுகு - அறியாமை ஜநதோடு
ஜநதரை - பதனரை.

71-75 ஆற்றல் - வன்மை.
நாட்போரா - நல்ல நாள் கருதித்
தொடங்கும் முதல் யுத்தம்.
வெற்றி - ஜயம்.

76-80 வீறிடல் - பெருமை
யுறல். மீள்தல் - வெற்றியுடன்
திரும்பல் புலன - அறிவு.
ஆதல் - பொருத்தல்.

இரண்டாம் காட்சி

1-5 அறன் - தருமம்
நிறன் - வகை திங்கள் - மாதம்
மாயி - இலக்குமி சொல்லின்
கிழத்தி - சரசுவதி. மருகி - மரு
மகள் துகள் - குற்றம்
புதுமை - வியக்கத் தகுசெய்தி.

6-10 நிகழ்தல் - நடத்தல்.
ஏமம் - இரட்சிப்பு வை -
கூரமை ஒட்டிப்பாடல் -
ஒத்துக் கூறல்

11-15 திட்டு வசவு, வெண்
பாப்புலி - புகழேந்தியார், வெள்
ளறிவு - பயனில் ஞானம். அழு
மொழி - நகை மொழிககு எதி
ரானது.

16-20 பணி - உத்தியோகம்.
சாற்றல் - எடுத்துச் சொல்லல்.
இயலுதல் - கூடுதல் அவை - சபை.

21-25 ஒளி - பிரகாசம்.
கன் - தேன். தாமரை என்ற
பெயருக்கேற்ற அடைமொழி
செந்தாமரையான் - கற்பகவல்லி
யின பாங்குகளிலொருத்தி.
"மொழிகளால் மனப்போக்கு
களைக் கொள்ளை கொள்வர்,"
எனச் செய்யப்படுபொருளை விரித்
துக் கூறுக குட்டுதல் - அபகரித்
தல்.

26-30 குட்டுணல் - அடி
படல். முரண் - மாறுபாடு.

கழி - ஓடை. குழதல - நினைதல. அறைதல் - கூறல்.

*31-35. பெரியா - திருவள்ளுவா மடம் - அறியாமை

36-40, எண்டுதல் - நெருங்கிக் கலத்தல். கொலு - சபை.

*41-45. வாயுரைவாழ்த்து - இடித்துரையாது, எங்கூற்று முன்னா வெறுப்புடையனவாயினும், பின்னாப் பெரிதும் நன்மை பயக்கு மென வெண்பா முதலிலும் ஆசிரியப்பா இறுதியிலுமாக வரும் மருட்பாவால் பாடப் பெறுவது செவியறிவுறா - உபதேசம் காட்சி - தெரிசனம் வறிது - ஸ்ண

46-50 நா வ ல ா - புலவா. ஈதல் - கொடுத்தல் கிட்டெதல் - கிடைத்தல் வருவதால்ம-எதிராகால் வாயத்தல் - பொருத்தல்

51-55 மாநதர் - மனிதா உறைதல் - நனுகுதல்கல்

56-60 நாண்முதல - முதலநாள். நவம் - புதுமை நோய் என-வியாதி கொண்டதுபோல கூடங்குதல் - ஒடுங்குதல் கூடபம் - ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம் மருதப்பனை - மருதநிலம்; வயலும், வயல் சாராத இடங்களும் மண்டலம் - பூமி

*61 65 ஆட்டி - ஆளுகை மட்டம் - குறைவு. வம்பு - தீசு செயல்

66-70 வி த ன ம் - மனத்துயா வியாததல் - கோபித்தல் வாலியா - தூயா நற்புலவா திகுதல் - சந்திரன் திகழ்தல் - விளங்கல்

71-75 வி ண் ண ப ப ம - வேண்டுகோள். க வி த த ல - கொண்டாடல். நநகா - நமது உறைபூர் திருமுன்னா-சந்திதி

76-80 கொடி - கொண்டு விதித்தல் - ஏற்பாடு செய்தல்.

உடை - உடுப்பு தமிழ்மறை - திருக்குறள் கொலையில் - கொலைத்தண்டனையாலே. ஒறுத்தல் - தண்டித்தல். பரிமேலழகா, "கொலைத் தொழிலை மேற்கொள்ளுதலினாலே," எனப் பொருள் கொள்வதை இங்கு மாற்றிக் கொள்வது கருத்ததக்கது

81-85 பைங்கூழ - பசியபயிர சேமம் - சிறைக் கூடம் நாமம் - பெயர் யா - யாவை நவிலுதல் - சொல்லுதல்

86-90 இலச்சினை - அடையாளம் முடங்கல் - ஒலே முன்னவன் - தலைவன். கடையா - கீழமக்கள்

91-95 கொல், ஒ - ஐயப் பொருளான. "போகக்குக் கச்சையும் வரிதது கட்டினா," எனக் கூட்டுக. முன்னுழித்தமிழ்ச்சங்கம் - முதற்சங்கம்

96 - 100. வே த த லை - அரச சபை. அமிழது - அமிர்தம். செப்பம் - ஒழுங்கு

101 - 105 வதிதல் - தங்குதல் விதி - உத்தரவு. அவை - சபை கார - மேகம் திட்டம் - ஒழுங்கு

106 - 110 இம்மைச செலவமிரு வகை - பொருள், கல்வி என பனவாம் மேற்பால் - உயர்ச்சாதி கீழ்ப்பால் - தாழ்ந்த சாதி. "புவியோரா, படுவோர் ஆயினும் வேற்றுமை ஏற்கா," எனக் கூட்டுக. ஏற்றல் - மேற்கொள்ளல் பால் சாதிப் பகுப்பு

111 - 114 ஆனறவர் - விஷயம் விரம்பியவா நடுநிலை கோடுதல் - நியாயம் பிசுக்ல். காண்பா - காணப்படுபவா உயதல் - விடுதலை பெறல். புரிதரல் - செயதல்.

(கலி விருத்தம்.)

மோனை - அடிதோறும், சோ
தோறும் முதலெழுத தொனறி
வருவது மும்மதம் - கனனமதம்,
கைமதம், கோசமதம். கூன் -
மட்கல வகைகளி லொன்று அங்
குசப் பையல் = அம் + குசப்பை
யல் - அழகிய குயவன் அங்கு
சம் + பை ய ல் - அங்குசத்தைக்
கையிற் கொண்ட யானைப்பாகன
அங்குசம் - யானைத் தோட்டி.

115 - 120. பாகு - பாகன்
அடாத்தல - கொல்லல் கரி -
யானை. அடாத்தல - ஒடுக்கல
வரி - பாவின அடி விரி செவி -
விரிந்த காது, பலவிதக் கேள்வி
களால் விசாலமான காது.

121 - 125 பாரம - கனம்
சுடுதி - விரைவு, பரிவு - அன்பு,
கருவூலம் - பொக்கிஷம்

126 - 128. ஆணை - உத்திரவு.
முனம் - முனப்பு போலிப் புலவ
ராய்ப் புறப்பட்ட காலம் அடி
முடி தேடிய தடியடி - நடுத்தெரு
நாராயணனோடு செய்த போரா
வடி - கூமை

(கலித்துறை)

விண் - ஆகாயம், வலலூறு -
இராஜராளி. புண்படல் - வருதல்.
பொட்டையன் - குருடன் பண
பட்ட - சோ திருந்திய செந்தமிழ் -
செம்மையான தமிழ்ப் பாககள்.
நீயும் - உமமை உயாவு சிறப்பு
புகலல் - சொல்லல்.

129 - 135. அடி - செய்யுளடி.
நொந்திடல் - வருதல், அடி -
தாக்குதல் திறல் - சாமாததியம்
வழங்கிடல் - சொல்லல் மாற
றம் - சமாச்சாரம் நீவிர - நீர்
முன்னிலைப் பனமைப் பெயர்

(கலித்துறை)

செல்வன் - செல்லப் ஆசாரி
திருவேங்கடவன் - திருவேங்க
டாசாரி தன் பெயர், செகத்
குரு - லோக குரு, ஆம் - ஆகிய,
கொல்லன் - கருமான தன் து
தொழில். பருந்தாட்டம் - அசிப்
பட்ட கோழிகுஞ்சினைப் பரு
ந்து பலவிதமாய் வருத்தல்.
அல - இரவு

136-140. இரும் - பெரிய.
திறம் - சமத்து பொருட்கை
னல் - விரைவுக்குறிப்பு.

141-143 மீண்டுமீ - பழைய
படியும் விளிந்திடல் - கூப்பி
டல் சிறிது - கொஞ்சம்.

(கலித்துறை)

சொன்ன - பாடச சொல்லிய
சந்தக்கவி - இன்னிசையினைக்
கொண்ட செய்யுள் வன்னசந்
தம் - நிறமிக்க அழகு. வாய்ச்சி-
தச்சாகளின் கருவிகளி லொன்று,
கன்னசந்தம் - காதுகளின்பக்கம்.
கவியாப்பு - பாட்டாகிய ஆப்பு,
கவியாகிய பாட்டு கடாவல் -
செலுத்தல்

144-150 காய்ச்சிடல் - தன்
டித்தல் பணி - வேலை திறன்-
வகை. தெருண்டிடல் - தெளி
தல் எனனை - அடுக்குத்தொடர்
வியப்புப் பொருள் இரு
பொருள் - சிலேடை

151-156 சொல்லாயம் -
மொழிகளின் கோத்தியான
அமைப்பு மாணவன் - மாண
புடையவா, சற்று - கொஞ்சம்.

(கலித்துறை)

சேல - ஒருவகை மீன ஏய -
ஒத்த மடவாரா - பெண்கள்.
பழனப்பால் - மருதநிலப்ப

ஏய் - பொருத்தியுள்ள, மணவை-
கூத்தரது ஊர் நின் போலியா-
உண்ணிப்போனற விதவானகள்,
அல்லது, செசுவத தொழிலை
மேற்கொண்டுள்ள கைக்கோளா
பாப்பினதல் - செய்யுளியந்தல்,
பாவோடுதல், தூய் - இலக்கி-
யம், பஞ்சுதூலால் நெய்யப்
பட்ட ஆடை, துண் - குற்றம்,
அழுக்கு நோன்மை - மேன-
மை துவலதல் - சொல்லதல்
கூத்தர செசுவத தொழிலாளரா-
கிய கைக்கோள மரபினராத-
லால், பாவோடி செய்த ஆடை-
யின் அழககினைப் போகரும் சல-
வைத் தொழில் தன் தென்று
வண்ணை சிலேடையிற் கூறலா-
னா. இக்காலத்தில் புதிய
உடைகள் உடனே சலவை
செய்து விற்பனைக்குக் கொண்டு
வருதல் போன்ற வழக்கம் அக்-
காலத்து முள்து போலும்

157-160 கசையடி - சவுக-
கடி பசை - சாரம், கவைத்-
திடல் - பிளவுண்ணல் பாவிட்ட-
தூலகள் இருபிரிவாக விலகிந்-
தல் கண்டு - தூங்குநாடு.

161-165. மதித்திறம் - அறி-
வினவனமை பால ஏய பாலி-
னைப் போன்று தூயமையான,
வையகம் - பொக்கிஷம்.

166-167. கைப்பகம் - சிறைச-
சாலை. துறை - வழி. இயம்
பல் - சொல்லல்

(கலித்துறை)

திகிரி - சுகிரததைப்போன்ற
அபயன - சோழன் சிலம்பு -
மலை சிறந்த ராஜ்யம், பகுதி -
பங்கிள வாழும், பனை - பட்-
ட்டை மிகுதி - பெரும்பாலும்,
கையோடு - பொன்னையுருக்கி

வாக்கும் ஒடு குத்தல் - சிறு-
வாத்தல் புகுதல் - உட்செல்-
ல், அணுகல் - நெருங்கல்.

168-175. மறுதொழில் - உப-
தொழில், பிறங்கல் - மலை,
நகதிடல் - சிறப்புறல்.

176-180. வால் - தூயமை
அல்லது வால்போற் சோககப்-
பட்ட வாலுடைப பெயர்கள் -
கூலவாணிகரு சாததனா, மருத்-
துவன் தாமோதரனா, அறுவை
வாணிகன் இளவேட்டனா என
பன போன்றவைகளாம்

181-182. காப்பியம் - காலி-
யம், கவல் - கவலை பாப்பு -
குஞ்சு, குழந்தை அன -
அன்ன - உவம வருபு.

(கலித்துறை)

கோ - பேரரசன் மனனா -
சிறந்தாசா. குரை - ஒலி. கோ-
னகம் - தாமரை கொட்டி -
ஒருவகையான, நீரிலுண்டாகும்
கிழங்குப் பூடுகள் கட்டுரை -
எடுத்துச் செல்லும் வாக்கியம்,
பா - செய்யுள் பாவலா - பாட்-
டுப்பாடுதலில் வல்ல புலவா

183-185 கவித்தல் - மூடு-
தல் கவின் - அழகு. திலகம் -
பொட்டு

186-190 அண்டம் - பூமியும்,
அதனைச்சாராத மற்றக் கிரகங்-
களும், அவை தன்கும் ஆகாயப்-
பாப்பும் பூ - பூமி, தாணி - பூமி,
மோடு - பெருமை இடங்கா -
முதலை, கிடங்கு - அகழ்.

191-196. அயாததல் - ஈறத்-
தல். இகழ் - நிரதை. நேயி -
சுகிரவானகிரி பெரும் புறப்-
புனல் - பெரும் புறக்கடல்
வன்மை,

(கலிவிருத்தம்)

வாமம் - அழகு மலை - மேரு
மலை, மாளிகை - அரண்மனை
197-200 ஈரம் - இரக்கம்
புகுதல் - நுகுதல்.

201 - 205 விலை-பயன, வில் -
வில்லினைப் போன்ற முறையில்
206 - 211 விழல் - வீணை,
அமைச்சர் - மந்திரிகள் பன்னாள் -
பல நாட்கள். சிறுமை - இழிவு
வல்லை - விரைவு

புள்ளும் காட்சி .

1 - 5 கலைமகள் - சரசுவதி
அலைமகள் - இலக்குமி, மலைமகள் -
பாவதி, மாற்றம் - சொல் குறுக
கிடல் - தடுத்தல், கொற்றவன் -
வெற்றியினைபுடைய குலோத்தங்க
கன்.

6 - 10. குறுநகை - புனை
சிரிப்பு, வெண்பாப்புவி - புக
மேருதி, கலிதல் - வருதல்,
அநதோ - ஐயோ இணை - ஒப்பு
குவலயம் - பூமி, திரள்தல் - ஒன்
ருயச சேரல் "கவிக்கு இணை
யறு குன்றும்," என மாற்றுக

11 - 15 ஈனாடு - இவ்விடம்
கொல், ஒ - ஐயப்பொருளன்.
திது - மரண துன்பம் வருதல் -
அமிர்தம்

16 - 20. அகதகியம் - அவசி
யம், காரிகை - பெணை அமைச
சா - காரியதரிசி வேணவா -
வேட்கையாகிய அவா, மிகுந்த
ஆசை

21 - 25. கலியவா - புகழேந்தி
பெண்டுகள் - பெண்கள் நமை-
நமமை, செப்பிய கால - படிப்
பித்தப்பொழுது

26 - 30 நயப்பு - ஆசை பைம்
முகம் - குளிர்ந்த முகம், பளிங்கு -
கண்ணாடி பண்பு - நற்குணம்
ஒண்தொடி - பிரகாசமான வளைய
லணிந்த பெண பிறன் - அன்னி
யன், மனை - மனைவி

31 - 35 அறன் - தருமம்
கனடப்பிடித்தல் - மேற்கொள்ள

என்னலில் - என்பதைக் காட்டி
லும். பெண்டி - பெண்கள்
இறுதல் - கெடுதல் அண்ணல் -
பெரியோன் மணம் - விவாகம்
குரிசில் - பெருமைநிற சிறந்
தோன்

36 - 40 செல்வி - முசுள்
ஆணை - உத்தரவு, பேணுதல் -
வீருட்பல அமைத்தல் - பொருத்தி
வைத்தல், அயாப்பு - மறதி,

41 - 45. இமைத்தல் - கொடி
நேரம் லாளாவிருத்தல் மனிதது -
மனனிதது தெருட்டல் - தெளி
வித்தல், நுனித்திடல் - நுட்ப
மாகக் காரியங்களைக் கவனித்தல்.
நந்தல் - சிறத்தல், நாவலா -
நாவலமை மிக்க புலவர் யாண்டு -
எவ்விடம்

46 - 50 எமமவை - என்முன்
பட்ட மகிஷியாகலின், "எம
அவை," என்றாள் செம்மல -
அரசன் மாண்டனா - இறந்த
னா

51 - 55 காயசசல் - பொருமை
கடிமனை - சிறைக்கூடம் புது +
அமுது = புத்தமுது வித்தகா -
அறிவாளிகள் கொலு - திரு
விழா நண்ணுதல் - பொருந
துதல்.

56 - 60 ஆடுதல் - விளையாட
டாகக் காரியங்களை ஆலோசி
யாது செய்தல் ஒடுதல் - தோலவி
யாற புறங்காட்டிச் செல்லுதல்
மேயினது - மேயினது, பொருந்

திக காணப்படுவது. காயசினம் - மிகக்கோபம்.

*61-65 ஒகை - உவகை மகிழ்ச்சி. வெறி - பைத்தியம். உணர்வு - அறிவு - தொலித்தல் - தோல்வியுறச் செய்தல்.

*66-70. செய்வான் - செய்வதற்காக. இறைவன் - குலோத்துங்கன் இரலிபுத்தல - சூரியாஸ்தமனம்.

71-75. 'முதற்கண் கூத்தனை அழைக்கக் கூறு', என மாற்றுக செவி - காது குழ்ச்சிசால் புலவா - புதிழேந்தி

76-80 கரவு - வருசகம கவிதைதல - சூரியச செய்தல இமயி - மிகச் சிறிய வோரளவு உருக்குலைத்தல் - ஒழித்தல் பணி - வேலை.

81-85 அரசு - துங்கன். னணி - விசுவாசம். ஈண்டு - இவ்விடம் நாடுதல் - தேடுதல். கற்பகமாகிய திரு என விரிகக.

86-90 அழிம்பு - அழிவான

காரியம். இமிய - ஒலி திரை - அலை.

91-95. குறைகுடம் - நீர குறைந்த குடம் ஏம் - இரட்சிப்பு கலைமூடன - கற்றறிமோழை

96-100. வலம்புரி - வலப்புறமாக முறுக்குண்ட சங்குமணி - அழகு. மீடறு - கழுத்து

101-107 நிகழ்த்துதல் - எதிரே எடுத்துச் சொல்லல். நேரிழை - நல்ல ஆபரணங்களை யணிந்த பெண் புழுக்கம் - காற்றின்மையா லுண்டா முணாச்சி இருங்கதை - பெரியகதை கிளி மொழி-கிளியினது மொழிகளைப் போன்று பேசும் பெண் "கோடையாம நாடகன்", எனப் பிரித்துக் கூட்டுக 'புலவா பால கொண்டிடு மனபு அகவ கொண்டிலால் வியாபயினை அயாததனை", என முடிக்க அகவ கொண்டில - மனததே நிறைந்து நிறைவு.

நான்காம் காட்சி

1-5 அணி நகை - அழகிய பலவரிசை பாவை - பொமமை போன்ற அழகிய பெண் இகல - மாறுபாடு போர

6-10 மதோன்மத்தன் - குடியன். வளாதல் - துங்கல மூவா - திரிமூர்த்திகள். ஒன்றிழை - பெண் வாகுழல் - கற்பகவல்லி "கதவம் மூடிக் கொண்டதென கூறுய?" எனக் கூட்டுக

11-15. கிளவி - சொல்வான் தடம் - வான் போன்று கொடிய விசாலமான உலை - துருத்தி உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு.

16-20 மலைப்போக்கு - மலை

பெயாதல் மாப்பு - முலைகள் கா-சோலை கடி-சிறப்பு. தேவு - தெய்வம் சேடி - தோழி

21-25 உருதுதல் - செலுத்தல். கழங்கு - கழற்காயாட்டம் ஏறிட்டு நோக்கல் - கவனித்துப் பார்த்தல். மமமர் - மையல், படுத்தல் - சாரத்தல்

26-32 தோன்றல் - அரசன் ஊடல் - பிணக்கு பைந்தொடி - செங்கமலம். துணா - பூங்கொத்து

(குறள் வேண் செந்துறை)

க. அபயன் - நிரப்பயமுள்ளவனான குலோத்துங்கன். அண

முதல் - நெருங்கல அடுக்கு
மகிழ்வுபற்றி வந்தது அபயம் -
அடைக்கலம் அணங்கு - அழகு
அகற்றல் - ஊலக்கல்

உ. அகல் - விளக்கேற்று
தகழி அணைதல் - சோதல்
அகலிலே விடுவெய உருகுதல்
போல் மனவுருக்கத்துடன் வள
வன் வந்துள்ளான் என்பதாம்

33-35 துழியடை - உடிக
குப் போன்ற இடுப்பினையுடைய
கற்பகவல்லி துணி - புலவி நீட
டம் ஆற்றவும் - மிகுதியும். அரி
யேறு - ஆண்டுகம்

36-40. ஆயமொழி - ஆராய்ச்
சியினையுடைய வாரிததைகள்
வாமம் - நோத்தி

41-45 * துவாவாய பவழம்
போன்ற வாயினையுடைய
தோகையா - பெண்கள் துணி
தல் - தீர்மானித்தாக கூறல்
வனம் - விதம், இடம்

46-50 நொடி - நொடிகு
நேரம் அணி - அலங்காரம்
கொலு - சபை,

51-55 பற்றுக்கோடு -
ஆதரவு. கலாம் - போர், நிலை -
ஸ்திதி கிளை - பந்துக்கள்

56-60 கலை-படிப்பு செவி -
காது புவி - பூலோகம் புலோ
மிசை - இரதிராணி குறுமுனி -
அகத்தியா மாசுனம் - மலைப்
பாம்பு. பிறங்கல் - விளங்கல்
நகுடஅரசன் - சந்திரகுலத்து
அரசர்களிலொருவன்.

61-65 நடை - ஒழுக்கம்
வாகு - ஒழுங்கு பிழைத்தல் -
தவறுதல் தமிழ் முனி - அகத்
தியா.

66-70. அனைய - போன்ற
கடிவினை - விரைந்து செய்ய
வேண்டிய காரியம், மணவினை
புலவி - ஊடல்

71-75 விலையிலா - இவ்வள
வென்ற மதிப்பிட முடியாத,
மதிப்பில்லாத மொய்குழல் -
கற்பகவல்லி

76-77 பாகு - கரும்புப்
பாகு இட்டம் - இஷ்டம். ஏந்
திழை - பெண

(கவித்தறை)

கரம் - துதிகை. சிரம் - மத
தகம். களித்தல் - அசைத்து
விளையாடல் உரத்ததல் - ஒலித்
தல் கபாடம் - கதவு,
அடைப்பு பண்டு - முன்
உரம் - மாபு. சிரம் - சிரசு
இலங்காபுரம் - ராழ் நாட்டின்
தலைநகர கபாடபுரம் - பாண்டி
நாட்டின் தலைநகர கலயாண
புரம் - சாளுக்கிய ராண்டி இரட்ட
பாடி நாட்டின் தலைநகர் "அணங்
கே, கண்டன் வந்தான இவன்
பண்டு இலங்காபுரத்தும், கல்
யாண புரத்தும், கபாட புரத்தும்,
பகைவரின உரத்தும், சிரத்தும்
கபாடந திறந்திட்டதுண்டு இனி,
நீ இரத்தது கபாடந திறப்பாய்,"
எனக்கூட்டி முடிக்க முன்னோ
களின் செயல் இவன் பேரில்
ஏற்றிக் கூறப்பட்டன.

78-80 கலி - பாட்டு. தாழ்க
கோல - தாழப்பாள

81-85 ஸுண்ணிடை - "கற்
பகவல்லி, அகமிக நொந்துமே
தாழினை யிட்டான்," என
முடிக்க கலவி - கூட்டம்
கானல் நீர் - பொய்ததோற்ற
மாகிய நீர் அவாவல் - விரும்
பல் கவான - துடை

86-90 தவாசினம் - மாறாத
கோபம் தனி - ஒப்பற்ற

91-95 ஏத்தரும் - ஏத்து
தல் அரும் - புகழ்தற்கரிய
செவலி - கற்பகவல்லி, கெண்

டை - ஒரு வகை மீன.

வன - பாண்டியன் மருகன் - மருமகன்.

96-100 செய்தி - சமாச சாரம பெயர்த்திடல் - சோத திடல் சோததி - சோததி ஒழித் தல் தீர்த்தல்

101-105 நேடல் - ஆராய தல் மனுமுறை - நீதி மனு தாம் சாஸ்திரம் தனியறை - ஏகாந்த இருப்பிடம்

106-110 அர ச அடை யாக்கையாழி - முத திரை மோ திரம். "நீ இது பிடி." எனக் கட்டிக் கடுகடை - ஓட்டம் சாற்றதல் - சொல்லதல் ஆழி - மோதிரம் நயம்-உயாவு

111-115 கற்பனை - உத்தரவு 'கலைவலார்' - புகழேந்தி நெருங்கல்-சோதல் கொண்ட-சமமானமாகப்பெற்ற

116-120 நாத்திகழ் - புகழ் மிகுந்த நயம் - ஒழுங்கு கோட்டம் - கூடம் நறுக்கப் படல் - மறுக்கப்படல் கன மொழி - கடினவார்த்தை கடிதல் - விலக்கல்

121-125 வளவா - சோனாட்டா ஒளளிழை-கற்பகவல்லி

126-130 'மன்னவா மன்ன, மறவ, சிறிதும் வருந்திலேன்,' என முடிக்க, மன்னவா மன்னின் - பேரரசன் திருந்தலா - பணிகவா கடத்தல் - போரில் வெல்லல். செருப்புக்கல் - வரு சினங்குறல் நாவலா - நாவனமை மிக்க புலவா இன்னே - இப்பொழுதே

131-135 அறபு - அன்பு அகம் - மனம் செறிதல் - நிறைதல் எம்மையும் - உமமை உயாவு சிறப்பு பள்ளி-படுகை - டல் - தங்கல், சினமொழி-

சிலவாகிய அறிவுரை. கன்னல் மொழி - கரும்புபோன றினிய வாரத்தைகளைப் பேசும் பெண் நயம் - இதவசனம்.

(கலித்துறை)

நாபம் - வாசனைப்புகை, கோதை - மாலை சோழ மன்னா தீபன் - சோழவரசர்கட்கு விளக்குப் போல்பவன் சாபம் - வில குனிதல் - வளைதல், அனனம் - அன்னம் போன்ற பெண்

136-140 இரட்டைததாழும்-உமமை இறந்தது தழுவியது அதற்கு முன் போட்ட ஒற்றைத் தாழும் என வரவழைத்துக் கொள்க அரட்டையா - குறும்பா

141-145 ஆணவம் - அகம் பாவம் களித்திடல் - மகிழ்தல், கழகம் - பேரவை, தொடக குறல் - பீடிக்கப்படல்

146-150 அரும் பெறல் - பெறுதற்கரிய சிறுமை -

151-155 வணம் = வணனம் - விதம், கை வணனம் - வேலைத்திறம் கழிந்தது - நடந்து போனது கழிபோ - மிகவும் பெரிய ஊசல் - ஊருசல்

156 - 160. தணதாரா - குளிர்ந்த மலாமலை கால - காற்று பாட்டுடைப் புகழாரா - பாடுதலில் வல்ல புகழேந்தியார ஊசல் - ஊருசற்பாட்டு

161-165 மதவேள - மன மதன் இதம் - நனமை வியாழன் - பிரகஸ்பதி வயா - கருப்பம் மனப்புண் - புகழேந்தியைச் சிறையிலிட்டதா லுண்டான மனஸ்தாபம்.

166-168 மாறுதல் - ஒப்பா
தல் உரஸநிலை - ஊஞ்சலின்
உறசாக ஆட்டப்போகரு கலை -
நூல்

(ஊசல்வரி)

க வயிரம் - உளவீடு மணிக
கயிறு - அழகியகயிறு. பற்று
தல் - சோதல் உயிராய - உயிர
போன்ற உமபா - தேவா
அருமருந்து - அருமையான
தேவாபிதம்.

உ மணிவண்ணம் - வெண்
மணியின் நிறம் அணைதல் - பக
கத்திற சோதல்

ஊ முச்சங்கம - முதல்,
இடை, கடைச்சங்கங்கள்.
மூன்று தொகைநூல் - பத்துப்
பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதி
னெண் திழைக்கணக்கு. தொகுப்
பித்தமரபு - பாண்டியவம்சம்.
அத்தன - சிறந்தோன அமரர் -
தேவா அமரராதியா தீர்த்தது -
நாகுகெயி லெறிந்த வரலாறு.

ஐந்தாம் காட்சி

1-5 “கமலா இச சோலை
யின் நோமையைக்காண, என
என நிகழ்த்துவன?” எனக்
கூட்டுக - நோமை - அழகு
புள் இனம் - பறவைக் கூட்டம்
கதிர் - கிரணம்

6-10 கிருசகம் - கிளி
வைகததுறக்கம் - பூலோக
சுவாக்கம். “பாடலும், ஒடலும்,
நிற்றலும், ஆடலும் மயங்குவிச
கும்,” என முடிக்க பொன்று
தல் - குறைதல் ஆடகம் -
பொன் பூண் - ஆபரணம்

11-15 கலவி - புணர்ச்சி
ஏமம் - பாதுகாப்பு; அதுகூலங்
கள விளைதல் - நடத்தல்
வல்லான் - இறைவன் அஃ
றினை - மக்கள், தேவா, நாக
ரொழிந்த உயிர்ப்பொருள்களும்,
மற்றைய உயிரில் பொருள்
களும்

16-20 கடையர் - அதமா
உவப்பு - மனவனமதியான
மகிழ்ச்சி எதிரும் - எதிராகாத
திலே வரக்கூடிய நலிதல் -
வருந்தல். மேதினி - பூமி.

21-25. மன்தலம் - பூமி
செறித்திடல் - திணித்து வைத்
தல் பொறி - அகப்பாசு செய
யுறு சுருவி “உரைத்தன உண்
மை”, என மாற்றுக. இருவேம -
இருவராகிய நமது இணைதல்
சோதல்

26-30 மருவதல் - புணர்தல்.
மன்னிடல் - நிலைத்துத் தங்கல்.
சோழமண்டல் வள்ளல் - குலோத்
துங்கன கோது - குற்றம்
களிப்பு - மகிழ்ச்சி

31-35 பண்பு - தன்மை.
இழுகரு - தவறு. ஒடுஅரி -
பாவுகின்ற ரேகை பகலவன் -
சூரியன் பள்ளி - படுக்கை,
கோயில். பாங்கு - பாங்கியா

36-40 சேயிழை - பெண்.
முனை - மொட்டு வளளம் -
கின்னம் தவளம் - வெண்மை.
வாணி - சரசுவதி வெண்டா
மரைத்திரு - வெண்டாமரைச்
செல்வம்

41-45 விணடிதல் - வெளி
யிடல் “வழியினைக் கண்டிட
லின்றி, ஊமையன் கண்ட நற்

கன வாய இந்நெடுமுகாலவ
கொண்டனன", எனக் கூட்டுக

*46-50 தேன - தேனபோன
றினிகும பேசுடைப் பெண

51-55, பரசிமெ - புகழும்
படியுந், புலமை - அறிவு

நிஷ்வல - பொருநதல் சாலுதல் -
மிருதல். காதலில் - அன்பில்

லாத, அன்பு செலுத்துகின்ற
தனமையிலே மதலை-குழந்தை

56-60 கனனிகை - மண
மாகா இளம் பெண். நண்ணிடல் -

நெருங்கல். அரசியாரா - கற்பக
வல்லி, அணங்கு - தெய்வப்

பெண். நாயகி - தலைவி
61-65 மதனன் - மனமதன்

உறுதி - பக்கபலம் "ஆயினும்,
உமமைப் பெரிதும் அறிவேன்",

எனக் கூட்டுக.
66-70 நயன் - தேனாகிய

நனமை வெறுமொழி - பொரு
ளில்லாத வாழ்தலை விலை -

மதிப்பு "யான் அறிவிலாக
கடையேனாகலின்", என எழுவாய

வருவித்துக் கூட்டி, "தொலை
தேன (78)", எனப் பின்னாக

கொண்டு முடிக்க.
71-75 தோகையா - பெண்

கள் அனைய - போன்ற "யான்,
ஆகலின், அறிகிலேன், நம்பி,

ஆழநது, கற்பைத் தொலை
தேன்" என முடிக்க

76-80 அணைதல் - சோதல்
வான் - ஆகாயம் வெண்புகழ் -

நல்ல கோத்தி
81 - 85 தேமொழி - வெண்

டாமரை கலைமகள் - சரசுவதி
மலரவன் - பிரமன் இலவு - இலவ

மரம்.
86 - 90 எனப்பறி - எனக்குச்

செய்த தீங்கு பள்ளி யெழுச்சி -
படுகைவிட டெழல் வாசகியம் -

வாத்தியம் அதிதல் - சபதித்
தல் தெரிவை - பெண் அரிவை -

டெண்
91 - 95 இவடகு - செங்க

மலத்திறகு குழமொழி - சத்தி
யம். தேமொழி - வெண்டா

மரையாள பஞ்சை - எளிமைத்
தனமை விருசுதல் - மேற்

போதல் அப்புவன் - புகழேந்தி
96 - 100 தையல் - வெண்

டாமரையாள
101 - 105 வறிது - வீண்.

தொலை-தூரம் "குழ்ச்சி வல்லமை
பலரும் வருத்தி யின்புறவே செய்

குவன்," எனக் கூட்டி முடிக்க
106 - 111 மைநது-வன்மை

மடக்குதல் - அகப்படுத்தல்.
நன்று - நனமை ஆடவா - ஆண்

மக்கள் உம்பா - தேவா. வியத்
தல் - ஆச்சரியப்படல்,

நான்காவது அங்கம்-முதற் காட்சி

1 - 5. குலவிடல் - வாழ்தல்
கடி - காவல், விலக்கல்

6 - 10. காண் - காடு அளித்
தல் - கொடுத்தல் மற்றையா -

அமைதியை வேண்டிப்பவர்கள்
11 - 15 வீழ்தல் - சாதல்

சாதம் - சகஜம். சாலி - நெற்
பயிர். சார - பக்கம் தூனக்கம் -

ஒளி.

16 - 20 கைப்பாவை-கையின்
கணுள்ள பொம்மை கமா - நில

வெடிப்பு
21 - 25 இயக்கல் - நடத்தல்

*தெளியா - அறிவிலாரா. *தியங்
கல் - மயங்கல், வியப்பு - ஆச்சரி

யம். நெருநல் - நேற்று நோமை -
சமாதானம். குறுகை - புன்

சிறிப்பு

26 - 30 மொழி த திறம
வாகு வனமை பலவாங் காட்சி
நரக முதலிய காட்சிகள்

31 - 35 மணிவண்ண - நெ
மணிபோன்ற நிறத்தையுடைய
மகாவிஷ்ணு, பெருந்தகை-மேல
மைக்க குணம்

36 - 40 பாங்கி - தலைவனு
டன் போகக்குத தலைவியை.
சும் ம திக் கச் செய்து, வெள
யேற்றியனுப்புவித்ததோழி பர
வரல துன்பம். மா - மிருகம்.

41 - 45 மயங்கல - கலத்தல
எககாளம் - ஒருவகை ஊதுகுழல்
வேட்டம் - வேட்டை, நாட்டின்
உள்ள கொடுகுணம் விலங்கு
துஷ்டர் குமைத்தல்-அழித்தல்

46-50 அடுகுணம் - தீ
குணம் போக்கு - நடை மற்
வா - வீரா படை - ஆபுதம்
மதோனமததா - முரடா

51-55 சீயம் - சிங்கம்
வெப்பு - உஷ்ணம் அகலுதல்
விலகுதல்

56-60 இரும் - பெரிய வள
ளுவா நாடு - திருவளளுவரின்
அரசியல் போக்கிற பட்டுத் திருந
திய நாடு தெளளு - தென்
வாக்கிய தெவிட்டுதல் - உண்டு
வெறுத்தல்

61-65 'சுரதிரன் சுவாககி,
என்ற பெயாக்குப் பொருத்த
மீண்டு கூறப்படுகிறது

66-70, ஒதாதா - கலவியந்
வில்லாரா மாண - போல
வேங்கை - பெரும் புலி

71-75 ஸுண்ணிதின் - கூ
மையாக புலியேறு - ஆண புலி
கிலி - புழம் கில - ஆற்றலிடை
சிலை

76-80 இ த ண - ப ர ண
மாலே - சாயங்காலம் ஈண்டல் -
நெருங்கல், குறுகல்-குறைதல்.

81-85 காலடை - ஆடு மாடு
களை காண - முன்னிலை யசை
“வேங்கையைச் சூழ்மின, துன்
புறக குததுமின,” எனக்கூட்டுக

86-90 வெற்றி நனமாது -
விஜய லட்சுமி அசைத்தல் -
சோதது வைத்தல் தோமரம் -
வில. கணை - அம்பு அச்சோ -
இரக்கக் குறிப்பு.

91-95. திறன் - வலிமை
அலகை - பேய இலகுறல் -
விளக்கமாயிருத்தல் பாய்புலிப்
பேறு - புலியினால் எதிராகப்
பெறுதல்.

96-100 மின்னேர் - மின்
போல தோன்றி மறைபுழப்பு
யான மகிழ் மொழி - விகடம்.

101-105 க து மெ ன ல் -
விரைவுக் குறிப்பு ததி - வேளை.
கோட்டான் - பேராந்தை நட்ட
டம் - காட்சி

106-110 தாழ்ப்பையேல் -
தாமதிப்பாயாயின முகிழ்தல் -
மலாதல், மோகினி - பேய வகை
களிலொன்று 'பெண் பித்துக்
கொண்டவாகளை நெருங்கி
மயக்கித் துன்புறுத்துவது,
காதல் - அன்பு.

111-115 வீழல் - பயனின்
மை அழல் - நெருப்பு போற
றுதல் - கொண்டாடல்

116-120 அலவன் - நண்டு
அதனை முன்பே அறைநதுளேன் -
அழு மொழியலவனுக்குக் கெய்
தியை வேட்டைக்குப் புறப்படு
தற்கு முன்பே சொல்லியுள்ளேன்
முன்பா - வலியோர் இடாகினி -
ஒருவகைப் பேய்.

121-125 வலவா - திறமை
புள்ள விதாஷ்கர்; மகிழ் மொழி
வலவன்

126-130 வகுநது - வழி
மயக்க - வளக்கம். இமிகல் -

செல்வினினதும் தலிர்ந்து தங்கல பொன்னன் - மனஞவநாட்டு உழவன், வரம்பு அரைவரப்பிலுள்ளவரை அல = அல்ல

131-135 சங்கத தொனி - சங்கின சப்தம், சங்கததாரின் சப்தம். சேவகன் - வீரன் குப்புற்று ஒடுககல் - குப்புற்று வீழ்தல்

136-140 இகுகதை - இந்நிகழ்ச்சி விதை - வித்து

141-145 சங்கை - ஐயம் தடுமாறல் - திகைத்தல் நனி - மிகுதி பாககள் - பாட்டுகள் அனுவககளம் - அரச சபை

146-150. தராதலம் - பூமி மாறன் - பாண்டியன் மட்டநதட்டல் - கேவலப்படுத்தல்

151-155 துதித்தல் - போற்றல் இலவகை - கொழுமபு துதாயச சென்றது, தாயாதிப போரினலுண்டாகிய உண்ணாடுக குழப்பத்தினை மாற்றவேண்டிப் படைத்துணை யனுப்புமாறு ஆரிய சேகரனாகிய கொழுமபு நாட்டுப் படைத்தலைவன்பாற் சென்று திருமபிய செய்தியாம் கொற்கை - பாண்டி நாட்டுத்தலைநகர், செழியன் - பாண்டியன்

156-160. சிறுகுடி மக்கள் - வண்ணன், அம்பட்டன் முதலோர் முதற்குடிமக்கள் - அரசனாற் சிறப்புற்ற பிரஜைகள் பூரை - ஒருவகைப்பூ பஞ்சு போல இலேசாக வுள்ளதாகும், தமிழ்முனி - அகத்தியா

161-165 குறுமுனி - அகத்தியா குறுநகை - புனசிரிப்பு குறுமுனிக்கும், குறுநகைக்கும் குறுமை பொதுவாக வருதலை

ஐயத்திற் காதரவாகக் கூறியது மகிழ்மொழியாம்

166-170 விண்ணவன் - தேவேந்திரன் இன் - எலலைப் பொருள் சுற்றம் - உறவினா உழலல் - வருந்தியலைத் தல், அனம் = அனனம்

171-175 ஊழ - தலைவீதி பாவலன் - பாடுதலில் வல்லான படி - பூமி புரிவான் - செய்யும் பொருட்டு

176-180 அவம் - வீணை "அழித்தல்" பெரிதாம் எனக் கூட்டுக வலோததுக - வலிந்து உயர்ந்த

181-185, வறிது - வீணை, காட்டுமலா குடுவாரினரிக கழித்தல் இங்கு உவமான்ம மயங்கிடல் - வருந்தல் எமமனோ - எம்போன்ற சிறியா

186-190 மம்மா - அறியாமை தெளரு - தெளிந்தெடுத்த சினம் - கோபம், மறைநதுறைத்தல் - பிறறியாது வசித்தல் அனனவன் - சோழன்

191-195 இன்னல் - துன்பம் மறு - குற்றம், களவு - வஞ்சகம், குற்றம்

196-200 திட்டம் - நிச்சயம், எண்ணம் - கவலை சிறுமொழி - கோட்டுசொல் செவி - காது

201-205 கலை - சாஸ்திரம், ஒளி குடகடல் - மேல்சமுத்திரம் அருணன் - சூரியன் தோசசாரதி மான் - குதிரை, மாநகர் - சிறந்தமுரணைநகர்,

206-209, விரைதல் - வேகமாகச் செல்லவேண்டித் துடித்தல் மலை - சாயங்காலம், அமாதல் - வீற்றிருத்தல் அகநகர் - அரண்மனை

இரண்டாங் காட்சி

1-5 வாள் - ஒளி, சாதல் -
மரணம் பரிண - பல்வன்,

6-10. கிட்டல் - கிடைத்தல்
கிளாசசி - உற்சாகம் அரிது -
முடியாமை, கறைதல் - புலம்
பல், எந்திழை - பெண், .

11-15 மனதுணை - மந்திரி,
மதலை - அறியாக்குழந்தை, கழ
றல் - வற்புறுத்திக கூறல்
வாழ்விற்குதலிடல் - மணம்புரி
தல், ஒண்ணுதல் - பெண்

16-20. குழந்தை நாட்கள் -
சிற்றுருவம், பங்கம் - குற்றம்
பாகதி - மரணம் உற்றார் உற
வினா - நெருங்கியவர்களாகிய
பந்தங்கள், பற்று - அன்பு
நீளநிலம் - பாண்டிநாடு புரத
தல் - பாதுகாத்தல் காதலன் -
அன்பன்,

21-25 ஆயின - ஆயினும்
உம்மை தொகுத்தல் மனசு
கோள - அபிப்பிராயம் அளத
தல் - தெரிதல்

26-30 பரசுதல் - போற்றல்
நாணம் - வெட்கம், நா - நாகு,
செறித்தல் - ஒருபுறஞ் சோதது
ரிறுத்தல், நைகுதல் - உள்ளுக்
குள்ளேயே வருந்தல், பொன்று
வித்தல் - போககல், புரிதல் -
விரும்பல்

31 - 35. எங்கை - எனது
தங்கை ஓதல் - சொல்லல்,

36 - 40. மேடை - உயரிய
ஆசனம், காட்சியில் - பராவைக்கு,
பின்னிடல் - தாழ்ந்து போதல்
பெற்றியது - தன்மை யுடையது

41 - 45, நென்னல் - நேற்று
பொழிவு - பெய்தல் புனல்-நீர்,
அகத்தது - நடுவிடத்தே யுள்ளது,
யாண்டு - எவ்விடம் இவண்-இவ
விடம்

46 - 50 பரிவு - துன்பம்,
மாற்றம் - சொல் துணிவு -
தையியம் வெளி - புறம் எங்
ஙன - எவ்விதம்

51 - 55 மிரட்டல் - பய
முறுத்தல் இவ்விடம் - அரண்
மனை, விரட்டல் - துரத்தல்,
மறை - இரகசியம் நயமொழி-
இதவசனம்,

56 - 60 வைப்பு - புதையற்
பொருள் ஏகல் - செல்லல்,

61 - 65 அமைச்சு - மந்திரி
யுத்தியோகம், மேயிடல் - தங்
கல் காண்டி - காண்பாய்,

66 - 70 மேயிடல் - சோதல்,
பொழியில் - அறிவில் கறுத
தல் - கோபித்தல், காணோண
வகை செயல் - கொலை புரிதல்
முதலியன அறிவின்றி - தெரித
வில்லாமல்

71 - 75 காலில் - அதிகாலில்,
ஆண் உடை - ஆண் மகன அணி
யும் உடுப்பு காககுழல் - பெண்
கொணாவல் - கொண்டு வரு
வேன்,

76 - 80. அரிவை - பெண்,
புரிதல் - செய்தல், அமைத்தல் -
ஏற்பாடுசெய்தல்

81 - 85, மாகாதிபன் மரு
கன் - இந்நிரனது மருமகன்
முருகன், பொருள் - செலவு,
பொவிதல் - மேம்படல், இறைவி-
கற்பகவல்லி செலவு - செல்கை
பிரயாணம் உசாவல் - வினா
வியறிதல்

86 - 92. “திதுகள் ஒழிய
ஓதாய்,” எனக் கூட்டுக. மணி-
ஒலிக்குக கருவி. அம்மணி - கற்
பகவல்லி. அகத்தியம் - அவசியம்
மழைக்கண் - மழைபோல
நீர் சொரியுங்கண்கள்,

ஊர்நாங் காட்சி

1-5. ஓனனா - பகைவா
உட்குதல் - பயந்து பின் வாங்கு
தல். நடைபுறல் - படைஞாகரு
வேண்டிய பொருட்ககத்தைப் பின்
பற்றல்.

6-10 திறல் - வலிமை பா-
புமி. மேரு - இமயமலை இணை-
சமம். படைக்களம் - படைப
பயிற்சி பெறுமிடம்

11-15. புகுதல் - போதல்.
அரசியல் - இராச்சியபாரம்
அகழ் - கோட்டையையு குழந்து
கிடக்கும் ஆழமான நீர் நிலை
ஞாலம் - பூமி அலகில் - கணக்கி
லடங்காத மதன - அறியாமை.

16-20 கனவு - சொம்பனம்.
வாணன் - ஆபுள லீனாள் - பிர
போசன மற்ற காலம், நனந் -
நனமை ஆற்றத்தல் - செய்தல்

21-25. குலவல் - விளங்கல்,
கலத்தல் வனறிதல் - மிகக்
வலிமை. வாழ்க்கை - சரித்திர
ரம் பழகு - பயின்று தெளித்த
சூரிய அமுதம் - பால தேக
கிடல் - வெகுட்டல்.

26-30 சங்கம் - சபை, சங்கு
பாலடை அளி - கிருபை.
தொகை - தொகுக்கப்பட்டது.
தொகைதூல - பத்துப்பாட்டு,
எட்டுத்தொகை, பதினெண்
கீழ்க்கணக்கு மருந்து - பிணி
யினைத்தீர்ப்பது துகள் - குற
றம், அணி - ஆபாணம். தாழவு -
குறைவு. நற்றமிழ் - திருக
குறள்

31-35 வாசகம் - திருவாச
கம், குண்டல கேசி, வளையா
பதி - பெருங்காப்பிய மைந்த
னுள் இரண்டு. குழை - காதணி,
வளை - வளையல், அரை - இடுப்பு,

36-40. திருக்கோவை - திருக்
கோவையார் குறங்கு - துடை.
இடை - ஏழனுருபு. காஞ்சி -
எண்கோவை மணி சிலம்பு -
காலணி. சிலம்பல் - ஒலித்தல்,
சிற்பில் - சிறுவீடு

41-45 கழங்கு - கழற்சிக்கா
யாட்டம் "உண்டு, (25)
ஏற்று, பூண்டு, அணிந்து, அசை
த்து, பிணைத்து, சோத்து, சிறு
வில் ஆடுஞ் செல்வி," என
முடிக்க 'திலகமா' (31),
குழையா, மாபணியா, வளையா
அணிந்து," என முடித்துக்
கொள்க. பூணுதல் - அணிதல்.
பொறபு - அழகு. 'இயற்றல் -
செய்தல். "பெறல் அரும்
அரசே!" என மாற்றிக் கூட்டுக.

46-50. வணம் = வணனம்
மொழி - தாய்பாஷை.

51-55. தழைத்தல் - விருத்தி
யாதல். பேச்சு - புகழ் உரை.

56-60. ஏச்சு - இகழுரை.
அலகை - அறிவில் பேச்சு.
கவா மொழி - இருபொருள்
கொண்ட பழிப்புரை, உறழ் -
ஒத்த. இமிழ - ஒலி.

61-65 புரத்தல் - காப்பாற்
றல். வாட்டம் - குறைவு முதி
யா - முனனோரான பெரியவா
வாழ்க்கை - வரலாறு சதி -
மோசம், வஞ்சகம் - கபடம்

66-70 எதிகால் - வருங்
காலம் கவாதல் - அபகரித்தல்,
திறமை - வனமை வயிரம் -
நவரத்தினங்களி லொன்று

71-75 வகுத்தல் - செய்தல்.
கதிராமதி - சூரியசந்திரா. புது
மதி - வளாபிறை. முரண -
மாறுபாடு அரண - பாது
காப்பு.

76-80 தூசு - வஸத்ரம்.
திரும்புகள் - லட்சுமி நிருதோக
கருள் - செலவம் செறிதல் -
நிறைதல் அன்னவள் மருமகள் -
இலட்சுமியின் மருமகளாகிய
சரசுவதி.

81-85. விலை - மதிப்பு
பதா - கருக்காய விளக்கம் -
பிரமாசம், தகமை - மேன்மை,
விலக்கரு - விலக்கக்கூடாத

86-90 மனபதை - மக்கள்
கண்படை - உரக்கம் கவின் -
மேன்மை, புதழ்மை பெரியார் -
புகழேந்தியார்

91-99 'முனஹழி நரீள,'
எனப் பிரித்துக் கூட்டு
உரிமை - அதிகாரம், விண் -
தேவா நேயம் - அன்பு அவை
மாந்தா - மந்திரி முதலோர்

நான்காம் காட்சி

1-5 சிறு பொழுது ஆறு-
காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு (=
பிற்பகல்), மாலை, யாமம், வை
கறை (=அதிகாலை, விடியல்)
ஃல - விருமபல வீடு - விடு

கறை - களங்கம்

6-10. அரவு அரசு - ஆதி
சேஷன், 'போற பனனுப பெற்
றுப் பேசிடல் தகவாம்,' என
முடிக்க பல நா - பல நாக்குகள்,
தகவு - தகுதி விடியல் - விடியற
காலம்

11-15 மடியா - சோம்பேறி
கள் மடிதல் - சாதல் வான -
ஆகாயம். ஊக்கம் உள்ள
கிளாசசி வானப்பறவை - வானம்
பாடி பூவை-மைனா விளநுதல் -
விவரித்துச் சொல்லுதல்

16-20 சிலம்பல் - ஒலி செவி-
காது, புலம்பல் - துன்பம் வருந
தல் புன்மை - அற்பம் மலர்தல் -
மல்லாநது படுதல், உன்மததன் -
அறிவிழந்தவன் கண வளா
தல் - உறங்கல்

21-25. பண்-ஒழுங்கு பாகு-
மேன்மை ஒருங்கு - ஒன்றாக
அமைதல் - பொருந்தல் கதிரா-
சூரியன், பொலிவு - தேசசு.

26-30. அருமபல - வெளிப்
படல் படா - துன்பம் வத
னம் - முகம் உயிர்ப்பு -
மூச்சு. மூனனம் - அடை
யாளம்

31-35. மூஞ்சை - மயக்கம்,
நோததடம் - குளம்

36-40 கொணாதல் - கொ
ண்டு வரல் பொறி - நல் விதி
வரை - மலை காலை - எருது
நனவு - விழிப்பு

41-45 அருந்தல் - குடித
தல் அவைகளும் - அரச்சபை.

46-52 கேடு - ஆபத்து.
துன்பு - வருத்தம் தோற்றம் -
வரலாறு

(தறள்வேண் செந்துறை) :

க. அறைகுதல் - சொல்லு
தல், ஏமம் + ஆந்த = ஏமாந்த
ஏந்திமை - பெண்

உ. மகார - மக்கள் கலை -
நூல், தாமரை வெண நற்பெயர் -
வெண்டாமரை என்ற நல்ல
பெயர்.

ங. தவழுகின்ற பருவம் -
குழந்தைப்பருவம். தயாபரன் -

பரம்பொருள், கழலிணைகள் -
இருபாதங்கள்.

* ச, பரிதல் - விருமபல் எமக
கை - தமககை பாவரு-ஒழுககம்
பண்பு - மேன்மை, அனபு -
காதல்.

• இ, சோனாடுகாணல் - சோழ
நாட்டிக்குப் போய்ச்சேரல், ஆத
ரவு - அன்பு மீளல் - திருமபல்,
கான் - காடு

கூ மிககான் - மூடன
குறிப்புமொழி, வீடுதி-முடிவு

ஏ, ஏறதிழை - உயர்த ஆப
ரணங்களை யணிந்த பெண்,
வீழைதல் - விருமபல், மதுமலா-
தேனிறைந்த தாமரைப்பூ கதி-
ஆதரவு

53-55, பின்னவன் - தம்பி,
அன்பு அகம் - அருள்நிறைந்த
மனம், செறிதல் - நிறைதல்

56-60 பாவகி - தோழி சில
கால - சிலகாலம் கண்டு - கற
கண்டு, ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி,
ஊறு, ஒசை, நாற்றம் மால் -
மயக்கம், நாற்குணம் - நாணம்,
மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு படைத
தல் - கொண்டிருத்தல்

61-65, நெனவை - நேற்று
அணமை குறித்து நின்றது நோ-
ஒப்பு பஞ்சை - எளிமைதன்மை,
பீற்று - காதல், வருசி - வெண
டாமரையான ஆறு - வழி.

66-68 நகை - ஒளி அணைய -
உவமவருபு

ஐந்தாம் காட்சி

1-5 தடம் - தடாகம் கடி -
சிறப்பு நோண்தல் - அழகு
கெடல், அகம் - மனம் பொன
மலா - பொன்னாற் செய்யப்பட
பட்ட பூ நாற்றம் வாசனை

6-10 பொறபு - அழகு
கறபு - கலவி யறிவாணடாகும்
நல்லொழுக்கம் காட்சி - எதிரே
தோன்றல், துண்டாதல் - வேறு
படல்

11-15 வேலை - கடல் அவ
மை - துன்பம் செமமணி -
மாணிக்கம் கோமகன் - குலோத
துவகன் காரிகை - வெண்டா
மரையார்

16-20, ஒதிடல் - சொல்லல்
கேழ் - மேனமை கிளா - விளக
கம் நாஸ்தேன மலா - தேனி
றைந்த, அன்று பூததமலா நாந்
கவி - ஆசு, மதுரம், சித்திரம்,
வித்தாரம் இசைத்தல் - பாடிதல்,
இசை - கோத்தி இசைத்தல் -
சொல்லல்,

21-25 நேரா - பகைவா
நன்னயம் - நாகரீகம், வெது
வெதுப்பு - காதற் காய்ச்சல்,

26-30, பாயல் - பக்கை
ஆண்டகை - ஆண்களின் சிறந்
தோன

31-35 இரா - இராதநிரி,
குன்றுதல் - குறைவுறல் சிந்
தித்தல் - நினைத்தல் மேயினது -
நிகழ்ந்தது, தோகை - மயில

36-40 பழுது - குற்றம்,
அலர்தல் - மலாதல்

41-45, பகுத்தறிவு - நன்மை
நீமைகளைப் பிரித்துத் தெரியும்
பேரறிவு அறத்து ஆறு - தாம
மார்க்கம்,

46-50 முனையாம்பாலிகை
முனைப்பாலிகை கலயாண
காலத்திற் செய்யுஞ் சடங்குகள்
லொன்று பேதுறல் - கஷ்ட
படல்

51-55 நுணநூலமதி
ஆராய்ந்தமைந்த நூல் அறிவு.

56-60 நொடி - விரையல
தகைமை - சிலமை

61-65 இன்னே - இப்
பொழுதே ஆணை - உத்தரவு
ஒதல் - எடுத்துச் சொல்லல்.

ஆதல் - மேன்மையுறல் கமலம் -
தாமரை மணத்தல் - கலத்தல்.
நானமுகன் - பிரமா வெணமலீ
ரவன் - சரசுவதி மானுதல் ஒப்
பாதல்

ஐந்தாவதங்கம் - முதற் காட்சி

1-5 உழுவல அன்பு - இடை
புது பலவறையும் எதிர்த்துச்
சென்று வெற்றியுறும் வீரப்பம்.
இது ஆணவடிவங் கொண்ட
வெண்டாமரையாள வைத்துக்
கொண்ட பெயர் முழுவல
அன்பு - அன்பின் முதிர்ந்த
வன்மை பெற்றம் - பசு துயர் -
துக்கம்

6-10 கடு - விஷம் அரசி
யல கணக்கு - இராசாங்கு காரி
யம் கொற்றவன் - வெற்றியுடை
யோன

11-15 உறகதைப்பதி-உறை
யூர், மணிமாடம் - அரண்மனை
அறம் - நல்லொழுக்கம் வரை
தல் - மணம்புரிதல் நலிதல் -
வருத்தல்.

16-20 மினதிகழ - மின்ன
லைப் போல தோன்றி மறையும்
படியான உழுவலன் வடிவம்
உண்ணமையல்ல வாதலின், அங்
கனம் கூறப்பட்டது அடிகள் -
பெரியோர் மிடி - துன்பம்,
ஆண்டு - வயது.

21-25. களவு - மறைவு,
துணல் - தவளை. நோய் - துன்பம்

26-30 துங்கன் - குலோத
துங்கன் திரு - பொருட் செல்
வத்தைப் பெற்றிருத்தல் தென
ளியாதல் - அறிவுச் செல்வத்தை
யடைந்திருத்தல்

31-35 திருமறை - திரு க
தறள், திகழா - அனுபவத்தில்
நாணமுடியாத கவி - புலவர்,
நோக்கினுள் மணி - கண்ணிற
நுவிழி புரவீலன் - அரசன்

36-40 மாற்றலன் - பகை
வன், விதவக காய்ச்சல் - புல
வர் பொருமை பாய்ச்சல், தாக
நல கோறல் - கொல்லுதல்.

41-45 தீவகம் - தீவினிடத்
தில் ஏகுதல், போதல் விழல் -
வீண

46-50, முடங்கல் - நிரூபம்,
முகிழ - மலாச்சியுள்ள, திரு -
இலட்சுமி சேயிழை - பெண்
வரைதல் - எழுதல் அரைசி -
இராணி கற்பகவல்லி

51-55 போங்கால் - போகும்
வேளை நறுக்கு - நிரூபம், மாற
நரசா - வேற்றரசர்

56-60 மடக்கொடி - பெண்
கேழ - நிறம் போக்குதல் -
அனுப்புதல் எளிது - இலகு,
புகா - குற்றம்

61-65 வாரு - ஒழுங்கு, வளா
மதி - சகலபட்சச் சந்திரன்
நற்காட்சி - கண்களைக் கவரும்
வடிவம்

66-70, அகநட்பு - மனப்பூர்
வமான சிநேகம்

71-75 நாட்டில் - ஆராய்ந்து
நோக்கல் பங்கம் - குற்றம்,
வாயில் - மூலம், ஒண்டொடி -

வெண்டாமரையாள். கண்ணெழுத்து - மேல் விலாசம்

76-80, பொறித்தல் - எழுத்துத் துணைகளுக்கும் - தீமை அகத்தியம் - அவசியம்

81-85 புகல் - சொல்லும் படியான, வலியன் - சமாதானம்

யன், தேவியா மாள் - பட்டம்துறையான கற்பகவல்லி

86-91, ஏ ம ம் - இரட்சிப்பு, அகல் - வீட்டு விலகல், தவளம் - வெண்மை வாள நகை - ஒளி மிக்க பற்கள், தையலார் - பெண்கள் மாகாதிபதியம் - இரத்திரி பதவி

இரண்டாம் காட்சி

1-5 நேரினழை - பெணவாக்குழல் - வெண்டாமரையாள் "செய்தி யாதும் காண்கிலன்," எனக்கூட்டுக, ஒற்று - வேவுகாரர், வல - குதாடு கருவி, ஏ - உவம வுருபு நிலை - முலை அறியார் - முற்றெச்சம்

6-10 மடங்கல் - திரும்பவும் மடக்கொடி - வெண்டாமரையாள், மடங்கல் - அகப்படல நிலை - துன்பம் அணங்கு - பெண், நொயமை - மென்மைக்குணம் நொய - துன்பம் எந்தையா - பராகிரம பாண்டியன்

11-15 வறியன் - ஏழை, செய - வினாநிலம் புகட்டல் - கொடுத்தல், வருதி - பாண்டியன், சுமா - நிலப் பிளவு

16-20 கயற்கணி - மீனப்போன்ற கண்ணையடைய பெண், ஒளித்தல் - மறைத்துபோதல் மயல் - மயக்கம், தொலைத்தல் - போகவிடல்.

21-25, தனித்துயா - மிக்க துன்பம் நெடுமால் - மகாவீஷ்ணு, பெப்பு - விருப்பம், களிப்பு - மகிழ்ச்சி.

26-30 சூலமணி யாழி - வம்சபரம்பரையாகக் கொண்டாடிப் போற்றி வரும் மாணிக்க மோதிரம், கொடுங்கடல் - ஆழமும்

அலைபு மிகுந்த சமுத்திரம், அலமரு - செயல்துன்பத்தை தெரியாது திகைத்து வருத்தல், பாழி - வலிமை பாரத்திபன் - அரசன், மெல்லியல் - பெண், 31-35, வினை - சாரியம், நனையாள் - மலராத மலரினை யொத்தவள் பின் - பின்னவளுகிய ஒண் மொழி - பெண்.

36-40, மண் - முத்திரை அரக்கிற்குப் பதிலாகக் களிமண் உபயோகப்படுத்தி முறையால், அங்குனங்கு கூறப்பட்டது, கண்ணிடைப் படாவிக்காலே - காண்ப்பெருத இவவேளை, ஏங்கல் - வருத்தல், பொன் செய - பொன் விளைவிக் குமடி யான நன்செய - கழனி, நீர் நாடு - சோணாடு

41-45 ஊராகோள் - சந்திரனைச் சுற்றிக்கொண்டும் படியான வெண்மையாகிய கோட்டை, புனல் நாடு - சோணாடு.

46-50, வெண்டாமரையது - வெண்டாமரையாளுடைய கையெழுத்து உபசரிப்பு - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கூறும் வழக்கு மேதினி - உலகம்.

51-55, காரிகை - வெண்டாமரையான குழ்ச்சி - உபாயம் விளித்திடல் - கடித்த தொடக்கதில கூப்பிட்டிக் கொள்ளல்.

கையெய்ப்பு - கையெழுத்து
அவள்-வெண்டாமரையாள்

56-60 நன்னா - நன்மை.
புகழினை எந்திய புலவா - புக
ழேந்தியார முரணைப்பூபன் -
சந்திரன் சவாகதி, வாயிற புல
வா - சமஸ்தான கவி வதிதல் -
தங்கல், அன்னாள் - வெண்டா
மரையாள்

61-65. மாணஉடை - பெரு
மையினைக் கொண்ட சோதரன் -
சகோதரன் வெண்டாமரையா
ளின் தம்பி உரிமை - பந்தத
துவம் பணிவிடை - குற்றே
வல் ஆற்றல் - செய்தல் மறற
வா - மற்று அசைநிலை, அவா
புகழேந்தியார

66-70. வெருவரல் - பயம்,
சதி - மோசம் காதற்கனி - புக
ழேந்தியார

71-75 வானவா - தேவா
வடமொழி - சமஸ்கிருதம் நளன்
வரலாறு - நடைதம் பா - செய
புள்.

76-80. காபியம் - காவியம்,
அரங்கேற்றல் - பல பெரியோரா
முன் வாசித்து நனமதிப்புப்
பெற்றல் கிலி - வீணபயம்

81-85 உஞ்றதல் - செய்தல்
காண்டி - காண்பாய திண்திறல்-
மிகக் வலிமை செய்தி - காரி
யம்.

86-90 அவதரித்தல் - தோன
றல்.

91-95 பொம்மல் - பொருள்
வளம், சொல்வளம் பொதுளிய
நிலைமை, புலம் - அறிவு

96-100 கணி - சோதிடா.
கழறல் - வற்புறுத்திக் கூறல்
புகா - பூஞ்சோலை, ஒறுத்தல்
தண்டித்தல் ஆட்டம் - விளை
யாட்டுக்கூட்டம்

101-105 பணிப்பு - உத்த
ரவு, மாற்சரியம் - பொருமை,
மடையன் - அறிவிலி நொடி -
நொடிக்குங்கூட காலவளவு

106-110 பாததிபா - அர
சர் பணித்தல் - உத்திரவிடல்
கூடத்திடல் - நுட்பமாதல், மும்
மதி-மூன்று மாதங்கள் முகமதி-
முகமாகிய சந்திரன் கன்றுதல்
கோணுதல்

111-115 சிலத்ததல் - மாற்
றல் உய்த்திடல் - மேனமைபுறல்,
பேபதையாள் - வெண்டாமரை
யாள் உணர்வு - ஞாபகம், அயர்த
தல் - அலட்சியமாக விடல்.

116-120 பாடு - துன்பம்,
பெருமை இளமரக்கா - செழிப்பு
புள்ள சோலை ஏதிரகூ - எதி
ராகக் கூப்பிடுவதால்.

121-125. தென்றல் - தெற்
குப் புறத்திலிருந்து வீசும் மெல்
விய காற்று மன்றல் - வாசனை
மணத்தல் - நுகாதல் அனுப
வித்தல் தோகை - மயில் ஒதை-
மகிழ்ச்சி, அகன் - மனம், வள்ள
மதி - சுகலபட்ச சந்திரன்

முள்ளுங் காட்சி

1-5 புணை - தெப்பம். உல
லிடல் - உலர்வுதல் உம்பா -
தேவா பாததல் - பகிராது
கொடுத்தல் மாறகடவுள் - மகா
விஷ்ணு

6-10. கனி - மகிழ்ச்சி கூட
டுண்ணல் - கூடிப்புகுத்தல், புத்த
முது - புதிய அயிர்தம்

11-15 வானவா - தேவா,
மானவா - பெரியோர் சொற

பெருக்கு - பிரசங்கம் விரிவுரை
கனகம் - குற்றம் விழுமிய -
சிறந்த கருப்பங்கடடி - சாக
கரை.

16-20. ஒன்பான் சுவை -
நவாசம் நகை, கருணை, அழு
கை, இழிவு. வியப்பு, அச்சம்,
வீரம், வெகுளி, உவகை அகம்-
மனம் 'பாற்றல் - கொண்டா
டப்படல்

21-25. சமய மாறுபாடு - பிற
சமயத்திற் கொள்ளும் வெறுப்பு
வழுத்தல் - துதித்தல் விசிட
டாதவை தீத கொள்கை - வைணவ
சமயம் எங்கட்கு 'இறை - என
போன்ற மக்கட்குத் தலைவன,
விளருதல் - விளங்கல்

26-30 முன்னுரை - தூயின்
தொடக்கம், கிளை துதிடல் -
விருத்தியாதல்

31-35 வெண்சோ - காயச
சோ வெள்ளாற்றொழுக்கு நல்ல
ஆற்றின் செலவு போன்ற நடை,
துட்பம் - பொருள் ஆழ்த்தகன்ற
தன்மை செவியகம் - காதினுட்
பாகம் "வெண்பாவிற புக
ழேந்தி," என்ற பழம்பாட்டிடி
களை நோக்குக

36-40. ஒவியம் - சித்திரம்.
தீட்டுதல் - எழுதுதல் ஆடி -
முகம் பாரக்குவ கண்ணாடி

41-45 புலன் - அறிவு திப்
பியம் - திவ்யம். முரண்பும -
மாறுபாட்டினை யுடையது என்று
பொருள்தரும் நகரமும மன
பதை - மனிதா குடக்கு எழு
வான் பிறை - மேற்கிற காண்ப
பெறும வளாபிறைச் சந்திரன்

46-50 சான்றது - மேம்பட்
டது. முகமதி - முகமாகிய சந
திரன் குவளை - நீலோதபலம்
முகிழத்தல் - மலாதல் நகாரினை
காடு - நகரின் மத்தியில் அமைந்த

சிங்காரத் தோட்டம் (Park).
நயம் - சிங்காரத் தோட்டத்தினை
நாடிச் சென்ற நன்னுகுத் தெருக
களே சிங்காரத் தோட்ட மாயி
னமை.

51-55. தலைவனின் நயம்பு
குவித்தல் - தலைமகனின் நல்ல
தன்மைகளைத் தலைவியின் மனத்
திலே இலகுவாகச் செல்லச் செய
தல் நெருக்கம் - மனம். சாாத
தல் - சோததல் கலை - தூல்
இளவல் - நளன்.

56-60 ஒதிமம் - அனனம்
புகட்டல் - போதித்தல் குல
முனி - காரதா யாழ் - வீணை
பகாதல் - வாணித்தல்

61-65. நெற்றித் தணிக்கண் -
சிவபெருமான நெற்றியிலுள்ள
சிறந்த கண் நெருப்பு - திரி
புரத்தை எரித்த அக்கினி. பெற
றியது - தன்மையது. மூவுலகு -
சுவாககம், மத்தியம், பாதாளம்.

66-70. செங்கோல் - நல்ல
அரசாங்க வமைப்பு

71-75 குடபால் - மேற்கில்.
கூத்தன் - நடிகன். இருட்படாம் -
இருளாகிய திரைச்சீலை. வாகு
தல் - விலக்குதல். ஆர்ணம் -
வேதம் குடவரை - அஸ்தமன
கிரி ஒருமுக எழினி - ஒரு
புறத்தே யிருந்து வெளிப்படடு
மறுபுறம் வரை சென்று மறைக்
குந திரைச்சீலை

76-80 மாலை - சாயுங்காலம்
புறப்பாடு - வெளிப்படல் மன
மகன் - அரச குமாரன். கருப்பு
வில்லி - மனம்தன். அடிப்புறம் -
அடிப்பாகம்.

81-85 மேயின் - பொருந
தியுள்ள துனிப்புறம் - மேற
பாகம், மறுபுறம் - அடிப்புறம்.
ஒண்திறல் - நல்ல சமாதது. மாந

தா - மனிதா. உலகியல் - உலக வழக்கம்

86-90 எல்லியம் போது - இராககாலம் சிறை - இறகு அரங்கம் - சேங்கம் மதில் - கோட்டை

91-95 பேதமை - அறி யாமை, “தும்பிவண்டாதி கண்ணறிவினாறிவுயிர்,” என்ற நன்னூல் வாக்கியம் நோக்குக. நாலறிவு - ஸபரிசம், ரசம், கந்தம், ஞபம் வானமை - இளமை

96-100 உழத்தல் - வருத்தல் ஆராய்வு - ஆராய்ச்சி. கோ-ஒழுங்கு கன்னலன் - மனமதன்

101-105 சுடா - கிரணம். கொப்புளம் - புண். வான் - ஆகாயம். சீ - புண்ணிலிருந்து வெளி வரும் (ரத்தம் கெட்டதா லுண்டாம்) வெண்ணீர் நீர் - சிலை நீர் தூநீர்

106-110 மீனினம் - நட்சத்திரக் கூட்டம். விண் - ஆகாயம் மீனின முத்திரை - சீவந்தல். பணிவீசல் - சிலைநீர் வந்தல் கருத்திலா பலருங் காணுவா - சாதாரணமான எல்லோரும் அறிவா குழு - கூட்டம்.

111-115 நற்றம் - நனமை பொறறொடி - தமயந்தி சேடியா - தோழிமார்களு. பொன்னி

காவிரி. அமுதம் - நீர் கொழுநது - துளி

116-120 பேரன்பு - இராசபத்தி வருதி - பாண்டியன். சேரன் - ஸ்ரீலங்காட்டு மன்னன், தமிழகப் பற்று - தாய் நாட்டின் மீது கொண்ட அன்பு.

121-125 அருமை - முடியாமை தெரித்தல் - கற்பித்தல் ஆரியன் - ஆசிரியன். நோன்பு - தவம் செற்றம் - கோபத்தின பின் கொள்ளும் மனவயிரம்.

126-130. தீங்கு - தீமை. மாகம் - தேவருலகு. கலை மடநாத - சுரசுவதி. பொருத்தல் - சமாதானப் பட்டல்.

131-135. ஆணவம் - அகங்காரம் புலமை - அறிவு.

136-140 பெருஞ் சேரல் - விரசங்கம், புனல் - தண்ணீர்.

141-145 கைமமாறு - பிரதியுபகாரம் பவித்தல் - பலன்தரல், ஊன் - மாமிசம். உகத்தல் - விருமபியேற்றல் தலை சிறத்தல் - மேனமைபுறல்.

146-150 இருளும் ஒளியும் கலத்தல் - விடிதல். தெருள் - தெளிவு காய்பசி - மிகுபசி

151-152 நோய - துன்பம் பசியால கல்வி முதலியன கெட வியல்பாகலான, “பசிக் கி நுண் மதி சிறக்க,” என்றார்.

நான்காம் காட்சி

1-5. ஆரத் - மிகுதல். திருகளு நனமுத்ததினாள் - வெண்டாமரையாள

6-10 தொடாச்சி - இடையிலலாத பங்கம் - குற்றம் பாவித்தல் - செலுத்தல் இளைஞா - உழுவலன், வெண்டாமரையாள்,

11-15. கொண்டல் - மேகம் குமுறல் - ஒலித்தல். அருள் - கிருபை. சுற்றம் - உறவு தம்

யன் - மூத்த சகோதரன்.

16-20. மனை - மனைவி ஏகுதல் - விட்டு விலகுதல். ஓட்டதல் - முடிதல். பால் - ஏழனுருபு.

21-25 கோ - ஒப்புமை
புலன் - கட்புலனாகிய பாவை
பிணைத்தல் - கட்டல் தமக்கை -
மூத்த சகோதரி வெண்டாமரை
யாள்.

26-30 கணித்தல் - அளவிடல்
ஒண்ணுதல் - சுடுதல் செமமை -
ஒழுங்கு.

31-35 வேண்டுகோள் - கேட்
டுக கொளளுதல், கெழுமுதல் -
பொருளுதல்

36-40 காட்டி - தரிசனம்

41-45 வலவுதல் - அபகரித்
தல் பண்டு - முனப்பு

46-50 தெரிவை பெண்
வறிபன் - தரித்திரன், வானமை -
மேனமை வானமைசால் சுற
ம - கணவன் உலக வாழ்முகை
யில், பெண்களை முன்னின்று
நடந்துவிக்கும் பெருமை கருதி
அவ்வண்ணம் கூறப்பட்டது

51-55 திருவடி - மேனமை
தங்கிய பாதங்கள் செந்தாமரை
யாள் - இலட்சுமி வடிவு -
உருவ வமைப்பு அணங்கு-தெய
வப்பெண் போல்பவன் உமபி -
உனது தம்பி பழுது - குறை
உடற்பிறப்பு - சகோதரன், உட
லின் வேட வேறுபாடு

56-60 இணை - ஒப்புமை,
விருப்பம் - காதல் விளம்பல் -
சொல்லல்,

61-65 அரசன் - குலோத
துங்கன், அரசி - கற்பகவல்லி
பரசுதல் - போற்றுதல் புரைதல் -
ஒத்தல் பொலிதல் - சிறப்புறல்
நீழி - நீண்ட ஊழிக்காலம்,

66-70. இமமை - இவவுலக
வாழ்க்கை சுகம் - வண்டி -
பொன் மொழி - அகம்மிதி.

71-75 பேணுதல் - காப்
பாற்றல். அனனை - தாய், உழு

வலஅன்பு - எவலித இடையூற்
றுக்கும் பின் வாங்காத காதல்

76-80 ஒரு படித்தது - ஒரே
விதம் மதி - சந்திரன் ஞாயிறு -
சூரியன், சாற்றல் - சொல்லல்

81-85 நிலவிடல் - தங்கல்,
நேரிமை - பெண், ஒழுங்கான
தூலிமை. ஒள்ளிமை - பெண்
86-90. களித்தல் - மகிழ்தல்,
முதல் - காரணம்

91-95 இன்று - இல்லாமல்
இதயம் - நெஞ்சம் புரவலன் -
அரசன் பண் - இசை காவ
லா - அரசர்

96-100 அளப்பு அரும் -
இவ்வளவென்று கணக்கிட முடி
யாத - "அளப்பரும்
பொற்களத்தூர்," என்ற தொட
ரிலுள்ள வரலாற்றினை, "நன்றய
தொண்டை மண்டலமே,"
என்ற தொண்டைமண்டல சத
கம் 68-வது பாடல் கொண்டு
தெளிக

101-105 இழுது - நெய்
உருகும் குணம்பற்றி வந்த பெயர்
கடி - சிறப்பு

106-110 மறை - இரகசியம்
தெளிதல் - விளங்கிக கொள்ளு
தல் வெண்டாமரை - வெள்
ளைத் தாமரை, வெண்டாமரை
யாள்

111-115 கலவித தனிப்
பொருள் - கலவித தெய்வம், புக
ழேந்தியாரா இதம் - நன்மை.

116-120 போதல் - வெளி
யேறல், மணம்கண் - கலயாணப்
பிள்ளை இனனா - துன்பம்
இனிய - நன்மை.

121-123 பாவை - பெண்,
நலகல் - கொடுத்தல் தரணி -
பூமி

கையாண்டுள்ள பழமொழிகள்

முதலங்கம் முதற் காட்சி

- 49 “அவன்கை கொண்டே அவன கண் குத்தல்”, = அவன் கையை எடுத்தது அவன கண்ணைக் குத்தது
57. “வாழைப பழமது நழுவிப் பாலில் விழுந்த தனமை” = பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல

முன்றாங் காட்சி

78. “காத்திகைக் கவின்மதிப் பிறையைக் காணுதல் ஒக்கும்” = காத்திகைப் பிறை கண்டாற் போல
- 104 “வறிய செவவாய்க்கு வழங்கிடு மன்களப் பொறியுடை வூர மெனவே புகறல் மான,” = செவவாய்க் கிழமைக்கு மங்கள் வாரீம் எனரூற் போல

நான்காவது காட்சி தடாதகை திருமணம்

47. “கோமககள் எமமுறையோ வமமுற்றே பூமக்கள் போ முறையாம்,” = அரசு னெவ்வழி அவ்வழிக் குடிகள்-

இரண்டாமங்கம் இரண்டாங் காட்சி

92. “பொறியி லகப்படு நரிபோல,” = பொறியி லகப்பட்ட நரி போல.
114. “இரண்டு கண்ணும பட்டுக் கட்டிஹை போல,” = கண்ணிரண்டும பட்டுக் கட்டிஹை போல.
121. “வடதிசை முனைக்குங் கதிரவன வணங்கத் தெனறிசை நோக்கத் திருப்புவன. கதிரவன்கோன கண் கொடுப்பான்; கொள்ளலாமென்று போனும்,” = “கண் கெட்ட பின சூரிய நமஸ்காரம்,” எனறதன கருத்தை விகடமாய்க் கூறி விளக்க வதாம்.
- 150 “கம்பாவீட்டுக் கட்டுததறியும் வம்பாய்க் கவியினை மழை போற கொட்டிடு,” = கம்பா வீட்டுக் கட்டுத தறியும் கவி மாடும.

நேரிசை வெண்பா

“ஊசியுடன் மறறென்ற மூசு யுருத்தெழுநதால் வாசியுறல யாதாம்?” = ஊசிகு ஊசி எதிரூசி பாயுமோ?

மூன்றாங் காட்சி

4. “புதிதாய் வந்திடு மணியம் நடந்திடு நெருப்பைக் கட்டிக் கொளுத்தினான்,” = புதிதாய் வந்த மணியகரன் நெருப்பைக் கட்டிக் கொளுத்தினான்.
12. “குரங்கின கையிற் கொடுத்திடு பூந்தா,” = குரங்கு கையிற் கொடுத்த பூமாலை.
85. “நரிகுப் பட்டங் கட்டினால் நாட்டில் வரிகுமேல கிடைசு கொரு வாருடை வேண்டும்,” = நரிகு மணியங் கொடுத்தால் கிடைசுகிரன் டாடு கேட்கும், தேருக்கு மணியங் கொடுத்தால் வேளைக்கு வேளை கொட்டும்.

நான்காங் காட்சி

31. “சலககம்பிட்டிக் காடையை வளாககினும், சலககமு ணெஞ்சங் காட்டினில் வைகும்,” = சலககம்பிட்டிக் காடையை, வளாததாலும் காடைக்கு மனம் காட்டிலே.

ஐந்தாங் காட்சி

51. “காரிகை கீதற்றுக் கவிபாடுவதிலும், பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று,” = காரிகை படித்துக் கவிசுட்டுவதிலும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பே நல்லது.

மூன்றாவதங்கம் - ஐந்தாங் காட்சி

45. “கொண்டன ஊமையன கண்டநற் கனவாய்,” = ஊமையன கண்ட கனாப்போல.
77. “வான தாமரையைச் சூட்ட முயன்ற தொல்லறி வொக்கும்,” = ஆகாயத் தாமரையை அணிய முயன்ற போல.
85. “இலவு காததிட்ட வெழிறகதை போனது,” = இலவு காதத் திளிபோல.

நான்காவதங்கம் - முதற்காட்சி

13. “வேலியே பயிரை மேயந்த நல்லாறு போல்,” = வேலியே பயிரை மேயந்தது போல.
20. “கமரிற் கவிழத்த பசுப்பால் போனது,” = காட்டிலெரித்த நிலவும், கமரிற் கவிழத்த பாலும் போல.
183. “வறிதே காட்டினினை மலாந்த நனமலரென,” = காட்டில் மலாந்த பூவும், கானலிற் பெய்த மழையும் போல.

ஐந்தாவதங்கம் - முதற் காட்சி

24. “மணலின முழுகி மறைநது கிடக்கும் துணல் தன வாயுர
 னுமிழைக கொண்ட கதை,” = நுண லுந தன வாயாற
 கெடும, தவளை தன வாயாற கெட்டாற போல.

இரண்டாவது காட்சி

25. “மணற் கிணற்றிட்ட கல்லே போனது,” = கிணற்றிற
 போட்ட கல்லைப் போல.

கையாண்டுள்ள மேற்கோள்கள்

முதலங்கம் - இரண்டாங் காட்சி

11. “கவிகளின் றுகைகளுக கவிராட்சத னெனப் புவிகுயா கவுடப் புலவா,”—நாலாயிரககோவை.

முன்றாங் காட்சி

- 2 “தாலீலாடம பூண்ட மாபன றழைக்க,”=“தேவரார மாபன வாழக,”—சிலப்பதிகாரம் - வாழததுக காதை - கருதுக ஁ரி
- 6 “கற்பகரு சாரத காகம்,”=“கற்பகத தருவைச சாரத காகம்,”—விவேக சிந்தாமணி 11-வது செய்யுள்.
- 88 “தெய்வதனனா லாகாததுவுரு செயவினை முயற்சியின் கூலியாச சிறிது பெறுகுவா,”=“தெய்வததா னாக தெனி னும, முயற்சிதன மெய்யிருத்தக கூலி தரும,”—திருக்குறள் 619 - ஆள்வினை யுடைமை

நான்காங் காட்சி

5. “கெட்டா தமக்கு டட்டா ரிலலை,”=“கெட்டார்க்கு டட்டா ரில லெனபதோ ரெஞ்சேநீ, பெட்டாங் கவாபின செலல்,”—திருக்குறள் - 1293 - ரெஞ்சொடு புலத்தல.
- 8 வெள்ளிவெண் குடநிறை விழுப்பயன றனனைத துள்ளி யங் கொருவன் துடுமென வறிதே கவிழததா லொக்குங் கவின் மதி யொளி,”=“மலாகதிர மண்டிலம் ...ஆசற விளங்கிய வந்தீந தண்கதிர, வெள்ளிவெண் குடததுப் பால் சொரிவது போற், கள்ளவிழ பூம்பொழி லிடையிடைசொரிய,”—மணிமே கலை - சக்கரவாளக கோட்டமுரைத்த காதை - வரி 2—8
20. “நீரினிலிட்ட வுப்பது நேடில அளக்கு மளவில் அகப் பட்ட,”=“அப்பிலிட்ட வுப்பேபோனறு,”—நச்சினாக கினி யா உரை - தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம்.
31. “வடமீன் , நமமிடைப் பலமறை நவின்நில விருமபி வம மின்! வமமின்! ன்றழைத திடுவது,”=“அந்தரத்தே கண் சிமிட்டிச சுந்தர தாரகைகள் அரிய ரகசியந தமக்குள் அறைநது நகைபுரிய,”—சிவகாமி சரிதம் - 7-வது செய்யுள்.

75. திசையொடு பிறவாம மீனெனா தெனமொழி இசைநதிட
விறதியுயிரமெய கவவோடொழிநதிடப் புணாதல”= திசை
யொடு திசையும் பிறவுஞ சேரின நிலையீறறுயிரமெய்
கவவொற்று நீங்கலும்;”-நன்னூல் - எழுத்தது - புணரியல் -
186-வது குத்திரம்.
123. “உன முகம் வாதிடலினறி மனமொழி யென்னும இரு
பெருந திரையையும் எளிதா விலக்கி உளளப்படு
பொருள யாவும் பன்னியே முடித்தது,”=“அடுத்தது காட்
டும பளிங்கு போல நெஞ்சு, கடுத்தது காட்டு முகம்;”-
திருக்குறள்-706-குறிப்பறிதல்
- 142 “மலயப் பொருப்பின திகழ்நதிட் டாடி,”=“பொருப்
பிலே ... வளருகின்றன,”-விலலி பாரதம்-சிறப்பிப் பாயி
ரம், 1 வது செய்யுள்.
- 155 “கன்னட முதலிய கவினமொழி யீன்று கன்னியாயத்
திகழ்நத,”=கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவினமலையா
ளமுந துருவும். உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல
வாயிடினும், ஆரியம் போல உலகவழக கழிந்தொழிந்து
சுதையாயுன, சீரிளமைத் திறம்,”-தமிழ்த் தெய்வ வணக
கம்-மனோனமணியம்

தடாதகை தீருமணம்

45. “அறனெனப் பட்டதே யிலவாழகை,”-திருக்குறள்-49
-இலவாழகை.
108. “யானேகருங் காலை சிலனேகரும் நோக்காககால், தானேககி
மேலல நகும்,”-திருக்குறள்-1094-குறிப்பறிதல்.

இரண்டாவதங்கம் - மூன்றாம் காட்சி

67. “ஏற்ப திகழ்சி”-ஆத்திருடி - 5வது வரி

நான்காம் காட்சி

- 1 “வகுததான் வகுத்த வகையலாற் கோடி தொகுத்தார - தமக
ருந துய்த்த லரிது,”=“வகுததான் வகுத்த வகையலாற்
கோடி, தொகுத்தாராகுந் துய்த்த லரிது” திருக்குறள் -
377 - ஊழ்.

ஐந்தாம் காட்சி

- 166 மலாமிசை யேகிணை மாண்டி சோநதார, நிலமிசை நீடுவாழ
வார,”-திருக்குறள் - 3 - கடவுள் வாழ்த்து.

முன்றுவதங்கம் - முதற காட்சி - குறளவேண் செநதுறை.

- 5 “சோழவனமா நாடதுவே சோறுடைத்து,” = “வேழ முடைத்து மலேநாடு மேதகக சோழவள நாடு சோறு டைத்து,” - ஒளவையா தனிப்பாடல்.

இரண்டாங் காட்சி

1. அறனநிந்தானறமைநத சொல்லுடையமைச்சே திறனநிந்தா சியல்,” = “அறனநிந்தானறமைநத சொல்லானெஞ் ஞான மும், திறனநிந்தான தோசகித துணை” — திருக்குறள் - 635 - அமைச்சு
- 29 “மறநதும் பிறனகேடு குழற்கு குழின, அறஞ்குழுஞ் குழந தீவன் கேடு,” — திருக்குறள் - 204 - தீவினையச்சம்
52. மன்னனிற் கறரேன மாபெருஞ் சிறப்பினன்,” = “மன்ன னும் மாசறக கறரேனுஞ் சோனாக்கின, மன்னனிற் கறரேனா சிறப்புடையன் - மன்னற்குத் தனறேசமல்லாற் சிறப்பிலலை கறரோக்குச், சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு,” — நலவழி.
80. “கொலையிற் கொடியரை வேந்த னெறுததல், கலையினைப் பைங்குழி னுண்டு விட்டகறதல்,” = கொலையிற் கொடியரை வேந்தொறுததல் பைங்குழி, கலாகட் டதனெடு நோ,” — திருக்குறள் — 550 - செங்கோனமை

முன்றங் காட்சி

- 80 “பிறனமனை நோக்காப் பெரியா இவா போல அறனகடைப் பிடித்தா யாரே?” = பிறனமனை நோக்காத பேராண்மை சானரோக, கறனெனரே ஐனற வொழுக்கு,” — திருக் குறள் — 148 - பிறனில விழையாமை.

ஐந்தாங் காட்சி

66. “நறுமண நுகாந்து நயனிலகலை, மறுமலா நாடும் வண்டி னம்” = “நறுநதா துண்டு நயனில் கலை, வறுமபூத துறக கும் வண்டு,” — மணிமேகலை - உதயகுமரன் அம்பலபுகக காதை - அடி 19-20

நான்காவதங்கம் - முதறகாட்சி

1. “கொடுங்கோன மன்னன் குலவிடு நாட்டிற், கடும்புலி வாழுக காடே நன்றும்,” = கொடுங்கோன மன்னர் வாழ நாட்டிற் கடும்புலி வாழுக காடு நனறே,” — வெற்றிவேற்கை.

- 126 “வருநதுசெனமயகரு,”=“வருநதுசெல வருததம்”—சிலப்
பதிகாரம் - 11 காகிகாணகாதை அடி 167

நான்காங் காட்சி - குறளவெண ரெருதுறை

- 6 “இககாறே தன்னிழலை யளககவென வெண்ணி இடுகருறி
யொன் றியற்றாதே யெடுத்தடி வைத்தனக்கும் மிக்கானின்
செயல்,”=“சாரும்வரை குறியாது தனனிழலை யளகருந
தனமை,”—சிவகாமி சரிதம்—செய்யுள்—2

ஐந்தாவதங்கம் - முதற் காட்சி

29. “உலகியலாகுந திருவேறு தெளளியராதலும் வேறு,”=இரு
வேறுலகத் தியறகை திருவேறு தெளளிய ராதலும் வேறு,”—
திருக்குறள் - 374 - ஊழ.

இரண்டாங் காட்சி

26. “சூலமணி யாழியைக கொடுங்குடல வீழத்தே யலமரு
மணங்கு,”=“நனமணி யிழந்த நாகம்”—மணிமேகலை துயி
லெழுப்பிய காதை அடி - 133.

நான்காங் காட்சி

- 120 இன்னா செயதாக்க கினியவே செய்யும் நன்னயம்,”=
இன்னாசெய தாக்கரு மினியவே செய்யாக்கா, லெனன பயத
ததோ சால்பு,”—திருக்குறள்—987—சான்றாண்மை